

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **18** Ljubljana, sredi **14. 3. 2001**

Cena 1400 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XI

DRŽAVNI ZBOR

1062. Zakon o letalstvu (ZLet)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o letalstvu (ZLet)

Razglasjam zakon o letalstvu (ZLet), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 28. februarja 2001.

Št. 001-22-19/01

Ljubljana, dne 8. marca 2001.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O LETALSTVU (ZLet)

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon v skladu s splošno priznanimi načeli mednarodnega letalskega prava ureja ter določa pogoje in zahteve, ki zadevajo zrakoplove, letalsko osebje in drugo strokovno osebje, zračni prevoz in druge letalske aktivnosti, letališča in vzletišča, infrastrukturo navigacijskih služb zračnega prometa, zagotavljanje varnosti zračnega prometa in ukrepe za olajšave zračnega prevoza, iskanje in reševanje zrakoplovov ter letalske nesreče in incidente, opravljanje letaliških služb in navigacijskih služb zračnega prometa ter javno infrastrukturo, nadzor ter določa sankcije za letalske prekrške.

(2) Zagotavljanje varnosti, rednosti in nemotenosti zračnega prometa je v javnem interesu.

2. člen

(suverenost)

(1) Republika Slovenija ima popolno in izključno suverenost v zračnem prostoru nad njenim ozemljem.

(2) Zračni prostor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: slovenski zračni prostor) obsega zračni prostor nad kopnim ter obalnim morjem in notranjimi vodami, ki so pod suverenostjo Republike Slovenije.

3. člen

(vključevanje v mednarodne organizacije)

Republika Slovenija se iz razlogov varnega in tekočega odvijanja zračnega prometa vključuje v univerzalne in regionalne mednarodne organizacije, ki v regiji ali širše zagotavljajo navigacijske službe zračnega prometa in druge dejavnosti v zvezi z njim in lahko pooblasti za opravljanje določene dejavnosti drugo državo ali mednarodno organizacijo, oziroma sprejme pooblastilo za opravljanje določene dejavnosti od druge države ali mednarodne organizacije.

4. člen

(dolžnosti uporabnikov)

(1) Uporabniki slovenskega zračnega prostora morajo spoštovati ta zakon in predpise, izdane na njegovi podlagi.

(2) Zunaj ozemlja Republike Slovenije določbe tega zakona in predpisi, izdani na njegovi podlagi, veljajo za zrakoplov, registriran v Republiki Sloveniji, v obsegu, kolikor niso v nasprotju z zakonodajo države, v kateri je zrakoplov v tistem trenutku.

5. člen

(urejanje civilnega letalstva)

(1) Ministrstvo, pristojno za promet, ureja in nadzoruje civilno letalstvo, v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(2) Uprava Republike Slovenije za civilno letalstvo (v nadaljnjem besedilu: Uprava) opravlja upravne in strokovne naloge, ki se nanašajo na: licenciranje osebja v letalstvu; zagotavljanje uporabe merskih enot, ki se uporabljajo v letalstvu; pogoje za opravljanje letalskih storitev in pogoje, ki jih morajo izpolnjevati letalski prevozniki in drugi udeleženci v zračnem prometu; registriranje zrakoplovov in vodenje registra zrakoplovov; izdelavo, vzdrževanje in plovnost zrakoplovov; zakupe zrakoplovov; letališča in vzletišča; zaščito pred hrupom in drugimi emisijami zrakoplovov; varnost in varovanje civilnega letalstva pred dejanji nezakonitega vmešavanja; varen transport nevarnih snovi v zračnem prometu; navigacijske službe zračnega prometa; pripravo in uvajanje letalskih varnostnih standardov in varnostnih tehničnih predpisov; usposabljanje za opravljanje nalog z delovnega področja Uprave; upravno-strokovni nadzor nad izvajanjem predpisov s področja letalstva ter druge zadeve v zvezi s civilnim letalstvom.

6. člen

(nacionalni program razvoja civilnega letalstva)

(1) Usmeritve za trajnostni razvoj civilnega letalstva in zagotavljanje varnosti zračnega prometa se določijo z nacionalnim programom razvoja civilnega letalstva Republike Slovenije, ki ga na predlog Vlade Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) sprejme Državni zbor Republike Slovenije.

(2) Kot izvedbene programe se za posamezna letališča izdelajo usklajeni programi razvoja letališč, tako da se zagotovi sistem letališč v skladu z namenom iz 86. člena tega zakona in ob upoštevanju javnega interesa kot tudi razvojnih potreb obratovalcev in uporabnikov letališč ter navigacijskih služb zračnega prometa.

7. člen

(uporaba zakona)

(1) Zračni promet se ureja v skladu s pogoji in na način, ki ga določajo mednarodne pogodbe, ta zakon in na njihovi podlagi izdani predpisi.

(2) Določbe tega zakona se uporabljajo za domače in tuje civilne zrakoplove, za državne zrakoplove pa, kolikor v mednarodni pogodbi ali v posebnih predpisih ni določeno drugače.

(3) Državni zrakoplovi iz prejšnjega odstavka so zrakoplovi, ki se uporabljajo v vojaške, policijske in carinske namene, vsi drugi so civilni.

(4) Določbe tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov se uporabljajo za civilna letališča, za vojaška in mešana letališča pa le, kolikor ni v posebnih predpisih drugače določeno.

8. člen

(pravila letenja)

(1) Zrakoplovi morajo leteti v slovenskem zračnem prostoru po pravilih letenja.

(2) Pravila letenja predpiše minister, pristojen za promet.

9. člen

(zagotavljanje kvalitete)

(1) Kdor opravlja dejavnosti v letalstvu, mora organizirati sistem zagotavljanja kvalitete, vključno z načini izvajanja ter odgovornimi osebami, kar opredeli nosilec dejavnosti v priročniku o kvaliteti, ki ga odobri Uprava.

(2) Sistem zagotavljanja kvalitete iz prejšnjega odstavka zajema zlasti zahteve glede kvalitete na področjih:

- uporabe in vzdrževanja zrakoplovov,
- načrtovanja in izdelave zrakoplovov,
- opravljanja sprememb na zrakoplovu, njegovih delih in opremi zrakoplova ter motorju,
- opravljanja zračnega prevoza in drugih dejavnosti v zračnem prometu,
- izvajanja teoretičnega ali praktičnega usposabljanja za letalstvo ter spremljanja veljavnosti izdanih listin,
- nalog varovanja, reševanja in protipožarne zaščite,
- opravljanja nalog navigacijskih služb zračnega prometa,
- del v zvezi z gradnjo, rekonstrukcijo in vzdrževanjem letališč,

vse v skladu z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, vključno z načinom izvajanja in odgovornimi osebami.

10. člen

(kršitve zračnega prostora)

(1) Zrakoplov krši slovenski zračni prostor, če leti v njem brez dovoljenja ali v nasprotju s pogoji iz dovoljenja pristojnega organa, oziroma v nasprotju z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Kršitev zračnega prostora je tudi letenje zrakoplova brez pilota in drugih vodenih ali nevedenih letečih objektov brez dovoljenja pristojnega organa.

(3) Zrakoplov, ki krši zračni prostor, služba kontrole letenja opozori na kršitev in mu da navodila. Če zrakoplov ne ravna v skladu z navodili, ga pozove k pristanku na določenem letališču. V primeru neizpolnitve poziva prisili zrakoplov k pristanku ministrstvo, pristojno za obrambo.

(4) Vlada Republike Slovenije predpiše postopek za izvedbo prisilnega pristanka zrakoplova iz prejšnjega odstavka.

11. člen

(omejitve in prepoved uporabe zračnega prostora)

(1) Za zagotovitev varnosti in obrambnih interesov Republike Slovenije lahko vlada omeji ali prepove letenje zrakoplovov v celotnem slovenskem zračnem prostoru ali nad določenimi območji.

(2) Zaradi zagotovitve javnega reda, varovanja določenih oseb, okolišev in objektov ter zagotavljanja varnosti ljudi in premoženja, lahko Uprava samostojno ali na predlog pristojnega organa omeji ali prepove letenje zrakoplovov v določenih območjih.

(3) Iz razlogov varstva okolja in varstva narave lahko Uprava na predlog pristojnega organa omeji ali prepove letenje zrakoplovov v določenih območjih.

(4) Velikost in geografski položaj con, kjer je zračni promet prepovedan ali omejen, vključno z vrstami omejitev, se objavi v Zborniku letalskih informacij Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornik). Delna ali popolna prepoved uporabe zračnega prostora se objavi z obvestilom na način, ki je običajen v zračnem prometu.

12. člen

(prepoved nadzvočnega letenja)

(1) Leti zrakoplovov z nadzvočno hitrostjo so prepovedani. O izjemah odloča vlada.

(2) Vlada pri odločanju o izjemah iz prejšnjega odstavka upošteva sprejete mednarodne obveznosti Republike Slovenije oziroma njene obrambne potrebe.

13. člen

(najava leta in izdajanje dovoljenj)

(1) Za vsak let zrakoplova je obvezna najava leta, če z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, ali s tem zakonom ali predpisom, izdanim na njegovi podlagi, ni določeno drugače.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka najava leta ni obvezna za:

1. lete, ki se izvajajo v humanitarne ali zdravstvene namene,
2. let zrakoplova za potrebe zaščite, reševanja in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah ter za iskanje in reševanje zrakoplova (v nadaljnjem besedilu: iskanje in reševanje),
3. zrakoplove, ki so registrirani v Republiki Sloveniji,
4. zrakoplove do 12 ton največje dovoljene vzletne mase,

če s tem zakonom ali predpisom, izdanim na njegovi podlagi, glede na zrakoplov, namen ali vrsto leta, ali glede na druge predpisane pogoje, ni drugače določeno.

(3) Najava leta se vloži pri pristojni navigacijski službi zračnega prometa. Minister, pristojen za promet, predpiše pravila, postopke in način izdajanja dovoljenj za lete zrakoplovov.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se najava leta vloži pri ministrstvu, pristojnem za zunanje zadeve za tuje državne zrakoplove, kot so določeni v tretjem odstavku 7. člena tega zakona, in za zrakoplove drugih državnih organov tuje države. Minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za zunanje zadeve in ministrom, pristojnim za obrambo, predpiše pravila, postopke in način izdajanja dovoljenj za lete zrakoplovov iz tega odstavka.

14. člen

(oborožitev in izvidniška oprema zrakoplovov)

(1) Tujemu zrakoplovu ni dovoljeno v slovenskem zračnem prostoru nositi oborožitve in izvidniške opreme na način, ki omogoča njihovo uporabo, razen v primerih, določenih z mednarodno pogodbo.

(2) O izjemah iz prejšnjega odstavka odloča vlada. Vlada pri odločanju o izjemah upošteva sprejete mednarodne obveznosti Republike Slovenije in njene obrambne potrebe.

15. člen

(objava letalskih informacij)

(1) Informacije, potrebne za varen, red in tekoč zračni promet, se zagotavlja z izdajanjem zbornika, letalskih informativnih okrožnic in obvestil letalcem.

(2) Minister, pristojen za promet, predpiše vsebino, način in postopek za zagotavljanje informacij iz prejšnjega odstavka.

(3) Za letalske publikacije se plača stroške, ki jih predpiše minister, pristojen za promet. Letalske publikacije, ki jih država pošilja drugim državam na njihovo zahtevo, so brezplačne v okviru vzajemnosti.

16. člen

(stavka)

(1) Osebe, ki dela v navigacijskih službah zračnega prometa, letalsko in drugo strokovno osebje letalskega prevoznika, osebje, ki vzdržuje manevrske površine, objekte, naprave in instalacije na letališču, pomembne za varnost zračnega prometa, osebje meteorološke službe v letalstvu, osebje za sprejem in odpremo zrakoplovov, potnikov in stvari, osebje varnostne, reševalne in gasilske službe, službe nujne medicinske pomoči ali prve pomoči ter osebje drugih služb iz 89. člena tega zakona ter obveznih inšpekcijskih služb, ki morajo biti organizirane na javnem letališču po določbah tega zakona, uresničuje pravico do stavke ob pogoju zagotavljanja varnosti zračnega prometa v skladu z določbami tega zakona in drugimi predpisi, ki urejajo stavko, ter kolektivno pogodbo. Med stavko mora osebje zagotavljati varnost zračnega prometa v skladu z določbami tega zakona, drugimi predpisi s področja letalstva, letalskimi standardi in priporočili ter dogovorjenimi stavkovnimi pravili.

(2) Osebje iz prejšnjega odstavka mora tudi med stavko zagotoviti varno in nemoteno odvijanje:

1. letov zrakoplovov, ki sodelujejo v akcijah iskanja in reševanja ter zrakoplovov v sili,

2. letov, ki se izvajajo v humanitarne ali zdravstvene namene,

3. letov državnih zrakoplovov iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona in zrakoplovov drugih državnih organov.

(3) Organizator stavke mora s sklepom o stavki najaviti stavko delodajalcu najmanj 15 dni pred njenim začetkom.

(4) Stavkovna pravila iz prvega odstavka tega člena dogovorita reprezentativni sindikat in delodajalec.

17. člen

(pomen izrazov)

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen, če iz smisla besedila ne izhaja drugače:

1. certifikacija tipa je ugotavljanje, ali novi tip zrakoplova, motorja, propelerja, delov in opreme zrakoplova ustreza tehničnim pogojem, predpisanim za varen zračni promet;

2. cona letališča je določen kontroliran del zračnega prostora nad letališčem in okrog njega, namenjen varovanju letališkega prometa;

3. dejanski nadzor podjetja pomeni razmerje, ki je vzpostavljeno na zakonskih, pogodbenih ali katerihkoli drugih pravicah, ki posamezno ali skupaj, dajejo možnost za izvajanje neposrednega ali posrednega odločilnega vpliva na podjetje, zlasti s:

a) pravico do uporabe vseh sredstev ali dela sredstev podjetja,

b) pravicami ali pogodbami, ki zagotavljajo odločilen vpliv na sestavo, glasovanje ali odločitve organov podjetja ali drugače zagotavljajo odločilen vpliv na vodenje poslovanja podjetja;

4. del letališča so površine na letališču, ki funkcionalno služijo ali so prostorsko namenjene izvajanju dejavnosti obratovanja letališča ali dejavnostim uporabnikov letališča in drugim aktivnostim v zračnem prometu;

5. domači zračni promet je promet, pri katerem sta odletno in namembno letališče oziroma vzletišče na ozemlju Republike Slovenije in pri katerem ni predviden odlet v zračni prostor druge države;

6. drugo strokovno osebje so osebe, ki opravljajo dela, pomembna za varnost zračnega prometa in niso letalsko osebje po 27. točki tega člena;

7. ECAC – Evropska konferenca civilnega letalstva;

8. EUROCONTROL – Evropska organizacija za varnost zračne plovbe;

9. Evropski sporazum je Evropski sporazum o pridružitvi med Republiko Slovenijo na eni strani in Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami, ki delujejo v okviru Evropske unije na drugi strani (Uradni list RS, št. 44/79 – MP, št. 13/97);

10. ICAO – Mednarodna organizacija civilnega letalstva;

11. incident je dogodek, povezan z obratovanjem zrakoplova, ki je ali bi lahko ogrozil varnost zračnega prometa in ni nesreča;

12. izvajalec storitev zemeljske oskrbe je vsaka pravna ali fizična oseba, ki tretjim osebam ponuja eno kategorijo ali več kategorij storitev zemeljske oskrbe;

13. JAA – Združeni letalski organi;

14. JAR – Skupni letalski predpisi, ki jih izdajajo Združeni letalski organi;

15. javni del letališča je tisto območje letališča in objektov, do katerih imajo osebe, ki ne potujejo, prost dostop;

16. javno letališče je letališče, ki je namenjeno in odprto za zračni promet in javni zračni prevoz;

17. javni prevoz v zračnem prometu je zračni prevoz, ki je pod pogoji, ki jih določa zakon in splošni prevozniki pogoji, dostopen vsakomur;

18. kontroliran zračni prostor je del zračnega prostora, določenih razsežnosti, v katerem je zagotovljena služba za vodenje zračnega prometa v obsegu, ki je opredeljen s klasifikacijo zračnega prostora;

19. let zrakoplova je gibanje zrakoplova od trenutka, ko se zrakoplov premakne z namenom vzleteti in do trenutka, ko se ustavi po pristanku;

20. letališče je določena kopenska ali vodna površina (vključno z objekti, napravami in opremo), ki je v celoti ali deloma namenjena za pristajanje, vzletanje in gibanje zrakoplovov;

21. letališče za lastne potrebe je letališče, ki se uporablja izključno za zračni prevoz za lastne potrebe, v okviru lastne dejavnosti, ki ni dejavnost zračnega prevoza ali usposabljanja v letalstvu;

22. letališka ploščad je del letališča, namenjen za sprejem in odpravo zrakoplovov, potnikov, pošte ali stvari, oskrbovanje zrakoplovov z gorivi in mazivi, parkiranje ali vzdrževanje zrakoplovov;

23. letališki promet je gibanje zrakoplovov na letališču oziroma vzletišču in let zrakoplova v bližini letališča oziroma vzletišča;

24. letalo je zrakoplov na motorni pogon, težji od zrak, ki dobi vzgon v letu predvsem od aerodinamičnih reakcij na njegove površine;

25. Letalska zveza Slovenije je pooblaščen organizacija, ki v skladu z zakonom ureja zadeve na področju športnega letalstva;

26. letalski prevoznik pomeni podjetje za zračni prevoz z veljavno operativno licenco;

27. letalsko osebje je osebje, ki upravlja z zrakoplovom ali opravlja dela v zvezi z njegovim upravljanjem in ki opravlja dela, ki neposredno vplivajo na varnost zračnega prometa;

28. licenca je listina, s katero se potrdi, da oseba, ki spada v letalsko osebje, izpolnjuje pogoje za opravljanje določenih del;

29. licenciranje je opravljanje vseh strokovnih dejanj, ki jih opravlja pooblaščen organ, in ki zajemajo: oceno usposobljenosti vložnika v zvezi z izdajo licenc, ratingov, pooblastil oziroma potrdil, ki se izdajajo letalskemu osebju oziroma drugemu strokovnemu osebju, izdajo navedenih listin ter vpis ratingov oziroma pooblastil v licence, določitev pooblastil navedenih oseb, potrditev programov usposabljanj, potrditev uporabe naprav in sredstev za usposabljanje letalskega osebja, ter validacija licenc, ki jih izdajo druge države;

30. linija v rednem javnem zračnem prevozu je serija letov, med dvema ali več kraji, ki se opravljajo po redu letenja;

31. manevrska površina je del letališča, ki je namenjen za vzletanje, pristajanje in vožnjo zrakoplovov, razen letališke ploščadi;

32. mednarodni zračni promet je promet, pri katerem je predviden odlet v zračni prostor druge države;

33. mešano letališče je vojaško letališče, na katerem je dovoljen tudi civilni zračni promet;

34. načrt leta so določene informacije, posredovane enotam služb zračnega prometa, ki se nanašajo na nameravani let zrakoplova ali na njegov del;

35. nadzorovano območje letališča je območje za gibanje na letališču, bližnje zemljišče in stavbe ali njihovi deli, do katerih je dostop nadzorovan ali omejen;

36. najava leta je prošnja za dovolitev leta zrakoplova ali za prelet slovenskega ozemlja;

37. nekontroliran zračni prostor je zračni prostor, ki se nahaja zunaj letaliških con in sega od površine zemlje do višine, kjer se začneja kontroliran zračni prostor;

38. nesreča je dogodek, povezan z obratovanjem zrakoplova, ki se zgodi od tedaj, ko se ena ali več oseb oziroma stvari vkrcava v zrakoplov, s katerim se namerava opraviti let, do tedaj, ko se opravi izkrcanje in zaradi katerega je:

a) ena ali več oseb smrtno ponesrečenih ali težje poškodovanih oziroma so stvari močno poškodovane ali uničene kot posledica;

– nahajanja v zrakoplovu, ali
– neposrednega stika z delom zrakoplova vključno z deli, ki so se oddvojili, ali

– izpostavljenosti reaktivnemu pišu, razen, če so poškodbe posledica naravnih vzrokov, če gre za samopoškodbe ali če poškodbe povzročijo druge osebe, ali so poškodovani slepi potniki, ki se skrivajo zunaj območij, ki so običajno namenjena potnikom in posadki; ali je b) na zrakoplovu nastala poškodba ali napaka na strukturi, ki:

– negativno vpliva na strukturno moč, delovanje ali letalne karakteristike zrakoplova in

– bi zahtevala večje popravilo ali zamenjavo poškodovanega dela,

– razen okvare ali poškodbe motorja, ki je omejena samo nanj, njegov pokrov ali dodatke, ali okvare propelerja, konca krila, antene, zračnice, zavor, aerodinamičnih prehodov, manjše zareze ali vbodne luknje na površini zrakoplova; ali je c) zrakoplov izgubljen ali popolnoma nedostopen;

39. nevarno območje je določen del zračnega prostora, v katerem lahko v določenem času potekajo aktivnosti, nevarne za promet zrakoplovov;

40. območje izključne rabe je območje letališča, določeno v odvisnosti od velikosti obstoječe in planirane vzletno-pristajalne steze z osnovno stezo letališča ter obstoječimi in planiranimi zgradbami, instalacijami in opremo letališča, na katerem so dovoljeni le tisti posegi v prostor ter gradnja objektov in postavitvev naprav, ki neposredno služijo obratovanju letališča;

41. območje nadzorovane rabe je območje pod določenimi omejitvenimi ravninami letališča (notranja horizontalna, konična in druge omejitvene ravnine, odvisne od opremljenosti letališča z navigacijsko opremo), določeno glede na obstoječo oziroma planirano oznako letališča po ICAO klasifikaciji in v odvisnosti od opremljenosti letališča z navigacijsko opremo in v katerem so posegi in gradnja objektov nadzorovani zaradi zagotovitve varnosti letenja tako, da se smejo objekti približati manevrskim površinam letališča samo na dovoljeno razdaljo;

42. območje omejene rabe letališča je bližnje območje letališča, določeno s priletno-odletno in bočno ravnino in drugimi omejitvenimi ravninami, odvisnimi od opremljenosti letališča z navigacijsko opremo, ki je namenjeno dejavnostim, ki so povezane z obratovanjem letališča in se določijo posebej za vsako letališče, v katerem so posegi v prostor in gradnja objektov ter postavitvev naprav dopustni le za potrebe takih dejavnosti;

43. območje omejitvev je določen del zračnega prostora, v katerem je promet zrakoplovov dovoljen pod posebnimi pogoji;

44. osnovni varnostni pregled je varnostni pregled zrakoplova, osebe ali stvari, ki se opravi pred vsakim nameravanim letom v skladu z zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi ter varnostnimi programi po tem zakonu;

45. ovira za zračni promet je vsaka nepremična in premična stvar ali njen del, ki stoji na površini, namenjeni za promet zrakoplovov ali sega nad določeno ravnino, namenjeno varovanju zrakoplovov med letom;

46. plovnost zrakoplova je ugotovitev pooblaščen osebe, da zrakoplov izpolnjuje pogoje za varno uporabo oziroma letenje;

47. podjetje pomeni v določbah o operativni licenci iz 4. poglavja tega zakona vsako fizično ali pravno osebo ne glede na to, ali ustvarja dobiček ali ne, oziroma vsako uradno telo ne glede na to, ali ima svojo pravno osebnost ali ne;

48. pooblastilo je vpis v licenci ali njen sestavni del, ki daje upravičencu pravico do uveljavljanja določenih privilegijev in ni rating;

49. posadka zrakoplova so osebe, ki se nahajajo na zrakoplovu med letom zaradi opravljanja del, ki zagotavljajo nemoteno in varno izvršitev leta;

50. posebni varnostni pregledi in ukrepi so postopki in ukrepi v zvezi z zrakoplovi, osebami in stvarmi, ki se izvajajo na podlagi predpisanih policijskih pooblastil in v skladu z zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi ter varnostnimi programi po tem zakonu;

51. posebni zračni prevoz je prevoz, ki nima značilnosti rednega zračnega prevoza in se opravlja po posebej dogovorjenih pogojih, kot na primer letalski čarter, taksi ali panoramski prevoz;

52. poslovni načrt pomeni podroben opis načrtovanih poslovnih dejavnosti letalskega prevoznika za zadevno obdobje, še posebej v zvezi z razvojem trga in z vlaganji, ki jih je treba izvesti, vključno s finančnimi in ekonomskimi učinki teh dejavnosti;

53. postopki v sili so načrtovani postopki za usklajeno delovanje pooblaščenih oseb, služb ter različnih organov in organizacij v zvezi z dogodki in stanji, ki bi lahko ogrozila ali ogrožajo varnost na letališču ali varnost zrakoplova;

54. potnik je fizična oseba, ki ima po pogodbi pravico do prevoza z zrakoplovom;

55. povzetek finančnega poročila pomeni podrobno navedbo dohodkov in stroškov za zadevno obdobje, vključno z razčlenitvijo na dejavnosti, povezane z zračnimi prevozi, in druge dejavnosti, kot tudi na denarne in nedenarne elemente;

56. prepovedano območje je določen del zračnega prostora nad kopnim ter obalnim morjem in notranjimi vodami, v katerem je promet zrakoplovov prepovedan;

57. privilegiji so upravičenja oziroma ugodnosti, ki izhajajo iz licence in jih lahko uveljavlja upravičenec;

58. rating je vpis v licenci, ki določa posebne pogoje, privilegije ali omejitve, ki zadevajo določeno licenco;

59. red letenja je čas, določen za vzletanje in pristajanje zrakoplovov v rednem zračnem prevozu;

60. redni zračni prevoz je javni zračni prevoz, ki ima vse naslednje značilnosti:

a) opravlja se kot odplačni prevoz potnikov, pošte ali stvari,

b) vsak let je pod pogoji, ki jih določa zakon in splošni pogoji prevoza, dostopen vsakomur,

c) opravlja se med dvema ali več kraji, tako da gre:

– za serijo letov, opravljenih v skladu z objavljenim redom letenja ali

– za lete, ki so tako redni ali pogosti, da tvorijo prepoznavno sistematično serijo;

61. referenčna koda je oznaka letališča, določena v odvisnosti od dolžine vzletno-pristajalne steze in od razpona kril zrakoplova ter od razdalje med kolesi podvozja zrakoplova;

62. referenčna točka letališča oziroma vzletišča je točka, določena z geografsko lokacijo in se praviloma nahaja na sredini vzletno-pristajalne steze;

63. resni incident je incident, pri katerem so podane okoliščine, ki kažejo na to, da se je nesreča skoraj zgodila;

64. samooskrba je dejavnost, v kateri uporabnik letališča neposredno zase izvaja eno ali več kategorij storitev zemeljske oskrbe in ne sklene nikakršne pogodbe o opravljanju teh storitev s tretjo osebo. Uporabniki letališč se glede samooskrbe v medsebojnem odnosu ne štejejo za tretje osebe, kadar: (1) ima eden večinski delež drugega, ali (2) ima en sam subjekt večinski delež vsakega;

65. Skupnosti – Evropske Skupnosti, kot so navedene v Evropskem sporazumu;

66. ultralahke in druge letalne naprave so letalne naprave in zrakoplovi, ki niso zajeti s standardi in priporočili ICAO oziroma s Skupnimi letalskimi predpisi JAA;

67. uporabnik letališča je vsaka fizična ali pravna oseba, ki je odgovorna za prevoz potnikov in drugih oseb, pošte in/ali tovora po zraku od ali do zadevnega letališča;

68. uporabnik zrakoplova je pravna ali fizična oseba, ki ni lastnik zrakoplova, temveč ga uporablja na podlagi zakupne pogodbe ali na kakšni drugi pravni podlagi;

69. varnostno čisto območje letališča je tisti del nadzorovanega območja letališča, do katerega je dostop dovoljen samo pod določenimi pogoji;

70. varovanje civilnega letalstva pred dejanji nezakonitega vmešavanja (v nadaljnjem besedilu: varovanje) je kombinacija ukrepov, osebja in materialnih virov za varovanje civilnega zračnega prometa pred dejanji nezakonitega vmešavanja;

71. vodja zrakoplova je pilot, ki praviloma upravlja zrakoplov in je odgovoren za varno izvršitev leta;

72. vplivna območja letališč so območje izključne rabe letališča, območje omejene rabe in območje nadzorovane rabe;

73. vzletišče je določena kopenska ali vodna površina, ki je v celoti ali deloma namenjena za pristajanje, vzletanje in gibanje zrakoplovov samo določenih vrst in kategorij;

74. zemeljska oskrba so storitve, ki se opravljajo za uporabnike letališč na letališčih, zajemajo pa zlasti, delno ali v celoti, naslednje kategorije storitev: upravljanje in nadzor na letališču; odprema tovora in pošte; oskrba na ploščadi; oskrba z gorivi in mazivi; vzdrževanje zrakoplova; letalske operacije in storitve za posadko; prevoz na zemlji; oskrba potnikov; odprema prtljage; oskrba na zrakoplovu; storitve oskrbe potnikov s hrano in pijačo;

75. zračna pot je kontroliran zračni prostor ali njegov del v obliki tridimenzionalnega koridorja, opremljen z radionavigacijskimi napravami;

76. zračni prevoz je prevoz potnikov, pošte in/ali blaga za plačilo in/ali najem;

77. zračni promet je gibanje zrakoplovov po zraku (let) in po letališčih ter vzletiščih;

78. zrakoplov je vsaka naprava, ki se lahko obdrži v atmosferi zaradi reakcije zraka, razen reakcije zraka na zemeljsko površino.

2.0. ZRAKOPLOVI

2.1. Registracija zrakoplovov

18. člen

(registracija zrakoplovov)

V slovenskem zračnem prostoru ne sme leteti zrakoplov, ki ni registriran.

19. člen

(državna pripadnost zrakoplovov)

Zrakoplov, registriran v Republiki Sloveniji, ima slovensko državno pripadnost.

20. člen

(obseg registracije, izjeme in predpisi)

(1) Šteje se, da je zrakoplov registriran v Republiki Sloveniji po tem zakonu, če je vpisan v register zrakoplovov Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: register zrakoplovov) ali v drugo ustrezno evidenco.

(2) V evidenco iz prejšnjega odstavka se vpišejo ultralahke in druge letalne naprave, drugi zrakoplovi se vpišejo v register zrakoplovov.

(3) Za pritrjene zmaje in vezane balone registracija ni obvezna.

(4) Evidenco ultralahkih in drugih letalnih naprav vodijo pravne ali fizične osebe, ki izpolnjujejo predpisane pogoje zlasti glede strokovne usposobljenosti, prostorov, tehnične opremljenosti in organiziranosti, vse glede na vrsto, kategorijo, namen uporabe in težo ultralahke in druge letalne naprave, ter glede na druge pogoje, predpisane v skladu s 30. in 40. členom tega zakona in jih na predlog Uprave pooblasti minister, pristojen za promet. Če pooblastilo iz tega odstavka ni dano, evidenco vodi Uprava.

2.2. Oznake zrakoplovov

21. člen

(oznaka državne pripadnosti in registrske oznake)

(1) Zrakoplov, registriran v Republiki Sloveniji po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: slovenski zrakoplov), mora imeti oznako državne pripadnosti: "S5" in predpisano registrsko oznako.

(2) Minister, pristojen za promet, predpiše registrske oznake, način njihovega določanja in namestitve, glede na vrsto in kategorijo zrakoplova.

(3) Na zrakoplovu so lahko tudi druge oznake in napisi, ki ne smejo vplivati na vidnost oznak državne pripadnosti in registrskih oznak.

2.3. Postopek registracije

22. člen

(vodenje registra zrakoplovov)

(1) Uprava vodi register zrakoplovov in dodatek k registru zrakoplovov.

(2) V registru zrakoplovov se vodijo stalni vpisi, v dodatku k registru zrakoplovov pa začasni vpisi, v skladu z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(3) Zadeve pri registriranju zrakoplovov, ki se nanašajo na hipoteke in na mednarodna priznavanja določenih pravic na zrakoplovi, se vodijo v skladu z zakonom, ki ureja obli-gacijska in stvarnopravna razmerja v letalstvu in v skladu z mednarodno pogodbo.

23. člen

(pogoji za registracijo)

(1) Zrakoplov se sme registrirati v Republiki Sloveniji, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. lastnik zrakoplova je državljan Republike Slovenije,
2. zrakoplov ima spričevalo o plovnosti, ki ga je izdala Uprava ali spričevalo o plovnosti, ki ga je izdala druga država in je njegovo veljavnost priznala Uprava,
3. zrakoplov ni registriran v nobeni drugi državi in
4. zrakoplov izpolnjuje predpisane pogoje glede omejitve hrupa in drugih emisij, kar ugotovi Uprava.

(2) Z državljanji Republike Slovenije so izenačeni:

1. gospodarske družbe, ki so v večinski lasti in pod dejanskim nadzorom slovenskih državljanov,
2. društva, združenja in letalske šole, ki so domače pravne osebe in so v večinski lasti in pod dejanskim nadzorom slovenskih državljanov,
3. lokalna skupnost Republike Slovenije in Republika Slovenija.

24. člen

(zahteva za vpis in obveznost predložitve dokumentacije)

(1) Zrakoplov se vpiše v register zrakoplovov na zahtevo lastnika oziroma vseh lastnikov zrakoplova. Pisni vlogi na predpisanem obrazcu morajo biti priloženi dokumenti, s katerimi vložnik dokazuje, da je lastnik zrakoplova in da izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena.

(2) Tuj zrakoplov se lahko vpiše v register zrakoplovov na zahtevo uporabnika zrakoplova, ki je državljan Republike Slovenije, če so izpolnjeni pogoji iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena in predlagatelj Upravi predloži še naslednje listine:

1. pogodbo o zakupu, ki ni krajši od pol leta,

2. dovoljenje lastnika za vpis zrakoplova v register zrakoplovov.

(3) Letalski prevoznik, ki uporablja zrakoplov drugega podjetja ali ki zrakoplov priskrbi drugemu podjetju, mora za tako operacijo pridobiti predhodno odobritev Uprave. Pogoji za odobritev so del zakupne pogodbe.

(4) Uprava ne odobri pogodbe o zakupu zrakoplova s posadko letalskemu prevozniku, ki mu je izdala operativno licenco, če niso izpolnjeni varnostni standardi, enakovredni tistim, ki se nanašajo na spričevalo letalskega prevoznika iz 76. člena tega zakona.

(5) Zrakoplov, ki ga uporablja letalski prevoznik, ki mu je operativno licenco izdala Uprava, mora biti vpisan v register zrakoplovov ali v register zrakoplovov druge države, članice Skupnosti, po izbiri Uprave.

(6) Če se zakupna pogodba za zrakoplov, registriran v Skupnosti, šteje za sprejemljivo na podlagi četrtega odstavka tega člena, Uprava ne zahteva vpisa takega zrakoplova v register zrakoplovov, če bi to zahtevalo konstrukcijske spremembe.

(7) V primeru kratkoročnih zakupnih pogodb za zado-stitev začasnim potrebam letalskega prevoznika ali v drugač-nih izjemnih okoliščinah, lahko Uprava prizna oprostitev za-htev iz petega odstavka tega člena.

(8) Pri uporabi petega odstavka tega člena Uprava ob upoštevanju veljavnih predpisov, vključno s predpisi, ki za-devajo izdajo spričevala o plovnosti, sprejme v register zrakoplovov tiste zrakoplove, ki so v lasti državljanov drugih držav, članic Skupnosti in prenos iz registra zrakoplovov navedenih držav brez diskriminacijske takse in brez zavlačevanja. Ra-zen običajne takse za registracijo se za prenos zrakoplova ne zaračunava taksa.

25. člen

(register zrakoplovov)

(1) Register zrakoplovov sestavlja glavna knjiga in zbirka listin.

(2) Glavna knjiga je javna.

(3) Glavna knjiga registra zrakoplovov je sestavljena iz vložkov, ki vsebujejo vpisni, lastninski in bremenski list. Vsak zrakoplov se vpiše v svoj vložek. Uprava vnaša v glavno knjigo registra zrakoplovov vse potrebne podatke o zrako-plovu, o lastniku in načinu pridobitve zrakoplova, o upora-bniku zrakoplova, če to ni lastnik ter o hipotekah, vezanih na ta zrakoplov in drugih pravicah na zrakoplovu, kot tudi vse spremembe, ki se nanašajo na vsebino registra zrakoplo-vov.

(4) Zbirka listin se vodi za vsak zrakoplov posebej in se hrani kot poslovna tajnost.

(5) Vpis v vpisni list registra zrakoplovov se opravi na podlagi odločbe Uprave.

(6) Vpis v lastninski in bremenski list izvede Uprava na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega sodišča.

(7) Evidenca iz 20. člena tega zakona vsebuje vse potrebne podatke o ultralahki ali drugi letalni napravi in osnovne podatke o lastniku. Vpis v evidenco se opravi na podlagi ugotovitve osebe, ki vodi evidenco, da so izpolnjeni predpisani pogoji za vpis. Za ultralahke in druge letalne naprave se ne vodi lastninski in bremenski list. Vpis v evidenco izvede oseba iz četrtega odstavka 20. člena tega zakona na podlagi popolne vloge lastnika, pri čemer se smiselno upoštevajo pogoji iz 23. člena v zvezi z enajstim odstavkom 32. člena tega zakona.

26. člen
(začasni vpis)

(1) Na pisno vlogo lastnika se sme zrakoplov začasno vpisati v dodatek k registru zrakoplovov, če se zrakoplov nahaja v drugi državi in je bilo njegovo lastništvo preneseno na slovenskega državljana, pri čemer pa niso izpolnjeni vsi predpisani pogoji za registracijo. Za vpis v dodatek k registru zrakoplovov morajo biti izpolnjeni pogoji iz 1., 3. in 4. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona.

(2) Zrakoplov v izdelavi, se vpiše v dodatek k registru zrakoplovov pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za promet. Pri tem se smiselno upoštevajo določbe o vpisu v register zrakoplovov.

27. člen
(sporočanje sprememb)

(1) Lastnik oziroma uporabnik zrakoplova mora takoj obvestiti Upravo o vsaki spremembi podatkov, vpisanih v register zrakoplovov.

(2) Vsako spremembo lastništva, zakupa in bremena zrakoplova morata prejšnji in novi lastnik takoj sporočiti Upravi in ji dostaviti vse dokumente, s katerimi se dokazuje novo lastništvo in izpolnjevanje pogojev iz 1. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona.

28. člen
(izbris iz registra zrakoplovov)

(1) Zrakoplov se izbriše iz registra zrakoplovov oziroma iz dodatka k registru zrakoplovov, če:

1. to zahteva lastnik zrakoplova oziroma uporabnik zrakoplova z dovoljenjem lastnika,
2. niso več izpolnjene zahteve iz 1., 3. in 4. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona,
3. se zrakoplov vpiše v vojaški register zrakoplovov,
4. je zrakoplov uničen ali izgubljen in je iskanje zaključeno, ali je bil zaradi drugih razlogov vzet iz uporabe,
5. zrakoplov v zadnjih treh letih ni imel veljavnega spričevala o plovnosti zrakoplova.

(2) Če se v registru zrakoplovov vodi hipoteka na zrakoplovu, se tega zrakoplova brez dovoljenja zastavnega upnika ne sme izbrisati iz registra.

29. člen
(izdaja potrdila o vpisu oziroma odločbe o zavrnitvi vpisa)

(1) Uprava v 15 dneh po prejemu popolne vloge za vpis zrakoplova v register zrakoplovov izda odločbo o vpisu in potrdilo o vpisu v register zrakoplovov oziroma zavrne vpis. Če se zrakoplov vpiše v dodatek k registru zrakoplovov, Uprava izda potrdilo o vpisu za določen čas, ki ni daljši od 12 mesecev.

(2) Zoper odločbo o zavrnitvi vpisa v register zrakoplovov je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za promet v roku 15 dni.

(3) Kadar se vpiše spremembo lastništva, se izda novo potrdilo o vpisu v register zrakoplovov, prejšnje potrdilo pa mora lastnik vrniti Upravi.

(4) Če se zrakoplov izbriše iz registra zrakoplovov, se mora potrdilo o vpisu vrniti Upravi.

30. člen

(podzakonski predpisi)

(1) Minister, pristojen za promet, predpiše:

1. vsebino glavne knjige registra zrakoplovov in zbirke listin,
2. strokovne in tehnične pogoje, ki jih morajo izpolnjevati pooblaščen osebe iz četrtega odstavka 20. člena tega zakona,
3. natančnejšo vsebino evidenc, postopke za njihovo vodenje, oznake in uporabo letalnih naprav iz drugega odstavka 20. člena tega zakona.

(2) Register vojaških zrakoplovov vodi ministrstvo, pristojno za obrambo. Minister, pristojen za obrambo, predpiše vsebine in pogoje za vojaški register zrakoplovov, oznake državne pripadnosti ter registrske oznake vojaških zrakoplovov.

2.4. Plovnost in vplivi zrakoplovov na okolje

31. člen
(plovnostne in okoljevarstvene zahteve za zrakoplove)

(1) Zrakoplov, ki se uporablja v Republiki Sloveniji, mora biti ploven in mora izpolnjevati okoljevarstvene zahteve.

(2) Zrakoplov velja za plovnega, če je bil projektiran, izdelan, opremljen in vzdrževan skladno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi ter ima take letalne lastnosti, da izpolnjuje predpisane plovnostne zahteve.

(3) Preverjanje plovnostnih zahtev izvaja Uprava z rednimi in izrednimi pregledi. Redni pregled se opravi pred izdajo spričevala o plovnosti oziroma pred podaljšanjem njegove veljavnosti, na zahtevo lastnika oziroma uporabnika zrakoplova. Izredni pregled se opravi v primeru, ko se ugotovi odstopanje od predpisanih plovnostnih zahtev, na zahtevo lastnika oziroma uporabnika zrakoplova. Izredni pregled lahko odredi Uprava oziroma letalski inšpektor, če se utemeljeno sumi, da zrakoplov ni ploven.

(4) Spričevalo o plovnosti iz prejšnjega odstavka izda Uprava na osnovi opravljenega pregleda za preverjanje plovnosti, ki zajema preverjanje plovnostnih zahtev, kot je ugotavljanje skladnosti konstrukcije zrakoplova z ustreznim certifikatom za tip zrakoplova, ugotavljanje izpolnjevanja zahtev odobrenega rednega in izrednega sistema vzdrževanja za tip zrakoplova, preverjanje funkcionalne sposobnosti zrakoplova in njegovih sistemov glede na odobrena navodila za uporabo zrakoplova, preverjanje, ali zaradi morebitnih dogodkov, ki jih je utrpel zrakoplov, ni prišlo do sprememb v lastnostih delovanja zrakoplova in njegovih sistemov ter preverjanje drugih zahtev Uprave glede na morebitne posebne pogoje in lastnosti za predmetni tip zrakoplova, ki dokazuje, da zrakoplov izpolnjuje ustrezne plovnostne zahteve.

(5) Minister, pristojen za promet, predpiše plovnostne zahteve in natančnejše postopke za izdajo in podaljšanje veljavnosti spričevala o plovnosti ter priznanje veljavnosti tujih spričevala o plovnosti.

(6) Šteje se, da zrakoplov izpolnjuje okoljevarstvene zahteve, če ne presega s predpisi dovoljenega hrupa in drugih predpisanih emisij v okolje.

(7) Vlada lahko na usklajen predlog ministra, pristojnega za promet in ministra, pristojnega za okolje, predpiše

mejne vrednosti emisij, ki jih morajo izpolnjevati zrakoplovi, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji.

(8) Na območjih, ki so zavarovana po predpisih o ohranjanju narave, lahko vlada na usklajen predlog ministra, pristojnega za promet in ministra, pristojnega za okolje, določi način znižanja imisij pod predpisano mejno vrednost na takem območju.

(9) Vsak zrakoplov mora imeti veljavno spričevalo o hrupu. Za zrakoplov, ki se vpiše v register zrakoplovov, izda tako spričevalo Uprava ali pa prizna veljavnost tujega spričevala.

(10) Druge okoljevarstvene zahteve, ki jih mora izpolnjevati zrakoplov, ki se uporablja v Republiki Sloveniji, postopke ugotavljanja mejnih vrednosti emisij in drugih okoljevarstvenih zahtev ter listine, s katerimi se dokazujejo, predpiše minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje.

(11) Tuj zrakoplov mora imeti med letenjem v Republiki Sloveniji spričevalo o plovnosti in spričevalo o hrupu ali drugo ustrezno listino, ki jo je izdal pristojni organ druge države in se prizna v skladu z mednarodno pogodbo.

32. člen

(spričevalo o plovnosti)

(1) Za zrakoplov, za katerega se ugotovi, da je ploven, izda Uprava na pisno vlogo lastnika zrakoplova spričevalo o plovnosti in veljavnostjo praviloma 12 mesecev. V spričevalu o plovnosti morajo biti vpisane prepovedi in omejitve, ki jih je določila Uprava in se nanašajo na uporabo zrakoplova.

(2) Na pisno vlogo lastnika ali uporabnika zrakoplova Uprava podaljša veljavnost spričevala o plovnosti praviloma za 12 mesecev, če je predhodno s pregledom za preverjanje plovnosti ugotovila, da je zrakoplov še vedno ploven.

(3) Pregled za preverjanje plovnosti opravi komisija oziroma posameznik, ki jih imenuje direktor Uprave izmed delavcev Uprave ali pooblaščenih oseb iz osmega odstavka tega člena.

(4) Pregled za preverjanje plovnosti v zvezi z vsebinami pregleda, kot so določene v četrtem odstavku prejšnjega člena, se opravi s:

1. preverjanjem dokumentacije lastnika oziroma uporabnika o vzdrževanju zrakoplova;
2. fizičnim pregledom zrakoplova ter
3. preizkusom v letu.

Ob preverjanju plovnosti se hkrati preveri tudi dokumentacija o sklenjenih obveznih zavarovanjih v prometu.

(5) Uprava lahko kadarkoli med veljavnostjo spričevala o plovnosti opravi pregled za preverjanje plovnosti zrakoplova. Enak pregled opravi tudi na vlogo lastnika oziroma uporabnika.

(6) Lastnik oziroma uporabnik mora dati Upravi na voljo vse podatke v zvezi s plovnostjo, vzdrževanjem, spremembami ali popravili zrakoplova ter vse podatke in statistike o njegovem delovanju in uporabi.

(7) Lastnik oziroma uporabnik zrakoplova mora zagotoviti delavcem Uprave in osebam iz osmega odstavka tega člena prost dostop do vseh prostorov in opreme, kot tudi v zrakoplov na zemlji in med letom ter vso pomoč, ki jo potrebujejo za izvršitev svojih nalog. Če je potreben preizkus v letu, ga mora opraviti lastnik oziroma uporabnik pod nadzorom delavca Uprave oziroma osebe iz osmega odstavka tega člena.

(8) Minister, pristojen za promet, lahko na predlog direktorja Uprave pooblasti pravno ali fizično osebo za izvajanje pregledov in drugih dejanj iz tega poglavja. Pooblaščenca mora izpolnjevati pogoje glede strokovne usposobljenosti, tehnične opremljenosti in organiziranosti, ki veljajo za osebe iz 38. člena tega zakona.

(9) Uprava lahko uporabi potrdila, pooblastila, soglasja in tehnične ugotovitve tujih organov civilnega letalstva ter oseb, ki jih ti organi imenujejo ali pooblastijo, za lažje opravljanje nalog po tem zakonu, ter lahko na podlagi izmenjave poskrbi za podobne storitve tujim organom in ustanovam.

(10) Za zagotovitev varnega letenja Uprava izdaja plovnostno tehnične zahteve (PZT), kot splošne letalsko varnostne zahteve, ki so obvezujoče za vse izvajalce letalskih aktivnosti. Plovnostno tehnične zahteve so vezane na varno uporabo določenega tipa zrakoplova.

(11) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za dovoljenje za letenje, ki se izdaja kot spričevalo o plovnosti za ultralahke in druge letalne naprave in je hkrati tudi potrdilo o vpisu v evidenco iz drugega odstavka 20. člena tega zakona.

33. člen

(odgovornost za plovnost, neveljavnost spričevala o plovnosti in sporočanje)

(1) Za plovnost zrakoplova je odgovoren lastnik, če lastnik ne uporablja zrakoplova, pa njegov uporabnik v skladu s pogodbo.

(2) Šteje se, da je spričevalo o plovnosti neveljavno, če se slovenski zrakoplov ali njegova oprema ne vzdržuje po predpisih, če se na zrakoplovu ali njegovi opremi naredijo spremembe, ki so pomembne za plovnost in ki jih Uprava ni predhodno potrdila, ali če niso narejene obvezne spremembe na zrakoplovu ali njegovi opremi, ali če se ne opravijo preverjanja po zahtevah Uprave, oziroma, če se ne opravi redni ali izredni pregled. Spričevalo o plovnosti je v zgoraj navedenih primerih neveljavno vse dokler Uprava na vlogo lastnika ali uporabnika, ponovno ne ugotovi plovnosti zrakoplova.

(3) Lastnik ali uporabnik mora obvestiti Upravo o okoliščinah, dogodkih, napakah in nepravilnostih, ki bi lahko vplivale na plovnost zrakoplova.

34. člen

(preklic veljavnosti spričevala o plovnosti)

Če Uprava po pregledu za preverjanje plovnosti ali na drug način ugotovi, da domači zrakoplov ni ploven, preklicuje veljavnost spričevala o plovnosti, ki ga je izdala takemu zrakoplovu, ali odloži njegovo izdajo oziroma ne podaljša njegove veljavnosti, dokler ponovno ne ugotovi, da je zrakoplov ploven. Neveljavno spričevalo o plovnosti mora lastnik oziroma uporabnik vrniti Upravi.

35. člen

(ugotavljanje plovnosti tujega zrakoplova in pooblastila Uprave)

(1) V imenu Republike Slovenije se lahko na tujem zrakoplovu opravi pregled ali preiskava za preverjanje njegove plovnosti v obsegu, potrebnem za:

1. priznanje veljavnosti njegovega spričevala o plovnosti ali podaljšanje veljavnosti takega priznanja,
2. izdajo slovenskega spričevala o plovnosti,
3. dovoljenje za letenje v slovenskem zračnem prostoru, če se tako dovoljenje zahteva.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko Uprava opravi pregled ali preiskavo za preverjanje plovnosti na tujem zrakoplovu, če:

1. dvomi, da zrakoplov izpolnjuje zahteve mednarodnih letalskih varnostnih standardov;
2. to zahteva lastnik ali uporabnik ali
3. to zahteva pristojni organ, ki je zadolžen za izvajanje nadzora plovnosti zrakoplova.

(3) Če Uprava ugotovi, da tuj zrakoplov ni ploven, ali je bil poškodovan in bi poškodbe lahko vplivale na njegovo plovnost, mu lahko prepove vzlet.

(4) Če je zrakoplov registriran v državi podpisnici Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu (Uradni list FLRJ – MP, št. 3/54 in akt o ratifikaciji nasledstva Uradni list RS, št. 24/92 – v nadaljnjem besedilu: Čikaška konvencija), mora Uprava obvestiti pristojni organ te države o stanju zrakoplova in o svoji odločitvi. Če organ druge države odloči, da je zrakoplov ploven, mu Uprava dovoli vzlet. Če Uprava meni, da ta zrakoplov ni ploven, lahko pa se mu pod določenimi pogoji dovoli let do kraja, kjer naj se izvrši popravilo, mu Uprava lahko dovoli vzlet, če izpolnjuje pogoje, ki jih je predpisal pristojni organ druge države. Med takim letom so lahko na krovu samo osebe, potrebne v zvezi z izvedbo takega leta.

36. člen

(smiselna uporaba določb)

Določbe 32. do 35. člena, ki veljajo za plovnost in ugotavljanje plovnosti, se smiselno uporabljajo tudi glede preverjanja okoljevarstvenih zahtev za zrakoplove.

37. člen

(posebno dovoljenje za letenje)

(1) Če zrakoplovu ni mogoče izdati spričevala o plovnosti, pa Uprava oceni, da je zrakoplov ob upoštevanju določenih omejitev varen za letenje, mu Uprava izda posebno dovoljenje za let v slovenskem zračnem prostoru z določenimi omejitvami.

(2) Posebno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se lahko izda za preizkusni let, za prelet zrakoplova in v drugih podobnih primerih, ko Uprava ugotovi, da je zrakoplov, ob določenih omejitvah, varen za letenje.

2.5. Izdelava, vzdrževanje, spremembe in popravila

38. člen

(letalsko tehnično osebje in organizacije za izdelavo, vzdrževanje in popravila)

(1) Nihče ne sme načrtovati ali izdelovati zrakoplova, motorja, propelerja, dela in opreme zrakoplova, opravljati vzdrževanja, sprememb ali popravil na takih izdelkih oziroma izdelovati tehnične dokumentacije za taka dela, če ne izpolnjuje splošnih pogojev za opravljanje dejavnosti in če nima veljavne licence z ustreznimi pooblastili, oziroma če nima ustreznega potrdila ali spričevala, ki ga je izdala Uprava za opravljanje takega dela, pa še to samo v obsegu, kot je navedeno v tej licenci, potrdilu ali spričevalu. Določba tega odstavka se ne uporablja za amatersko izdelane zrakoplove.

(2) Minister, pristojen za promet, predpiše pogoje in postopke za:

1. pridobitev licence letalskega tehničnega osebja, zlasti glede izobrazbe, strokovne usposobljenosti in izkušenj, zdravstvenih zahtev in omejitev ter morebitnih starostnih in drugih zahtev in omejitev;

2. pridobitev spričevala ali potrdila organizacije za načrtovanje, izdelavo, vzdrževanje, za izvajanje sprememb in popravil zrakoplovov, motorjev, propelerjev, delov in opreme zrakoplovov ter o amaterski izdelavi zrakoplovov, zlasti glede strokovne usposobljenosti osebja, prostorov, tehnične opremljenosti in organizacije, pri čemer upošteva tudi ustrezno prilogo k Čikaški konvenciji in ustrezne Skupne letalske predpise.

(3) Uprava preverja izpolnjevanje pogojev ves čas veljavnosti izdanih licenc, potrdil, spričeval in drugih dokumentov. V ta namen morajo imeti delavci Uprave in poobla-

ščene osebe iz osmega odstavka 32. člena prost dostop do vseh prostorov, opreme, podatkov in dokumentacije, ki se nanaša na delo, za katerega opravljanje se zahteva licence, potrdilo ali spričevalo.

(4) Določbe o licencah iz 43. do 49. člena tega zakona, se smiselno uporabljajo tudi za licence letalskega tehničnega osebja in osebja, ki opravlja dela na zrakoplovu, njegovih delih in opremi v delavnici. Potrdilo ali spričevalo, izdano v skladu z določbami tega poglavja, lahko Uprava preklic ali odloži njegovo potrditev, če niso izpolnjeni pogoji za njegovo izdajo ali če se izkaže, da nosilec ni sposoben izpolniti zahtev za njegovo pridobitev.

(5) Uprava lahko prizna ustrezne licence, potrdila in spričevala, ki so jih izdale druge države, članice ICAO in dovoli imetnikom takih dokumentov opravljanje tehničnega dela na zrakoplovu, registriranem v Republiki Sloveniji.

39. člen

(certifikacija tipa)

(1) Za tip zrakoplova, ki se prvič registrira v Republiki Sloveniji in za motor, propeler, dele in opremo, ki se prvič uporabi na slovenskem zrakoplovu, se mora izvesti certifikacijski postopek, s katerim se ugotovi, da so izpolnjeni tehnični standardi za plovnost, predpisani s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. Po opravljenem certifikacijskem postopku Uprava izda certifikat tipa oziroma ustrezno potrdilo.

(2) Za usklajevanje tehničnih zahtev ter postopkov na področju varnosti civilnega letalstva, še zlasti v zvezi s konstrukcijo, izdelavo in vzdrževanjem zrakoplovov, s fizičnimi in pravnimi osebami, vključenimi v te naloge, se v Republiki Sloveniji uporabljajo Skupni letalski predpisi (JAR).

(3) Usklajene tehnične zahteve in postopki iz prejšnjega odstavka, se uporabljajo za vse zrakoplove, ki jih upravljajo letalski prevozniki iz 69. člena tega zakona, ne glede na to, ali so registrirani v Republiki Sloveniji, v državi članici Skupnosti ali v tretji državi.

(4) Uprava brez nadaljnjih tehničnih zahtev ali ocenjevanja potrdi, da so izdelki iz tega člena konstruirani, izdelani ter da se jih upravlja in vzdržuje v skladu s skupnimi tehničnimi zahtevami in upravnimi postopki, kadar je druga država, članica Skupnosti te izdelke že certificirala. Če se izda osnovna potrditev za poseben namen ali namene, potem vsaka naslednja potrditev velja za enak namen ali namene.

(5) Uprava prizna certifikacijo, ki jo je v skladu s predpisi izdala druga država članica Skupnosti pravnim ali fizičnim osebam, ki se ukvarjajo z načrtovanjem, izdelavo in vzdrževanjem zrakoplovov, motorjev, propelerjev, delov ali opreme zrakoplovov ter uporabo zrakoplova in ki so pod sodno in upravno pristojnostjo te druge države.

(6) Uprava obvesti Evropsko komisijo (v nadaljnjem besedilu: Komisija) o:

– ukrepah, ki so bili izvršeni zaradi odpravljanja nepravilnosti v primerih, ki zadevajo varnost v letalstvu in se nanašajo na zrakoplov, motor, propeler, del ali opremo zrakoplova oziroma na pravno ali fizično osebo iz četrtega in petega odstavka tega člena,

– ukrepah usklajevanja raziskovalnih programov za izboljšanje varnosti civilnih zrakoplovov in njihove uporabe,

– ukrepah zaradi uvajanja novih sprememb ali dopolnitev zahtev iz Dogovorov o razvoju, sprejetju in uresničevanju Skupnih letalskih predpisov (JAR), ki so bili sklenjeni na Cipru, 11. septembra 1990, o vsaki spremembi teh Dogovorov in o rezultatih posvetovanj z gospodarskim sektorjem in drugimi zainteresiranimi organi.

(7) Minister, pristojen za promet, predpiše zahteve za certifikacijo tipa zrakoplova, postopke za izdajo certifikata tipa oziroma ustreznega potrdila in določi postopek za priznanje tujega certifikata tipa.

2.6. Razvrščanje in oprema zrakoplovov

40. člen

(delitev in oprema zrakoplova)

(1) Zrakoplovi se razvrščajo glede na vrsto, kategorijo, namen uporabe, težo in drugo.

(2) V zrakoplov morajo biti, v odvisnosti od kategorije in namena uporabe, vgrajene naprave in oprema za varno letenje.

(3) Minister, pristojen za promet, izda predpis o razvrščanju zrakoplovov in opremi, ki mora biti vgrajena v zrakoplov glede na razvrstitev iz prvega odstavka tega člena.

41. člen

(zahteve glede opreme za komunikacijo)

Radijske naprave in druga oprema za komunikacijo z zrakoplovom morajo ustrezati veljavnim tehničnim predpisom Republike Slovenije. Organ, pristojen za telekomunikacije, izda dovoljenje za delovanje takih naprav v zrakoplovu. Dovoljenje za vgraditev takih naprav v zrakoplov izda Uprava, če so izpolnjeni predpisani pogoji glede opreme iz prejšnjega člena.

2.7. Dokumenti v zrakoplovu

42. člen

(dolžnosti lastnika in uporabnika, predpisi)

(1) Minister, pristojen za promet, predpiše, katere zapise in dokumente mora voditi izvajalec aktivnosti v letalstvu in kateri morajo biti, poleg tistih, ki so navedeni v Čikaški konvenciji, stalno na krovu zrakoplova, pri čemer upošteva tudi ustrezno prilogo k tej konvenciji in Skupne letalske predpise.

(2) Lastnik oziroma uporabnik zrakoplova mora Upravi in vsakomur, ki mora pregledati letalske zapise in dokumente zaradi zaščite svojih pravic, to dopustiti.

3.0. LETALSKO IN DRUGO STROKOVNO OSEBJE

3.1. Licence, ratingi, pooblastila, spričevala in potrdila

43. člen

(pogoji za opravljanje nalog letalskega osebja)

(1) Oseba, ki opravlja naloge:

- pilota oziroma člana letalske posadke,
- glede vzdrževanja in plovnosti zrakoplova,
- vodenja in kontrole zračnega prometa,
- načrtovanja letalskih operacij ali
- izvajanja letalskih meteoroloških opazovanj in dajanja napovedi,

mora imeti veljavno licenco, rating, pooblastilo, potrdilo oziroma spričevalo.

(2) Nihče ne sme uveljavljati privilegijev, ki izhajajo iz licence, ratinga, pooblastila, potrdila oziroma spričevala, ki ga je izdala druga država članica ICAO ali JAA, če ne vzdržuje ravnih znanj in usposobljenosti v skladu z zahtevami, ki jih določajo predpisi o licenciranju letalskega osebja.

(3) Licenca se izda za določeno obdobje, ki se določa glede na vrsto licence in morebitne starostne in druge ome-

jitve, v skladu s predpisi iz šestega odstavka tega člena. Njeno veljavnost in vpisane ratinge oziroma pooblastila je mogoče podaljšati, ali doseči njeno obnovo v določenem obdobju po preteku veljavnosti, če imetnik izpolni zahteve, določene v podzakonskih aktih, ki urejajo licenciranje letalskega osebja, glede na vrsto licence in ratinge oziroma pooblastila.

(4) Listine iz prejšnjega odstavka se lahko izdajo z omejitvijo. V licenci in pooblastilu lahko Uprava navede tudi posebne pravice imetnika in tudi omejitve in posebne pogoje. Pri tem upošteva tudi ustrezno prilogo k Čikaški konvenciji in ustrezne Skupne letalske predpise.

(5) Minister, pristojen za promet, predpiše, katero osebo opravlja naloge iz prvega odstavka tega člena, natančnejše pogoje in postopke za pridobitev licence, ratinga, pooblastila, potrdila oziroma spričevala, zlasti glede izobrazbe, strokovne usposobljenosti in izkušenj, zdravstvenih zahtev in omejitev ter morebitnih starostnih in drugih zahtev in omejitev. Pogoje in postopke glede zdravstvenih zahtev predpiše v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo.

(6) Minister, pristojen za promet, predpiše pogoje in postopke za priznanje tujih licenc. Uprava lahko uporabi tujo licenco kot podlago za izdajo licence Republike Slovenije.

44. člen

(posadka zrakoplova)

(1) Lastnik zrakoplova ali uporabnik, če zrakoplova ne upravlja lastnik, mora zagotoviti, da je na zrakoplovu usposobljena posadka, ki ima veljavne licence, ratinge, pooblastila, potrdila oziroma spričevala, ustrezne zrakoplovu in nalogam, ki jih izvaja ter da izpolnjuje druge predpisane pogoje.

(2) Tuj zrakoplov lahko v Republiki Sloveniji upravlja oseba, ki ima tujo licenco ali drugo ustrezno listino, če se taka licenca ali lista v Republiki Sloveniji prizna v skladu z mednarodno pogodbo, ki zavezuje Republiko Slovenijo.

(3) Minister, pristojen za promet, predpiše zahteve glede sestave posadke, ki mora biti na krovu zrakoplova, glede na usposobljenost in izkušnost osebja, razred, tip in vrsto zrakoplova, izkušnje prevoznika ter vrsto in način izvedbe leta z zrakoplovom.

45. člen

(odvzem in preklic licence, ratinga, pooblastila, potrdila ali spričevala in uporaba določbe za tuje licence)

(1) Uprava lahko za določen čas, največ za eno leto, odvzame licenco, rating, pooblastilo, potrdilo oziroma spričevalo ali preklic veljavnost navedenih listin, če je imetnik:

1. ogrožal varnost letenja,
2. izvajal privilegije iz navedenih listin pod vplivom alkohola, narkotikov ali drugih psihoaktivnih sredstev,
3. dokazano kršil predpise civilnega letalstva,
4. na podlagi zdravniškega spričevala spoznan za nesposobnega za opravljanje dolžnosti na krovu zrakoplova,
5. pokazal nezadostno znanje ali spretnosti za nadaljevanje uveljavljanja posameznih privilegijev iz listine iz tega odstavka,
6. storil prekršek iz 187. člena oziroma 188. člena tega zakona.

(2) Uprava na predlog preiskovalnega organa iz 8. poglavja tega zakona začasno odvzame listino iz prvega odstavka tega člena že pred izdajo poročila o preiskavi letalske nesreče ali incidenta, vse do sprejema končnega poročila o letalski nesreči oziroma incidentu.

(3) Uprava lahko preklic veljavnost listin iz prvega odstavka tega člena, če ugotovi, da je upravičenec pridobil listino na podlagi neresničnih podatkov o pogojih za njeno

pridobitev oziroma je listino pridobil kako drugače na nezakonit način ali z zlorabo.

(4) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za tuje licence, priznane v Republiki Sloveniji.

(5) O začasnem odvzemu oziroma preklicu veljavnosti listin iz prvega odstavka tega člena Uprava izda odločbo. Zoper odločbo je dovoljena pritožba v roku 8 dni od vročitve na ministrstvo, pristojno za promet. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe. Neveljavno listino mora imetnik vrniti Upravi.

(6) Drugostopenjski organ odloči o pritožbi v 30 dneh po njeni vložitvi.

46. člen

(pooblastila za preizkus preverjanja sposobnosti)

Uprava lahko v primerih iz prejšnjega člena in v primeru dvoma, da upravičenec iz licence ne izpolnjuje več pogojev za uveljavljanje privilegijev iz licence, od upravičenca iz licence zahteva, da opravi predpisane teoretične in praktične preizkuse za preverjanje njegove strokovne sposobnosti, kakor tudi druge predpisane preglede za ugotovitev psihofizičnega stanja zaradi ugotovitve sposobnosti za opravljanje nalog.

47. člen

(prepoved opravljanja dolžnosti na krovu in nalog letalskega osebja)

(1) Nihče ne sme opravljati dolžnosti na krovu zrakoplova, če je pod vplivom alkohola, narkotikov ali drugih psihoaktivnih sredstev ali če je zaužil zdravilo, ki lahko vpliva na njegove psihofizične sposobnosti. Enaka prepoved velja tudi glede opravljanja nalog letalskega osebja iz druge, tretje in četrte alineje prvega odstavka 43. člena tega zakona.

(2) Nihče, ki opravlja naloge letalskega osebja iz prvega odstavka 43. člena tega zakona, ne sme uveljavljati privilegijev iz licence, ratinga, pooblastila, potrdila ali spričevala, ki mu je bilo izdano za opravljanje nalog, če trpi zaradi posledic bolezni ali utrujenosti, ali je iz drugega podobnega razloga nesposoben opravljati svoje dolžnosti na varen način.

48. člen

(pogoji in postopki za izdajo licenc, ratingov, pooblastil, spričeval in potrdil ter izpiti letalskega in drugega strokovnega osebja)

(1) Licenca, rating, pooblastilo, potrdilo ali spričevalo letalskega osebja se izda osebi, ki:

1. izpolnjuje pogoje glede starosti,
2. je dokazala potrebno zdravstveno sposobnost,
3. ima predpisano strokovno izobrazbo, je uspešno opravila predpisane izpite in ni nobenih okoliščin, ki kažejo na nezanesljivost pri upravljanju z zrakoplovom ali pri opravljanju drugih del v zvezi z njegovim upravljanjem.

(2) Uprava vodi predpisane postopke in izdaja licence, ratinge, pooblastila, potrdila oziroma spričevala v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, ki urejajo licenciranje letalskega osebja.

(3) Izpiti za posamezno vrsto licence, rating ali pooblastila so lahko: pisni, ustni in/ali praktični. Opravljajo se pred pooblaščenimi izpraševalci, pred komisijo ali drugo pooblaščen osebo, vse v skladu s predpisi iz petega odstavka 43. člena in osmega odstavka tega člena.

(4) Pooblaščen izpraševalce, komisijo ali drugo pooblaščen osebo iz prejšnjega odstavka imenuje direktor Uprave praviloma z liste strokovnjakov iz 49. člena tega zakona, drugo pooblaščen osebo pa tudi izmed delavcev Uprave.

(5) Pooblaščen izpraševalci morajo imeti praviloma najmanj enakovredno licenco, rating oziroma pooblastilo kot kandidat, ki opravlja ustni oziroma praktični izpit.

(6) Pooblaščen izpraševalci morajo biti usposobljeni in izpolnjevati vse predpisane pogoje, da lahko v vsakem trenutku praktičnega izpita prevzamejo nadaljnjo izvedbo leta kot vodja zrakoplova oziroma kot kontrolor letenja.

(7) Pogoji iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za drugo strokovno osebje, ki opravlja dela, pomembna za varnost zračnega prometa in za katero predpis, izdan na podlagi tega zakona določa, da mora imeti potrdilo o izpolnjevanju pogojev za opravljanje del v zračnem prometu.

(8) Minister, pristojen za promet, predpiše pogoje in postopke za pridobitev potrdila drugega strokovnega osebja iz prejšnjega odstavka tega člena, zlasti glede izobrazbe, strokovne usposobljenosti in izkušenj, zdravstvenih zahtev in omejitev ter morebitnih starostnih in drugih zahtev in omejitev.

49. člen

(lista letalskih strokovnjakov)

(1) Lista letalskih strokovnjakov je dokument, v katerem so za določen čas imenovani letalski strokovnjaki za posamezna področja letalstva.

(2) Listo letalskih strokovnjakov iz prejšnjega odstavka z odločbo določi minister, pristojen za promet, praviloma na predlog direktorja Uprave.

(3) Letalski strokovnjaki z liste, se lahko imenujejo zlasti za: pooblaščen izpraševalce, predsednike in člane komisij za preverjanje strokovne usposobljenosti kandidatov za pridobivanje licenc, ratingov in pooblastil, preiskovanje letalskih nesreč, vodenje posameznih usposabljanj letalskega in drugega strokovnega osebja.

50. člen

(opravljanje zdravstvenih pregledov)

(1) Zdravstvene preglede kandidatov za pridobitev oziroma podaljšanje veljavnosti licenc, ratingov, pooblastil, potrdil oziroma spričeval letalskega osebja ter zdravstvene preglede kandidatov za izdajo oziroma podaljšanje veljavnosti potrdila, ki se izda drugemu strokovnemu osebju, opravlja pooblaščen pravna ali fizična oseba, ki opravlja zdravstveno dejavnost, v skladu s predpisi o zdravstveni dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: izvajalec zdravstvenih pregledov), če izpolnjuje tudi posebne pogoje glede organizacije, opreme in osebja za opravljanje navedenih pregledov, ki jih predpiše minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo. Pooblastilo za izvajanje navedenih zdravstvenih pregledov izda izvajalcu zdravstvenih pregledov, na predlog direktorja Uprave, minister, pristojen za zdravstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet.

(2) Izvajalec zdravstvenih pregledov izda zdravniško spričevalo o zdravstveni sposobnosti kandidata iz prejšnjega odstavka.

51. člen

(preverjanje zdravstvene sposobnosti)

(1) Zdravstveni pregledi letalskega in drugega strokovnega osebja po tem zakonu so predhodni, obdobjni in specialni.

(2) Predhodni pregled se opravi pred izdajo licence, ratinga, pooblastila, potrdila oziroma spričevala, obdobjni pa pred podaljšanjem njihove veljavnosti.

(3) Specialni pregled se opravi zlasti:

1. po boleznih, poškodbah ali kirurškem posegu, ki utegne bistveno vplivati na zmožnost za opravljanje dela;

2. če letalski inšpektor, preiskovalni organ iz 8. poglavja tega zakona ali nadrejeni oceni, da prizadeta oseba ni duševno ali telesno zmožna za pravilno opravljanje dela oziroma, da je pod vplivom alkohola, narkotikov ali drugega psihoaktivnega sredstva.

(4) Oseba, ki se ne strinja z rezultatom zdravstvenega pregleda iz drugega in tretjega odstavka tega člena, se lahko pritoži in zahteva, da zdravstveni pregled opravi komisija. Pritožba se vložijo pri ministrstvu, pristojnem za promet, v 15 dneh po prejemu zdravniškega spričevala. Komisijo imenuje minister, pristojen za zdravstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet.

(5) Zoper ugotovitev komisije ni pritožbe.

(6) Minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo, izda natančnejše predpise, s katerimi določi posebnosti glede zdravstvenih pregledov in glede vodenja evidenc o zdravstveni sposobnosti letalskega osebja in drugega strokovnega osebja.

52. člen

(omejitve in prepovedi ter preklic veljavnosti listin)

(1) Uprava preklicuje veljavnost listine iz 38., 43. in 48. člena tega zakona, če ugotovi, da imetnik listine ne izpolnjuje več kateregakoli od predpisanih pogojev za izdajo listine v skladu z določbami tega zakona. Razveljavljeno listino mora imetnik vrniti Upravi.

(2) Opravljanje del, ki jih dovoljuje listina, Uprava omeji ali prepove, dokler je podan utemeljen sum, da bi prizadeta oseba lahko kršila predpise ali ogrožala varnost letenja.

(3) Pred ukrepanjem iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena direktor Uprave pridobi mnenje komisije, ki jo imenuje v ta namen.

53. člen

(register in evidenca letalskega in drugega strokovnega osebja)

(1) Licence, ratinge, pooblastila, potrdila ali spričevala izdaja Uprava na zahtevo.

(2) Uprava vodi register letalskega osebja. Register letalskega osebja ni javna knjiga.

(3) Register iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje osebne podatke:

- ime in priimek osebe,
- datum in kraj rojstva,
- državljanstvo,
- stalno oziroma začasno prebivališče,
- doseženo izobrazbo (s podatki o predloženih potrdilih o usposobljenosti in drugih listinah o izpolnjevanju pogojev za pridobitev licence, skupaj s podatki o izdajatelju, datumu izdaje in drugih identifikacijskih podatkih),
- poklic,
- letalsko organizacijo oziroma podatke o zaposlitvi,
- podatke o vrsti in veljavnosti zdravniškega spričevala, ki se zahteva za posamezno licenco,
- omejitve - zdravstvene ali druge, ki sledijo iz licence same,
- podatke o vpisanih ratingih oziroma pooblastilih,
- datum izdaje licence, ratinga, pooblastila, potrdila in njihova veljavnost ter podatki o preklicih in izdanih dvojnikih,
- o priznanju tuje licence, validaciji oziroma zamenjavi tuje licence,
- podatke o prekrških, izrečenih ukrepih ter prepovedih,
- o izdaji izpisov iz registra.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka, se za pilota ultralahkih in drugih letalnih naprav, ki niso uvrščeni

med pilote, za katere se zahteva licenca po standardih ICAO, vodi evidenco. Evidenca ni javna knjiga.

(5) Evidenco iz prejšnjega odstavka vodijo pravne ali fizične osebe, ki izpolnjujejo predpisane pogoje zlasti glede strokovne usposobljenosti, prostorov, tehnične opremljenosti in organiziranosti, ter glede na druge pogoje, predpisane v skladu z 43. členom tega zakona in jih za to na predlog Uprave pooblasti minister, pristojen za promet. Če pooblastilo iz tega odstavka ni dano, evidenco vodi Uprava.

(6) Potrdila drugemu strokovnemu osebju o izpolnjevanju pogojev za opravljanje del v zračnem prometu izda Uprava, po uspešno opravljenem preizkusu usposobljenosti pred komisijo, ki jo imenuje direktor Uprave.

(7) Določbe o vsebini registra letalskega osebja se smiselno uporabljajo tudi glede vsebine registra drugega strokovnega osebja in glede vsebine evidence iz petega odstavka tega člena.

(8) Osebni podatki, vpisani v register oziroma v evidenco iz tega člena, se zbirajo in uporabljajo za izvajanje nalog Uprave oziroma drugih pristojnih organov po tem zakonu. Vanje imajo vpogled osebe, ki so pooblašcene za delo z registrom oziroma z evidenco ter oseba, na katero se podatki nanašajo, kot tudi pristojni organi po drugih predpisih, pristojni letalski organi drugih držav v zvezi s priznavanjem licenc in drugih listin iz tega poglavja ter preiskovalni organ iz 8. poglavja tega zakona. Podatki iz prejšnjega odstavka se hranijo trajno in v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov in arhiviranju.

(9) Minister, pristojen za promet, predpiše:

1. natančnejšo vsebino registrov iz tega člena, glede na vrsto licence, ratinga, potrdila, spričevala letalskega in drugega strokovnega osebja ter natančnejše postopke glede vodenja registrov iz tega člena,

2. natančnejšo vsebino ter pogoje in postopke glede vodenja evidence iz tega člena, zlasti glede strokovne usposobljenosti osebja, prostorov, tehnične opremljenosti in organiziranosti.

54. člen

(programi usposabljanja)

(1) Programe usposabljanja za posamezne vrste letalskega osebja in drugega strokovnega osebja določi minister, pristojen za promet, na predlog direktorja Uprave.

(2) Na podlagi programa usposabljanja iz prejšnjega odstavka izvajalci usposabljanja izdelajo ustrezne priročnike o usposabljanju, glede na vrsto usposabljanja in jih predložijo v odobritev Upravi najmanj 90 dni pred predvidenim začetkom usposabljanja.

(3) Glede določitve programov usposabljanja in izdelave priročnikov iz prejšnjih dveh odstavkov se upoštevajo ustrezne priloge k Čikaški konvenciji in drugi akti mednarodnih letalskih organizacij, ki urejajo usposabljanje letalskega osebja, predpisi Skupnosti, ter Skupni letalski predpisi.

55. člen

(priznanje veljavnosti tuje licence)

(1) Uprava brez neupravičene zamude ali dodatnih preizkusov prizna vsako licenco, ki jo izda druga država, članica Združenih letalskih organov (JAA) ali Skupnosti, skupaj s privilegiji in potrdili, ki se nanašajo nanjo, če predpogoji za izdajo licence odgovarjajo predpisom o licenciranju letalskega osebja iz petega in šestega odstavka 43. člena tega zakona.

(2) Priznavanje licence, ki ga opravi Uprava, pomeni vsako dejanje priznanja ali validacije licence, ki jo je izdala druga država, skupaj s privilegiji in potrdili, ki se nanjo nanašajo. Tako priznavanje licence ne sme presegati časa veljavnosti izvirne licence.

(3) Priznanje licence, ki je bila izdana v drugi državi, pomeni dovoljenje Uprave za uporabo take licence na zrakoplovih, ki so registrirani v Republiki Sloveniji, skupaj s privilegiji, ki se nanjo nanašajo.

(4) Validacija pomeni izdajo potrdila Uprave, s katerim potrdi, da licenca, ki jo je izdal pristojni organ druge države, velja kot licenca, ki bi jo izdala Uprava sama.

(5) Uprava lahko prizna licence oziroma dovoljenja, ratinge, pooblastila, potrdila in spričevala, izdana v državah članicah Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO), ki niso članice Združenih letalskih organov (JAA), za uporabo na zrakoplovih, ki so registrirani v Republiki Sloveniji, v skladu z mednarodno pogodbo, ki zavezuje Republiko Slovenijo oziroma v skladu z veljavnim sporazumom, ki ureja to področje in če je po predpisanem postopku ugotovljeno, da obstaja med državama enakovreden nivo varnosti in so navedene in določene razlike v licenciranju ter točno navedeni pogoji za priznanje. Če se takšna licenca in z njo povezani ratingi, pooblastila, potrdila ali spričevala priznajo, mora biti navedeno, na osnovi katere licence je bila dana validacija.

(6) Določbe o priznanju in validaciji iz tega poglavja, se uporabljajo ob vzajemnosti tudi za licence iz tega poglavja, ki so izdane v drugi državi.

56. člen

(izvajalci usposabljanja letalskega in drugega strokovnega osebja)

(1) Strokovno usposabljanje letalskega in drugega strokovnega osebja opravljajo izvajalci (v nadaljnjem besedilu: letalske šole), ki izpolnjujejo predpisane kadrovske, materialne in druge pogoje.

(2) Uprava izda dovoljenje za delo letalski šoli, ki izpolnjuje zahtevane kadrovske, materialne in druge pogoje, predpisane za določeno vrsto oziroma namen usposabljanja.

(3) V dovoljenju iz prejšnjega odstavka se posebej navedejo:

- vrste oziroma programi usposabljanja, za katere šola izpolnjuje pogoje,
- obdobje veljavnosti dovoljenja, ki je praviloma dvanajst mesecev in
- drugi pogoji oziroma omejitve glede izvajanja določenih programov usposabljanja.

(4) Veljavnost dovoljenja se podaljša po ponovni preveritvi izpolnjevanja predpisanih pogojev.

(5) Strokovna komisija ali oseba, ki ugotavlja izpolnjevanje pogojev v letalski šoli vodi zapisnik o dejanskem stanju in o tem poda mnenje, ki je podlaga za odločitev o izdaji oziroma podaljšanju dovoljenja za delo letalske šole.

(6) Minister, pristojen za promet, predpiše natančnejše pogoje in postopke za pridobitev dovoljenja za delo letalske šole ter druge šole iz tretjega odstavka 57. člena, zlasti glede strokovne usposobljenosti, osebja, prostorov, tehnične opremljenosti, finančnih sredstev, odobrenih priročnikov, programov usposabljanja in organizacije, pri čemer upošteva določbo 57. člena tega zakona in ustrezno prilogo k Čikaški konvenciji ter ustrezne Skupne letalske predpise.

57. člen

(vrste letalskih šol in pogoji za pridobitev dovoljenja za delo)

(1) Letalske šole se razvrščajo na letalske šole, ki usposabljujejo pilote in druge šole.

(2) Letalske šole za usposabljanje pilotov so organizacije, ki izvajajo programe usposabljanja za:

1. pridobitev licence zasebnega/športnega pilota, s pripadajočimi ratingi in pooblastili,

2. pridobitev licence poklicnega in prometnega pilota, s pripadajočimi ratingi in pooblastili,

3. pridobitev ratinga na tipu zrakoplova,

4. teoretično usposabljanje za pridobitev licenc iz 2. točke tega odstavka, s pripadajočimi ratingi in pooblastili, ter

5. pilota jadralnega letala, pilota ultralahke oziroma druge letalne naprave.

(3) Druge šole iz prvega odstavka tega člena so šole, ki usposabljujejo drugo letalsko osebje in drugo strokovno osebje, ob upoštevanju ustreznih prilog k Čikaški konvenciji in drugih dokumentov mednarodnih letalskih organizacij ter ustreznih Skupnih letalskih predpisov.

(4) Letalska šola mora za pridobitev dovoljenja za delo izpolnjevati naslednje pogoje, da:

- je sedež šole v državi,
- je v lastništvu domače pravne ali fizične osebe,
- ima zagotovljeno možnost in je sposobna za uvajanje ter vzdrževanje letalskih standardov,
- ima odobrene veljavne programe usposabljanja,
- ima zagotovljeno finančno sposobnost za izvajanje usposabljanja, ustrezno strokovno usposobljeno osebje, vodenje dokumentacije o poteku usposabljanja, uporabo ustreznega zrakoplova, ultralahke oziroma druge letalne naprave, ki se bo uporabljala v postopku usposabljanja, uporabo letališča, kjer se bodo izvajala usposabljanja, uporabo drugih potrebnih infrastrukturnih zmogljivosti, uporabo prostorov za izvajanje teoretičnega usposabljanja,
- razpolaga s priročniki o usposabljanju in navodili za izvedbo usposabljanja,
- zagotovi druge predpisane pogoje pred začetkom usposabljanja in
- zagotovi varno izvedbo usposabljanja.

58. člen

(preklic dovoljenja za delo letalski šoli)

(1) Uprava z odločbo preklicuje dovoljenje za delo letalski šoli, če ta ne izpolnjuje kateregakoli od predpisanih pogojev v skladu z določbami tega zakona.

(2) Če letalska šola ne izvaja usposabljanja v zadnjih dvanajstih mesecih, ji Uprava preklicuje dovoljenje za delo.

(3) Zoper odločbo iz prvega in prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba v roku 8 dni od vročitve na ministrstvo, pristojno za promet. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe. Neveljavno listino mora imetnik vrniti Upravi.

(4) Drugostopenjski organ odloči o pritožbi v 30 dneh po njeni vložitvi.

3.2. Vodja zrakoplova in dolžnosti na krovu

59. člen

(vodja zrakoplova, naloge in omejitve)

(1) Na krovu zrakoplova mora biti eden izmed članov letalske posadke vodja zrakoplova.

(2) Vodja zrakoplova je odgovoren za zrakoplov, potnike in ostalo posadko na celotnem letu.

(3) Vodja zrakoplova ima najvišja pooblastila na krovu. Njegova pooblastila v zvezi s potniki zadevajo zlasti red in varnost.

(4) Vodjo zrakoplova določi za vsak let oziroma del leta lastnik ali uporabnik, če zrakoplova ne uporablja lastnik.

(5) Vodja zrakoplova vodi posadko pri vseh opravilih na zrakoplovu.

(6) Vodja zrakoplova mora let opraviti v skladu s predpisi, od katerih sme odstopiti samo, kadar oceni, da je to neizogibno zaradi varne izvedbe leta.

(7) Vodja zrakoplova mora biti seznanjen z vsebino tovora, ki ga prevažata.

(8) Imetnik pilotske licence, ki je dopolnil:

1. 60 let, ne sme opravljati nalog pilota v komercialnem zračnem prevozu, razen kot član letalske posadke, ki jo sestavlja več pilotov in če je edini pilot v letalski posadki, ki je dopolnil 60 let,

2. 65 let, ne sme opravljati nalog pilota v komercialnem zračnem prevozu,

pri čemer minister, pristojen za promet, lahko predpiše drugačne starostne in druge omejitve, če se spremeni ustrezna priloga k Čikaški konvenciji oziroma ustrezni Skupni letalski predpisi.

60. člen

(dolžnosti vodje zrakoplova)

(1) Vodja zrakoplova zastopa interese lastnika oziroma uporabnika zrakoplova in je pooblaščen, da ukrepa v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(2) Vodja zrakoplova je odgovoren za varnost zrakoplova, posadke, potnikov in tovora.

(3) Vodja zrakoplova mora pred vzletom preveriti, ali sta posadka in zrakoplov pripravljena in sposobna za varen let in ali so vsi predpisani dokumenti v zrakoplovu.

(4) Člani posadke so dolžni za zagotovitev varnosti letenja izpolnjevati ukaze vodje zrakoplova tudi, če je to izven njihovih predpisanih dolžnosti.

(5) Potniki so dolžni upoštevati ukaze vodje zrakoplova.

(6) Vodja zrakoplova ima pravico zavrniti sprejem članov posadke, potnikov ali tovora na krov in pravico zahtevati, da se izkrcajo ali odstranijo iz zrakoplova, če tako zahtevajo okoliščine.

(7) Vodja zrakoplova lahko uporabi prisilne ukrepe za katere meni, da so opravičljivi, kadar je potrebno zagotoviti poslušnost in ohraniti red na krovu.

(8) Vodja zrakoplova je takoj po pristanku dolžan policiji nuditi nujno strokovno pomoč in ji dati obvestila, kadar ta to zahteva v skladu s svojimi zakonskimi pooblastili.

61. člen

(pooblastila v primeru kršitev in kaznivih dejanj)

(1) Če so podani razlogi za sum, da je bilo ali se neposredno pričakuje, da bo na krovu zrakoplova storjeno kaznivo dejanje ali drugo dejanje, s katerim se lahko ogrozi varnost letenja ali oseb ali predmetov v njem ali moti red in disciplina v zrakoplovu, vodja zrakoplova ukrepa v skladu s pooblastili.

(2) Vodja zrakoplova lahko osumljencu storitve kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, odvzame prostost in ga preda policistu ali ustreznim tujim organom zunaj Republike Slovenije, če zakon ne določa drugače.

(3) Potniki ne smejo:

1. s svojim ravnanjem kakorkoli ogroziti varnosti zrakoplova ali oseb na krovu zrakoplova,

2. namenoma ali iz hude malomarnosti povzročiti ali dovoliti, da zrakoplov ogrozi osebe ali premoženje,

3. priti na krov ali biti na krovu zrakoplova pod vplivom alkohola,

4. kaditi v času prepovedi kajenja, kot ga določi prevoznik. Prevoznik opozori potnike na prepoved kajenja z oznakami na krovu. Samo objava glede prepovedi kajenja ne zadostuje.

(4) Vodja zrakoplova mora poskrbeti, da so vsi dokazi, ki so pomembni za postopek o prekršku ali za preiskavo kaznivega dejanja, predani pristojnemu organu.

62. člen

(pooblastila vodje tujega zrakoplova)

Vodja tujega zrakoplova, ki ima v skladu z zakonom države, ki nadzoruje plovnost zrakoplova, taka pooblastila, kot so določena v 59. in 60. členu tega zakona, ima enaka pooblastila v Republiki Sloveniji.

63. člen

(dolžnost obveščanja Uprave ob nesreči ali incidentu)

V primeru letalske nesreče s smrtnim izidom ali hujšimi telesnimi poškodbami, ali pri kateri nastane precejšnja škoda na zrakoplovu ali lastnini, ki se ne prevažata na krovu, mora vodja zrakoplova takoj obvestiti Upravo in ji predati pisno poročilo. Enako velja tudi v primeru resnega incidenta.

64. člen

(dolžnost poročanja)

Vodja zrakoplova ima enako dolžnost, da poroča o okoliščinah, dogodkih in motnjah v delovanju, ki lahko vplivajo na plovnost zrakoplova, kot jo imata lastnik in uporabnik v skladu s 33. členom tega zakona.

3.3. Druge določbe

65. člen

(časovne omejitve, počitki in število vzletov in pristankov)

(1) Prevoznik mora zagotoviti, da posadke ne prekoračijo dovoljenih časovnih omejitev v zvezi z letenjem, počitki ter številom vzletov in pristankov. Zagotoviti mora tudi minimalni predpisani čas počitka.

(2) Letalsko in drugo strokovno osebje mora neposredni vodja odstraniti z dela, dokler ne preneha stanje, ki ima za posledico nesposobnost za opravljanje dela. V takem primeru mora neposredni vodja na zahtevo delavca omogočiti zdravniški pregled delavca.

(3) Prevoznik vodi zapise o času letenja, delovni obveznosti in počitkih letalskega in drugega strokovnega osebja.

(4) Delovni čas in počitek letalskega osebja ne sme preseči omejitev in zahtev, ki veljajo po splošnih predpisih. Minister, pristojen za promet, predpiše za letalsko osebje dodatne pogoje in omejitve za določitev dovoljenega časa letenja oziroma časa dela, minimalnih počitkov, števila vzletov in pristankov med delovnim časom zlasti glede na vrsto nalog letalskega osebja iz prvega odstavka 43. člena tega zakona, usposobljenost in izkušnje ter morebitne starostne in druge zahteve in omejitve.

66. člen

(knjižica letenja)

Vsak pilot mora voditi zapise o času letenja v skladu s predpisi, ki jih izda minister, pristojen za promet.

67. člen

(vojaško letalsko in drugo vojaško strokovno osebje in predpisi)

(1) Vojaško letalsko osebje je osebje, ki upravlja z vojaškim zrakoplovom ali opravlja druga dela v zvezi z njegovo uporabo.

(2) Vse ostale osebe, ki sodelujejo v vojaškem zračnem prometu in niso vojaško letalsko osebje, so drugo vojaško strokovno osebje.

(3) Vojaško letalsko osebje in drugo vojaško strokovno osebje mora imeti veljavno vojaško licenco in pooblastila za

opravljanje posebnih strokovnih del, določene s posebnimi predpisi.

(4) Licenco ali pooblastilo, ki se izda po tem členu, Uprava lahko uporabi kot podlago za izdajo in podaljšanje veljavnosti licence ali pooblastila, ki se izda po določbah 43. do 66. člena tega zakona.

(5) Licence in pooblastila, izdana osebjem iz tretjega odstavka tega člena, po določbah 43. do 66. člena tega zakona, se do izdaje posebnih predpisov uporabljajo kot vojaške licence.

(6) V predpisih iz tretjega odstavka, ki jih izda minister, pristojen za obrambo, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, morajo biti upoštevane zahteve glede varnosti civilnega zračnega prometa in obrambni interesi države.

(7) V predpisih iz prejšnjega odstavka se smiselno uredijo zlasti vprašanja iz 48., 50. in 51. člena tega zakona, pri čemer se upoštevajo vrste zrakoplovov, namen njihove uporabe in psihične ter fizične obremenitve, katerim je izpostavljeno vojaško letalsko in drugo vojaško strokovno osebje.

4.0. ZRAČNI PREVOZ IN DRUGE LETALSKE AKTIVNOSTI

68. člen

(licence, spričevala in dovoljenja)

(1) Dejavnost zračnega prevoza sme opravljati pravna ali fizična oseba, ki je pridobila operativno licenco in spričevalo letalskega prevoznika, v skladu z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Druge dejavnosti v zračnem prometu sme opravljati pravna ali fizična oseba, ki je pridobila ustrezno spričevalo ali dovoljenje, v skladu z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(3) Nekomercialne aktivnosti v letalstvu sme izvajati pravna ali fizična oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje glede plovnosti zrakoplova in ima ustrezno licenco letalskega osebja oziroma ima ustrezno licencirano letalsko osebje za opravljanje takih aktivnosti, vse v skladu z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, ki jih izda minister, pristojen za promet.

69. člen

(operativna licenca)

(1) Operativna licenca je dovoljenje, s katerim pristojni organ dovoli pravni ali fizični osebi opravljanje zračnega prevoza potnikov, pošte in/ali blaga, za plačilo in/ali oddajo zrakoplovov v najem, v skladu z izdano licenco.

(2) Operativna licenca se izda prosilcu, če izpolnjuje predpisane pogoje glede sedeža podjetja in morebitne registrirane podružnice oziroma predstavništva, pretežne dejavnosti, lastništva podjetja in dejanskega nadzora, finančne sposobnosti, usposobljenega osebja, zavarovanja, razpolaganja z zrakoplovi, če ima veljavno spričevalo letalskega prevoznika, vse v skladu z določbami tega poglavja.

(3) Operativno licenco izda oziroma podaljša njeno veljavnost Uprava, če ugotovi, da so izpolnjeni predpisani pogoji iz prejšnjega odstavka.

(4) Določbe 69. do 75. člena tega zakona se ne uporabljajo za zračni prevoz potnikov, pošte in/ali tovora, opravljene z zrakoplovi brez motornega pogona in/ali ultralahkimi motornimi zrakoplovi, niti za lokalne prevoze, ki ne vključujejo prevoza med različnimi letališči (panoramski leti).

(5) Prevozi iz prejšnjega odstavka se opravljajo po določbah predpisov, ki urejajo opravljanje letov z ultralahkimi letalnimi napravami in panoramskih letov in zanje veljajo predpisi, ki urejajo spričevalo letalskega prevoznika (AOC).

(6) Izdaja in veljavnost operativne licence sta vedno odvisni od veljavnega spričevala letalskega prevoznika (AOC), ki opredeljuje aktivnosti, zajete v operativni licenci.

(7) Lastništvo zrakoplova ni pogoj za izdajo oziroma podaljšanje veljavnosti operativne licence, vendar mora prosilec razpolagati z enim ali več zrakoplovi kot lastnik ali zakupnik, kar dokaže z ustrezno pogodbo, ki jo predloži Upravi pred izdajo operativne licence.

(8) Imetnik operativne licence mora takoj pisno obvestiti Upravo o vseh spremembah, ki vplivajo na dejstva in okoliščine, ki so bile podlaga za izdajo operativne licence.

(9) Minister, pristojen za promet, lahko natančneje predpiše izvrševanje določb 69. do 75. člena tega zakona, pri čemer upošteva tudi morebitne odločitve, priporočila oziroma pojasnila Evropske komisije in odločitve Evropskega sodišča.

70. člen

(omejitve za izdajo operativne licence)

(1) Brez vpliva na peti odstavek 72. člena Uprava ne izda ali podaljša veljavnosti operativne licence, če niso izpolnjene zahteve tega zakona.

(2) Podjetje, ki izpolnjuje zahteve tega zakona, je upravičeno prejeti operativno licenco. Ta licenca ne zagotavlja sama po sebi nobene pravice do dostopa na določene letalske proge ali trge.

(3) Brez vpliva na četrty in peti odstavek 69. člena tega zakona se nobenemu podjetju, ki je ustanovljeno v Republiki Sloveniji, ne dovoli opravljati zračnega prevoza potnikov, pošte in/ali tovora za plačilo in/ali najem na območju Republike Slovenije, če podjetju ni bila izdana ustrezna operativna licenca.

71. člen

(primeri, ko se operativna licenca ne izda in večinsko lastništvo)

(1) Uprava ne izda operativne licence podjetju, če:

a) njegov glavni poslovni sedež, če obstaja, in njegov registrirani sedež nista v Republiki Sloveniji ali v Skupnosti; in

b) njegova glavna dejavnost ni zračni prevoz bodisi samostojno ali v kombinaciji z vsako drugo komercialno operacijo zrakoplova, ali popravilo in vzdrževanje zrakoplova.

(2) Brez vpliva na sporazume in konvencije, katerih pogodbenica je Republika Slovenija, mora podjetje (prosilec za licenco oziroma imetnik licence) biti in ostati v neposredni lasti ali večinski lasti Republike Slovenije in/ali njenih državljanov ali državljanov držav članic Skupnosti. Podjetje mora biti ob vsakem času pod dejanskim nadzorom navedenih oseb.

(3) Vsako podjetje, ki je neposredno ali posredno udeleženo v kontrolnem deležu letalskega prevoznika, mora izpolnjevati zahteve prejšnjega odstavka.

(4) Letalski prevoznik mora biti vedno sposoben dokazati, da izpolnjuje zahteve tega člena, če to zahteva Uprava.

72. člen

(dokazovanje finančne sposobnosti letalskega prevoznika)

(1) Letalski prevoznik, prosilec za prvo operativno licenco, mora biti sposoben Upravi dokazati:

a) da lahko vedno izpolni svoje dejanske in potencialne obveznosti, nastale v okviru realnih predvidevanj, za obdobje 24 mesecev od začetka opravljanja dejavnosti; in

b) da lahko pokriva svoje fiksne in obratovalne stroške, ki nastanejo pri poslovanju, v skladu s svojim poslovnim načrtom in so ugotovljeni na podlagi realnih predvidevanj, v

obdobju treh mesecev od začetka poslovanja, pri čemer ne upošteva dohodka iz poslovanja.

(2) Za namen prejšnjega odstavka vsak prosilec predloži poslovni načrt vsaj za prvi dve leti poslovanja. V poslovnem načrtu naj bodo podrobno opisane tudi finančne povezave, ki jih ima prosilec z vsemi drugimi komercialnimi aktivnostmi in v katerih sodeluje bodisi neposredno ali prek medsebojno povezanih podjetij. Prosilec priskrbi tudi vse pomembne informacije, še posebej podatke, ki so navedeni v prvem odstavku 75. člena tega zakona.

(3) Letalski prevoznik vnaprej uradno obvesti organ, ki mu izda licenco, o načrtih za: zračne prevoze na novi redni progi ali posebne prevoze na celino ali svetovno območje, ki ju dotlej še ni oskrboval, spremembe vrste ali števila uporabljenih zrakoplovov ali znatno spremembo v obsegu svojih aktivnosti. Prav tako vnaprej obvesti o vseh nameravanih pripojitvah ali prevzemih ter v 14 dneh obvesti Upravo o spremembi lastništva vsakega posameznega deleža, ki presega 10 odstotkov ali več celotnega premoženja letalskega prevoznika ali njegovega matičnega podjetja ali končne krovne družbe. Predložitev dvanajstmesečnega poslovnega načrta dva meseca pred obdobjem, na katerega se nanaša, pomeni pravočasno predhodno obvestilo po tem odstavku za spremembe tekočih dejavnosti in/ali okoliščin, ki jih zajema ta poslovni načrt.

(4) Če Uprava meni, da spremembe, o katerih ga letalski prevoznik uradno obvesti v skladu s prejšnjim odstavkom, pomembno vplivajo na njegovo finančno stanje, zahteva od letalskega prevoznika, da mu predloži popravljen poslovni načrt z zadevnimi spremembami za obdobje najmanj 12 mesecev od datuma začetka njegovega izvajanja, kot tudi vse pomembne informacije, vključno s podatki, ki so navedeni v drugem odstavku 75. člena tega zakona, da presodi, ali lahko letalski prevoznik izpolnjuje svoje obstoječe in morebitne obveznosti v tem dvanajstmesečnem obdobju. Uprava sprejme odločitev o popravljenem poslovnem načrtu najkasneje tri mesece po tem, ko so ji predložene vse potrebne informacije.

(5) Uprava lahko vselej, vsekakor pa vedno, kadar so prisotni jasni znaki, da ima letalski prevoznik, ki mu je izdala licenco, finančne težave, oceni finančno poslovanje in lahko odvzame ali prekliče licenco, če ni več prepričana, da lahko letalski prevoznik izpolni svoje dejanske in morebitne obveznosti v obdobju 12 mesecev. Uprava lahko do finančne sanacije letalskega prevoznika izda tudi začasno licenco, vendar pod pogojem, da varnost ni ogrožena.

(6) Letalski prevoznik predloži Upravi revidirano letno poročilo vsako leto za predhodno poslovno leto brez neupravičene zamude. Na zahtevo organa, ki izda licenco, mora letalski prevoznik vselej priskrbeti podatke, ki so pomembni na namene prejšnjega odstavka, in še posebej podatke, ki so navedeni v tretjem odstavku 75. člena tega zakona.

(7) Prvi, drugi, tretji, četrti in šesti odstavek tega člena ne veljajo za letalske prevoznike, ki opravljajo izključno prevoze z zrakoplovi z manj kot 10 tonami maksimalne vzletne teže (MTOW) in/ali z manj kot 20 sedeži. Taki letalski prevozniki morajo biti vedno sposobni izkazati najmanj 80.000 ecujev neto kapitala v tolaški protivrednosti oziroma priskrbeti podatke, pomembne za namene petega odstavka tega člena, če to zahteva Uprava. Uprava pa lahko vseeno uporablja določbe prvega, drugega, tretjega, četrtega in šestega odstavka tega člena za letalske prevoznike, ki jim izda licenco in opravljajo prevoze na rednih progah oziroma katerih celotni promet presega 3 milijone ecujev v tolaški protivrednosti letno.

73. člen

(dokazi in veljavnost operativne licence)

(1) Uprava pred izdajo operativne licence zahteva dokazilo o dobrem imenu oseb, ki bodo stalno in dejansko vodile poslovanje podjetja, ali dokaz, da niso v stečajju, ali dokaz, da jim ni bila odvzeta ali preklicana licenca zaradi resnega nestrokovnega ravnanja ali kaznivega dejanja. V takem primeru Uprava sprejme kot zadosten dokaz za tuje državljane predložitev dokumentov, ki jih izdajo pristojni organi take države in izkazujejo, da so te zahteve izpolnjene.

(2) Kadar pristojni organi države, iz katere prihaja tuj državljan, ne izdajo dokumentov, navedenih v prejšnjem odstavku, take dokumente nadomesti izjava pod prisego – ali, v državah, kjer izjava pod prisego ni predvidena, slovesna izjava – ki jo da zadevna oseba pred pristojnim sodnim ali upravnim organom ali, če je to primerno, pred notarjem ali usposobljenim strokovnim organom države, iz katere oseba prihaja. Tak organ ali notar izda potrdilo, s katerim potrjuje verodostojnost izjave pod prisego oziroma slovesne izjave.

(3) Uprava lahko zahteva, da se dokumenti in potrdila, ki so navedeni v prvem in drugem odstavku tega člena, predložijo najkasneje tri mesece po datumu njihove izdaje.

(4) Operativna licenca velja, dokler letalski prevoznik izpolnjuje obveznosti tega zakona. Ne glede na navedeno se nova operativna licenca lahko revidira po odločitvi Uprave eno leto po izdaji in nato vsakih pet let.

(5) Če je letalski prevoznik prenehal opravljati prevoze za šest mesecev ali jih ni začel opravljati šest mesecev po izdaji operativne licence, Uprava odloči, ali je treba operativno licenco ponovno predložiti v odobritev.

(6) Uprava odloči, ali mora letalski prevoznik ponovno predložiti v odobritev operativno licenco, ki mu jo je izdala, če se spremeni en element ali več elementov, ki vplivajo na pravni položaj podjetja in še posebej v primeru pripojitev ali prevzemov. Zadevni letalski prevoznik lahko nadaljuje z opravljanjem svojih prevozov, razen če Uprava odloči, da je ogrožena varnost in navede razloge za tako odločitev.

(7) Uprava ne dovoli, da bi letalski prevoznik, proti kateremu je uveden stečaj zaradi nesolventnosti ali podoben postopek, obdržal svojo operativno licenco, če je pristojni organ prepričan, da ni realnega izgleda za zadovoljivo finančno sanacijo v razumnem roku.

74. člen

(objava postopkov in odločitev o vlogi)

(1) Postopke za izdajo operativnih licenc Uprava javno objavi in o tem obvesti Komisijo.

(2) Uprava sprejme odločitev o vlogi takoj, ko je mogoče, najkasneje pa v treh mesecih po predložitvi vseh potrebnih podatkov in ob upoštevanju vseh razpoložljivih dokazil. Odločitev sporoči vložniku zahteve za izdajo licence. V zavrnitvi navede razloge.

(3) Pristojni organ se pred sprejemom predpisa ali upravnega akta, ki se nanaša na licenciranje letalskih prevoznikov, posvetuje s Komisijo, ki jo tudi obvešča o vsakem takem dejanju.

(4) Uprava in Komisija sodelujeta pri izvajanju določb tega zakona iz prejšnjega odstavka.

(5) Zaupne informacije, pridobljene pri uporabi določb prejšnjega odstavka, so poslovna tajnost.

75. člen

(informacije o finančni sposobnosti letalskih prevoznikov)

(1) Informacije glede finančne sposobnosti, ki jih mora v zvezi z 72. členom tega zakona predložiti prosilec, ki prvič zaprosi za operativno licenco, so:

1. zadnji interni povzetek finančnega poročila in revidirano letno poročilo za predhodno poslovno leto, če jih je dolžan imeti;

2. projekcija bilance stanja in izkaza uspeha za naslednji dve leti;

3. podlaga za podatke o načrtovanih izdatkih in dohodkih za postavke, kot so gorivo, cene vozovnic in tarife, plače, vzdrževanje, amortizacija, nihanja menjalniških tečajev, letališke takse, zavarovanje in podobno. Prognoze za razmerje med prometom/prihodkom;

4. podrobnosti o zagonskih stroških, nastalih v obdobju od predložitve vloge do začetka poslovanja, in pojasnilo o predlogih, kako naj se ti stroški financirajo;

5. podrobnosti o obstoječih in načrtovanih virih financiranja;

6. podrobnosti o delničarjih oziroma družbenikih, vključno z državljanstvom in vrsto deležev, ki naj bi jih delničarji oziroma družbeniki imeli ter statut in družbeno pogodbo. Če gre za del kapitalsko povezanih podjetij (združeno podjetje), podatki o razmerju med njimi;

7. projekcija izkazov denarnega toka (gotovinskih prilivov in odlivov) in načrtov likvidnosti za prvi dve leti poslovanja;

8. podrobnosti o financiranju nakupa/zakupa zrakoplovov, vključno s pogodbenimi roki in pogoji v primeru zakupa.

(2) V zvezi z 72. členom tega zakona so informacije glede finančne sposobnosti, ki jih je treba priskrbeti za presojo stalne finančne sposobnosti obstoječih imetnikov licenc, ki načrtujejo spremembo v svojih strukturah ali dejavnostih s pomembnim vplivom na finančno stanje, naslednje:

1. po potrebi zadnja interna bilanca stanja in revidirano letno poročilo za predhodno poslovno leto;

2. natančni podatki o vseh predlaganih spremembah, (npr.): spremembi vrste storitve, predlaganem prevzemu ali pripojitvi, spremembah v delniškem kapitalu (glavnici), spremembah delničarjev in podobno;

3. projekcija bilance stanja in izkaza uspeha za tekoče poslovno leto, vključno z vsemi predlaganimi spremembami v strukturi ali dejavnostih v izraziti povezavi s financami;

4. podatki o preteklih izdatkih in dohodkih in projekcija podatkov o izdatkih in dohodkih za postavke, kot so gorivo, cene vozovnic in tarife, plače, vzdrževanje, amortizacija, nihanja menjalniških tečajev, letališke takse, zavarovanje in podobno; prognoze za razmerje med prometom/prihodkom;

5. izkazi denarnega toka in načrti likvidnosti za prihodnje leto, vključno z vsemi predlaganimi spremembami v strukturi ali dejavnostih v izraziti povezavi s financami;

6. podrobnosti o financiranju nakupa/zakupa zrakoplovov, vključno s pogodbenimi roki in pogoji v primeru zakupa.

(3) V zvezi z 72. členom tega zakona so informacije glede finančne sposobnosti, ki jih je treba priskrbeti za presojo stalne finančne sposobnosti obstoječih imetnikov licence:

1. revidirano letno poročilo najpozneje šest mesecev po koncu obdobja, na katerega se nanašajo, in po potrebi zadnja interna bilanca stanja;

2. projekcija bilance stanja in izkaza uspeha za prihodnje leto;

3. podatki o preteklih izdatkih in dohodkih in projekcija podatkov o izdatkih in dohodkih za postavke kot so gorivo, cene vozovnic in tarife, plače, vzdrževanje, amortizacija, nihanja menjalniških tečajev, letališke takse, zavarovanje in podobno; prognoze za razmerje med prometom/prihodkom;

4. izkazi denarnega toka in načrti likvidnosti za prihodnje leto.

76. člen

(spričevalo letalskega prevoznika)

(1) Spričevalo letalskega prevoznika (AOC) je dokument, ki ga izda Uprava in s katerim pravna ali fizična oseba dokazuje, da izpolnjuje pogoje glede strokovnega osebja in potrebne organiziranosti, da lahko zagotavlja varno delovanje zrakoplovov na področju letalskih dejavnosti, ki so določene v izdanem spričevalu.

(2) Spričevalo letalskega prevoznika izda Uprava, če predhodno ugotovi, da:

1. prosilec še nima spričevala letalskega prevoznika;

2. je prosilec državljan Republike Slovenije oziroma pravna oseba, registrirana v Sloveniji, ki je v večinski lasti in pod dejanskim nadzorom slovenskih državljanov ali lokalne skupnosti ali Republike Slovenije;

3. ima prosilec prebivališče oziroma sedež v Republiki Sloveniji;

4. je prosilec Upravi predložil dokaze, da je sposoben operativno in varno voditi predlagano dejavnost.

(3) Pogoj iz 4. točke prejšnjega odstavka je izpolnjen, če Uprava ugotovi, da ima prosilec dovolj finančnih sredstev, znanja, strokovnosti, izkušenj, osebja, sredstev, opreme, organizacijo in dokumentacijo, da lahko zagotavlja varno delovanje zrakoplovov, v skladu s predpisanimi pogoji in omejitvami, ki veljajo za letalske dejavnosti, ki jih želi prosilec opravljati.

(4) Spričevalo letalskega prevoznika se izda praviloma za eno leto. Njegova veljavnost se praviloma podaljša za 12 mesecev, vendar ne za več kot 24 mesecev, če imetnik izpolnjuje zahteve, ki veljajo v času odločanja, ter glede na nove ugotovitve Uprave v skladu s tem členom.

(5) Skupaj s spričevalom letalskega prevoznika Uprava določi operativne določbe s podrobnostmi o odobreni letalski dejavnosti ter pogoje in omejitve, ki veljajo za spričevalo. Uprava lahko omeji čas veljavnosti operativnih določb, oziroma jih lahko po potrebi dopolni ali spremeni.

(6) Imetnik spričevala letalskega prevoznika mora takoj pisno obvestiti Upravo o vseh spremembah, ki vplivajo na dejstva in okoliščine, ki so bile podlaga za izdajo spričevala ali operativnih določb. Imetnik ne sme uveljavljati upravičen iz spričevala, če Uprava ni pisno odobrila sprememb.

(7) Spričevalo letalskega prevoznika, ki ga je izdal pristojni organ tuje države, se prizna v skladu z mednarodno pogodbo, ki zavezuje Republiko Slovenijo.

(8) Šteje se, da je pogoj glede zahtevanih finančnih sredstev, kot izhaja iz drugega odstavka tega člena, izpolnjen, če prosilec v zadostni meri izkaže, da bo lahko izpolnjeval obveznosti za pokrivanje postavk, kot so gorivo, tarife, plače, vzdrževanje, amortizacija, letališke in preletne takse ter stroški obveznih zavarovanj, vse v skladu s predvideno letalsko dejavnostjo za najmanj 3 mesece.

(9) Minister, pristojen za promet, predpiše natančnejše zahteve, način in postopek pridobitve in podaljšanja veljavnosti spričevala letalskega prevoznika, pri čemer upošteva ustrezne priloge k Čikaški konvenciji oziroma ustrezne Skupne letalske predpise.

77. člen

(spričevala in dovoljenja za posebne namene)

(1) Za izvajanje strokovnega usposabljanja letalskega in drugega strokovnega osebja, ki ga želi opravljati letalski prevoznik za lastne potrebe, se smiselno uporabljajo določbe 56. in 57. člena tega zakona.

(2) Za letalske dejavnosti posebne vrste, kot so na primer dela v zraku, vleka reklamnih sporočil, snemanja iz zraka, panoramski leti, se smiselno uporabljajo določbe 76. člena tega zakona, tudi če se taka dejavnost ne opravlja

za plačilo. Za opravljanje teh dejavnosti mora izvajalec pridobiti posebno dovoljenje, ki ga izda Uprava. Izpolnjevanje pogojev za opravljanje navedenih dejavnosti se presoja tudi v skladu s pogoji Skupnih letalskih predpisov.

(3) Za zakup zrakoplova mora uporabnik zrakoplova pridobiti predhodno odobritev Uprave.

(4) Pred izdajo predhodne odobritve iz prejšnjega odstavka, Uprava preveri pogodbo o zakupu zlasti glede skladnosti tipskega certifikata za zrakoplov iz zakupne pogodbe, glede opreme zrakoplova, glede plovnosti ter glede zavarovanj, vse v odvisnosti od predvidenega namena rabe zrakoplova. Pogoji za odobritev so del zakupne pogodbe.

(5) Za letalske prireditve in letalska tekmovanja je potrebno posebno dovoljenje, ki ga izda Uprava v skladu s pogoji, ki jih predpiše, minister, pristojen za promet.

(6) Minister, pristojen za promet, predpiše natančnejše zahteve; način in postopek pridobitve spričevala oziroma dovoljenja za izvajanje dejavnosti iz tega člena, ob smiselnem upoštevanju pogojev Skupnih letalskih predpisov.

78. člen

(zračni prevoz za lastne potrebe)

(1) Za opravljanje zračnega prevoza za lastne potrebe z letali z več kot šestimi potniškimi sedeži mora predlagatelj pridobiti posebno dovoljenje, ki ga izda Uprava. Dovoljenje se izda, če predlagatelj dokaže, da izpolnjuje pogoje glede strokovne sposobnosti in potrebne organizacije za zagotovitev varnega delovanja zrakoplovov. Glede izpolnjevanja pogojev se smiselno uporabljajo določbe 76. člena tega zakona o spričevalu letalskega prevoznika.

(2) Zračni prevoz za lastne potrebe je letalski prevoz, ki se ne opravlja za plačilo.

79. člen

(naloge in pooblastila Uprave)

(1) Uprava izvaja strokovni nadzor nad imetniki spričeval letalskega prevoznika in dovoljenj, ki jih izdaja v skladu s tem poglavjem, in v ta namen spremlja delo imetnikov spričeval letalskega prevoznika in navedenih dovoljenj. Če strokovni nadzor, vključno s prostim in neomejenim dostopom do prostorov, sredstev in opreme imetnikov navedenih listin ter do vseh dokumentov in podatkov, vključno z računalniškimi podatki, ni omogočen, se šteje, da niso izpolnjeni pogoji za izdajo listin iz tega odstavka. V takem primeru Uprava takoj po uradni dolžnosti začasno odvzame listino. Listina se odvzame za čas dokler ni ponovno omogočen strokovni nadzor.

(2) Za zagotovitev varnega letenja Uprava izdaja plovnostno tehnične zahteve (PZT), kot splošne letalsko varnostne zahteve, ki so obvezujoče za vse izvajalce letalskih aktivnosti. Plovnostno tehnične zahteve so vezane na varno uporabo določenega tipa zrakoplova.

80. člen

(preklic veljavnosti spričeval in dovoljenj)

(1) Če Uprava ugotovi, da se pravice iz spričevala letalskega prevoznika ali dovoljenja izvršujejo tako, da se kršijo veljavni predpisi, pogoji ali omejitve, ali zunaj obsega operativnih določb, lahko Uprava takoj preklicuje veljavnost takšne listine ali jo začasno odvzame, dokler niso kršitve odpravljene, oziroma dokler ni opravljen nadaljnji postopek.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko Uprava izjemoma določi dodatne omejitve operativnih določb, če ugotovi, da bo s takimi ukrepi zagotovljena varnost zračnega prometa.

(3) Spričevalo letalskega prevoznika se šteje za neveljavno, če ni več izpolnjen katerikoli od pogojev iz drugega odstavka 76. člena tega zakona.

81. člen

(predstavnštva in posebno dovoljenje za redni in posebni zračni prevoz za tujega prevoznika)

(1) Tuj letalski prevoznik lahko opravlja redni zračni prevoz v Republiko Slovenijo ali iz nje v skladu s pogoji dvostranskega ali večstranskega sporazuma, katerega pogodbenica je Republika Slovenija. Če takšnega sporazuma ni, lahko ministrstvo, pristojno za promet, tujemu letalskemu prevozniku izda posebno dovoljenje za opravljanje rednega zračnega prevoza v Republiko Slovenijo oziroma iz nje.

(2) Uprava izda dovoljenje za opravljanje posebnega zračnega prevoza pod pogoji, ki jih predpiše minister. Pri tem upošteva tudi plovnostno tehnične zahteve, izdane v skladu z določbami tega zakona.

(3) Organ, pristojen za izdajo dovoljenj po tem členu, lahko odkloni izdajo dovoljenja tujemu letalskemu prevozniku, če slovenski prevozniki nimajo enakih pravic v državi, iz katere je tuji prevoznik.

(4) V Republiko Slovenijo lahko tuji letalski prevoznik, ki opravlja dejavnost zračnega prevoza v Republiko Slovenijo, in to na podlagi določb mednarodnega sporazuma, ki zavezuje Republiko Slovenijo in državo registracije tega prevoznika, oziroma na podlagi posebnega dovoljenja iz prejšnjih odstavkov tega člena (v nadaljnjem besedilu: ustanovitelj predstavnštva) odpre predstavnštvo, če izpolnjuje splošne pogoje, predpisane za opravljanje dejavnosti zračnega prevoza v Republiko Slovenijo, in predpisane posebne pogoje glede registracije pri ministrstvu, pristojnem za promet, in če obstaja vzajemnost.

(5) Predstavnštvo ni pravna oseba in lahko opravlja dejavnost le v imenu in za račun ustanovitelja predstavnštva. Tuja oseba sme odpreti predstavnštvo v Republiko Slovenijo sama ali skupaj z drugo tujo osebo. Za obveznosti predstavnštva odgovarja ustanovitelj.

(6) Predstavnštvo lahko opravlja le tiste naloge, ki zagotavljajo varen in redni zračni promet oziroma zračni prevoz in druge dejavnosti, ki jih običajno opravljajo letalski prevozniki. Predstavnštvo, ki izpolnjuje predpisane pogoje tudi za opravljanje gospodarske dejavnosti v Republiko Slovenijo, lahko prodaja tudi prevozne listine ustanovitelja, če je o tej prodaji sklenjen mednarodni sporazum z državo registracije ustanovitelja predstavnštva.

(7) Določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo za letalskega prevoznika, ki mu je operativno licenco izdala država članica Skupnosti.

82. člen

(druge zahteve)

(1) Operativna licenca, spričevalo letalskega prevoznika in dovoljenje po tem poglavju se lahko izda samo, kadar ni v nasprotju z javnimi interesi ali okoljevarstvenimi predpisi.

(2) Za predstavnštvo in za slovenske državljane, ki so zaposleni v predstavnštvu, velja slovensko pravo.

(3) Vlada izda predpis, s katerim določi pogoje glede registracije in načina delovanja predstavnštev iz 81. člena tega zakona v Republiko Slovenijo, zlasti pa:

1. potrebna dokazila za vpis v register predstavnštev, vodenje registra predstavnštev in izbris iz registra predstavnštev;

2. zahteve glede osebja, ki dela oziroma je zaposleno v predstavnštvu;

3. način opravljanja dejavnosti;

4. kaj lahko šteje za izpolnitev predpisanih pogojev glede opravljanja dejavnosti zračnega prevoza v Republiki Sloveniji in

5. način opravljanja nadzora glede izpolnjevanja predpisanih pogojev in dejavnosti predstavnštva.

83. člen

(preklic veljavnosti posebnega dovoljenja za redni in posebni zračni prevoz)

(1) Dovoljenje, izdano po 81. členu tega zakona, lahko organ, ki ga je izdal, prekliče, če se je imetnik znatno oddaljil od pogojev, na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano, ali če imetnik ni sposoben izvajati svojih pravic na predpisan način in če se stanje ne popravi v določenem času.

(2) Tako dovoljenje se šteje za neveljavno, če je bilo imetnikovo spričevalo letalskega prevoznika razveljavljeno.

84. člen

(dolžnosti letalskega prevoznika)

(1) Letalski prevoznik mora redni zračni prevoz opravljati redno v skladu z redom letenja, ki se določi posebej za poletno in posebej za zimsko prometno obdobje.

(2) Prevoznik mora objaviti red letenja pred začetkom njegove veljavnosti za določeno prometno obdobje.

(3) Med veljavnostjo reda letenja sme prevoznik ustaviti zračni promet na liniji, oziroma spremeniti red letenja na njej.

(4) Prevozniki in obratovalci letališč morajo evidenco o opravljenem prometu in njegovi rednosti pošiljati ministru, pristojnemu za promet, v skladu z navodili.

(5) Letalski prevoznik, ki prepelje tujca, ki ne izpolnjuje zakonskih pogojev za vstop v državo, mora takšno osebo odpeljati iz države v času, ki mu ga določi pristojna organizacijska enota policije. Vse stroške, ki nastanejo v zvezi s tem (nastanitev, oskrba, prevoz), krije letalski prevoznik.

5.0. LETALIŠČA IN VZLETIŠČA

5.1. Splošne določbe

85. člen

(splošne določbe)

(1) Letališča so lahko civilna, vojaška ali mešana.

(2) Civilna letališča so:

1. javna in
2. za lastne potrebe.

(3) Določene vrste in kategorije zrakoplovov lahko poleg letališč uporabljajo pod predpisanimi pogoji tudi vzletišča in druge urejene površine.

(4) Letališča se razvrščajo glede na referenčno kodo, kategorijo in namen letališča ter glede na obseg zračnega prometa.

(5) Minister, pristojen za promet, izda predpise o razvrščanju letališč iz prejšnjega odstavka in pogojih, ki jih morajo izpolnjevati v odvisnosti od razvrstitve.

86. člen

(sistem letališč)

(1) V skladu z zasnovno omrežja letališč iz prostorskega plana Republike Slovenije, vlada na predlog ministra, pristojnega za promet, opredeli sistem javnih letališč, ki so namenjena za javni zračni promet ob zagotavljanju enakomernega regionalnega razvoja in povezavi z drugimi prometnimi sistemi. Letališča, ki so vključena v sistem javnih letališč, so infrastrukturni objekti državnega oziroma lokalnega pomena.

(2) Za določitev lokacije in gradnjo letališč, ki so vključena v sistem javnih letališč in z njimi povezanih infrastrukturnih objektov, naprav in sistemov navigacijskih služb zračnega prometa, se določbe o predhodnih soglasjih iz 97. člena oziroma 119. člena tega zakona ne uporabljajo v primeru, ko Republika Slovenija nastopa kot investitor.

(3) Pred določitvijo lokacije in/ali izdajo enotnega dovoljenja za gradnjo mora biti opravljena ustrežna revizija projektne dokumentacije, ki jo opravi Uprava.

87. člen

(obveznost izpolnjevanja predpisanih pogojev)

Letališče in vzletišče mora izpolnjevati vse predpisane varnostne in druge pogoje glede na določeno referenčno kodo, kategorijo in namen letališča ter glede na obseg zračnega prometa, predpisane službe in druge pogoje, določene v obratovalnem dovoljenju.

5.2. Letališka infrastruktura in službe na letališču

88. člen

(letališka infrastruktura)

(1) Infrastrukturni objekti, naprave in sredstva (v nadaljnjem besedilu: letališka infrastruktura) na letališčih so:

1. vzletno pristajalne in vozne steze;
2. ploščadi;
3. svetlobni navigacijski objekti, naprave in sredstva ter objekti, naprave in sredstva za nadzor prometa;
4. potniški terminali;
5. pripomočki za letalski tovor;
6. objekti in naprave za zagotavljanje zemeljskega transporta, notranjih prometnih tokov in parkirišča;
7. pomožni objekti, naprave in sredstva, potrebna za obratovanje letališča;
8. objekti in naprave za letalska goriva in maziva;
9. objekti in naprave varovanja;
10. drugi objekti in naprave namenjeni varnemu zračnemu prometu in obratovanju letališča.

(2) Letališka infrastruktura so tudi vsa zemljišča, ki funkcionalno služijo namenski rabi objektov, naprav in sredstev iz prejšnjega odstavka ter zagotavljajo varen zračni promet in varno obratovanje letališča.

(3) Infrastrukturni, objekti, naprave in sredstva iz prvega odstavka tega člena morajo biti na predpisan način redno vzdrževani, njihovo stanje pa stalno nadzorovano.

89. člen

(službe na letališču)

(1) Glede na referenčno kodo, kategorijo in namen letališča ter glede na obseg zračnega prometa se mora na javnem letališču organizirati letališke službe, ki se glede na način in namen opravljanja delijo na obvezne letališke službe in druge letališke službe (v nadaljnjem besedilu: letališke službe).

(2) Obvezne letališke službe so:

1. reševalna in gasilska služba;
2. služba za odstranjevanje zrakoplovov v okvari;
3. službe za vzdrževanje in nadzor letaliških površin, objektov, naprav, sredstev, ovir, vizualnih pripomočkov in oznak, sistemov električnega napajanja in osvetlitve ter podobne službe;
4. služba za zmanjšanje nevarnosti, ki jih povzročajo ptice;
5. služba za upravljanje ploščadi;
6. služba varovanja;
7. služba nujne medicinske pomoči ali prve pomoči;

8. službe za zagotavljanje letalskih goriv in maziv;
9. službe zemeljske obravnave zrakoplovov, potnikov in stvari oziroma storitev zemeljske oskrbe;

10. pomožne službe, ki zagotavljajo reden in varen zračni promet in prevoz ter obratovanje letališča ali njegovega dela (komunalne službe in podobne službe);

11. druge letališke službe, ki zagotavljajo varen vzlet, pristanek, gibanje in postanek zrakoplovov.

(3) Druge letališke službe so zlasti:

1. navigacijske službe zračnega prometa;
2. policija;
3. carinska služba;
4. inšpekcijske službe (zdravstvena, veterinarska, fitopatološka in druge).

(4) Minister, pristojen za promet, izda predpise, s katerimi določi zlasti:

1. katere službe morajo biti organizirane na letališču ali njegovem delu glede na referenčno kodo, kategorijo in namen letališča ter glede na obseg zračnega prometa;

2. katere so službe iz 10. in 11. točke drugega odstavka tega člena;

3. službe na letališču, ki morajo biti organizirane na letališču za lastne potrebe.

(5) Če se spremenijo mednarodni letalski standardi in priporočena praksa Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO), ki se nanašajo na letališča in jih občasno objavlja ICAO v prilogah k Čikaški konvenciji, lahko vlada predpiše tudi druge službe in določi obveznosti izvajalcev služb na letališču, če je to potrebno za zagotovitev rednosti in varnosti zračnega prometa, upoštevaje referenčno kodo, kategorijo in namen letališča.

5.3. Uporaba letališč in vzletišč

90. člen

(splošno o uporabi letališč in vzletišč)

(1) Zrakoplov v domačem zračnem prometu in zračnem prevozu sme uporabljati za vzletanje in pristajanje poleg javnega letališča tudi vzletišče, če izpolnjuje predpisane pogoje za varno letenje in varen zračni prevoz.

(2) Zrakoplov, s katerim se opravlja domači zračni prevoz, sme pristati in vzleteti tudi izven javnega letališča, če mora pristati zaradi višje sile ali nevarnosti, drugi domači zrakoplovi pa smejo pristati in vzleteti izven letališča ali vzletišča tudi, če opravljajo posebne naloge (leti v humanitarne in zdravstvene namene, leti za potrebe iskanja in reševanja, znanstveno-raziskovalni leti, dela v zraku in podobno).

91. člen

(dodatni pogoji za določena letališča)

(1) Na javnem letališču morajo biti zagotovljeni prostorski in drugi pogoji za delo organov za notranje zadeve, carinskih organov in inšpekcijskih služb ter navigacijskih služb zračnega prometa, če je za obratovanje letališča to potrebno. Na javnem letališču, ki je namenjeno za mednarodni zračni promet (v nadaljnjem besedilu: mednarodno letališče), morajo biti za navedene organe zagotovljeni vsi predpisani pogoji.

(2) Sklep o odprtju obstoječega javnega letališča kot mednarodnega letališča sprejme vlada na predlog ministra, pristojnega za promet, ob poprejšnjem soglasju ministrov, pristojnih za finance, notranje zadeve, zaščito in reševanje, meteorološke pojave, zdravstvo, kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter obrambo.

(3) Na podlagi obrazložene pisne vloge lastnika ali upravljalca javnega letališča, lahko minister, pristojen za promet, glede na nameravano vrsto zračnega prometa, na

predlog Uprave in ob soglasju ministrov, pristojnih za finance, notranje zadeve, obrambo, zdravstvo, kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, začasno dovoli opravljanje mednarodnega zračnega prometa tudi na letališču, ki ni mednarodno letališče. Minister pristojen za promet, mora pri tem določiti čas trajanja dovoljenja in način izpolnjevanja predpisanih pogojev za mednarodno letališče v odvisnosti od vrste in obsega prometa.

92. člen

(pravica uporabe javnega letališča)

Zrakoplov, ki ima dovoljenje, da leti v slovenskem zračnem prostoru, ima pravico rabe letališke infrastrukture in predpisanih služb, glede na referenčno kodo, kategorijo, namen in zmogljivosti letališča ter glede na obseg zračnega prometa, v skladu z veljavnimi predpisi in obratovalnim dovoljenjem.

93. člen

(časovni bloki – sloti)

(1) Na letališču, na katerem se ne more v zahtevanem času sprejeti ali odpraviti vseh zrakoplovov, v skladu z zahtevkom enega ali več prevoznikov, se določi sistem usklajevanja in določanja časovnih blokov (v nadaljnjem besedilu: slot).

(2) Minister, pristojen za promet, predpiše način in postopke dodeljevanja slotov ter letališča, na katerih je določanje slotov obvezno.

94. člen

(omejitve in prepovedi obratovanja letališča)

(1) Pristojni organ lahko začasno omeji ali prepove obratovanje letališča, oziroma vzletišča če to zahtevajo razlogi varnosti zračnega prometa.

(2) Vlada lahko na predlog ministra, pristojnega za promet, začasno omeji ali prepove obratovanje letališča, če to zahtevajo interesi varnosti, zdravja, varovanja okolja, mednarodnih odnosov ali podobni državni interesi.

(3) Omejitev ali prepoved iz prvega odstavka tega člena sme praviloma trajati, dokler ne prenehajo razlogi za omejitev ali prepoved obratovanja letališča; omejitev ali prepoved iz drugega odstavka tega člena, pa sme trajati najdlje tri mesece za javno letališče, za letališče za lastne potrebe in vzletišče, pa ne več kot šest mesecev.

(4) Škodo v zvezi z omejitvijo ali prepovedjo obratovanja letališča iz prvega odstavka tega člena povrne tisti, ki je povzročil omejitev ali prepoved, razen če gre za višjo silo.

95. člen

(objava splošnih pogojev za uporabo letališča)

(1) Splošne pogoje za uporabo javnega letališča, tarife in cene storitev objavi Uprava, na način, ki je običajen v zračnem prometu. Upravljalca letališča v ta namen Upravi posreduje potrebne podatke.

(2) Uprava pred objavo iz prejšnjega odstavka pridobi tudi mnenje ministrstev, pristojnih za promet, finance, notranje zadeve, obrambo, okolje in prostor, zdravstvo ter kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, če zadeva njihove odgovornosti in pristojnosti.

96. člen

(uporaba civilnih letališč za vojaške potrebe ter mešanih letališč in vojaških letališč za civilne zrakoplove)

(1) Civilna letališča in vzletišča lahko uporablja tudi ministrstvo, pristojno za obrambo, za potrebe vojaškega zračnega prometa. Pri tem mora ravnati v skladu s predpisi o

uporabi letališč in vzletišč ter v skladu s splošnimi in posebnimi pogoji za njihovo uporabo oziroma obratovanje, vse v skladu s prostorskim planom Republike Slovenije.

(2) Na območju civilnega letališča in vzletišča se sme graditi in uporabljati tudi stabilne objekte in naprave za potrebe obrambe, če to ne ogroža rednosti in varnosti civilnega zračnega prometa. O tem odloča minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za obrambo.

(3) O rabi prostora za potrebe gradnje in uporabe objektov in naprav iz prejšnjega odstavka odloča minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za obrambo, v skladu s predpisanimi dovoljenji in soglasji.

(4) Na območju vojaškega letališča ali vzletišča se sme graditi in uporabljati stabilne objekte in naprave za potrebe civilnega zračnega prometa. O tem odloča minister, pristojen za obrambo, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet.

(5) Vojaško letališče ali del vojaškega letališča, ki izpolnjuje predpisane pogoje za zračni promet iz tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, se sme uporabljati kot javno letališče, pod pogoji in na način, ki se določi s pogodbo med ministrstvom, pristojnim za obrambo in upravljalcem letališča oziroma letalskim prevoznikom. Obratovalno dovoljenje za takšno letališče ali njegov del izda Uprava.

5.4. Pogoji za gradnjo in rekonstrukcijo

97. člen

(predhodno soglasje v območju izključne rabe letališča)

(1) Pred določitvijo lokacije in za graditev letališča, graditev ali postavitve objektov in naprav iz 88. člena tega zakona ter drugih objektov in naprav na območju izključne rabe letališča, mora investitor ali lastnik pridobiti predhodno soglasje, ki se izda z vidika varnosti zračnega prometa in tehnologije dela služb iz 89. člena tega zakona.

(2) Predhodno soglasje iz prejšnjega odstavka izda Uprava. Pred njegovo izdajo pristojni organ ne sme izdati lokacijskega ali gradbenega dovoljenja, ali enotnega dovoljenja za gradnjo, niti izdati odločbe o dovolitvi priglasenih del. Predhodno soglasje se ne izda, če bi objekt ali naprava ovirala letališki promet, delovanje navigacijskih naprav, delo predpisanih služb na letališču ali če za njegovo uporabo oziroma obratovanje niso izpolnjeni drugi predpisani pogoji. Pred izdajo predhodnega soglasja Uprava pridobi mnenje obratovalca letališča.

(3) Če Uprava ne izda predhodnega soglasja v dveh mesecih, se ne šteje, da je soglasje izdano. Če strokovna presoja zaradi obsežnosti preverjanj, ki so potrebna za izdajo tega soglasja, ni možna v roku dveh mesecev, lahko Uprava ta rok podaljša, vendar največ za eno leto.

(4) V postopku odločanja o zahtevku iz tega člena Uprava najprej ugotovi, ali stanje v prostoru s stališča zračnega prometa dopušča gradnjo letališča oziroma objekta ali postavitve naprave, glede na predvideno referenčno kodo, kategorijo in namen letališča ter glede na predvideni obseg zračnega prometa. Če te predpostavke niso izpolnjene, Uprava zahtevek zavrne, sicer pa nadaljuje postopek.

(5) O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za promet.

98. člen

(predhodno soglasje v območju omejene in nadzorovane rabe)

(1) Če je nameravana gradnja ali postavitve objektov oziroma naprav v območju omejene ali v območju nadzorovane rabe letališča, mora investitor ali lastnik pridobiti predhodno soglasje Uprave, ki se izda z vidika varnosti zračnega prometa in tehnologije dela služb iz 89. člena tega zakona.

(2) Za izdajo predhodnega soglasja iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe drugega do petega odstavka 97. člena tega zakona.

99. člen

(vsebina predhodnega soglasja)

V predhodnem soglasju iz 97. in 98. člena tega zakona se določi zlasti:

1. predvideni čas gradnje;

2. druge pogoje, ki jih je potrebno upoštevati pri gradnji tako, da so upoštevane določbe predpisov, ki se nanašajo na projektiranje, gradnjo in upravljanje letališč, delovanje predpisanih služb, strokovno osebje, tehnologijo dela ter motnje za zračni promet;

3. predvideno referenčno kodo, kategorijo in namen letališča ter predvideni obseg zračnega prometa po končani gradnji.

100. člen

(tehnični pregled)

(1) Po končani gradnji ali rekonstrukciji letališča, objektov, naprav ali sredstev iz 88. člena tega zakona, se opravi tehnični pregled in izda uporabno dovoljenje v skladu s predpisi o graditvi objektov.

(2) Pri tehničnem pregledu iz prejšnjega odstavka sodelujejo predstavniki Uprave.

101. člen

(lokacija, gradnja, razširitev in opustitev vojaškega letališča)

Za lokacijo, gradnjo in razširitev vojaškega letališča je potrebno pridobiti predhodno soglasje v skladu z določbami 97. člena tega zakona. O opustitvi vojaškega letališča se obvesti Upravo.

5.5. Obratovalno dovoljenje letališč in vzletišč

102. člen

(obratovalni pogoji)

Letališče se sme uporabljati v zračnem prometu, če izpolnjuje poleg pogojev, ki jih določajo predpisi o graditvi objektov, tudi pogoje določene glede na referenčno kodo, kategorijo in namen letališča ter glede na obseg zračnega prometa, če je za njegovo obratovanje izdano dovoljenje Uprave in je vpisano v vpisnik letališč.

103. člen

(obratovalno dovoljenje letališča)

(1) Investitor, lastnik oziroma obratovalec letališča po opravljenem tehničnem pregledu iz 100. člena tega zakona, pisno zaprosi Upravo za izdajo obratovalnega dovoljenja in vpis v vpisnik civilnih letališč. V vlogi za izdajo obratovalnega dovoljenja in vpis v vpisnik letališč navede in z dokumenti dokaže usposobljenost za opravljanje nameravane dejavnosti in predlaga čas pregleda pred izdajo obratovalnega dovoljenja. Pred izdajo obratovalnega dovoljenja Uprava preveri zlasti zanesljivost delovanja, tehnološke procese in predpisane načrte.

(2) Če se zamenja izvajalec določene službe na letališču, če pride do večjih organizacijskih ali tehničnih sprememb ali če pride do zamenjave večjega števila izvajalcev služb na letališču, je potrebno ponovno ugotoviti in določiti izpolnjevanje predpisanih pogojev in dopolniti oziroma spremeniti že izdano obratovalno dovoljenje po enakem postopku kot je določeno v prvem odstavku tega člena.

(3) S pregledom iz prejšnjega odstavka se ugotovi izpolnjevanje predpisanih pogojev, in sicer zlasti ali:

1. stanje ustreza pogojem, določenim v predhodnem soglasju;

2. so izpolnjeni predpisani pogoji glede fizičnih karakteristik, vizualnih sredstev za navigacijo, vizualnih sredstev za označevanje ovir in vizualnih sredstev za označevanje območij omejene uporabe;

3. so navigacijski in drugi pripomočki ter telekomunikacijske naprave in sistemi napajanja z električno energijo skladni s predpisanimi pogoji;

4. so organizirane predpisane letališke in druge službe na letališču in ali te službe izpolnjujejo predpisane pogoje;

5. je potrjen letališki varnostni program in načrt za postopke v sili;

6. notranja organizacija upravljalca letališča zagotavlja varen in reden zračni promet in zračni prevoz;

7. so izpolnjeni drugi pogoji glede na referenčno kodo, kategorijo in namen letališča ter glede na obseg zračnega prometa.

(4) Pred izdajo oziroma spremembo ali dopolnitvijo obratovalnega dovoljenja lahko Uprava dovoli poskusno obratovanje, če je potrebno daljše preverjanje zanesljivosti delovanja, tehnoloških procesov ali predpisanih načrtov. Dovoljenje za poskusno obratovanje se izda po enakem postopku kot obratovalno dovoljenje in lahko velja največ eno leto. V času poskusnega obratovanja mora obratovalec ves čas dokumentirano nadzorovati izpolnjevanje predpisanih pogojev.

(5) Obratovalno dovoljenje velja glede na ugotovljene pogoje in okoliščine ob njihovi izdaji. Veljavnost obratovalnega dovoljenja se časovno omeji na čas, ki je primeren referenčni kodi, kategoriji in namenu letališča ter obsegu zračnega prometa in pogostosti tehničnih in tehnoloških sprememb, vendar njegova veljavnost ne more biti daljša od petih let. Za podaljšanje veljavnosti obratovalnega dovoljenja velja enak postopek kot za njegovo izdajo.

(6) O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za promet.

(7) Obratovalci drugih infrastruktur na posameznih delih letališča smejo uporabljati te infrastrukture za izvajanje svoje dejavnosti na letališču, če je na smiselno enak način kot je določeno v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena ugotovljeno, da ne vplivajo na varno obratovanje letališča in na varen zračni promet ter so za njihovo obratovanje pridobili dovoljenje Uprave.

104. člen

(preklic veljavnosti obratovalnega dovoljenja letališča)

(1) Če Uprava ali pristojni inšpektor ugotovi, da letališče ne izpolnjuje več predpisanih pogojev iz 103. člena tega zakona, lahko Uprava obratovalno dovoljenje takoj začasno odvzame ali v celoti ali delno preklicje veljavnost.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko Uprava izjemoma predpiše dodatne omejitve in pogoje, če ugotovi, da bo s takimi ukrepi zagotovljena varnost zračnega prometa.

(3) Investitor, lastnik oziroma obratovalec letališča mora ugotovljene pomanjkljivosti oziroma nepravilnosti odpraviti takoj, najkasneje pa v roku 48 ur. Izjemoma lahko minister, pristojen za promet, ta rok podaljša na sedem dni. Morebitna pritožba ne zadrži izvršitve odločbe iz prvega odstavka tega člena.

105. člen

(obratovalno dovoljenje vzletišča)

(1) Za vzletišča se smiselno uporabljajo določbe 97. in 102. do 104. člena tega zakona. Obratovalno dovoljenje za vzletišča se izda največ za eno leto in se lahko podaljša.

(2) Minister, pristojen za promet, predpiše tehnične pogoje, omejitve in način uporabe vzletišč.

5.6. Vpisnik letališč in vpisnik vzletišč

106. člen

(vpisnik in vpisi)

(1) Letališče se vpiše v vpisnik civilnih letališč, vzletišče pa v vpisnik vzletišč po izdaji obratovalnega dovoljenja. Zoper odločbo o vpisu ni pritožbe.

(2) Minister, pristojen za promet, predpiše vsebino in način vodenja vpisnika civilnih letališč in vpisnika vzletišč.

107. člen

(izbris iz vpisnika)

(1) Letališče se izbriše iz vpisnika civilnih letališč:

1. če najmanj dve leti ne izpolnjuje tehničnih in drugih pogojev oziroma nima obratovalnega dovoljenja;

2. če to zahteva lastnik oziroma upravljalac letališča – za letališče za lastne potrebe.

(2) Zoper odločbo o izbrisu ni pritožbe.

5.7. Druge določbe

108. člen

(zbirne in tematske letalske karte)

(1) Uprava vodi zbirno karto in tematske karte: vseh letališč in vzletišč z letališkimi conami, priletno-odletnimi ravninami, ovirami in vplivnimi območji; zračnih poti, mejnih točk in radionavigacijskih naprav; organizacije in klasifikacije zračnega prostora; prepovedanih in nevarnih območij, območij omejitev in vseh drugih objektov, potencialno nevarnih za zračni promet in druge.

(2) Dokumentacija iz prejšnjega odstavka ni javna.

(3) Dokumentacija iz prvega odstavka tega člena je dostopna predstavnikom lokalnih skupnosti.

109. člen

(podzakonski predpisi)

Minister, pristojen za promet, glede na referenčno kodo in kategorijo letališča oziroma vzletišča ter v odvisnosti od namena letališča oziroma vzletišča in obsega zračnega prometa, določi:

1. katera letališka infrastruktura in službe ter v kakšnem obsegu so potrebne na določenem letališču;

2. tehnične, tehnološke in organizacijske pogoje in standarde za letališča;

3. obratovalni čas letališč ter način njegovega usklajevanja;

4. pogoje in način obratovanja letališč ob zmanjšani vidljivosti;

5. način in vsebino pregleda pred izdajo obratovalnega dovoljenja za letališče;

6. pogoje, ki lahko vplivajo na varnost zračnega prometa in način njihovega zagotavljanja;

7. način in pogoje za opravljanje kontrole sistema zagotavljanja kvalitete;

8. način in pogoje vzdrževanja objektov, naprav in sredstev iz 88. člena tega zakona zlasti glede rednih in izrednih pregledov;

10. druge pogoje za zagotovitev nemotenega in varnega odvijanja zračnega prometa in obratovanja letališča;

11. tehnične in organizacijske pogoje ter vrste zračnega prometa, ki se smejo opravljati na vzletišču.

5.8. Ovire za zračni promet

110. člen

(lokacija ovir)

(1) Ovire za zračni promet so v coni letališča oziroma v coni vzletišča ali zunaj nje. Cono letališča objavi Uprava na način, ki je običajen v zračnem prometu.

(2) Med ovire v coni letališča štejejo objekti, instalacije, naprave, drevje in zvišanje okoliškega terena, kakor tudi poglobitve terena za ceste, kanale in podobno.

(3) Zunaj cone letališča, štejejo za ovire:

1. v krogu s polmerom 10 kilometrov od referenčne točke letališča – objekti, instalacije in naprave, ki so višje kot 100 metrov ali višje kot 30 metrov, pa se nahajajo na terenu, ki je več kot 100 metrov višji od referenčne točke letališča;

2. objekti, instalacije in naprave, ki se nahajajo izven kroga iz prejšnje točke, in ki so višji od 30 metrov in ki stojijo na naravnih ali umetnih vzpetinah, če se vzpetine dvigajo iz okoliške pokrajine za več kot 100 metrov;

3. vsi objekti, instalacije in naprave, ki segajo več kot 100 metrov od tal, ter daljnovodi, žičnice in podobni objekti, ki so napeti nad dolinami in soteskami po dolžini več kot 75 metrov.

(4) Naprave, namenjene navigacijskim službam zračnega prometa, niso ovire v smislu drugega in tretjega odstavka tega člena.

(5) Za ovire pod zračnimi potmi štejejo tudi objekti in naprave zunaj naselij, ki so višji od okoliškega terena za najmanj 25 metrov, če se nahajajo znotraj varovalnih pasov posameznih cest, železniških prog, visokonapetostnih vodov in podobno. Zračne poti določi minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za reševanje.

111. člen

(cona letališča)

(1) V coni letališča je postavljanje ovir izjemoma dovoljeno.

(2) Cono civilnega letališča določi Uprava, cono vojaškega letališča pa določi minister, pristojen za obrambo, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet.

112. člen

(postavljanje in odstranitev ovir)

(1) Kdor namerava postaviti novo ali povečati oziroma povišati obstoječo oviro, mora za to dobiti predhodno soglasje.

(2) Soglasje iz prejšnjega odstavka izda Uprava glede ovir v coni civilnega letališča oziroma vzletišča in zunaj nje; ministrstvo, pristojno za obrambo, pa glede ovir v coni vojaškega letališča.

(3) Organ iz prejšnjega odstavka lahko izda soglasje, če ugotovi, da nameravani poseg ne bo prizadel varnosti zračnega prometa.

(4) Če je ovira zgrajena ali povečana brez soglasja ali v nasprotju s soglasjem, jo mora investitor odstraniti na lastne stroške. Odločbo o tem izda organ iz drugega odstavka tega člena ali letalski inšpektor.

113. člen

(zaznamovanje ovir)

(1) Ovire se zaznamuje z orientacijskimi znamenji, ki jih je potrebno vzdrževati v brezhibnem stanju.

(2) Orientacijska znamenja postavlja in vzdržuje:

1. lastnik ali uporabnik objekta, če so taki objekti zgrajeni po zgraditvi letališča oziroma določitvi letališke cone ali prometnega koridorja;

2. lastnik ali uporabnik letališča, če se le-to gradi oziroma rekonstruira ali se spremeni letališka cona potem, ko so bili taki objekti že zgrajeni.

(3) V primeru iz petega odstavka 110. člena tega zakona, zagotovi postavitve in vzdrževanje orientacijskih znamenj lastnik oziroma upravljalec prometnice oziroma voda.

(4) Minister, pristojen za promet, predpiše orientacijska znamenja in način zaznamovanja ovir.

114. člen

(motnje za zračni promet)

(1) Za postavitve in delovanje naprav ali sistemov v coni letališča, ki bi utegnile povzročati elektromagnetne, svetlobne ali druge motnje na napravah za vodenje zrakoplovov, oziroma lahko ovirajo ali zavedejo posadko zrakoplova ali službe zračnega prometa, je potrebno dovoljenje Uprave. Uprava izda dovoljenje na pisni zahtevek lastnika oziroma upravljalca takšne naprave, če se na podlagi prikaza naprave in opisa njenega delovanja lahko utemeljeno sklepa, da naprava ali sistem ne bi motila zračnega prometa. V dovoljenju Uprava določi pogoje delovanja in omejitve, ki so primerne za preprečitev motenj in zagotavljajo varnost zračnega prometa.

(2) Letalski inšpektor lahko začasno ali trajno prepove delovanje katerekoli naprave ali sistema iz prejšnjega odstavka, če se ugotovi, da lahko vpliva na varnost zračnega prometa.

(3) Stroški prepovedi delovanja naprav in sistemov iz prvega odstavka tega člena bremenijo lastnika oziroma upravljalca takšne naprave ali sistema.

(4) Letalski inšpektor lahko začasno ali trajno prepove delovanje katerekoli naprave ali sistema na območju Republike Slovenije, če se ugotovi, da vpliva na varnost zračnega prometa.

5.9. Varovanje okolja

115. člen

(okoljevarstvene zahteve glede emisij zrakoplovov v območju letališč)

(1) Minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor, izda predpise o dovoljenem skupnem hrupu in emisiji motorjev zrakoplovov na letališču in v letališki coni ter določi višino pristojbine za odpravo škodljivih posledic na okolje, če hrup in emisije presegajo dovoljene meje.

(2) Pristojbine iz prejšnjega odstavka pobira upravljalec letališča in so prihodek državnega proračuna. Sredstva pristojbin se uporabljajo za zmanjšanje vpliva in odpravo posledic hrupa motorjev na prizadetem območju v skladu z opredeljenimi ukrepi iz programov razvoja letališč. Najmanj ena četrtnina sredstev pristojbin zbranih v posameznem letu se nameni kot nadomestilo za poslabšanje pogojev bivanja prebivalcem s stalnim bivališčem na prizadetih območjih. Prizadeta območja določi na osnovi opravljenih meritev vlada z uredbo.

6.0. NAVIGACIJSKE SLUŽBE ZRAČNEGA PROMETA**6.1. Splošne določbe**

116. člen

(letalski navigacijski postopki in pravica prepovedi zračnega prometa)

(1) Vsak, ki opravlja naloge v navigacijskih službah zračnega prometa, mora ravnati tako, da sta zagotovljena varnost in red, ter da ni ogrožena varnost ljudi in premoženja.

(2) Za vsako letališče in vzletišče se določijo način, postopki in drugi pogoji za varno vzletanje in pristajanje zrakoplovov. Način in postopke za varno vzletanje in pristajanje zrakoplovov za letališče, na katerem so organizirane navigacijske službe zračnega prometa, določi izvajalec teh služb, za druga letališča in vzletišča pa obratovalec letališča in vzletišča.

(3) Pristojna služba zračnega prometa lahko v določenem delu zračnega prostora ali na določenem letališču oziroma vzletišču, po lastni presoji ali na zahtevo vodje zrakoplova, druge navigacijske službe zračnega prometa ali obratovalce, začasno prepove ali omeji zračni promet, če to zahtevajo interesi varnosti leta določenega zrakoplova.

(4) Način in postopki za varno vzletanje in pristajanje zrakoplovov iz drugega odstavka tega člena se smejo uporabljati v zračnem prometu, ko nanje poda soglasje Uprava.

6.2. Navigacijske službe zračnega prometa

117. člen

(navigacijske službe zračnega prometa)

(1) Navigacijske službe zračnega prometa so zlasti:

1. službe letalskih informacij;
2. službe zračnega prometa;
3. služba letalskih telekomunikacij;
4. služba iskanja in reševanja zrakoplovov;
5. služba letalske meteorologije.

(2) Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa morajo zagotoviti pogoje, ki so določeni s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(3) Izvajalci služb iz prvega odstavka tega člena morajo med seboj sodelovati in se tekoče obveščati o vseh dogodkih in spremembah, ki bi lahko vplivale na varnost zračnega prometa.

(4) Če se spremenijo mednarodni letalski standardi in priporočena praksa Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO), ki se nanašajo na navigacijske službe zračnega prometa, ki jih občasno objavlja ICAO v prilogah k Čikaški konvenciji, lahko vlada izda predpis, ki določi tudi druge službe ali odpravi obstoječe in določi obveznosti izvajalcev služb na letališču, če je to potrebno za zagotovitev rednosti in varnosti zračnega prometa.

6.3. Infrastrukturni objekti, naprave in sistemi navigacijskih služb zračnega prometa

118. člen

(infrastrukturni objekti, naprave in sistemi navigacijskih služb zračnega prometa)

(1) Objekti, naprave in sistemi navigacijskih služb zračnega prometa ter z njimi povezana zemljišča so grajeno javno dobro državnega pomena.

(2) Minister, pristojen za promet, določi, kateri konkretni objekti, naprave in sistemi štejejo za infrastrukturne objekte, naprave in sisteme navigacijskih služb zračnega prometa ter pogoje, ki jih morajo izpolnjevati zlasti: kontrolni centri za vodenje zračnega prometa, telekomunikacijski, radarski ter drugi podobni objekti, naprave in sistemi, letalske meteorološke postaje, naprave in sistemi, centri za iskanje in reševanje zrakoplovov in letalski informacijski centri.

6.4. Pogoji za gradnjo ali rekonstrukcijo oziroma postavitve infrastrukturnih objektov, naprav in sistemov navigacijskih služb zračnega prometa

119. člen

(predhodno soglasje)

(1) Pred določitvijo lokacije in za graditev ali postavitve infrastrukturnih objektov, naprav in sistemov navigacijskih služb zračnega prometa iz prejšnjega člena ter drugih objektov in naprav na vplivnih območjih teh sredstev, mora investitor ali lastnik pridobiti predhodno soglasje, ki se izda z vidika varnosti zračnega prometa in tehnologije dela služb iz 117. člena tega zakona.

(2) Predhodno soglasje iz prejšnjega odstavka izda Uprava. Če strokovna presoja zaradi obsežnosti preverjanj, ki so potrebna za izdajo tega soglasja, ni možna v roku dveh mesecev, lahko Uprava ta rok podaljša, vendar največ za eno leto.

(3) V postopku odločanja o zahtevku iz prejšnjega člena Uprava najprej ugotovi, ali stanje v prostoru s stališča zračnega prometa dopušča gradnjo objekta ali postavitve naprave. V primeru, da te predpostavke niso izpolnjene, Uprava zahtevek zavrne, sicer pa postopek nadaljuje.

(4) O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za promet.

120. člen

(tehnični pregled infrastrukturnih objektov, naprav in sistemov navigacijskih služb zračnega prometa)

(1) Po končani gradnji infrastrukturnih objektov, naprav in sistemov iz 118. člena tega zakona, se opravi tehnični pregled in izda uporabno dovoljenje v skladu s predpisi o graditvi objektov.

(2) Pri tehničnem pregledu iz prejšnjega odstavka sodelujejo predstavniki Uprave.

6.5. Obratovalno dovoljenje za infrastrukturne objekte, naprave in sisteme navigacijskih služb zračnega prometa

121. člen

(obratovalno dovoljenje)

(1) Infrastrukturni objekt, naprava in sistem navigacijskih služb zračnega prometa se sme uporabljati v zračnem prometu, če poleg pogojev, ki jih določajo predpisi o graditvi objektov, izpolnjuje tudi pogoje v skladu z določbami tega zakona in je bilo to ugotovljeno s predpisanimi meritvami in umerjanji, če je osebe, ki ga vzdržuje in uporablja, za to strokovno usposobljeno, in če ima obratovalno dovoljenje Uprave.

(2) Investitor, lastnik oziroma obratovalec infrastrukturnih objektov, naprav ali sistemov iz prejšnjega odstavka, po opravljenem tehničnem pregledu po predpisih o graditvi objektov, pisno zaprosi Upravo za izdajo obratovalnega dovoljenja. V vlogi za izdajo obratovalnega dovoljenja navede in z dokumenti dokaže usposobljenost za opravljanje nameravane dejavnosti in predlaga čas pregleda pred izdajo obratovalnega dovoljenja. Pred izdajo obratovalnega dovoljenja Uprava preveri zlasti zanesljivost delovanja, tehnološke procese in predpisane načrte.

(3) Če se zamenja izvajalec določene navigacijske službe zračnega prometa, če pride do večjih organizacijskih ali tehničnih sprememb ali če pride do zamenjave večjega števila oseb, ki opravljajo naloge navigacijskih služb zračnega prometa, je potrebno ponovno ugotoviti in določiti izpolnjevanje predpisanih pogojev in dopolniti oziroma spremeniti

že izdano obratovalno dovoljenje po enakem postopku, kot je določeno v prvem odstavku tega člena.

(4) Pred izdajo oziroma spremembo ali dopolnitvijo obratovalnega dovoljenja lahko Uprava dovoli poskusno obratovanje, če je potrebno daljše preverjanje zanesljivosti delovanja, tehnoloških procesov ali predpisanih načrtov. Dovoljenje za poskusno obratovanje se izda po enakem postopku kot obratovalno dovoljenje in lahko velja največ eno leto. V času poskusnega obratovanja mora upravljalec ves čas dokumentirano nadzorovati izpolnjevanje predpisanih pogojev.

(5) Veljavnost obratovalnega dovoljenja se lahko časovno omeji v odvisnosti od pogostosti tehničnih in tehnoloških sprememb, vendar njegova veljavnost ne more biti daljša od petih let. Za podaljšanje veljavnosti obratovalnega dovoljenja velja enak postopek kot za njegovo izdajo.

(6) O pritožbi zoper odločbo odloča ministrstvo, pristojno za promet.

122. člen

(posebni primeri v zvezi z obratovalnim dovoljenjem)

Če se za potrebe navigacijskih služb zračnega prometa v slovenskem zračnem prostoru uporabljajo infrastrukturni objekti, naprave in sistemi navigacijskih služb zračnega prometa, ki so v pristojnosti navigacijskih služb zračnega prometa druge države oziroma mednarodne organizacije, katere članica je Republika Slovenija, se šteje, da imajo ti infrastrukturni objekti, naprave in sistemi navigacijskih služb zračnega prometa obratovalno dovoljenje, če jih po zakonih te druge države, lahko uporabljajo njene pristojne navigacijske službe zračnega prometa in če je ta država pogodbenica Čikaške konvencije, oziroma če se lahko uporabljajo po pravilih mednarodne organizacije, katere članica je Republika Slovenija.

123. člen

(začasni odvzem oziroma preklic veljavnosti obratovalnega dovoljenja)

(1) Če Uprava ali pristojni inšpektor ugotovi, da infrastrukturni objekt, naprava ali sistem navigacijske službe zračnega prometa ne izpolnjuje več predpisanih pogojev iz 121. člena tega zakona, lahko Uprava obratovalno dovoljenje začasno odvzame ali v celoti ali delno prekliče njegovo veljavnost.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko Uprava izjemoma predpiše dodatne omejitve in pogoje, če ugotovi, da bo s takimi ukrepi zagotovljena varnost zračnega prometa.

(3) Obratovalec infrastrukturnih objektov, naprav ali sistemov navigacijskih služb zračnega prometa mora ugotovljene pomanjkljivosti oziroma nepravilnosti odpraviti takoj, najkasneje pa v roku 48 ur. Izjemoma lahko minister, pristojen za promet, ta rok podaljša na sedem dni. Morebitna pritožba ne zadrži izvršitve odločbe iz prvega odstavka tega člena.

6.6. Podzakonski predpisi

124. člen

(podzakonski predpisi)

(1) Vlada na usklajen predlog ministra, pristojnega za promet, ministra, pristojnega za notranje zadeve in ministra, pristojnega za obrambo, določi pogoje, ki jih mora izpolnjevati služba iskanja in reševanja zrakoplovov.

(2) Minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor, določi pogoje, ki jih mora izpolnjevati služba letalske meteorologije.

(3) Minister, pristojen za promet, predpiše:

1. pogoje, ki jih morajo izpolnjevati službe zračnega prometa, službe letalskih informacij in službe letalskih telekomunikacij;

2. način in vsebino poročanja o izrednih dogodkih v navigacijskih službah zračnega prometa, ki so ali bi lahko ogrozili varnost zračnega prometa in zahteve v zvezi z analizami takih dogodkov;

3. čas dela in čas počitka letalskega in drugega strokovnega osebja, ki opravlja naloge v navigacijskih službah zračnega prometa in

4. pogoje za zagotovitev nemotenega in varnega odvijanja zračnega prometa in delovanja navigacijskih služb zračnega prometa.

(4) Minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, in ministrom, pristojnim za notranje zadeve, določi podrobne vsebine načrtov za postopke v sili.

7.0. VAROVANJE IN OLAJŠAVE

7.1. Varovanje

125. člen

(splošno)

(1) Varnost zračnega prometa se zagotavlja tudi z varovanjem civilnega zračnega prometa pred dejanji nezakonitega vmešavanja.

(2) Pri pripravi in izvajanju ukrepov in postopkov varovanja morajo med seboj sodelovati državni organi, lastniki in upravjalci letališč, izvajalci letalskih služb na letališču ter letalski prevozniki, v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi ter predpisanimi programi in načrti.

(3) Na javnem letališču in v zrakoplovu je vsak dolžan postopati v skladu z določili tega zakona, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi ter varnostnimi programi in drugimi navodili.

(4) Vlada na usklajen predlog ministra, pristojnega za promet in ministra, pristojnega za notranje zadeve, izda predpise o varovanju, s katerimi določi zlasti: naloge in pristojnosti Sveta Republike Slovenije za varovanje civilnega letalstva in letalskega sveta za varovanje civilnega letalstva, osnovne in posebne varnostne preglede ter ukrepe; obvezne vsebine letalskih varnostnih programov in načrtov za postopke v sili in način nadzora nad njihovim izvajanjem ter naloge posameznih organov in organizacij.

(5) Minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve in ministrom, pristojnim za finance, izda predpise o redu in zemeljskem prometu na letališču.

126. člen

(orožje in nevarni predmeti ter posebna pooblastila na letališčih)

Na javnem letališču smejo imeti oziroma nositi orožje in nevarne predmete policisti. Na usklajen predlog ministra, pristojnega za promet, in ministra, pristojnega za notranje zadeve, o izjemah odloča vlada, ki tudi predpiše ustrezne postopke v zvezi z nošenjem orožja in nevarnih predmetov na letališču in njihovim prevozom v zračnem prometu.

127. člen

(varnostni pregledi in varovanje)

(1) Na mednarodnem letališču morajo biti zagotovljene ustrezne površine, prostori in oprema za varnostne preglede

zrakoplovov, potnikov in stvari ter morajo biti določena nadzorovana in varnostno čista območja.

(2) Potniki, prtljaga, letalski tovor in stvari, ki so namenjene za vkrcanje v zrakoplov ter zrakoplovi, druge osebe in stvari, ki vstopajo na varnostno čista območja mednarodnega letališča, morajo biti varnostno pregledani.

(3) Upravljalca javnega letališča zagotovi zlasti naslednje tehnično-tehnološke pogoje varovanja:

1. površine na letališču, potrebne za varnostne preglede zrakoplovov,

2. prostore in opremo, potrebno za osnovne varnostne preglede potnikov, prtljage, letalskega tovora in drugih oseb in stvari, ki vstopajo na varnostno čista območja,

3. osnovne varnostne preglede potnikov in stvari ter drugih oseb, ki vstopajo na varnostno čista območja,

4. prostore in opremo za nastanitev in oskrbo oseb iz petega odstavka 84. člena tega zakona ter za druge posebne kategorije potnikov, kot so na primer: osumljenci, zaporniki, izgnanci, nezaželene osebe in podobno,

5. varovanje nadzorovanih in varnostno čistih območij, razen uradnih prostorov policije in carine ter

6. prostorske in druge pogoje za izvajanje stalnega nadzora nad izvajanjem varnostnih pregledov in varovanja.

(4) Osnovne varnostne preglede zrakoplovov zagotavlja letalski prevoznik, ki tudi zagotavlja opremo, potrebno za njihovo izvajanje.

(5) Policija nadzira izvajanje varnostnih pregledov ter varovanje na letališču in opravlja posebne varnostne preglede in ukrepe.

(6) Če organ iz prejšnjega odstavka ali letalski inšpektor ugotovi, da izvajanje osnovnih varnostnih pregledov ali varovanje nadzorovanih in varnostno čistih območij ni zagotovljeno v skladu s predpisi iz 125. člena tega zakona, lahko minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, določi obseg in način varovanja ter rok za izvršitev teh del ali odredi varovanje s policijo do odprave pomanjkljivosti. S tem nastali stroški bremenijo tistega, ki bi moral zagotoviti izvajanje teh nalog. Nadzorovana in varnostno čista območja se določijo z varnostnimi programi iz 131. člena tega zakona.

128. člen

(gibanje in zadrževanje na letališčih)

(1) Po površinah in območjih, ki so namenjena za gibanje zrakoplovov in za navigacijske naprave ter na nadzorovanih in varnostno čistih območjih, ki so opredeljena v varnostnih programih, se smejo gibati in zadrževati samo tiste osebe, ki opravljajo službena opravila in imajo ustrezna dovoljenja za gibanje in zadrževanje na teh površinah in območjih.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka izda Uprava, na predlog delodajalca, skladno z določbami predpisa iz tretjega odstavka tega člena, ob soglasju pristojnih služb organov oziroma organizacij, določenih v varnostnih programih. Na podlagi dovoljenja Uprave zagotovi obratovalec letališča izdelavo enotnih identifikacijskih priponk, tako kot določa za vsako letališče letalski varnostni program iz 130. člena tega zakona. Identifikacijska priponka je dokazilo, da je njenemu imetniku izdano ustrezno dovoljenje Uprave.

(3) Vlada predpiše način izdaje enotnega dovoljenja za gibanje in muditev na območjih iz prvega odstavka tega člena ter razloge za zavrnitev izdaje ali odvzem dovoljenja.

(4) Pred izdajo dovoljenja za gibanje in zadrževanje na območjih iz prvega odstavka tega člena, pristojni organ, na predlog Uprave, opravi varnostno preverjanje oseb, ki so zaprosile za izdajo dovoljenja.

(5) Po površinah in območjih iz prvega odstavka tega člena se smejo gibati tudi drugi, z namenom da se vkrcajo v zrakoplov oziroma izkrcajo iz njega ali opravijo določene naloge, vendar morajo imeti spremljevalca, ki ga določi pristojna služba, pooblaščen za opravljanje sprejema in odpreme na letališču.

(6) Določbe tega člena z ničemer ne omejujejo drugih predpisanih pooblastil in pristojnosti policije in carine.

129. člen

(letalski varnostni programi)

(1) Letalski varnostni programi se izdelajo za Republiko Slovenijo, za vsako mednarodno letališče in za vsakega letalskega prevoznika.

(2) Letalske varnostne naloge in ukrepi, ki jih določajo letalski varnostni programi, so obvezni za vse, ki opravljajo naloge v zvezi z zračnim prometom in zračnim prevozom.

(3) Uprava je odgovorna za usklajeno izvajanje vseh predpisanih ukrepov varovanja na javnih letališčih, namenjenih za mednarodni zračni promet.

(4) Letalski varnostni programi niso javni dokumenti.

130. člen

(letalski varnostni program za Republiko Slovenijo)

(1) Letalski varnostni program za Republiko Slovenijo sprejme vlada, na predlog ministra, pristojnega za promet.

(2) Varnostni programi mednarodnih letališč in letalskih prevoznikov morajo biti usklajeni z letalskim varnostnim programom iz prejšnjega odstavka.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet, je odgovorno za letalski varnostni program iz prvega odstavka tega člena, ki ga pripravlja in izvaja v sodelovanju z ministrstvi, pristojnimi za notranje zadeve, obrambo in finance.

131. člen

(varnostni program mednarodnega letališča)

(1) Celovit varnostni program mednarodnega letališča odobri Uprava na predlog lastnika ali upravljalca letališča.

(2) Upravljalca letališča mora varnostna navodila in prepovedi za potnike in druge osebe objaviti na primeren način.

132. člen

(varnostni program letalskega prevoznika)

(1) Varnostni program letalskega prevoznika odobri Uprava. Varnostni program slovenskega letalskega prevoznika mora biti usklajen tudi z varnostnimi programi letališč v tujini, na katerih opravlja redni zračni prevoz.

(2) Tuji letalski prevoznik uskladi svoj varnostni program z varnostnimi programi letališč v Republici Sloveniji, na katerih želi opravljati redni zračni prevoz.

133. člen

(Svet Republike Slovenije za varovanje civilnega letalstva in letališki svet za varovanje civilnega letalstva)

(1) Za pripravo ukrepov za usklajeno delovanje ministrstev in njihovih organov, različnih služb, agencij in drugih organizacij, ki pripravljajo in izvajajo različne vidike varovanja ali so za to odgovorne, in za usklajevanje dejavnosti v zvezi z varovanjem, na predlog ministra, pristojnega za promet, vlada ustanovi Svet Republike Slovenije za varovanje civilnega letalstva.

(2) Za pripravo ukrepov za usklajeno delovanje različnih družb, služb, agencij in drugih organizacij, ki pripravljajo in izvajajo različne vidike varovanja, ali so za to odgovorne, in za usklajevanje dejavnosti v zvezi z varovanjem, na mednarodnem letališču ustanovi upravljalca letališča letališki svet za varovanje civilnega letalstva.

7.2. Ukrepi za olajšave zračnega prevoza

134. člen

(poenostavitev formalnosti)

(1) Za pripravo ukrepov za olajšave v javnem zračnem prevozu in poenostavitev formalnosti se ustanovijo komisije za olajšave v zračnem prevozu.

(2) Ukrepi za olajšave v javnem zračnem prevozu in poenostavitev formalnosti iz prejšnjega odstavka zajemajo zlasti predpisane ukrepe, postopke in dokumente, ki se nanašajo na zrakoplove, sprejem in odpremo potnikov, stvari in pošte, tranzitni promet, opremo in postopke na javnih letališčih ter druge olajšave v javnem zračnem prevozu.

(3) Vlada na usklajen predlog ministra, pristojnega za promet in ministrov, pristojnih za notranje zadeve, finance, kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, zaščito in reševanje, zdravstvo ter zunanje zadeve ustanovi medresorsko komisijo za olajšave v zračnem prevozu ter imenuje njene člane.

(4) Vlada predpiše na katerih letališčih se ustanovijo letalske komisije za olajšave v zračnem prevozu, njihove naloge in sestavo ter ukrepe, način in postopke za olajšave v zračnem prevozu in poenostavitev formalnosti.

8.0 ISKANJE IN REŠEVANJE ZRAKOPLOVOV TER LETALSKE NESREČE IN INCIDENTI

135. člen

(iskanje in reševanje)

(1) Vlada določi pogoje in način iskanja in reševanja zrakoplova ter izda navodila, ki jih je treba sprejeti v primeru, ko je zrakoplov pogrešan, je v nevarnosti, ali je prišlo do nesreče, ali ko letalskemu prometu grozi nevarnost. Vlada določi naloge in odgovornosti med organizacijami in službami, ki sodelujejo v iskanju in reševanju, v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi ter v skladu s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(2) Uprava usklajuje akcije iskanja in reševanja za civilno letalstvo.

(3) Lastnik ali uporabnik zrakoplova, osebe, ki opravljajo dolžnosti na krovu zrakoplova ali na letališčih ali drugih zmogljivostih za letalstvo, morajo sodelovati pri iskanju in reševanju.

136. člen

(nagrada za reševanje ter stroški preiskave letalske nesreče ali resnega incidenta)

(1) Oseba, ki reši zrakoplov v nevarnosti ali zrakoplov, ki se mu je pripetila nesreča, in vsaka oseba, ki je sodelovala pri reševanju, ima pravico do nagrade za reševanje. Vlada izda uredbo, s katero natančneje določi način in pogoje v zvezi z uveljavljanjem pravice do nagrade v odvisnosti od višine stroškov, ki jih je imela oseba pri zadevnem reševanju in v odvisnosti od rešenega premoženja.

(2) Stroške preiskovanja letalske nesreče in resnega incidenta nosi sprva državni proračun.

(3) Vlada lahko zahteva povrnitev stroškov preiskave od osebe, za katero je pristojni organ nesporno ugotovil namerno povzročitev nesreče ali incidenta, oziroma povzročitev nesreče ali incidenta iz hude malomarnosti. Pravica do povrnitve stroškov preiskave zastara po preteku dveh let od pravnomočnosti sodne odločbe ali dokončnosti odločbe Upravnega organa.

(4) Stroške reševanja zrakoplova ali odstranjevanja razbitin nosi lastnik zrakoplova. To velja tudi, če je odstranjevanje razbitin zahteval glavni preiskovalec za namen preiskave.

137. člen

(preiskava in preiskovalni organ)

(1) Če pride med uporabo zrakoplova do nesreče s smrtnim izidom, do resnih poškodb oseb ali do večje škode na zrakoplovu ali lastnine na zemlji, je potrebno opraviti vsestransko preiskavo in analizo nesreče ter preiskavo o vzrokih nesreče, poškodbah in škodi, ki je bila povzročena ter o drugih posledicah nesreče.

(2) Preiskava se opravi tudi, če je prišlo do incidenta.

(3) Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi izven ozemlja Republike Slovenije za:

1. preiskave nesreč, v katere so vpleteni zrakoplovi, ki so registrirani v državi članici Skupnosti, če takih preiskav ne opravlja druga država,

2. preiskave resnih incidentov, v katere so vpleteni zrakoplovi, ki so registrirani v državi članici Skupnosti, ali jih upravlja podjetje, ki je ustanovljeno v državi članici Skupnosti, če takih preiskav ne opravlja druga država.

(4) Temeljni cilj preiskave nesreč in incidentov po tem zakonu je izboljšanje varnosti letenja z zagotavljanjem hitrega opravljanja preiskav, zaradi preprečevanja nesreč in incidentov v prihodnosti. V preiskavi se ugotovijo vzroki, posledice in druga dejstva. Preiskava nesreče in incidenta po tem zakonu se ne more nanašati na ugotavljanje krivde ali odgovornosti.

(5) Preiskave nesreč in incidentov vodi preiskovalni organ, ki je organiziran kot samostojna organizacijska enota pri ministrstvu za promet. Ta organizacijska enota mora biti funkcijsko neodvisna od letalskih upravnih organov, ki zagotavljajo izvajanja strokovnih in upravnih nalog, ki se nanašajo na: plovnost, certificiranje, letalske operacije, vzdrževanje, licenciranje, kontrolo in vodenje zračnega prometa ter na letalske operacije. Neodvisna mora biti tudi od ostalih organov in subjektov, katerih interesi bi lahko bili v nasprotju z nalogami in pooblastili preiskovalnega organa.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko naloge, zaupane preiskovalnemu organu, razširijo tudi na naloge, povezane z zbiranjem in analizo podatkov ter na druge naloge, povezane z varnostjo letenja, zlasti za zmanjšanje tveganj v letalstvu ter preprečevanje nesreč in incidentov, če te naloge ne vplivajo na neodvisnost preiskovalnega organa in nimajo za posledico njegove obveznosti priprave predpisov in letalskih standardov ali vodenja postopkov v zvezi s tem.

(7) Preiskovalni organ iz petega odstavka tega člena dobi sredstva, ki jih potrebuje za izvajanje svojih nalog, neodvisno od organov, navedenih v petem odstavku tega člena, in mu mora biti zagotovljena možnost, da pridobi dovolj finančnih sredstev za izvedbo zahtevanih nalog. Vodja in preiskovalci preiskovalnega organa pridobijo položaj, ki jim daje potrebna jamstva za neodvisnost.

(8) Preiskovalni organ mora stalno vzdrževati potrebno izurjenost in informiranost za potrebe svojega delovnega področja, kar zagotavlja tudi tako, da stalno ali občasno spremlja in analizira izvajanje različnih nalog oziroma dejavnosti na področju letalstva ter izdaja ustrezna varnostna priporočila.

138. člen

(komisija, preiskovalec, opazovalec)

(1) Preiskavo v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, izvaja preiskovalni organ iz petega odstavka prejšnjega člena, razen v primerih iz desetega odstavka tega člena.

(2) Vodjo in preiskovalce preiskovalnega organa, ki imajo posebna pooblastila, imenuje vlada izmed letalskih strokovnjakov, ki imajo najmanj deset let delovnih izkušenj na področju letalstva, vodja pa tudi visoko izobrazbo ustrežne smeri.

(3) V primeru nesreče ali resnega incidenta imenuje vodja preiskovalnega organa komisijo za preiskavo dogodka, ki jo sestavljajo glavni preiskovalec in eden ali več preiskovalcev, v manj zapletenih primerih pa lahko imenuje enega samega preiskovalca.

(4) Če je pri letalski nesreči kdo izgubil življenje, bil hudo telesno poškodovan, je nastala večja materialna škoda ali če gre za nesrečo tujega ali policijskega zrakoplova, se v komisijo imenuje tudi predstavnik ministrstva, pristojnega za notranje zadeve.

(5) Komisija oziroma preiskovalec sta pri delu samostojna in neodvisna.

(6) Komisiji ali preiskovalcu morajo drugi organi in udeleženci v nesreči omogočiti dostop do potrebnih operativnih, tehničnih in pravnih ugotovitev za določeno preiskavo. Če je to potrebno, lahko vodja preiskovalnega organa zaprosi za pomoč posamezne strokovnjake z delovnega področja in tuje letalske strokovnjake organov civilnega letalstva in drugih organov, ki so usposobljeni za preiskovanje letalskih nesreč in incidentov.

(7) Nesreče in resne incidente vojaških zrakoplovov preiskuje komisija, ki jo imenuje minister, pristojen za obrambo. Delo komisije lahko spremlja opazovalec iz preiskovalnega organa, ki ga določi vodja preiskovalnega organa.

(8) Če je bil pri nesreči ali resnem incidentu civilnega zrakoplova udeležen tudi vojaški zrakoplov, se v komisijo, ki jo imenuje vodja preiskovalnega organa, imenuje tudi član iz ministrstva, pristojnega za obrambo.

(9) Vlada lahko nalogo opravljanja preiskave o nesreči prenese na drugo državo, če na predlog vodje preiskovalnega organa ugotovi, da preiskovalni organ ne bo mogel zagotoviti celovite uresničitve namena preiskave.

(10) Nesreče in resne incidente zrakoplovov z največjo vzletno maso do 2250 kg, ki se uporabljajo za nekomercialne aktivnosti iz 68. člena tega zakona (jadralnih zmajev, jadralnih padal, športnih padal, ultralahkih letalnih naprav, toplozračnih prostoletečih balonov in zrakoplovov splošne kategorije), preiskuje komisija za preiskovanje nesreč in incidentov, ki jo imenuje Letalska zveza Slovenije, po pravilih za preiskavo letalskih nesreč in incidentov, ki veljajo za preiskovalni organ. Preiskavo nesreč in incidentov, ki jo izvaja komisija, ki jo imenuje Letalska zveza Slovenije, nadzoruje preiskovalni organ iz tega poglavja, ki lahko v vsakem trenutku tudi prevzame izvedbo preiskave. V primeru, da se od preiskave nesreče ali resnega incidenta iz tega odstavka pričakujejo nova spoznanja za varnost letenja, se ne uporablja določba tega odstavka.

139. člen

(obvestilo o preiskavi)

(1) Preiskovalni organ o preiskavi obvesti vse, ki izkazuje pravni interes. Omogoči se jim, da komisiji za preiskavo letalskih nesreč ali preiskovalcu podajo izjavo, ki se jim zdi potrebna za zaščito njihovih pravic. O poteku preiskave se jih obvešča v potrebnem obsegu, če to ni v nasprotju z interesi preiskave.

(2) Preiskovalni organ obvešča in poroča o letalskih nesrečah Mednarodni organizaciji civilnega letalstva, letalskim organom in organizacijam v skladu s prilogo št. 13 k Čikaški konvenciji.

140. člen

(pomoč pri preiskavi)

(1) Preiskovalnemu organu oziroma komisiji se mora med preiskavo nesreče ali resnega incidenta zrakoplova omogočiti neovirano delo.

(2) Preiskovalni organ mora dati drugemu pristojnemu preiskovalnemu organu ali državnemu tožilcu na njegovo zahtevo potrebno strokovno pomoč pri delu.

(3) Določbe tega zakona o preiskavi nesreč in incidentov v ničemer ne omejujejo pristojnosti organov po drugih predpisih.

141. člen

(posebna pooblastila in podzakonski predpisi)

(1) Komisija ali preiskovalec letalske nesreče ali incidenta lahko izpraša vse, za katere domneva, da lahko zagotovijo informacije, ki so pomembne za preiskavo, ter lahko prouči predmete, dokumente, zapise in v računalniku shranjene pomembne podatke, pri čemer imajo člani komisije in preiskovalec naslednja pooblastila:

1. za takojšen prost pristop na kraj nesreče ali incidenta in do zrakoplova, njegovih delov, tovorov, razbitin, za vstop na zemljišča in objekte;

2. za takojšnjo odreditev zadržanja dokazov in nadzor nad odstranjevanjem ostankov ali delov zrakoplova za potrebe preiskave;

3. za takojšen odvzem regulatorja parametrov leta zrakoplova in drugih regulatorjev za potrebe analiz preiskave;

4. da opravijo zaslišanje prič in udeležencev, brez odločbe sodišča, čeprav so v bolniški oskrbi, v soglasju z zdravnikom;

5. da dobijo na razpolago katero koli informacijo ali zapis, ki ga imajo lastnik, uporabnik ali proizvajalec zrakoplova, pa tudi pristojni organi civilnega letalstva in obratovalec letališča ter se jim po potrebi izdelajo kopije.

(2) Glavni preiskovalec ima posebna pooblastila:

1. da pridobi na razpolago rezultate medicinskih in patoloških izvidov brez odločbe sodišča;

2. za začasni odvzem vozila ali zrakoplova za potrebe vodenja preiskave proti ustreznemu nadomestilu, o čemer se izda potrdilo.

(3) Vlada izda predpise o preiskovanju letalskih nesreč, resnih incidentov in incidentov, načinu obveščanja in delu preiskovalnega organa, obveščanju pristojnih organov o navedenih dogodkih ter o obveznostih letalskega in drugega strokovnega osebja v tej zvezi.

142. člen

(prepoved odstranitve delov zrakoplova in stvari)

(1) Najdeni zrakoplov in stvari, ki se v zrakoplovu prevažajo, ali karkoli, kar spada k temu zrakoplovu ali stvarjem, za katere obstaja sum, da bi lahko bile vzrok letalske nesreče, se ne smejo odstraniti ali premestiti brez dovoljenja glavnega preiskovalca, razen, če je to potrebno za rešitev človeškega življenja ali iz drugih izjemnih razlogov.

(2) Kdor najde stvari, omenjene v prejšnjem odstavku, mora o tem takoj obvestiti policijo, preiskovalni organ, komisijo ali preiskovalca, ki ima pravico te stvari odvzeti v korist preiskave.

143. člen

(poročilo o preiskavi in varnostna priporočila)

(1) Preiskovalni organ oziroma komisija ali preiskovalec podajo končno poročilo o letalski nesreči ali resnem incidentu praviloma v dvanajstih mesecih od dneva nesreče oziroma resnega incidenta.

(2) Komisija oziroma preiskovalec nesreče ali incidenta izdelata poročilo v primerni obliki, glede na vrsto in resnost nesreče ali incidenta. V poročilu o incidentu je potrebno upoštevati anonimnost oseb, vpletenih v incident. V poročilu se navede tudi cilj preiskave iz četrtega odstavka 137. člena tega zakona. Po potrebi poročilo vsebuje varnostna priporočila.

(3) Preiskovalni organ po pridobitvi poročila o nesreči ali resnem incidentu v potrebnem obsegu pripravi varnostna priporočila, ki se pošljejo Upravi in drugim zainteresiranim osebam.

(4) Varnostno priporočilo v nobenem primeru ne sme ustvariti domneve o krivdi ali odgovornosti za nesrečo ali incident.

144. člen

(sodelovanje preiskovalnih organov in obveščanje javnosti)

(1) Komisija oziroma preiskovalci sodelujejo pri preiskavi s pravosodnimi organi.

(2) O končnem poročilu o nesreči javnost obvesti preiskovalni organ v sodelovanju z ministrom, pristojnim za promet.

145. člen

(preventivni ukrepi)

(1) Vodja preiskovalnega organa lahko pred koncem preiskave letalske nesreče oziroma incidenta, na predlog glavnega preiskovalca, z začasno odredbo omeji ali prepove uporabo določenega tipa zrakoplova, njegovih delov, opreme, navigacijskih naprav, izvajanje letenja in opravljanje dela letalskega in drugega strokovnega osebja do odprave morebitnih vzrokov za letalsko nesrečo, oziroma resni incident, če obstaja upravičena domneva, da bo s tem preprečena nova nesreča ali tveganje. Stroški teh omejitev ali prepovedi ne morejo bremeniti ministrstva, pristojnega za promet.

(2) Končana preiskava se lahko obnovi, če tisti, ki izkaže pravni interes, zagotovi ministrstvu, pristojnemu za promet, nove dokaze o nesreči ali incidentu. Obnova preiskave letalske nesreče ali incidenta, se ne more več zahtevati po poteku petih let od dneva letalske nesreče ali incidenta.

9.0 DRUGI PREDPISI ZA LETALSKI PROMET

146. člen

(zračne poti)

Minister, pristojen za promet, lahko določi zračne poti, po katerih morajo leteti zrakoplovi v slovenskem zračnem prostoru in lahko izda predpise za prečkanje državnih mej v zračnem prometu.

147. člen

(omejitve in prepovedi)

(1) Zaradi javnega reda in varnosti lahko Uprava po pristojni službi zračnega prometa zahteva, da vodja zrakoplova takoj pristane z zrakoplovom na najbližjem primernem letališču.

(2) Če je zrakoplov priletel v območje, kjer je letenje prepovedano, mora vodja zrakoplova takoj, ko se zave prepovedanega položaja, poskrbeti, da zrakoplov nemudoma zapusti tako območje.

(3) Vlada predpiše pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, če ministrstvo, pristojno za obrambo, ministrstvo, pristojno za carino ali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, zahteva, da zrakoplov pristane zaradi pregleda in postopkov, ki se izvedejo v takih primerih.

148. člen

(omejitve za prevoz vojaške bojne opreme in drugega posebnega blaga)

(1) Vojaške oborožitve in minsko eksplozivnih sredstev se ne sme prevažati po zraku, razen s posebnim dovolje-

njem pristojnih organov in v skladu s predpisi, ki urejajo prevoz nevarnih snovi.

(2) Kadar je to potrebno in v interesu javnega reda in varnosti, lahko vlada prepove tudi prevažanje drugega posebnega blaga.

149. člen

(prevoz nevarnega blaga)

Za prevoz nevarnega blaga po zraku veljajo določbe predpisov o prevozu nevarnega blaga. Taki predpisi morajo biti v kar največjem obsegu usklajeni s standardi in priporočeno prakso v letalstvu.

150. člen

(prepovedi za prevoz nevarnega blaga po zraku)

Nihče ne sme, ne glede na položaj ali kot lastnik, prevoznik, pošiljatelj, prejemnik, špediter, potnik ali član posadke:

1. uporabiti ali poskusiti uporabiti civilnega zrakoplova kot sredstvo za prevažanje blaga, ki ga je po zakonih ali drugih predpisih prepovedano prevažati po zraku, do Republike Slovenije, iz nje ali v njej,

2. prevažati, skušati prevažati ali povzročiti prevoza blaga na civilnem zrakoplovu, ki je po zakonih ali drugih predpisih razvrščeno kot nevarno blago, če niso izpolnjeni vsi predpisani pogoji in ni ugotovljena skladnost s tehničnimi navodili, ki sodijo k takemu prevozu.

151. člen

(pooblastila za prepoved vzleta)

Uprava ali oseba, ki jo pooblasti Uprava, lahko prepove vzlet zrakoplova, če upravičeno domneva, da zrakoplov ni ploven ali da nima ustrezne posadke ali da drugače niso izpolnjene zahteve in pogoji, ki urejajo letenje po tem zakonu.

152. člen

(pooblastilo zaradi neplačila določenih stroškov)

(1) Izvajalec letališke službe lahko prepreči odhod zrakoplova do plačila stroškov, ki jih je treba plačati v zvezi z opravljenimi storitvami in uporabo infrastrukture iz 88. in 118. člena tega zakona ali do pologa varščine za te stroške.

(2) Vlada lahko predpiše postopek za izvedbo določbe prejšnjega odstavka in izjeme.

153. člen

(pooblastilo za določitev izjem)

(1) V zvezi z zrakoplovi brez pilota ali brez pogona ali zrakoplovi, ki so v drugih pogledih specifični, lahko minister, pristojen za promet, na predlog Uprave, dovoli izjeme glede določb iz naslednjih poglavij tega zakona: zrakoplovi, letalsko in drugo strokovno osebje, zračni prevoz in druge dejavnosti v zračnem prometu in letališča ali izda predpise, ki se razlikujejo od določb, zajetih v navedenih poglavjih. O takih oprostitvah ali predpisih se lahko odloča samo, kadar niso v nasprotju z javnimi interesi ali interesi varnosti v letalstvu.

(2) Minister, pristojen za promet, zaradi zagotovitve varnosti zračnega prometa lahko predpiše omejitve glede gibanja in uporabe objektov, namenjenih premikanju v zraku, ki jih ni mogoče uvrstiti med zrakoplove.

154. člen

(predpisi o namestitvi radijske opreme)

Minister, pristojen za promet, predpiše pogoje v zvezi z namestitvijo in uporabo radijske opreme na krovu zrakoplova in drugih naprav za komunikacijo za namene civilnega letalstva.

155. člen

(uporaba jezika)

(1) Uprava vodi postopek in izdaja pravne akte po določbah tega zakona v slovenskem jeziku. Minister, pristojen za promet, lahko predpiše primere in pogoje, ko se poleg slovenskega jezika lahko uporabljajo izrazi v angleškem jeziku oziroma angleški jezik, če je to potrebno zaradi zagotovitve skladnosti z mednarodnimi predpisi in dokumenti.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, se za potrebe vodenja zračnega prometa lahko predpiše, da se uporablja izključno angleški jezik.

10.0 JAVNA INFRASTRUKTURA, OBRATOVANJE LETALIŠČ IN ZAGOTAVLJANJE NAVIGACIJSKIH SLUŽB ZRAČNEGA PROMETA

10.1. Gospodarjenje z zemljišči in javna infrastruktura

156. člen

(javna infrastruktura in gospodarjenje z zemljišči)

(1) Zemljišča, na katerih se nahajajo javna letališča ter infrastrukturni objekti, naprave in sredstva iz prvega odstavka 88. člena in 118. člena tega zakona, so lahko v lasti države, lokalne skupnosti in drugih oseb javnega prava kot tudi oseb zasebnega prava.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka lahko pridobiva zemljišča za širitev javnega letališča ter graditev novih objektov in naprav iz prejšnjega odstavka, če ima izdelan program razvoja letališča, skladen z nacionalnim programom iz 6. člena tega zakona ter pogoji in kriteriji, ki jih določa predpis iz 1. točke prvega odstavka 165. člena tega zakona. Pri tem ima predkupno pravico.

(3) Javna letališča ter objekti in naprave iz prvega odstavka 88. in 118. člena tega zakona so objekti javne infrastrukture in se za njihovo graditev uporabljajo posebnosti predpisov o urejanju prostora.

(4) Infrastrukturni objekt in naprava iz 88. člena tega zakona je lahko v lasti države, lokalne skupnosti ali osebe zasebnega prava. V primeru, da je infrastrukturni objekt, naprava ali sredstvo v lasti osebe, ki ni lastnik zemljišča, se njihovi medsebojni odnosi glede rabe zemljišč uredijo s pogodbo. Pri tem mora biti, ne glede na morebitne poslovne, statusne, likvidnostne in podobne spremembe zagotovljeno, da tak objekt trajno služi samo za namene letališča.

(5) Infrastrukturni objekti, naprave in sistemi iz 118. člena tega zakona so lahko v lasti države ali lokalne skupnosti.

157. člen

(podelitev koncesije)

Gradnjo in obratovanje novega javnega letališča država lahko zagotovi s podelitvijo koncesije. Pogoje koncesije določi vlada s koncesijskim aktom. Izbor koncesionarja opravi vlada na primeren, nepristranski, pregleden in nediskriminacijski način, na podlagi javnega razpisa, ki se objavi skladno s predpisi, ki urejajo javna naročila.

10.2. Obratovanje javnih letališč

158. člen

(obratovanje javnih letališč)

(1) Obratovanje javnega letališča zajema upravljanje in vodenje, vzdrževanje, razvoj, posodabljanje in graditev letališke infrastrukture iz 88. člena tega zakona, ki je primarno namenjena javnemu prevozu v zračnem prometu ter zagotavljanje oziroma izvajanje služb iz drugega odstavka 89. člena tega zakona. Obratovanje javnega letališča se praviloma zagotavlja v tržnih pogojih.

(2) Obratovanje javnega letališča izvaja pravna oseba, ki je registrirana za to dejavnost in je pridobila obratovalno dovoljenje v skladu z določbami tega zakona. Obratovalec letališča mora izpolnjevati tudi pogoje glede razvoja in zagotavljanja prostorskih in časovnih zmogljivosti javnega letališča, ki jih v javnem interesu v skladu z nacionalnim programom določi vlada, na predlog ministra, pristojnega za promet.

(3) Obratovalec javnega letališča mora izvajati svojo dejavnost na ustrezen, nepristranski, pregleden in nediskriminacijski način ter tako, da je zagotovljena varnost, rednost in nemotenost zračnega prometa.

(4) Če se obratovanje javnega letališča ne more zagotoviti v obsegu in na način, ki je potreben za zagotovitev javnega interesa iz drugega odstavka 1. člena tega zakona, ga lahko zagotovi za letališče državnega pomena vlada, za letališče lokalnega pomena pa lokalna skupnost, v pogojih gospodarske javne službe.

(5) Obratovalci drugih infrastruktur na letališču upravljajo in vodijo ter skrbijo za vzdrževanje in razvoj teh infrastruktur, ki se nahajajo na posameznem delu letališča.

159. člen

(zemeljska oskrba, zemeljska samooskrba in oskrba za tretje osebe)

(1) Zemeljsko oskrbo na javnem letališču lahko opravljajo obratovalec letališča, uporabnik letališča, ali zanjo registrirani izvajalec, ki izpolnjuje s tem zakonom predpisane pogoje.

(2) Obratovalec javnega letališča, na katerem se opravlja komercialni zračni prevoz, mora omogočiti letalskim prevoznikom ter drugim ponudnikom storitev zemeljske oskrbe, da opravljajo storitve zemeljske oskrbe. Za storitve zemeljske oskrbe v smislu določb tega zakona štejejo naslednje kategorije storitev:

1. upravljanje in nadzor na letališču,
2. sprejem in odprava potnikov,
3. sprejem in odprema prtljage,
4. sprejem in odprema tovora in pošte,
5. sprejem in odprema zrakoplovov na ploščadi,
6. oskrba zrakoplovov,
7. oskrba z gorivi in mazivi,
8. vzdrževanje zrakoplova,
9. letalske operacije in storitve za posadko,
10. zemeljski prevozi ter

11. oskrba potnikov s hrano in pijačo, ki jih natančneje predpiše minister, pristojen za promet, pri čemer upošteva predpise Skupnosti.

(3) Uporabnik letališča lahko za lastne potrebe zagotavlja zemeljsko oskrbo v pogojih samooskrbe, če izpolnjuje predpisane organizacijske, tehnične, tehnološke in prostorske pogoje za izvajanje posamezne kategorije storitev iz prejšnjega odstavka, kar s kontrolnim pregledom ugotovi Uprava in o tem izda odločbo. Pri tem mora biti, v primeru zahtevka tujega prevoznika za samooskrbo na zadevnem letališču, izpolnjen tudi pogoj vzajemnosti. Enaki pogoji veljajo tudi za registrirane izvajalce iz prvega odstavka tega člena.

(4) Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka se za obratovalca letališča ugotavlja v postopku izdaje obratovalnega dovoljenja.

(5) Pred izdajo odločbe iz tretjega odstavka tega člena morata uporabnik letališča in registrirani izvajalec iz prvega odstavka tega člena Upravi dokazati tudi finančno sposo-

bnost in ustrezno zavarovanje odgovornosti. Če bo uporabnik letališča in registrirani izvajalec zaposloval za izvajanje služb zemeljske oskrbe nove delavce, mora prevzeti obveznost, da bo te delavce zaposlil izmed delavcev, ki bi zaradi njegovega prevzema izvajanja teh služb pri dosedanem izvajalcu služb zemeljske oskrbe izgubili zaposlitev, če izpolnjujejo zahtevane pogoje.

(6) Za kategorije sprejema in odpreme prtljage, sprejema in odpreme zrakoplova na ploščadi, oskrbovanja z gorivi in mazivi ter sprejema in odpreme tovora in pošte, kar zadeva fizično ravnanje s tovorom in pošto med letališkim terminalom in zrakoplovom, tako v prihodu, odhodu ali v tranzitu, število tistih, ki imajo pravico opravljati te storitve zase, določi vlada na predlog ministra, pristojnega za promet, ki predhodno pridobi mnenje upravljalca javnega letališča. Vlada na predlog ministra, pristojnega za promet, po predhodno pridobljenem mnenju upravljalca javnega letališča, določi tudi število registriranih izvajalcev storitev zemeljske oskrbe za druge. Število izvajalcev teh storitev zase in število izvajalcev teh storitev za druge ne sme biti manjše od dveh. Obveznost določitve števila registriranih izvajalcev storitev zemeljske oskrbe za druge nastopi po izpolnitvi pogojev glede obsega prometa, določenih v predpisu iz drugega odstavka tega člena.

(7) Če to zahtevajo posebni razlogi glede prostora ali kapacitet v zvezi z gostoto prometa in stopnjo rabe površin na letališču, se lahko, poleg omejitev iz prejšnjega odstavka, v posameznem primeru določijo dodatne omejitve. Če so podani navedeni razlogi, se lahko število tistih, ki opravljajo ostale kategorije storitev zemeljske oskrbe iz drugega odstavka tega člena v posameznem primeru omeji največ na dva. Natančnejše pogoje in merila glede omejitev izvajanja zemeljske oskrbe določi vlada.

(8) Kadar je omejeno število izvajalcev storitev zemeljske oskrbe za druge in kadar je omejeno število izvajalcev zemeljske oskrbe za lastne potrebe iz razlogov glede razpoložljivega prostora ali kapacitet v zvezi z gostoto prometa in stopnjo rabe površin na letališču, ki onemogočajo odprtje trga in/ali izvedbo samooskrbe, določene s predpisi, se izvajalci zemeljske oskrbe izberejo po pravilih javnega naročanja za obdobje sedmih let. Izbiro opravi upravljalca javnega letališča po posvetovanju z odborom uporabnikov. Če upravljalca javnega letališča sam izvaja te storitve, opravi izbiro Uprava po posvetu z odborom uporabnikov in upravljalcem tega letališča. Obveznost izbire po pravilih javnega naročanja se ne nanaša na upravljalca letališča in njegovo pravico opravljati storitve zemeljske oskrbe.

(9) Zoper odločbo Uprave iz tretjega odstavka tega člena je dovoljena pritožba v roku 15 dni na ministrstvo, pristojno za promet.

160. člen

(vodenje in upravljanje centraliziranih infrastruktur ter prost dostop do objektov in naprav)

(1) Ne glede na določbe 158. in 159. člena tega zakona, obratovalec letališča zagotavlja na javnem letališču vodenje in upravljanje centraliziranih infrastruktur, ki se uporabljajo za izvajanje storitev zemeljske oskrbe in katerih kompleksnost, stroški ali pa vpliv na okolje ne dopuščajo deljenja ali podvajanja sistemov, kot so na primer sistemi razvrščanja prtljage, razledenitve infrastrukture, prečiščevanja vode in distribucije goriva, zaradi katerih so izvajalci storitev zemeljske oskrbe in samooskrbovalni uporabniki letališč prisiljeni uporabljati te infrastrukture. Vodenje in upravljanje centraliziranih infrastruktur se mora opravljati na pregleden, nepristranski in nediskriminacijski način, zlasti pa ne sme ovirati dostopa izvajalcev storitev zemeljske oskrbe ali sa-

mooskrbovalnih uporabnikov letališča, kolikor to ni dovoljeno s predpisom.

(2) Izvajalcem storitev zemeljske oskrbe in uporabnikom javnih letališč, ki so se odločili za samooskrbo, mora biti zagotovljen dostop do letaliških objektov in naprav v obsegu, ki je potreben za opravljanje njihovih dejavnosti. Prostor, ki je na javnem letališču na voljo za storitve zemeljske oskrbe, se mora razdeliti med različne izvajalce storitev zemeljske oskrbe in med samooskrbovalne uporabnike letališča, vključno z novimi ponudniki na tem področju, v obsegu, ki je potreben za uveljavljanje njihovih pravic in ki omogoča učinkovito in lojalno konkurenco. Prost dostop do letaliških objektov in naprav ter razdelitev prostora, namenjenega za zemeljsko oskrbo, mora biti zagotovljen na podlagi primernih, nepristranskih, preglednih in nediskriminacijskih pravil in meril, ki jih predpiše vlada, na predlog ministra, pristojnega za promet.

(3) Uprava izvaja strokovni nadzor nad izvajanjem določb tega člena.

161. člen

(upravljanje javnega letališča in odbor uporabnikov letališča)

(1) Na javnem letališču, šteje za upravljalca letališča obratovalec javnega letališča, ki samostojno ali ob izvajanju drugih dejavnosti oziroma nalog, upravlja in vodi letališke infrastrukture, ki so namenjene za javni zračni promet, vodi potrebne postopke, ki so glede tega potrebni ter usklajuje in nadzira izvajalce različnih storitev, ki so prisotni na posameznem letališču.

(2) Na vsakem javnem letališču se ustanovi odbor uporabnikov letališča, ki zastopa interese uporabnikov letališča oziroma fizičnih in pravnih oseb, ki so odgovorne za zračni prevoz potnikov, pošte in/ali tovora od ali do zadevnega letališča.

(3) Naloge usklajevanja operativnih ukrepov varovanja na mednarodnih letališčih opravlja Uprava.

(4) Uprava redno nadzoruje izvajanje določb prvega odstavka 158. člena in 159. člena tega zakona in ukrepa v skladu s svojimi pristojnostmi.

162. člen

(obratovalni čas javnega letališča)

(1) Upravljalca javnega letališča določi obratovalni čas letališča potem, ko ga predhodno uskladi z odborom uporabnikov, Upravo in izvajalci služb iz tretjega odstavka 89. člena tega zakona.

(2) Če upravljalca javnega letališča ne doseže soglasja iz prejšnjega odstavka, določi obratovalni čas javnega letališča državnega pomena minister, pristojen za promet, za letališča lokalnega pomena pa Uprava, v soglasju z lokalno skupnostjo.

(3) Če je zaradi zagotovitve varnosti zračnega prometa nujna odprtost javnega letališča izven obratovalnega časa, ki je določen v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, pa se stroški, nastali v zvezi z odprtostjo letališča zaradi zagotovitve varnosti zračnega prometa ne pokrijejo s ceno opravljenih storitev, ki je določena in prikazana na pregleden, nepristranski in nediskriminacijski način, so upravljalca letališča in izvajalci storitev zemeljske oskrbe, ki so potrebni za tako obratovanje letališča, upravičeni do plačila v skladu s pogodbo, ki jo za vsako proračunsko obdobje sklenejo z Upravo.

10.3. Zagotavljanje dejavnosti navigacijskih služb zračnega prometa

163. člen

(zagotavljanje navigacijskih služb zračnega prometa)

(1) Navigacijske službe zračnega prometa iz 117. člena tega zakona in infrastrukturne objekte, naprave in sisteme iz 118. člena tega zakona zagotavlja država.

(2) Izvajanje služb iz prejšnjega odstavka država zagotovi v pogojih javne službe.

(3) Vprašanja v zvezi z načinom in obliko zagotavljanja navigacijskih služb zračnega prometa ter v zvezi z:

1. delovno, organizacijsko in prostorsko zasnovo opravljanja teh služb;
2. vrstami in obsegom;
3. zagotavljanjem in uporabo storitev;
4. pravicami in obveznostmi uporabnikov;
5. vrstami in obsegom objektov in naprav, potrebnih za izvajanje storitev, ki so lastnina republike ali lokalne skupnosti;
6. obveznostjo zavarovanja odgovornosti;
7. drugimi elementi, pomembnimi za njihovo opravljanje in razvoj;
8. sodelovanjem istovrstnih služb v drugih državah in mednarodnih organizacijah ter
9. načinom financiranja, ureja zakon.

10.4. Cene storitev in tarife

164. člen

(način in postopek oblikovanja ter določanja tarif in cen na letališčih državnega pomena)

(1) Na javnem letališču so obratovalci javnega letališča in izvajalci storitev zemeljske oskrbe za tretje osebe, dolžni izdelati tarife kot osnovo za določanje cen posameznih storitev po načelih enakopravnega, preglednega in nediskriminacijskega obravnavanja uporabnikov njihovih storitev ter v odvisnosti od stroškov, vrste, količine in zahtevnosti storitve. Enako velja za nadomestila za uporabo centraliziranih infrastruktur ter nadomestila za prost dostop do objektov in naprav iz 160. člena tega zakona.

(2) V postopku oblikovanja tarif in cen iz prejšnjega odstavka se morajo obratovalci javnega letališča in izvajalci storitev zemeljske oskrbe za tretje osebe posvetovati z odborom uporabnikov letališča. Če odbor uporabnikov oporeka primernosti tarif in cen, na predlog ministra, pristojnega za promet, o tarifah in cenah odloči vlada. Odločitev vlade velja največ šest mesecev. Vlada lahko veljavnost odločitve, na predlog ministra, pristojnega za promet, ki predhodno opravi posvetovanja s prizadetimi stranmi, podaljša za nadaljnjih šest mesecev, če oziroma dokler odbor uporabnikov oporeka primernosti tarif in cen. V primeru odločitve o tarifah in cenah vlada ni odškodninsko odgovorna za morebitno oškodovanje izvajalcev storitev zemeljske oskrbe ali uporabnikov njihovih storitev.

(3) Vlada na usklajen predlog ministra, pristojnega za promet, in ministra, pristojnega za finance, predpiše cene, pristojbine, najemnine in nadomestila za uporabo objektov in naprav v njeni lasti ter za storitve služb iz 163. člena tega zakona in za druge službe, ki jih zagotavljajo pristojni državni organi, v odvisnosti od stroškov, vrste, količine in zahtevnosti storitev.

(4) Če obratovalci javnega letališča, uporabniki letališča in izvajalci storitev zemeljske oskrbe izvajajo storitve zemeljske oskrbe, mora voditi računovodstvo za storitve zemeljske oskrbe ločeno od računovodstva za druge dejavnosti,

ki jih opravlja (v nadaljnjem besedilu: ločeno računovodstvo). Izvajanje ločenega računovodstva ter preverjanje, da ni finančnih tokov med njegovo dejavnostjo zemeljske oskrbe in drugimi dejavnostmi, preverja neodvisni revizor. Ločeno računovodstvo se mora voditi tudi za dejavnosti, ki so povezane z obratovanjem javnega letališča v smislu določb 20. točke 17. člena tega zakona.

165. člen

(podzakonski predpisi)

(1) Za izvedbo določb tega poglavja vlada predpiše:

1. pogoje in kriterije glede razvoja in zagotavljanja prostorskih in časovnih zmogljivosti javnega letališča, ki jih mora izpolnjevati obratovalci javnega letališča (158. člen),
2. pogoje izvajanja in omejitve glede zemeljske oskrbe (159. člen),
3. pravila in merila za prost dostop do letaliških objektov in naprav ter razdelitev prostora, namenjenega za zemeljsko oskrbo (160. člen),
4. način upravljanja in vodenja letaliških infrastruktur ter nadziranja izvajalcev različnih storitev, ki so prisotni na tem letališču, ter obveznosti glede vodenja potrebnih postopkov (161. člen),
5. način ustanovitve in delovanja odbora uporabnikov letališča ter njegove naloge (161. člen),
6. način usklajevanja obratovalnega časa javnega letališča (162. člen).

(2) Minister, pristojen za promet, natančneje predpiše kategorije storitev zemeljske oskrbe, način njihovega izvajanja ter organizacijske, tehnične in tehnološke standarde za njihovo izvajanje (159. člen).

(3) Vlada in minister, pristojen za promet, pri izdaji predpisov iz prejšnjih dveh odstavkov upoštevata tudi predpise Skupnosti.

11.0. NADZOR

166. člen

(opravljanje nadzora)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in drugih predpisov, ki urejajo letalstvo, opravlja prometni inšpektorat.

(2) Uprava izvaja upravno-strokovni nadzor v okviru svojih pristojnosti po določbah tega zakona.

(3) Inšpekcijsko nadzorstvo in upravno-strokovni nadzor morata biti usklajena. Način sodelovanja prometnega inšpektorata in Uprave v zvezi z izvajanjem inšpekcijskega nadzorstva in upravno-strokovnega nadzora zaradi zagotovitve njune usklajenosti in učinkovitosti predpiše minister, pristojen za promet, z navodilom.

(4) Prometni inšpektorat pripravlja letna poročila o primerih ogrožanja varnosti zračnega prometa, o predlaganih uvedbah postopka o prekršku, o zaključenih postopkih o prekršku in izrečenih kaznih v teh postopkih.

167. člen

(skupne določbe glede opravljanja nadzora)

(1) Neposredne naloge inšpekcijskega nadzorstva izvajajo letalski inšpektorji (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji).

(2) Zaradi ohranjanja ustrezne strokovne usposobljenosti letalskih inšpektorjev mora biti zagotovljeno njihovo stalno strokovno izpopolnjevanje.

(3) Inšpektor lahko, zaradi potreb vzdrževanja potrebnih znanj in izurjenosti, opravlja določena strokovna dela v okviru svoje strokovne usposobljenosti v letalski stroki s

pisnim soglasjem ministra, pristojnega za promet, vendar pri osebi, pri kateri opravlja ta strokovna dela, praviloma ne opravlja nadzora.

(4) Če inšpektorju preneha delovno razmerje, razen v primerih upokojitve ter prenehanja delovnega razmerja na njegovo željo ali iz krivdnih razlogov na njegovi strani, mu ministrstvo, pristojno za promet, na njegovo zahtevo zagotovi ustrezno delovno mesto v letalski stroki, skladno z njegovo strokovno usposobljenostjo.

(5) Pooblastilo za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva izkazuje inšpektor s službeno izkaznico. Minister, pristojen za promet, predpiše obrazec službene izkaznice ter postopek za njeno izdajo.

(6) Neposredne naloge upravno-strokovnega nadzora opravljajo pooblašteni strokovni delavci, ki jih za to pooblasti minister, pristojen za promet in se zanje smiselno uporabljajo določbe drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena.

168. člen (pogoj)

(1) Inšpektor mora imeti:

1. višjo, visoko ali univerzitetno izobrazbo ustrezne smeri, glede na stopnjo zahtevnosti nalog, ki jih inšpektor opravlja,

2. najmanj pet let delovnih izkušenj na letalskem področju,

3. opravljen strokovni izpit za inšpektorja in

4. funkcionalna znanja in druge posebne pogoje, določene v sistemizaciji delovnih mest.

(2) Minister, pristojen za promet, predpiše vsebino in način opravljanja strokovnega izpita inšpektorja.

(3) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za pooblaščen strokovne delavce, ki opravljajo upravno-strokovni nadzor v skladu z določbami tega zakona.

169. člen (uporaba predpisov o Upravi)

(1) Inšpektor ima poleg pravic in dolžnosti, določenih v zakonu, ki ureja Upravo, tudi dolžnosti in pravice določene s tem zakonom.

(2) Če so za posamezna strokovna dela v inšpekcijskih zadevah potrebna posebna znanja, jih lahko opravljajo specializirane organizacije ali posamezniki, kadar to ni v nasprotju z interesi postopka.

170. člen (dolžnosti zavezancev)

(1) Pravna oseba, samostojni podjetnik ali druga fizična oseba (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) mora inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje nadzora.

(2) Inšpektor ima pravico brez predhodnega obvestila, ne glede na delovni čas, ter brez dovoljenja osebe zavezanca, katerega delo, poslovne prostore, opremo in objekte nadzoruje, vstopiti v poslovne prostore, k napravam ali v druge delovne prostore, v katerih se opravlja dejavnost.

(3) Za poslovne prostore se štejejo tudi stanovanjski prostori, ki jih je zavezanec določil kot svoj sedež oziroma kot poslovni prostor, kjer se opravlja dejavnost.

(4) Pri pregledu stanovanjskih prostorov lahko inšpektor pregleda samo tisti del, ki je namenjen za poslovanje.

(5) Strokovne službe upravnih organov, pravnih in fizičnih oseb, katerih delo nadzoruje, mora inšpektorju v roku, ki ga določi, posredovati zahtevane podatke, pisno pojasnilo ali izjavo, v zvezi s predmetom nadzora.

(6) Pri opravljanju nadzora lahko inšpektor največ za osem dni odvzame dokumentacijo, ki jo potrebuje za ugotavljanje dejanskega stanja v obravnavani zadevi, če meni, da obstaja utemeljen sum kršitev zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(7) O odvzemu dokumentacije iz prejšnjega odstavka izda inšpektor potrdilo.

171. člen (ukrepi inšpektorja)

(1) Po opravljenem inšpekcijskem nadzoru ima inšpektor pravico in dolžnost, da v primeru ugotovljenih kršitev zakona ali drugih predpisov, ki jih nadzoruje, uporabi poleg ukrepov po splošnih predpisih o Upravi, predvsem naslednje ukrepe:

1. kršitelju z odločbo odredi, da z dejanjem ali z opustitvijo dejanja odpravi pomanjkljivosti ali nepravilnosti,

2. začasno odvzame licenco, pooblastilo, potrdilo oziroma dovoljenje za delo ali drugo listino o ustreznosti,

3. izreče prepoved izvršitve leta zrakoplova, če bi bila njegova izvršitev nevarna za zračni promet, ali če ugotovi da obvezna zavarovanja v prometu niso sklenjena ali krita v predpisani višini,

4. izreče začasno prepoved opravljanja dela ali dejavnosti, če bi bilo nadaljnje opravljanje dela ali dejavnosti očitno nevarno za zračni promet,

5. zahteva izredno preveritev strokovne ali zdravstvene sposobnosti letalskega osebja in drugega strokovnega osebja,

6. odredi preizkus s sredstvi ali napravami za merjenje alkohola oziroma napoti na strokovni pregled,

7. izda plačilni nalog za denarno kazen na kraju prekrška, v primerih, ki jih določa ta zakon ali uredba vlade, izdana na njegovi podlagi.

(2) Odvzete listine mora inšpektor takoj poslati Upravi.

172. člen (zapečatenje)

(1) Če inšpektor ugotovi nepravilnosti, ki bi lahko ogrozile varnost zračnega prometa, ima pravico zapečatiti zrakoplov ali napravo.

(2) Inšpektor označi pečat z žigom inšpekcijskega organa.

173. člen (prepoved dejavnosti)

Inšpektor lahko z odločbo začasno prepove opravljanje dela delovnega procesa oziroma dejavnosti, če ugotovi, da se opravlja brez dovoljenja pristojnega upravnega organa o izpolnjevanju posebnih pogojev za opravljanje dejavnosti.

174. člen

(odločba, pritožba, odložitev izvršitve)

(1) Inšpektor lahko odločbo, kadar gre za nujne ukrepe, izreče tudi ustno.

(2) Inšpektor mora izdati odločbo v primeru iz prejšnjega odstavka najkasneje v petih dneh od dneva, ko je bil opravljen nadzor.

(3) Zoper odločbo inšpektorja je dovoljena pritožba v osmih dneh od dneva vročitve.

(4) Pritožba zoper odločbo iz drugega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve odločbe.

(5) Na obrazloženo zahtevo pritožnika lahko inšpektor odloži izvršitev odločbe, če se z odložitvijo ne ogroža varnosti zračnega prometa oziroma varnosti v letalstvu.

175. člen

(nadzor zrakoplovov, prevoznikov in zračnega prometa)

Nadzor zrakoplovov, prevoznikov in zračnega prometa obsega zlasti nadzor nad uporabo predpisov o: uporabi zrakoplovov, še posebej glede pogojev za varno uporabo in pravilno vzdrževanje zrakoplova ter sposobnostjo za varen zračni promet in prevoz; izdelavi zrakoplova, motorja, propelerja, dela in opreme zrakoplova; vzdrževanju, popravilu, obnovi in opremljenosti zrakoplova; obremenitvi zrakoplova in razporeditvi tovora v njem; listinah, knjigah in priročnikih, ki morajo biti v zrakoplovu; zračnem prevozu glede izpolnjevanja predpisanih pogojev za opravljanje prevoza; vzdrževanju linij in spoštovanju reda letenja, glede opravljanja prevoza v skladu z določbami mednarodne pogodbe oziroma v skladu z dovoljenjem, izdanim tujemu prevozniku; izpolnjevanju pogojev za varno uporabo zrakoplova za lastne potrebe in izpolnjevanju pogojev za opravljanje drugih dejavnosti v zvezi z zračnim prometom. Določbe o nadzoru zrakoplovov se smiselno uporabljajo tudi za nadzor ultralahkih in drugih letalnih naprav.

176. člen

(nadzor letališč in vzletišč)

Nadzor letališč in vzletišč obsega zlasti nadzor nad uporabo predpisov o: varni uporabi letališč in vzletišč; projektiranju, gradnji in rekonstrukciji letališč in objektov v letališki coni; vzdrževanju letaliških objektov in opreme, namenjenih za zračni promet in zračni prevoz; postavljanju, brezhibnosti in vzdrževanju letaliških objektov in opreme, namenjenih za zračni promet in zračni prevoz; postavljanju, brezhibnosti in vzdrževanju orientacijskih znamenj na objektih; stanju vzletno-pristajalnih in drugih stez ter letaliških ploščadi in drugih površin za gibanje zrakoplovov na letališču; brezhibnosti svetlobnih sistemov, namenjenih za pristajanje, vzletanje in parkiranje zrakoplovov ter zagotovitvi in brezhibnosti osnovnega in nadomestnega napajanja teh sistemov z električno energijo; tehničnih in drugih pogojih za varen sprejem in odpremo zrakoplovov, potnikov in stvari na javnem letališču; kakovosti goriva in maziva ter brezhibnostjo naprav in opreme, namenjenih za oskrbovanje zrakoplova z gorivom in mazivom; prostorih, tehnični opremljenosti in načinu pregledovanja zrakoplovov, potniške prtljage in blaga, varovanju na letališču in o vzletiščih ter predpisanih letaliških služb.

177. člen

(nadzor letalskega in drugega strokovnega osebja)

Nadzor letalskega in drugega strokovnega osebja obsega zlasti nadzor nad uporabo predpisov o: delu in načinu opravljanja strokovnega dela letalskega in drugega strokovnega osebja; njihovem strokovnem usposabljanju in licencah, njihovi strokovni in zdravstveni sposobnosti; trajanju delovne obveznosti, času letenja, minimalnih počitkih, številu vzletov in pristankov med delovnim časom, trajanju dnevnega počitka članov posadke zrakoplova ter trajanju nepretrganega dela, trajanju izmen in dnevnega počitka kontrolorjev letenja.

178. člen

(nadzor navigacijskih služb zračnega prometa)

(1) Nadzor navigacijskih služb zračnega prometa obsega zlasti nadzor nad uporabo predpisov o delu teh služb v zvezi z varnostjo v zračnem prometu ter o stanju objektov, tehničnih sredstev, opreme, naprav in sistemov, potrebnih za delovanje navigacijskih služb zračnega prometa in o uporabi predpisanih postopkov.

(2) Nadzor nad službo letalske meteorologije obsega zlasti nadzor nad uporabo predpisov o: meteoroloških opazovanjih, podatkih in informacijah, ki jih služba letalske meteorologije zagotavlja za letalstvo.

179. člen

(nadzor varovanja in nadzor po drugih predpisih)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter drugih pravnih aktov, ki se nanašajo na varovanje in postopke v sili, izvajata ministrstvo, pristojno za promet in ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v skladu s predpisi iz 125. člena tega zakona.

(2) Določbe tega zakona o nadzoru v ničemer ne omejujejo pristojnosti organov po drugih predpisih.

12.0. KAZENSKÉ DOLOČBE

180. člen

(letalski prekrški)

(1) Z denarno kaznijo od 1.000.000 tolarjev do 8.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je lastnik ali uporabnik zrakoplova, ali druga pravna oseba, če:

1. krši slovenski zračni prostor (prvi in drugi odstavek 10. člena),

2. ne upošteva določb tega zakona o omejitvi oziroma prepovedi uporabe zračnega prostora (11. člen),

3. izvaja letenje z zrakoplovom z nadzvočno hitrostjo (12. člen),

4. ne najavi leta zrakoplova (prvi odstavek 13. člena),

5. dopusti, da se v tujem zrakoplovu nosi oborožitev ali izvidniško opremo na način, ki omogoča njeno uporabo v nasprotju s predpisi (14. člen),

6. v slovenskem zračnem prostoru uporablja neregistriran zrakoplov (18. člen),

7. uporablja zrakoplov v Republiki Sloveniji, ki ni plovil ali ne izpolnjuje okoljevarstvenih zahtev (prvi odstavek 31. člena),

8. ne zagotovi, da so v zrakoplovu, v odvisnosti od kategorije in namena, vgrajene naprave in oprema za varno letenje (drugi odstavek 40. člena),

9. opravlja strokovno usposabljanje letalskega in drugega strokovnega osebja brez predpisanega dovoljenja za delo (prvi in drugi odstavek 56. člena),

10. opravlja zračni prevoz brez operativne licence in spričevala letalskega prevoznika (prvi odstavek 68. člena, 69. člen in 76. člen),

11. v zračnem prometu prevaža vojaško oborožitev ali minsko eksplozivna sredstva brez posebnega dovoljenja (prvi odstavek 148. člena),

12. ravna v nasprotju s predpisi, ki urejajo prevažanje blaga, ki se lahko označi za nevarno, po zraku, vendar ni prepovedano za letalski prevoz (149. člen),

13. ravna v nasprotju s prepovedjo prevoza nevarnih snovi v zračnem prometu (150. člen),

14. ne upošteva prepovedi vzleta zrakoplova v primeru upravičene domneve, da je zrakoplov neploven ali da nima ustrezne posadke ali da drugače ne izpolnjuje zahtev in pogojev, ki urejajo letenje po tem zakonu (151. člen),

15. ne upošteva ukrepa preprečitve odhoda zrakoplova do plačila stroškov ali pologa varščine za te stroške ali ne postopa v skladu s predpisom vlade glede postopka za izvedbo preprečitve odhoda (152. člen).

(2) Z denarno kaznijo od 100.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z denarno kaznijo od 1,000.000 tolarjev do 5,000.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je lastnik ali uporabnik zrakoplova, ali drug samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 80.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se kaznuje posameznik – fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

181. člen

(letalski prekrški)

(1) Z denarno kaznijo od 600.000 tolarjev do 6,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je lastnik ali uporabnik zrakoplova, če:

1. izvaja letenje z zrakoplovom, registriranim v Republiki Sloveniji, ki nima oznake državne pripadnosti "S5" in predpisane registrske oznake (prvi odstavek 21. člena),

2. uporablja zrakoplov, ki ni ploven (drugi odstavek 31. člena),

3. vgradi ali uporabi radijsko napravo ali drugo opremo za komunikacijo z zrakoplovom brez predpisanega dovoljenja za vgraditev in uporabo le-teh v zrakoplovu (41. člen),

4. ne zagotovi, da je na zrakoplovu usposobljena posadka, ki ima veljavne licence, ratinge, pooblastila, potrdila oziroma spričevala ustrezne zrakoplovu, in nalogam, ki jih izvaja ter da izpolnjuje druge predpisane pogoje (prvi odstavek 44. člena),

5. ne določi za vsak let vodje zrakoplova (četrti odstavek 59. člena),

6. krši pogoje v zvezi z uporabo letališč in vzletišč (90. člen),

7. ne sodeluje pri iskanju in reševanju (tretji odstavek 135. člena),

8. krši pogoje v zvezi z namestitvijo in uporabo radijske opreme na krovu zrakoplova in drugih naprav za komunikacijo za namene civilnega letalstva (154. člen),

9. ne uporablja slovenskega oziroma angleškega jezika v skladu s predpisi (155. člen),

10. ne ravna po odločbi inšpektorja, s katero odredi zapečatenje zrakoplova ali naprave (prvi odstavek 172. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 80.000 tolarjev do 300.000 tolarjev, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z denarno kaznijo od 600.000 tolarjev do 4,000.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je lastnik ali uporabnik zrakoplova, ali drug samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 60.000 tolarjev do 140.000 tolarjev se kaznuje posameznik – fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

182. člen

(letalski prekrški)

(1) Z denarno kaznijo od 1,000.000 tolarjev do 8,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izvajalec dejavnosti v letalstvu, ki je pravna oseba, če:

1. ne organizira sistema zagotavljanja kvalitete na predpisan način (9. člen),

2. načrtuje ali izdeluje zrakoplov, motor, propeler, del in opremo zrakoplova, opravlja vzdrževanje, spremembe ali popravila na takih izdelkih, oziroma izdeluje tehnično dokumentacijo za takšna dela, če ne izpolnjuje splošnih pogojev za opravljanje dejavnosti in če nima veljavne licence z ustreznimi pooblastili, oziroma, če nima ustreznega potrdila ali spričevala, ki ga je izdala Uprava za opravljanje takega dela (prvi odstavek 38. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 100.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z denarno kaznijo od 1,000.000 tolarjev do 5,000.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja dejavnosti v letalstvu, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 80.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se kaznuje posameznik – fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

183. člen

(letalski prekrški)

(1) Z denarno kaznijo od 1,000.000 tolarjev do 8,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. kot obratovalec javnega letališča ne dovoli zrakoplovu rabe letališke infrastrukture in predpisanih služb, glede na referenčno kodo, kategorijo, namen in zmogljivost letališča ter glede na obseg zračnega prometa, v skladu z veljavnimi predpisi in obratovalnim dovoljenjem (92. člen),

2. kot obratovalec letališča krši začasno omejitev ali prepoved obratovanja letališča (tretji odstavek 94. člena),

3. kot investitor ali lastnik ne pridobi predpisanega predhodnega soglasja (prvi odstavek 97. člena in prvi odstavek 98. člena),

4. uporablja letališče brez veljavnega obratovalnega dovoljenja (102. člen, drugi odstavek 103. člena),

5. kot lastnik ali uporabnik objekta ne zaznamuje ovir z orientacijskimi znamenji ali jih ne vzdržuje v brezhibnem stanju (prvi odstavek 113. člena),

6. brez dovoljenja Uprave postavi ali aktivira napravo oziroma sistem, ki deluje v coni letališča in bi utegnil povzročati motenje oziroma oviranje zračnega prometa (prvi odstavek 114. člena),

7. kot oseba zasebnega prava pridobiva zemljišča za širitev javnega letališča ter graditev novih objektov brez izdelanega programa razvoja letališča (drugi odstavek 156. člena),

8. kot obratovalec javnega letališča ne upravlja javnega letališča v skladu s pridobljenim obratovalnim dovoljenjem (drugi odstavek 158. člena),

9. kot obratovalec javnega letališča ne izvaja svoje dejavnosti na ustrezen, nepristranski, pregleden in nediskriminacijski način ter tako, da so zagotovljeni varnost, rednost in nemotenost zračnega prometa (tretji odstavek 158. člena),

10. kot obratovalec javnega letališča ne omogoči letalskemu prevozniku ter drugim ponudnikom storitev zemeljske oskrbe, da opravljajo storitve zemeljske oskrbe (drugi odstavek 159. člena),

11. kot samooskrbni uporabnik letališča oziroma registrirani izvajalec storitev zemeljske oskrbe opravlja dejavnost zemeljske oskrbe, pa ne izpolnjuje pogojev, ki jih z odločbo določi Uprava oziroma opravlja storitve brez takšne odločbe (tretji odstavek 159. člena),

12. kot obratovalec javnega letališča ne opravlja dejavnosti zemeljske oskrbe v skladu z obratovalnim dovoljenjem (četrti odstavek 159. člena),

13. kot samooskrbni uporabnik letališča oziroma registrirani izvajalec storitev zemeljske oskrbe ne izpolni obveznosti v zvezi z zaposlitvijo novih delavcev za izvajanje služb zemeljske oskrbe (peti odstavek 159. člen),

14. kot upravljalec javnega letališča opravi izbiro izvajalcev zemeljske oskrbe brez posvetovanja z odborom uporabnikov ali na način, ki ni skladen s pravili javnega naročanja (osmi odstavek 159. člena),

15. kot upravljalec javnega letališča ne vodi in upravlja centraliziranih infrastruktur na pregleden, nepristranski in nediskriminacijski način ali ovira dostop izvajalcev storitev zemeljske oskrbe ali samooskrbovalnih uporabnikov letališča do teh infrastruktur (prvi odstavek 160. člena),

16. kot upravljalec javnega letališča ne omogoči prostega dostopa do letaliških objektov in naprav na primeren, nepristranski, pregleden in nediskriminacijski način (drugi odstavek 160. člena),

17. kot upravljalec javnega letališča ne zagotovi obratovanja javnega letališča v času, ki ga določi minister, pristen za promet (drugi odstavek 162. člen),

18. kot obratovalec letališča oziroma izvajalec storitev zemeljske oskrbe za tretje krši predpisani način in postopek oblikovanja in določanja tarif in cen posameznih storitev (prvi in drugi odstavek 164. člena),

19. kot obratovalec javnega letališča, izvajalec storitev zemeljske oskrbe za tretje oziroma uporabnik letališča, ki opravlja storitve zemeljske oskrbe v pogojih samooskrbe, za storitve zemeljske oskrbe oziroma dejavnosti, ki so povezane z obratovanjem javnega letališča v smislu določb 20. točke 17. člena, ne vodi računovodstva na predpisan način (četrti odstavek 164. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 100.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z denarno kaznijo od 1.000.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 80.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se kaznuje posameznik – fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

184. člen

(letalski prekrški)

(1) Z denarno kaznijo od 600.000 tolarjev do 6.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. kot upravljalec javnega letališča ne posreduje Upravi potrebnih podatkov za objavo splošnih pogojev za uporabo javnega letališča, tarif in cen (prvi odstavek 95. člena),

2. postavi novo ali poveča oziroma poviša obstoječo oviro brez predhodnega soglasja pristojnega organa (prvi in drugi odstavek 112. člena),

3. ovire, zgrajene ali povečane brez soglasja ali brez upoštevanja pogojev iz soglasja ne odstrani na lastne stroške (četrti odstavek 112. člena),

4. kot obratovalec ali upravljalec letališča, letalski prevoznik ali izvajalec storitev zemeljske oskrbe ne sodeluje pri pripravi in izvajanju ukrepov in postopkov varovanja oziroma ne postopa v skladu z določbami tega zakona ali predpisov, izdanih na njegovi podlagi ali v skladu z varnostnimi programi in drugimi navodili (drugi in tretji odstavek 125. člena),

5. kot upravljalec javnega letališča ne zagotovi tehničnih in tehnoloških pogojev varovanja (tretji odstavek 127. člena),

6. kot upravljalec letališča ne objavi varnostnih navodil in prepovedi za potnike in druge osebe na primeren način (drugi odstavek 131. člena),

7. kot lastnik infrastrukturnega objekta, ki ni lastnik tudi zemljišča, na katerem se objekt nahaja, ne zagotovi, da ta objekt trajno služi samo za namene letališča (četrti odstavek 156. člena),

8. kot obratovalec drugih infrastruktur na javnem letališču, ki se nahajajo na posameznem delu letališča, ne skrbi za vzdrževanje teh infrastruktur (peti odstavek 158. člena),

9. kot upravljalec javnega letališča določi obratovalni čas javnega letališča brez predpisane uskladitve (prvi odstavek 162. člena),

10. kot obratovalec javnega letališča lokalnega pomena ne zagotovi obratovanja letališča v skladu odločitvijo Uprave (drugi odstavek 162. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 80.000 tolarjev do 300.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z denarno kaznijo od 600.000 tolarjev do 4.000.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek iz 2., 3., 4. in 10. točke prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 60.000 tolarjev do 140.000 tolarjev se kaznuje posameznik – fizična oseba, ki stori prekršek iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena.

185. člen

(letalski prekrški)

Z denarno kaznijo od 100.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba izvajalca navigacijskih služb zračnega prometa, če:

1. ne zagotovi, da se pred določitvijo lokacije, pričetka gradnje ali rekonstrukcije, oziroma pred postavitvijo infrastrukturnih objektov, naprav in sistemov navigacijskih služb zračnega prometa pridobi predhodno soglasje (prvi odstavek 119. člena),

2. dopusti, da izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa ne izvaja teh služb v skladu s pogoji, ki so določeni s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi (drugi odstavek 117. člena),

3. dopusti, da se uporablja infrastrukturne objekte, naprave in sisteme navigacijskih služb zračnega prometa, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev ali to ni bilo ugotovljeno s predpisanimi meritvami, in umerjanji če dopusti, da osebe, ki jih vzdržuje in uporablja za to ni strokovno usposobljeno ali če dopusti, da se uporablja navedene objekte brez obratovalnega dovoljenja (prvi odstavek 121. člena).

186. člen

(letalski prekrški)

(1) Z denarno kaznijo od 500.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev se kaznuje:

1. obratovalec vzletišča, če krši začasno omejitve ali prepoved obratovanja vzletišča (tretji odstavek 94. člena),

2. obratovalec vzletišča, če krši določbe v zvezi z obratovalnimi pogoji in obratovalnim dovoljenjem vzletišča (105. člen v zvezi s 102. členom),

3. upravljalec javnega letališča, če ne upravlja in ne vodi letaliških infrastruktur, ki so namenjene za javni zračni promet, ne vodi potrebnih postopkov, ki so glede tega potrebni ter ne usklajuje in ne nadzira izvajalcev različnih storitev, ki so prisotni na posameznem letališču (prvi odstavek 161. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 70.000 tolarjev do 250.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z denarno kaznijo od 70.000 do 130.000 tolarjev se kaznuje posameznik – fizična oseba, ki stori prekršek iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena.

187. člen

(letalski prekrški)

Z denarno kaznijo od 100.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek vodja zrakoplova ali druga oseba, ki upravlja zrakoplov, če:

1. krši pravila letenja (prvi odstavek 8. člena),
2. v primeru kršitve zračnega prostora z zrakoplovom ne pristane na ukaz pristojnega organa v skladu z navodili (tretji odstavek 10. člena),
3. ni seznanjen z vsebino tovara, ki ga prevaža (sedmi odstavek 59. člena),
4. opravlja naloge pilota v komercialnem zračnem prevozu, če je presegel predpisano starost (osmi odstavek 59. člena),
5. ne ukrepa v skladu s pooblastili (prvi odstavek 60. člena),
6. pred vzletom ne preveri ali sta posadka in zrakoplov pripravljena in sposobna za varen let in ali so vsi predpisani dokumenti na krovu (tretji odstavek 60. člena),
7. policiji ne nudi strokovne pomoči in ji ne da obvestil, kadar ta to zahteva v skladu z zakonskimi pooblastili (osmi odstavek 60. člena),
8. ne ukrepa v skladu s pooblastili (prvi in drugi odstavek 61. člena),
9. ne poskrbi, da so predmeti, ki so pomembni za postopek o prekršku ali za preiskavo kaznivega dejanja, predani ustreznemu organu (četrti odstavek 61. člena),
10. ne obvesti Uprave o letalski nesreči s smrtnim izidom ali hujšimi telesnimi poškodbami ali s precejšnjo škodo ali o resnem incidentu ter ji ne preda pisnega poročila (63. člen),
11. ne poroča o okoliščinah, dogodkih in motnjah v delovanju, ki lahko vplivajo na plovnost zrakoplova (64. člen),
12. z zrakoplovom takoj ne pristane na najbližjem primernem letališču v skladu z navodili pristojne službe zračnega prometa (prvi odstavek 147. člena),
13. ne poskrbi, da zrakoplov nemudoma zapusti območje, kjer je letenje prepovedano (drugi odstavek 147. člena),
14. ne upošteva prepovedi vzleta zrakoplova, v primeru upravičene domneve, da zrakoplov ni ploven ali da nima ustrezne posadke ali da drugače ne izpolnjuje zahtev in pogojev po tem zakonu (151. člen).

188. člen

(letalski prekrški)

Z denarno kaznijo 80.000 tolarjev do 130.000 tolarjev se kaznuje za prekršek osebi, ki opravlja naloge letalskega osebja ali drugo strokovno osebje, če:

1. opravlja naloge pilota oziroma člana letalske posadke ali opravlja naloge glede vzdrževanja in plovnosti zrakoplova ali vodenja in kontroliranja zračnega prometa ali načrtovanja letalskih operacij ali izdajanja letalskih meteoroloških opazovanj ali dajanj napovedi, če nima veljavne licence, ratinga, pooblastila, potrdila oziroma spričevala (prvi odstavek 43. člena),
2. uveljavlja privilegije, ki izhajajo iz licence, ratinga, pooblastila, potrdila oziroma spričevala, ki ga je izdala druga država članica ICAO ali JAA, če ne vzdržuje predpisane ravni znanja in usposobljenosti (tretji odstavek 43. člena),
3. opravlja dolžnosti na krovu zrakoplova ali opravlja naloge vzdrževanja in plovnosti zrakoplova ali vodi in kontrolira zračni prostor ali načrtuje letalske operacije, če je pod vplivom alkohola, narkotikov, ali drugih psihoaktivnih sredstev ali če je zaužijl zdravilo, ki lahko vpliva na njegove psihofizične sposobnosti (prvi odstavek 47. člena),
4. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 47. člena,
5. kot član posadke ne izpolnjuje ukazov vodje zrakoplova (četrti odstavek 60. člena),
6. kot pilot ne vodi zapisov o času letenja (66. člen),
7. pri opravljanju nalog v navigacijskih službah zračnega prometa, ne ravna tako, da sta zagotovljena varnost in

red ali da ni ogrožena varnost ljudi in premoženja (prvi odstavek 116. člena).

189. člen

(letalski prekrški)

(1) Z denarno kaznijo od 600.000 tolarjev do 6.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. kot letalski prevoznik ne zagotovi, da posadke ne prekoračijo dovoljenih časovnih omejitev v zvezi z letenjem, počitki ter številom vzletov in pristankov ali ne zagotovi predpisanega časa počitka (prvi odstavek 65. člena),
 2. kot letalski prevoznik ne vodi zapisov o času letenja, delovni obveznosti in počitkih letalskega in drugega strokovnega osebja (tretji odstavek 65. člena),
 3. kot letalski prevoznik izvaja strokovno usposabljanje letalskega in drugega strokovnega osebja brez izpolnitve predpisanih pogojev (prvi odstavek 77. člena),
 4. kot izvajalec opravlja letalsko dejavnost posebne vrste brez ustreznega posebnega dovoljenja (drugi odstavek 77. člena),
 5. kot uporabnik zrakoplova ne pridobi predhodne odobritve Uprave za zakup zrakoplova (tretji odstavek 77. člena),
 6. kot organizator letalske prireditve ali organizator letalskega tekmovanja ne pridobi posebnega dovoljenja za letalsko prireditev ali letalsko tekmovanje (peti odstavek 77. člena),
 7. kot tuj letalski prevoznik opravlja redni zračni prevoz v nasprotju z mednarodnim sporazumom ali posebnim dovoljenjem (prvi odstavek 81. člena),
 8. kot letalski prevoznik opravlja posebni zračni prevoz brez dovoljenja (drugi odstavek 81. člena),
 9. kot letalski prevoznik rednega zračnega prevoza ne opravlja v skladu z redom letenja (prvi odstavek 84. člena),
 10. kot letalski prevoznik ne zagotovi osnovnih varnostnih pregledov zrakoplovov ali opreme, potrebne za njihovo izvajanje (četrti odstavek 127. člena),
 11. kot letalski prevoznik za lastne potrebe zagotavlja zemeljsko oskrbo v pogojih samooskrbe, pa ne izpolnjuje predpisanih organizacijskih, tehničnih in tehnoloških pogojev za izvajanje posamezne kategorije storitev oziroma ne pridobi predpisane odločbe (tretji odstavek 159. člena).
- (2) Z denarno kaznijo od 80.000 tolarjev do 300.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.
- (3) Z denarno kaznijo od 600.000 tolarjev do 4.000.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Z denarno kaznijo od 60.000 do 140.000 tolarjev se kaznuje tudi posameznik – fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

190. člen

(letalski prekrški)

(1) Z denarno kaznijo od 80.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik – fizična oseba, če:

1. nosi orožje ali nevarne predmete na javnem letališču oziroma prevaža orožje in nevarne predmete v nasprotju s predpisi (126. člen),
2. se giblje ali zadržuje na površinah in območjih, ki so namenjena za gibanje zrakoplovov in za navigacijske naprave ter na nadzorovanih in varnostno čistih območjih, ki so opredeljena v varnostnih programih, ne da bi opravljal službeno opravilo in imel ustrezno dovoljenje (prvi odstavek 128. člena),

3. se giblje po površinah in območjih, ki so namenjena za gibanje zrakoplovov in za navigacijske naprave ter na nadzorovanih in varnostno čistih območjih, ki so opredeljena v varnostnih programih brez ustreznega spremljevalca (peti odstavek 128. člena),

4. ne sodeluje oziroma ne nudi pomoči pri preiskavi letalske nesreče ali incidenta v skladu s pooblastili in zahtevami komisije ali preiskovalca letalske nesreče (prvi odstavek 141. člena),

5. v primeru letalske nesreče ali incidenta, odstrani ali premesti brez dovoljenja glavnega preiskovalca zrakoplov in stvari ali karkoli, kar spada k temu zrakoplovu ali k stvarim, za katere obstaja sum, da bi lahko bile vzrok letalske nesreče (prvi odstavek 142. člena),

6. ob letalski nesreči najde stvari pa o tem ne obvesti policije, preiskovalnega organa, komisije ali preiskovalca (drugi odstavek 142. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 80.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se za prekršek kaznuje potnik, če ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 59. člena.

191. člen

(izrek denarne kazni takoj na kraju prekrška)

(1) Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj na kraju samem pravno osebo, ki je lastnik ali uporabnik zrakoplova, oziroma drugo pravno osebo, če:

1. Uprave tekoče ne obvešča o vsaki spremembi podatkov, vpisanih v register zrakoplovov (prvi odstavek 27. člena),

2. odkloni predložitev vseh podatkov v zvezi s plovnostjo, vzdrževanjem, spremembami ali popravili zrakoplova ter vseh podatkov in statistik o njegovem delovanju in uporabi (šesti odstavek 32. člena),

3. ne zagotovi Upravi in njenim pooblaščenim osebam prostega dostopa do vseh prostorov ter opreme lastnika oziroma uporabnika, kot tudi v zrakoplov na zemlji in med letom, oziroma ne nudi pomoči Upravi za izvršitev njenih nalog (sedmi odstavek 32. člena),

4. Uprave ne obvesti o okoliščinah, dogodkih in napakah in nepravilnostih, ki bi lahko vplivale na plovnost zrakoplova (tretji odstavek 33. člena),

5. nima ustreznih predpisanih dokumentov na krovu (prvi odstavek 42. člena)

6. ne dopusti Upravi in vsakomur, ki mora pregledati letalske dokumente zaradi zaščite svojih pravic, pregleda teh dokumentov (drugi odstavek 42. člena).

(2) Z denarno kaznijo 160.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj, na kraju samem, samostojnega podjetnika posameznika, ki opravlja dejavnosti v letalstvu, ali drugega samostojnega podjetnika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo 80.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj na kraju samem tudi odgovorno osebo pravne osebe, če stori prekršek iz prvega odstavka.

(4) Z denarno kaznijo 70.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj na kraju samem posameznika – fizično osebo, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

192. člen

(izrek denarne kazni takoj na kraju prekrška)

(1) Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj na kraju samem pravno osebo, ki izvaja dejavnosti v letalstvu, oziroma drugo pravno osebo, če:

1. odkloni pooblaščenim osebi prost dostop do vseh prostorov, opreme, podatkov in dokumentacije, v zvezi s pregledom vseh licenc, potrdil in spričeval, v zvezi z gradnjo, vzdrževanjem, spremembami in popravili zrakoplovov,

motorja, dela in opreme zrakoplova (tretji odstavek 38. člena).

(2) Z denarno kaznijo 160.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj, na kraju samem, samostojnega podjetnika posameznika, ki opravlja dejavnosti v letalstvu, ali drugega samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Z denarno kaznijo 80.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj na kraju samem tudi odgovorno osebo pravne osebe, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo 70.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj na kraju samem posameznika – fizično osebo, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

193. člen

(izrek denarne kazni takoj na kraju prekrška)

(1) Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj na kraju samem pravno osebo, ki je letalski prevoznik, oziroma drugo pravno osebo, če:

1. kot imetnik spričevala letalskega prevoznika takoj pisno ne obvesti Uprave o vseh spremembah, ki vplivajo na dejstva in okoliščine, ki so bile podlaga za izdajo spričevala ali operativnih določb ali uveljavlja upravičenja iz spričevala, če Uprava ni pisno odobrila sprememb (šesti odstavek 76. člena),

2. ne objavi reda letenja pred začetkom njegove veljavnosti za določeno prometno obdobje (drugi odstavek 84. člena),

3. ne pošilja predpisanih evidenc o opravljenem prometu in njegovi rednosti ministrstvu, pristojnem za promet, v skladu z navodili (četrti odstavek 84. člena),

4. tujca, ki ga je pripeljal in ki ne izpolnjuje zakonskih pogojev za vstop v državo, ne odpelje iz države v času, ki mu ga določi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve (peti odstavek 84. člena).

(2) Z denarno kaznijo 160.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj, na kraju samem, samostojnega podjetnika posameznika, ki je letalski prevoznik, ali drugega samostojnega podjetnika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Z denarno kaznijo 80.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj na kraju samem tudi odgovorno osebo pravne osebe, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo 70.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj na kraju samem posameznika – fizično osebo, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

194. člen

(izrek denarne kazni takoj na kraju prekrška)

(1) Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj na kraju samem pravno osebo, če:

1. inšpektorju ne omogoči nemotenega nadzora (prvi odstavek 170. člena),

2. inšpektorju v roku, ki ga določi, ne posreduje zahtevanih podatkov, pisnih pojasnil ali izjave v zvezi s predmetom nadzora (peti odstavek 170. člena),

3. ne ravna po izdani prepovedi ali ukrepu inšpektorja (171. člen),

4. nadaljuje z opravljanjem delovnega procesa oziroma dejavnosti, kljub izdani odločbi o prepovedi (173. člen).

(2) Z denarno kaznijo 160.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj, na kraju samem, samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Z denarno kaznijo 80.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj na kraju samem tudi odgovorno osebo pravne osebe, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo 80.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj na kraju samem tudi odgovorno osebo upravnega organa, če stori prekršek iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

(5) Z denarno kaznijo 70.000 tolarjev kaznuje inšpektor takoj na kraju samem posameznika – fizično osebo, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

195. člen (zastaranje)

(1) Postopek zaradi letalskega prekrška po tem zakonu ni dopusten, če je preteklo več kot dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje postopka pretrga vsako dejanje, ki ga stori pristojni organ za pregon storilca prekrška. Z vsakim pretrganjem začne zastaralni rok teči znova, vendar pa se postopek zaradi prekrška v nobenem primeru ne more več začeti ali nadaljevati po preteku štirih let od dneva, ko je bil prekršek storjen.

196. člen (varstveni ukrepi)

(1) Skupaj s kaznijo za prekršek iz tega poglavja, zlasti za prekršek iz 187. in 188. člena, se pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja prekrške, storilcu prekrška lahko izreče varstveni ukrep prepovedi opravljanja nalog, za katere izda ustrezno dovoljenje pristojni organ po določbah tega zakona v obliki licence, ratinga, pooblastila, potrdila ali spričevala letalskega osebja oziroma potrdila drugega strokovnega osebja.

(2) Skupaj s kaznijo za prekršek iz tega poglavja, zlasti za prekršek iz prvega odstavka 180. člena, za prekršek iz 2. in 4. točke prvega odstavka 181. člena, za prekršek iz prvega odstavka 182. člena, za prekršek iz prvega odstavka 183. člena, 2., 4. in 5. točke prvega odstavka 184. člena ter za prekršek iz prvega odstavka 189. člena, se pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja prekrške, storilcu prekrška lahko izreče varstveni ukrep prepovedi opravljanja dejavnosti uporabniku ali lastniku zrakoplova, letalskemu prevozniku, izvajalcu dejavnosti v letalstvu, izvajalcu letaliških služb ali drugi pravni osebi oziroma samostojnemu podjetniku ali posamezniku, ki stori navedeni letalski prekršek.

(3) Prepovedi iz prvega in drugega odstavka tega člena se lahko izrečejo v trajanju od 3 do največ 12 mesecev.

(4) Skupaj s kaznijo za prekršek iz 1. točke prvega odstavka 190. člena se storilcu obvezno izreče varstveni ukrep odvzem predmetov.

13.0. AKTI VLADE IN AKTI MINISTROV

197. člen

(uporaba letalskih standardov in priporočil)

(1) V skladu s pooblastili v tem zakonu izda vlada ali pristojni minister podzakonske predpise, ki določajo neposredno uporabo standardov in priporočil, ki jih občasno sprejemajo Mednarodna organizacija civilnega letalstva (ICAO), skupnih letalskih predpisov, ki jih izdajajo Združeni letalski organi (JAA), standardov Evropske organizacije za varnost zračne plovbe (EUROCONTROL) ter priporočil Evropske konference civilnega letalstva (ECAC).

(2) Minister, pristojen za promet, tekoče spremlja spremembe standardov in priporočil, Skupnih letalskih predpi-

sov ter priporočil iz prejšnjega odstavka in skrbi za pravočasne spremembe podzakonskih predpisov. Če pri tem ugotovi neskladnost z zakonom, o tem obvesti vlado.

(3) Uprava skrbi za tekoče ažuriranje priloge k Čikaški konvenciji in Skupnih letalskih predpisov.

(4) Uprava določi tehnična pravila zlasti v zvezi z zrakoplovi, letalskim osebjem in opravljanjem dejavnosti v letalstvu.

(5) Pri izdaji predpisov iz tega člena pristojni izdajatelj predpisa upošteva tudi ustrezno prilogo k Čikaški konvenciji, predpise Skupnosti, druge akte mednarodnih letalskih organizacij, ki urejajo vprašanja s področja letalstva in ki zavezujejo Republiko Slovenijo ter Skupne letalske predpise.

(6) Če vlada ugotovi, da je zaradi zagotovitve varnosti zračnega prometa nujno potrebno takojšnje ukrepanje, odredi potrebno ravnanje in o varnostni problematiki in svojem ukrepanju obvesti Državni zbor Republike Slovenije.

(7) Uprava izdaja Zbornik letalskih predpisov, v katerem praviloma poleg letalskih predpisov objavlja standarde in priporočila, ki jih občasno sprejema ICAO, Skupne letalske predpise (JAR), ki jih izdajajo Združeni letalski organi (JAA), standarde Evropske organizacije za varnost zračne plovbe (EUROCONTROL), priporočila Evropske konference civilnega letalstva (ECAC), kot letalske standarde in priporočila, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji.

198. člen

(rok za izdajo določenih predpisov vlade)

Vlada v 24 mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpise o:

- varovanju (četrti odstavek 125. člena);
- načinu izdaje enotnega dovoljenja za gibanje in mu-ditev na območjih iz prvega odstavka 128. člena ter razlogih za zavrnitev izdaje ali odvzem dovoljenja (tretji odstavek 128. člena);
- pogojih in načinu iskanja in reševanja zrakoplova ter izda navodila, ki jih je treba sprejeti v primeru, ko je zrakoplov pogrešan ali je v nevarnosti ali je prišlo do nesreče ali ko letalskemu prometu grozi nevarnost (prvi odstavek 135. člena);
- preiskovanju letalskih nesreč, resnih incidentov in incidentov, načinu obveščanja in delu preiskovalnega organa, obveščanju pristojnih organov o navedenih dogodkih ter o obveznostih letalskega in drugega strokovnega osebja v tej zvezi (tretji odstavek 141. člen).

199. člen

(rok za izdajo določenih predpisov ministrov)

(1) Minister, pristojen za promet, v 24 mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpise o:

- pogojih in postopkih za pridobitev licence letalskega tehničnega osebja ter za pridobitev spričevala ali potrdila organizacije za načrtovanje, izdelavo, vzdrževanje, za izvajanje sprememb in popravil zrakoplovov, motorjev, propelerjev, delov in opreme zrakoplovov ter o amaterski izdelavi zrakoplovov (drugi odstavek 38. člena);
- zapisih in dokumentih, ki jih mora voditi izvajalec aktivnosti v letalstvu in določi, kateri morajo biti stalno na krovu zrakoplova (prvi odstavek 42. člena);
- osebju, ki opravlja naloge iz prvega odstavka 43. člena ter pogojih in postopkih za pridobitev licence, ratinga, pooblastila, potrdila oziroma spričevala (peti odstavek 43. člena);
- pogojih in postopkih za priznanje tujih licenc (šesti odstavek 43. člena);

– natančnejših zahtevah, načinu in postopku pridobitve spričevala letalskega prevoznika (deveti odstavek 76. člena);

– načinu in postopkih dodeljevanja slotov ter letališča, na katerih je določanje slotov obvezno (drugi odstavek 93. člena).

(2) Minister, pristojen za promet, v 24 mesecih po uveljavitvi tega zakona, izda predpise:

1. v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor:

– o drugih okoljevarstvenih zahtevah, ki jih mora izpolnjevati zrakoplov, ki se uporablja v Republiki Sloveniji, postopkih ugotavljanja mejnih vrednosti emisij in o drugih okoljevarstvenih zahtevah ter listinah, s katerimi se dokazujejo (deseti odstavek 31. člena);

– o dovoljenem skupnem hrupu in emisiji motorjev zrakoplovov na letališču in v letališki coni ter določi višino pristojbine za odpravo škodljivih posledic na okolje, če hrup in emisije presegajo dovoljene meje (prvi odstavek 115. člena);

2. v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo:

– natančnejše predpise, s katerimi določi posebnosti glede zdravstvenih pregledov letalskega osebja in drugega strokovnega osebja (šesti odstavek 51. člena).

200. člen

(skupna določba glede izdaje predpisov)

Pri izdaji predpisov in drugih aktov iz tega zakona se upoštevajo ustrezne priloge k Čikaški konvenciji in drugi dokumenti mednarodnih letalskih organizacij, predpisi skupnosti ter ustrezni Skupni letalski predpisi.

14.0. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

201. člen

(smiselna uporaba določb posameznih predpisov)

(1) Do uveljavitve predpisov po določbah tega zakona se v Republiki Sloveniji, kolikor niso z njimi v nasprotju, uporabljajo naslednji predpisi in drugi akti:

1. pravilnik o delu in instrumentalni opremi meteoroloških postaj in drugih služb za meteorološko pomoč v letalstvu na letališčih, ki so odprta za javni zračni promet (Uradni list SFRJ, št. 45/67),

2. odločba o otvoritvi letališča "Ljubljana" za mednarodni javni zračni promet (Uradni list SFRJ, št. 51/63),

3. uredba o varnosti na javnem letališču (Uradni list SFRJ, št. 73/87),

4. uredba o pridobivanju soglasja ter pogojih in načinu za izstreljevanje raket za obrambo proti toči (Uradni list SFRJ, št. 32/87),

5. odlok o načinu izvajanja 208. in 209. člena zakona o zračni plovbi (Uradni list SFRJ, št. 17/87),

6. pravilnik o projektiranju, graditvi in rekonstrukciji civilnih letališč in njihovi klasifikaciji (Uradni list SFRJ, št. 2/66 in popravek v Uradnem listu SFRJ, št. 4/66),

7. pravilnik o obrazcu stalne in začasne prepustnice za gibanje na javnem letališču (Uradni list SFRJ, št. 32/75),

8. pravilnik o službi za prvo pomoč na letališču (Uradni list SFRJ, št. 57/78),

9. pravilnik o načinu vpisovanja letališč v vpisnik civilnih letališč in vzletišč v vpisnik vzletišč (Uradni list SFRJ, št. 11/79),

10. pravilnik o zaznamovanju stez za vzletanje in pristajanje in drugih stez ter letališke ploščadi na letališču (Uradni list SFRJ, št. 47/79),

11. pravilnik o načinu zaznamovanja stez za vzletanje in pristajanje in drugih stez na civilnih letališčih ter o nameščanju orientacijskih znamenj na objekte v coni civilnih letališč (Uradni list SFRJ, št. 24/66 v zvezi s 197. členom pravilnika o zaznamovanju stez za vzletanje in pristajanje in drugih stez ter letališke ploščadi na letališču, Uradni list SFRJ, št. 47/79 – v skladu z navedenimi določbami se uporabljajo samo 52. do 74. člen),

12. pravilnik o vzdrževanju objektov, opreme in instalacij, pomembnih za varnost zračne plovbe na letališču (Uradni list SFRJ št. 9/84),

13. pravilnik o službi za sprejem in odpremo letal, potnikov in stvari na javnem letališču (Uradni list SFRJ, št. 66/87 in 57/90),

14. odredba o minimumu opreme za kontrolo zrakoplovov, potnikov, prtljage in blaga (Uradni list SFRJ, št. 12/75),

15. pravilnik o prostorih, tehnični opremi in načinu pregledovanja letal, potnikov in stvari na javnem letališču (Uradni list SFRJ, št. 8/89, 24/89 in 61/90),

16. pravilnik o letenju letal (Uradni list SFRJ, št. 10/79 in 4/83),

17. pravilnik o postopku in načinu ugotavljanja sposobnosti letal za plovbo (Uradni list SFRJ, št. 35/80),

18. pravilnik o načinu oddaje in vrnitve orožja in streliva v javnem prevozu v zračnem prometu (Uradni list SFRJ, št. 40/80 in 14/82),

19. pravilnik o načinu metanja kemičnih sredstev iz letala (Uradni list SFRJ, št. 62/80 in 52/83),

20. pravilnik o amaterski izdelavi letal (Uradni list SFRJ, št. 19/82),

21. pravilnik o napravah in opremi, ki morajo biti vdela- ni v letalo odvisno od njegove kategorije in namena (Uradni list SFRJ, št. 59/84),

22. pravilnik o prevozu otrok v javnem prevozu v zračnem prometu (Uradni list SFRJ, št. 2/87),

23. pravilnik o civilnem jadralskem letalstvu (Uradni list FLRJ, št. 52/55),

24. pravilnik o padalstvu (Uradni list SFRJ, št. 73/89 in 57/90),

25. pravilnik o načinu preiskovanja letalskih nesreč (Uradni list SFRJ, št. 66/87),

26. pravilnik o preiskovanju ogrožanja varnosti letal (Uradni list SFRJ, št. 79/87),

27. pravilnik o pogojih za prevoz živali v javnem prevozu v zračnem prometu (Uradni list SFRJ št. 42/88, popravek v št. 45/88, 57/90),

28. pravilnik o homologaciji letala, motorja, propelerja, padala, balona, zmaja in opreme letala (Uradni list SFRJ, št. 54/88),

29. pravilnik o posebnih pogojih za izdelavo in spremembe na letalu, motorju, propelerju, padalu in opremi letala, načinu izdelave tehnično-tehnološke dokumentacije in tehnični kontroli izdelave (Uradni list SFRJ, št. 75/88),

30. pravilnik o strokovni izobrazbi, izpitih in dovoljenjih za delo letalskega tehničnega osebja kontrole letenja (Uradni list SFRJ, št. 13/79).

31. pravilnik o strokovni izobrazbi, izpitih in dovoljenjih za delo kontrolorjev letenja (Uradni list SFRJ, št. 62/79),

32. pravilnik o strokovni izobrazbi, izpitih in dovoljenjih za delo članov posadke letal (Uradni list SFRJ, št. 2/80, 31/80, 53/80, 43/81 in 10/85),

33. pravilnik o strokovni izobrazbi, izpitih in dovoljenjih za delo strokovnega osebja, ki opravlja dela, pomembna za varnost zračne plovbe (Uradni list SFRJ, št. 64/80, 63/81 in 77/82),

34. pravilnik o obrazcu dovoljenja za delo strokovnega osebja, ki opravlja dela, pomembna za varnost zračne plovbe (Uradni list SRS, št. 39/83),

35. pravilnik o strokovni izobrazbi, strokovnem usposabljanju, izpitih, dovoljenjih in pooblastilih letalsko tehničnega osebja in letalskega osebja tehnične priprave (Uradni list SFRJ, št. 35/87, popravek v št. 12/88 in 8/89),

36. pravilnik o strokovni izobrazbi, strokovnem izpitu, dovoljenju za delo in delu, ki ga sme opravljati osebje službe za zvezo (Uradni list SFRJ, št. 62/74),

37. pravilnik o strokovni izobrazbi, strokovnem usposabljanju, izpitih, dovoljenjih in pooblastilih osebja službe za zvezo pri kontroli letenja (Uradni list SFRJ, št. 12/88),

38. pravilnik o strokovni izobrazbi strokovnem usposabljanju, izpitih, dovoljenjih in pooblastilih letalsko prometnega osebja (Uradni list SFRJ, št. 37/88),

39. pravilnik o trajanju izmen, trajanju nepretrganega dela in trajanju dnevnega počitka kontrolorjev letenja in pomočnikov kontrolorjev letenja (Uradni list SFRJ, št. 6/89 in 40/89),

40. pravilnik o strokovni izobrazbi, strokovnem usposabljanju, izpitih, dovoljenjih in pooblastilih, osebja, ki dela pri meteorološki varnosti zračne plovbe (Uradni list SFRJ, št. 36/89 in 50/90),

41. pravilnik o zdravstvenih pogojih za opravljanje del letalskega in drugega strokovnega osebja in o posebnih pogojih za opravljanje zdravniških pregledov letalskega in drugega strokovnega osebja, ki jih morajo izpolnjevati zdravstvene organizacije združenega dela (Uradni list SFRJ, št. 81/89).

(2) Do uveljavitve predpisov po določbah tega zakona se v Republiki Sloveniji, kolikor niso z njimi v nasprotju, uporabljajo naslednji predpisi:

1. pravilnik o vsebini glavne knjige registra zrakoplovov (Uradni list RS, št. 2/92),

2. pravilnik o vzletiščih (Uradni list RS, št. 58/92),

3. pravilnik o načinu izdajanja dovoljenj za lete zrakoplovov (Uradni list RS, št. 58/92 in 12/01),

4. navodilo o načinu pregleda potnikov, ki uživajo diplomatsko in konzularno imuniteto, v javnem zračnem prometu (Uradni list RS, št. 70/94),

5. pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati šole ali šolski centri za usposabljanje zrakoplovnega osebja (Uradni list RS, št. 23/95),

6. odredba o pristojbinah na zračnih poteh (Uradni list RS, št. 77/95),

7. pravilnik o ultralahkih letalnih napravah (Uradni list RS, št. 2/96),

8. pravilnik o uporabi in registraciji zrakoplovov Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 23/96),

9. pravilnik o registraciji vojaških zrakoplovov (Uradni list RS, št. 51/96),

10. odredba o obratovalnem času javnih letališč (Uradni list RS, št. 26/95, 72/95, 35/97, 49/98, 77/98 in 109/00),

11. pravilnik o registraciji in označevanju vozil, zrakoplovov in vodnih plovil Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 67/95 in 34/96),

12. odredba o pristojbini za pregled zrakoplova (Uradni list RS, št. 54/97),

13. odredba o pristojbini za preverjanje strokovne usposobljenosti zrakoplovnega osebja (Uradni list RS, št. 54/97 in 39/00),

14. sklep o ustanovitvi letališke kontrole letenja Cerklje, Cerklje ob Krki (Uradni list RS, št. 49/97),

15. pravilnik za varno vzletanje in pristajanje letal v pogojih zmanjšane vidljivosti (Uradni list RS, št. 68/97),

16. pravilnik o načinu in pogojih izrabe rekreacijskega dopusta kontrolorjev letenja in pomočnikov kontrolorjev letenja Uprave RS za zračno plovbo (Uradni list RS, št. 79/97),

17. pravilnik o identifikacijskem znaku - pripionki za osebe, zaposlene v Upravi RS za zračno plovbo in za druge osebe (Uradni list RS, št. 43/98),

18. pravilnik o izkaznici pooblaščenega delavca Ministrstva za promet in zveze (Uradni list RS, št. 72/98),

19. uredba o jadrlnem zmajarstvu in jadrlnem padalstvu (Uradni list RS, št. 13/99),

20. pravilnik o številu in sestavi članov posadke zrakoplova (Uradni list RS, št. 24/99),

21. pravilnik o delovnem času posadk zrakoplovov (Uradni list RS, št. 31/99),

22. pravilnik o licenciranju letalskega osebja - pilotov letal (Uradni list RS, št. 3/00),

23. pravilnik o definiciji in uporabi združljivih tehničnih specifikacij za nabavo opreme in sistemov za vodenje zračnega prometa (Uradni list RS, št. 3/00),

24. pravilnik o reševalni in gasilski službi na javnem letališču (Uradni list RS, št. 42/00),

25. pravilnik o letenju vojaških zrakoplovov (Uradni list RS, št. 46/00),

26. pravilnik o hrupu zrakoplovov (Uradni list RS, št. 55/00).

202. člen

(predpisi, ki prenehajo veljati oziroma se prenehajo uporabljati)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se prenehajo uporabljati:

1. zakon o zračni plovbi (Uradni list SFRJ, št. 45/86, 24/88, 80/89 in 29/90), razen določb 28. ter 37. do 40. člena, ki se uporabljajo do uveljavitve predpisov iz 4. poglavja tega zakona,

2. zakon o izkoriščanju javnih letališč (Uradni list SFRJ, št. 12/64 - prečiščeno besedilo).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati:

1. zakon o dopolnitvah zakona o zračni plovbi (Uradni list RS, št. 58/93),

2. uredba o oznaki državne pripadnosti zrakoplovov (Uradni list RS, št. 9/93).

203. člen

(predpisi o plovnosti)

Do uveljavitve predpisov iz 31. člena tega zakona velja za plovnost zrakoplovov naslednje:

1. Pregled za ugotavljanje plovnosti zrakoplova je lahko osnoven, reden ali izreden in se opravlja na zemlji in med letom. Osnovni in redni pregledi se opravijo na zahtevo lastnika zrakoplova, izredni pregled pa lahko odredi letalski inšpektor, če utemeljeno sumi, da zrakoplov ni varen za letenje.

2. Preizkus zrakoplova v letu se za osnovni pregled opravi v letu brez potnikov ter obsega preizkus letalno-tehničnih karakteristik in obnašanja zrakoplova v letu, redni pregled pa se opravi v letu s potniki in obsega kontrolo delovanja naprav in sistemov zrakoplova na način, ki ne ogroža varnosti leta.

3. Osnovni pregled se opravi na novem zrakoplovu in v tujini nabavljenem zrakoplovu, na drugih zrakoplovih pa po obnovi oziroma večjih popravilih nosilne strukture ali po spremembi, ki utegne vplivati na bistvene lastnosti zrakoplova (trdnost, življenjska doba in tehnične karakteristike) ter na zrakoplovih, ki več kot 6 mesecev nimajo veljavnega spričevala o plovnosti. Redni pregled zrakoplova se opravi pred izdajo oziroma podaljšanjem veljavnosti spričevala o plovno-

sti. Izredni pregled zrakoplova se opravi, če je poškodovan večji del njegove strukture, kar utegne vplivati na njegovo plovnost, ali na podlagi utemeljenega suma, da zrakoplov ne izpolnjuje predpisanih zahtev za plovnost.

4. Za pregled zrakoplova plača lastnik pristojbino. V primeru, da se z izrednim pregledom, ki ga je zahteval inšpektor ugotovi, da je zrakoplov ploven, se pristojbine za pregled ne plača.

204. člen

(predpisi o izdelavi zrakoplovov in skupni letalski predpisi)

(1) Do uveljavitve predpisov iz 38. in 39. člena tega zakona velja za izdelavo zrakoplovov, motorjev, propelerjev, delov in opreme naslednje:

1. Zrakoplov, motor, propeler, del in oprema zrakoplova se mora izdelovati po tehničnih predpisih za izdelavo in kakovost vgrajenega materiala. Za izdelavo se uporabljajo standardi proizvajalca, ki jih potrdi Uprava. Pred začetkom ali med gradnjo ali izvršitvijo spremembe na zrakoplovu, motorju, propelerju, delu ali opremi zrakoplova, je treba Upravi predložiti ustrezno tehnično dokumentacijo.

2. Izdelavo in spremembe na zrakoplovu, motorju, propelerju, delu in opremi zrakoplova, ter izdelavo tehnično-tehnološke dokumentacije za izdelavo in spremembe sme opravljati organizacija, ki poleg splošnih pogojev za opravljanje gospodarske dejavnosti izpolnjuje posebne pogoje, zlasti glede delovnih prostorov, opremljenosti s tehničnimi sredstvi za delo, strokovnega osebja za izdelavo zrakoplovov, ter operativno tehničnih postopkov.

3. Proizvajalec zrakoplova, motorja, propelerja, dela in opreme zrakoplova mora naročniku oziroma kupcu skupaj s proizvodom dobaviti dokumentacijo o uporabi, vzdrževanju, obnovi in popravilu proizvoda ter zagotoviti, da bo pravočasno in stalno obveščen o tehničnih spremembah oziroma o spremembi načina uporabe, vzdrževanja in popravilih na zadevnem tipu proizvoda.

4. Preizkušanje za izdajo certifikata tipa ali ustreznega potrdila opravi pravna oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje in jo za to pooblasti Uprava. Med certifikacijskim postopkom je treba Upravi predložiti letalni priročnik in priročnik za vzdrževanje novega tipa zrakoplova, motorja, propelerja, dela ali opreme zrakoplova. Preizkušanje za certifikacijo tipa iz tega člena se ne opravi, če je bilo na podlagi rezultatov preizkusov opravljenih v tujini, ugotovljeno, da predloženi tip izpolnjuje predpisane tehnične pogoje za plovnost.

205. člen

(predpisi o vzdrževanju, spremembah in popravilih na zrakoplovih)

Do uveljavitve predpisov iz 38. in 39. člena tega zakona velja za opravljanje vzdrževanja, sprememb in popravil na zrakoplovih, motorjih, propelerjih, delih in opremi zrakoplovov naslednje:

1. Pregledi in preizkusi, popravila, zamenjave in obnove na zrakoplovu, motorju, propelerju, delu in opremi zrakoplova (v nadaljnjem besedilu: vzdrževanje zrakoplova), preventivno vzdrževanje zrakoplova in izvajanje sprememb in popravil na zrakoplovu, motorju, propelerju, delu in opremi zrakoplova, ter tehnična kontrola in kontrola kvalitete del se morajo opravljati v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi tega zakona ter tehničnimi predpisi proizvajalca za določen tip zrakoplova.

2. Za vzdrževanje in tehnično kontrolo vzdrževanja zrakoplova, motorja, propelerja, dela in opreme zrakoplova in za izdelovanje tehnično-tehnološke dokumentacije mora izvajalec, ki ga pooblasti Uprava, izpolnjevati, poleg splošnih tudi, posebne pogoje glede delovnih prostorov, opremlje-

nosti s tehničnimi sredstvi za delo, strokovnega osebja za to delo ter operativno-tehničnih postopkov. Enomotorne zrakoplove splošne kategorije, balone in jadralna letala sme vzdrževati tudi pooblaščen fizična oseba, če ima licenco za ta tip zrakoplova, kar pa ne velja za obnovo.

3. Vzdrževanje in tehnična kontrola zrakoplova, motorja, propelerja, dela in opreme zrakoplova se opravljata po tehničnem sistemu za vzdrževanje, ki se določi za vsak tip zrakoplova, motorja, propelerja, dela in opreme zrakoplova. Tehnični sistem sestoji iz programa in predpisanih postopkov za vzdrževanje zrakoplova, motorja, propelerja, dela in opreme zrakoplova ter zajema roke in način njihovega izvajanja, določi pa se v skladu s predpisom, izdanim na podlagi tega zakona, zahtevami za vzdrževanje, ki jih odobrijo pristojni letalski organi in organizacije države proizvajalca zrakoplova in tehničnimi navodili za vzdrževanje zrakoplova, motorja, propelerja, dela in opreme zrakoplova, ki jih izdela proizvajalec, ter načinom njihove uporabe in rezultati preizkusa njihove zanesljivosti med uporabo. Tehnični sistem za vzdrževanje zrakoplova, motorja, propelerja, dela in opreme zrakoplova izdela lastnik zrakoplova, če vzdržuje zrakoplov, motor, propeler, del ali opremo zrakoplova in ga predloži Upravi v potrditev.

4. Če lastnik zrakoplova zaupa vzdrževanje zrakoplova, motorja, propelerja, dela in opreme zrakoplova drugi osebi, mora predložiti Upravi listino, s katero izkaže, da je tako osebo pooblastil pristojni letalski organ oziroma pristojna organizacija za opravljanje takega dela.

5. Če se zrakoplov, vpisan v register zrakoplovov, da v zakup drugi osebi, mora lastnik zrakoplova s pogodbo zagotoviti vzdrževanje zrakoplova, motorja, propelerja, dela in opreme zrakoplova po odobrenem tehničnem sistemu za vzdrževanje in sicer pri osebi, ki je za taka dela pooblaščen v skladu z 38. členom tega zakona.

6. Lastnik oziroma uporabnik zrakoplova mora v skladu s predpisom, izdanim na podlagi tega zakona, zagotoviti pregled zrakoplova pred vsakim vzletom, da se ugotovi, ali je zrakoplov ploven. Oseba, pooblaščen za pregled zrakoplova, mora s svojim podpisom v knjigi zrakoplova potrditi, da je bil zrakoplov pregledan in da je sposoben za varno letenje.

7. Program popravila zrakoplova zaradi večje poškodbe, zaradi katere je zrakoplov izgubil plovnost, odobri Uprava.

206. člen

(predpisi o razvrstitvi zrakoplovov)

Do uveljavitve predpisov iz 40. člena tega zakona se zrakoplovi razvrščajo glede na:

1. vrsto na: zrakoplove težje od zraka (letalo, giroplan, helikopter, mahokrilec, jadralno letalo, ultralahke letalne naprave in druge letalne naprave) in zrakoplove lažje od zraka (prosti balon, vezani balon in zračna ladja);

2. kategorijo na: prometno kategorijo, splošno kategorijo (neakrobatska, polakrobatska in akrobatska) in posebno kategorijo (amatersko izdelan zrakoplov, eksperimentalen zrakoplov, ultralahka letalna naprava in podobno);

3. namen uporabe: kot zrakoplovi za prevoz oseb in stvari, zrakoplovi za prevoz tovara, zrakoplovi za dela v kmetijstvu in gozdarstvu, zrakoplovi za športno dejavnost, zrakoplovi za usposabljanje letalskega osebja, zrakoplovi za prvo pomoč in druge;

4. največjo dovoljeno maso pri vzletanju na: zrakoplove z maso: od 50 do 2750 kg, od 2751 do 5700 kg, od 5701 do 27000 kg, od 27001 do 72000 kg in nad 72001 kg.

207. člen

(predpisi o listinah in knjigah zrakoplova)

Do uveljavitve predpisov iz 42. člena tega zakona velja jo za listine in knjige zrakoplova naslednje določbe:

1. Zrakoplov, ki se uporablja za letenje, mora imeti listine in knjige, predpisane s tem zakonom. Vsebinsko listin in knjig ter način njihovega vodenja, urejajo predpisi, izdani na podlagi tega zakona.

2. Med letenjem morajo biti v zrakoplovu, razen v balonu in drugih letalnih napravah, naslednje listine in knjige:

- potrdilo o vpisu v register zrakoplovov,
- spričevalo o plovnosti zrakoplova,
- dovoljenje za delo radijske postaje (če jo ima),
- licenca oziroma potrdilo člana posadke,
- operativni dnevnik zrakoplova,
- nalog za let.

3. V zrakoplovu, ki se uporablja za prevoz oseb in stvari, morajo biti poleg listin in knjig iz prejšnje točke tega člena tudi naslednje listine in knjige:

- listina obremenitve in lege težišča,
- dokumenti za pripravo leta,
- listina s podatki o vkrcanih stvareh, če se prevažajo stvari,

- letalni priročnik zrakoplova,
- letalno-operativni priročnik,
- potni priročnik zrakoplova,
- seznam opreme v primeru nevarnosti, s katero je zrakoplov opremljen,
- potna knjiga zrakoplova,
- potrdilo o izpolnjevanju okoljevarstvenih zahtev (hrup, emisija plinov).

4. Če se zrakoplov izbriše iz registra zrakoplovov, se izročijo Upravi naslednje njegove listine: potrdilo o vpisu v register zrakoplovov, spričevalo o plovnosti zrakoplova in dovoljenje za delo radijske postaje (če ga ima).

5. Vsebina dokumentov na zrakoplovu je naslednja:

- v spričevalo o registraciji se vpišejo podatki o državni pripadnosti zrakoplova, namenu uporabe in lastniku zrakoplova;

- v spričevalo o plovnosti zrakoplova se vpišejo podatki o njegovih oznakah, tipu, kategoriji, vrsti in namenu uporabe, ter drugi predpisani podatki;

- z dovoljenjem za delo radijske postaje se daje pravica, da se določena radijska postaja uporablja na način, urejen s predpisi o radijskih zvezah;

- v potno knjigo zrakoplova se vpišejo podatki o izrednih in drugih dogodkih na zrakoplovu med letom, razen podatkov, ki se vpišejo v operativni dnevnik;

- v operativni dnevnik zrakoplova se vpišejo podatki o posadki zrakoplova, gibanju zrakoplova, delovanju motorja in drugih sistemov in naprav na zrakoplovu, urah letenja, nesrečah, ki so se pripetile zrakoplovu, o opravljenih popravilih in pregledih ter o pripravljenosti zrakoplova za letenje;

- v listo obremenitve in lege težišča se vpišejo podatki o številu potnikov, teži vkrcanih stvari, razporeditvi tovora in količini goriva, ki ga nosi zrakoplov;

- v dokumente za pripravo leta se vpišejo meteorološki podatki, načrti leta in seznam podatkov za vzletanje in pristajanje zrakoplova;

- letalni priročnik vsebuje navodilo za uporabo zrakoplova, njegovih naprav in sistemov;

- potni priročnik vsebuje potne karte in postopke za vzletanje zrakoplova z letališča in pristajanje na njem;

- letalno-operativni priročnik vsebuje opis sistemov zrakoplova ter opis normalnih in izrednih postopkov in postopkov v primeru nevarnosti.

6. Izpolnjeni operativni dnevnik zrakoplova, ki se uporablja za prevoz oseb in stvari, mora biti v zrakoplovu, dokler ni izpolnjen naslednji operativni dnevnik. Operativni dnevnik zrakoplova, ki se ne uporablja za prevoz oseb in stvari, hrani lastnik oziroma uporabnik zrakoplova tri leta od dneva, ko je bil izpolnjen. Po poteku tega roka se podatki iz operativnega dnevnika zrakoplova, ki se uporablja za prevoz oseb in stvari, vpišejo v zbirko tehničnih dokumentov o bistvenih lastnostih in vzdrževanju zrakoplova (v nadaljnjem besedilu: matična knjiga), ki jo vodi lastnik oziroma uporabnik, in ki jo mora hraniti 10 let potem, ko je bil zrakoplov izbrisan iz registra. Če se zrakoplov proda tujemu kupcu, se matična knjiga izroči temu kupcu.

7. Izpolnjeno potno knjigo zrakoplova mora lastnik oziroma uporabnik zrakoplova hraniti leto dni od dneva, ko je bila izpolnjena. Po poteku tega roka in če je zrakoplov izbrisan iz registra, se potna knjiga zrakoplova izroči Upravi, ki jo mora hraniti 10 let od dneva, ko jo je prejela.

8. Lista obremenitve in lege težišča ter listine s podatki o vkrcanih stvareh morata lastnik oziroma uporabnik zrakoplova in ustrezna služba na letališču za vzletanje in pristajanje, hraniti najmanj 90 dni od dneva, ko se je let začel.

9. Dokumente za pripravo leta mora lastnik oziroma uporabnik zrakoplova hraniti najmanj 90 dni po letu.

10. Listine in knjige tujih zrakoplovov, izdane po predpisih države registracije zrakoplova, veljajo v Republiki Sloveniji, če je to določeno z mednarodno pogodbo ali pod pogojem vzajemnosti. Ne glede na to zahtevo veljajo listine in knjige tujega zrakoplova v Republiki Sloveniji tudi, če vzajemnost ni izkazana, če je to tujemu zrakoplovu priznано v dovoljenju za letenje v slovenskem zračnem prostoru.

11. Šteje se, da zrakoplov, ki je registriran v Republiki Sloveniji ob uveljavitvi tega zakona, izpolnjuje okoljevarstvene zahteve, če ima spričevalo o hrupu, izdano ali priznано za zrakoplov po predpisih, ki se uporabljajo na dan uveljavitve tega zakona.

208. člen

(predpisi o licencah)

(1) Do uveljavitve predpisov iz 43. do 67. člena tega zakona se štejejo dovoljenja za delo in pooblastila, izdana letalskemu osebju v skladu z določbami zakona o zračni plovbi za licenco, rating, pooblastilo, spričevalo in potrdilo po tem zakonu in ostanejo v veljavi do izteka veljavnosti posameznega dovoljenja oziroma najdalj do izteka prehodnih obdobij, določenih v navedenih predpisih.

(2) Do izdaje predpisov iz 38., 43. in 48. člena tega zakona se letalskemu osebju izda in podaljša veljavnost dovoljenja za delo in pooblastilo z veljavnostjo:

1. 24 mesecev – športnemu pilotu;
 2. 12 mesecev – poklicnemu pilotu letala ali helikopterja;
 3. 12 mesecev – prometnemu pilotu letala ali helikopterja;
 4. 12 mesecev navigatorju – letalcu;
 5. 12 mesecev inženirju letalcu;
 6. 12 mesecev kabinskemu osebju,
- če vložnik izkaže, da izpolnjuje vse predpisane strokovne, zdravstvene, starostne in druge pogoje v skladu s predpisi iz 201. člena tega zakona.

(3) Usposobljenost osebe, ki ima licenco iz 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena, pa več kot 60 dni ne uresničuje upravičenj iz licence in pooblastila, preveri inštruktor oziroma pooblaščen učitelj letenja, v skladu z določbami pravilnika iz 32. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona. Smiselno enako velja za osebo, ki ima licenco ali poobla-

stilo iz 1. točke drugega odstavka tega člena, če upravičenj iz licence in pooblastila ne uresničuje več kot 90 dni.

209. člen

(predpisi o licencah kontrolorjev letenja)

(1) Do uveljavitve predpisov iz 43. oziroma 48. člena tega zakona se kontrolorju letenja, ki je star manj kot 40 let, izda ali podaljša veljavnost dovoljenja za delo in pooblastilo oziroma se izda licenca in pooblastilo z veljavnostjo 24 mesecev, tistemu, ki je star več kot 40 let, pa za 12 mesecev.

(2) Do uveljavitve predpisov iz 43. oziroma 48. člena tega zakona se pomočniku kontrolorja letenja izda ali podaljša veljavnost dovoljenja za delo in pooblastilo oziroma se izda potrdilo z ustreznim pooblastilom z veljavnostjo 24 mesecev.

210. člen

(predpisi o licencah drugega osebja)

Do uveljavitve predpisov iz 38., 43., 48. oziroma 67. člena tega zakona se osebi, ki spada med:

- osebe, ki skrbi za meteorološko varnost zračne plovbe,
 - letalsko tehnično osebje,
 - letalsko prometno osebje,
 - letalsko osebje za tehnične priprave,
 - tehnično osebje kontrole letenja,
 - osebje tehnološke priprave kontrole letenja,
 - osebje za zveze kontrole letenja ter
 - padalsko osebje,
- izda ali podaljša veljavnost dovoljenja za delo in pooblastila za 24 mesecev.

211. člen

(predpisi o omejitvah delovne obveznosti)

(1) Do uveljavitve predpisov iz 43. do 67. člena tega zakona sme za člana posadke zrakoplova v zračnem prevozu trajati:

1. delovni čas - tedensko do 40 ur, s tem, da v 30 zaporednih dneh ne preseže 160 ur, in
2. čas letenja - tedensko do 28 ur, s tem, da v 30 zaporednih dneh ne preseže 85 ur.

(2) Delovni čas kontrolorja letenja ne sme preseči 160 ur mesečno oziroma 462 ur v treh zaporednih mesecih.

212. člen

(rekreacijski dopust)

(1) Delavcem navigacijskih služb zračnega prometa, ki morajo imeti za svoje delo, v skladu z določbami letalskih standardov in priporočil ICAO, veljavno licenco ali pooblastilo, pripada za ohranitev telesne in duševne kondicije do 15 dni posebnega dopusta na leto (rekreacijski dopust).

(2) Kontrolorjem letenja pripada 15 dni posebnega dopusta iz prejšnjega odstavka, od tega posebnega dopusta pa sedem dni plačanega medicinsko programiranega rekreacijskega dopusta na leto.

(3) Minister, pristojen za promet, izda predpise o načinu in pogojih izrabe ter plačilu dopusta iz tega člena.

213. člen

(predpisi o operativni licenci in spričevalu letalskega prevoznika)

(1) Podzakonske akte iz 4. poglavja tega zakona izda minister, pristojen za promet, najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona in se začnejo uporabljati po poteku šestih mesecev od njihove izdaje, če posamezen podzakonski akt ne določa drugače.

(2) Listine, izdane na podlagi 28. in 37. do 40. člena zakona o zračni plovbi (Uradni list SFRJ, št. 45/86, 24/88, 80/89, 29/90 in Uradni list RS, št. 58/93), se štejejo za operativno licenco in spričevalo letalskega prevoznika iz 69. do 76. člena oziroma za drugo ustrezno spričevalo ali dovoljenje, ki se izda v skladu z določbami 4. poglavja tega zakona, in se lahko uporabljajo do začetka uporabe predpisov iz prejšnjega odstavka. Vlogo za izdajo listine po tem zakonu vložijo predlagatelj pri Upravi najkasneje v roku 60 dni pred začetkom uporabe predpisov iz prejšnjega odstavka.

(3) Šteje se, da letalski prevoznik izpolnjuje pogoje glede operativne licence iz prvega odstavka 68. člena in 69. člena tega zakona ter pogoje glede spričevala letalskega prevoznika iz 76. člena tega zakona, če ima na dan uveljavitve tega zakona veljavno listino, izdano na podlagi 28. člena zakona iz prejšnjega odstavka. Določba tega odstavka se uporablja do začetka uporabe podzakonskih aktov iz prvega odstavka tega člena.

214. člen

(varstvo pri opravljanju dela pilotov in delavcev na terenu)

(1) V državni Upravi zaposleni poklicni in prometni piloti z ratingom oziroma pooblastilom inštruktorja ali učitelja letenja, če je to zahtevano s sistemizacijo, delavci v preiskovalnem organu za preiskovanje letalskih nesreč in incidentov, delavci tehničnih služb Uprave, ki opravljajo delo na terenu, delavci Sektorja za varnost in letalske standarde v Upravi, ki opravljajo delo na terenu ter letalski inšpektorji imajo pravico do posebnega varstva pri opravljanju dela.

(2) Poškodba ali bolezen, ki nastane pri opravljanju delovne dolžnosti, se šteje kot poškodba pri delu ali poklicna bolezen. Delavec iz prejšnjega odstavka, ki se pri opravljanju dela poškoduje ali zboli, ima pravice po posebnih predpisih.

(3) Za poškodbo iz prejšnjega odstavka se šteje tudi poškodba, ki jo je delavec utrpel na poti z dela ali na delo po običajni poti.

(4) Družinski člani delavca iz prvega odstavka, ki je izgubil življenje pri opravljanju delovnih dolžnosti, imajo po njem pravico do povračila stroškov prevoza, pogrebnih storitev in odškodnine.

(5) Stroške za invalidsko in nezgodno zavarovanje ter pravice iz prejšnjih odstavkov tega člena krije država. Višino zavarovalne vsote predpiše minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

215. člen

(uporaba nekaterih določb)

Določbe drugega do šestega odstavka 39. člena, devetega odstavka 69. člena, v delu, ki se nanaša na upoštevanje morebitnih odločitev, priporočil, oziroma pojasnil Evropske komisije in odločitve Evropskega sodišča, drugega odstavka 71. člena, v delu, ki se nanaša na državljane držav članic Skupnosti, sedmega odstavka 72. člena, prvega in tretjega odstavka 74. člena in sedmega odstavka 81. člena tega zakona se uporabljajo od dneva članstva Republike Slovenije v Skupnosti, oziroma od dneva uveljavitve mednarodne pogodbe, ki se sklene na podlagi 4. točke 55. člena Evropskega sporazuma oziroma druge mednarodne pogodbe.

216. člen

(letališča in navigacijske službe zračnega prometa)

(1) Vlada določi sistem letališč iz 86. člena tega zakona v 12 mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Šteje se, da imajo letališča in objekti na letališčih ter objekti, naprave in omrežja navigacijskih služb zračnega prometa obratovalno dovoljenje po tem zakonu, če so z dnem uveljavitve tega zakona v uporabi in se jim namembnost po 25. juniju 1991 ni spremenila.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora obratovalec letališča predložiti Upravi:

1. analizo topografskih pogojev,
2. navigacijsko študijo za letališče z ustreznimi meteorološkimi podatki,
3. navodilo za delo predpisanih služb ter uporabo in vzdrževanje objektov, opreme in naprav, pomembnih za varnost zračnega prometa,
4. prostorski izvedbeni akt za območje letališča,
5. izris iz katastrskega načrta (mapna kopija),
6. izpiske iz zemljiške knjige za parcele letališča, vse v obsegu, ki še ni bil predložen Upravi.

217. člen (varovanje)

Osnovne varnostne preglede in druge naloge varovanja iz tretjega odstavka 127. člena tega zakona, prevzamejo izvajalci letaliških služb iz 158. člena tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi predpisov in programov iz 125. in 129. člena tega zakona.

218. člen (razvoj letališč v prehodnem obdobju)

Naloge v zvezi z načrtovanim razvojem letališč se do sprejema nacionalnega programa izvajajo na osnovi programiranega razvoja posameznega letališča, za katerega pridobi upravljalec letališča soglasje vlade. Vlada izda soglasje ob smiselnem upoštevanju določb 6. člena.

219. člen (obratovanje javnih letališč v prehodnem obdobju)

(1) Osebe, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo dejavnosti, ki so s tem zakonom določene kot naloge obratovalca letališča, nadaljujejo z opravljanjem svoje dejavnosti in so si dolžne pridobiti obratovalno dovoljenje po določbah tega zakona v roku enega leta od uveljavitve predpisov iz 165. člena, pri čemer so dolžne podati popolno vlogo najkasneje 6 mesecev pred iztekom navedenega roka. Obratovalec javnih letališč oziroma izvajalci storitev zemeljske oskrbe so dolžni izdelati tarife in določiti cene iz 164. člena tega zakona in opraviti prvo posvetovanje v roku 60 dni po uveljavitvi predpisov iz 165. člena, ki se nanašajo na odbor uporabnikov letališča. Novi ponudniki storitev morajo opraviti prvo usklajevanje pred začetkom izvajanja storitev.

(2) Vlada izda predpise iz 165. člena v 10 mesecih od uveljavitve tega zakona.

220. člen (začetek delovanja Uprave za civilno letalstvo)

Z dnem uveljavitve tega zakona Uprava nadaljuje z delom kot Uprava Republike Slovenije za civilno letalstvo in do izločitve navigacijskih služb zračnega prometa iz njene sestave, opravlja vse naloge, ki se nanašajo na naloge Uprave Republike Slovenije za civilno letalstvo in naloge navigacijskih služb civilnega letalstva, razen nalog iz 5. točke prvega odstavka 117. člena tega zakona.

221. člen (prehodna določba za pooblaščenca izvajalce zdravstvenih pregledov)

Pooblaščenca izvajalci zdravstvenih pregledov, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo zdravstvene preglede le-

talskega in drugega strokovnega osebja, nadaljujejo z opravljanjem dosedanjih nalog do izteka veljavnosti pooblastil, ki so bila izdana po dosedanjih predpisih oziroma do pridobitve pooblastila v skladu z določbami tega zakona in predpisov iz šestega odstavka 51. člena tega zakona, vendar najdalj do 31. 12. 2002.

222. člen (nedokončani postopki o prekrških)

Postopki o prekrških, ki so bili uvedeni pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo ob uporabi določb zakona o zračni plovbi (Uradni list SFRJ, št. 45/86, 24/88, 80/89 in 29/90 in Uradni list RS, št. 58/93).

223. člen (stroški)

(1) Za licenco, rating, pooblastilo, spričevalo za usposabljanje, priznanje tuje listine, preverjanje usposobljenosti, opravljanje izpitov, registracijo zrakoplova, potrdilo o vpisu zrakoplova, spričevalo, certifikat, dovoljenje, odobritve listin, preglede v zvezi z registracijo zrakoplovov ter za druga dejanja na zahtevo stranke, ki jih v okviru svojih pristojnosti izvaja Uprava oziroma pooblaščenca oseba, vse v skladu z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, se plača stroške.

(2) Minister, pristojen za promet, v zvezi s prvim odstavkom tega člena:

1. lahko predpiše obrazce, ki jih izdaja Uprava, in v soglasju z ministrom, pristojnim za finance;
2. določi ceno obrazcev iz prejšnje točke in višino stroškov iz prejšnjega odstavka tega člena, ki jih stranke plačujejo pristojnemu organu.

(3) Potrdilo o plačilu stroškov priloži predlagatelj vloži za izdajo zahtevane listine ali predlaganega dejanja Uprave, oziroma pooblaščenca osebe.

(4) Postopek za izdajo listine, ki je bil uveden pred uveljavitvijo tega zakona, se konča po določbah tega zakona.

(5) Obrazci, ki jih izdaja Uprava, se smejo uporabljati še dve leti od izdaje predpisov iz tega zakona, če se z navedenimi predpisi ne določi drugačen rok. Po preteku tega roka se izdana listina, na vlogo imetnika za podaljšanje veljavnosti listine, zamenja z novo ob izteku veljavnosti listine.

224. člen (državna zastava)

Zrakoplov, ki je registriran v Republiki Sloveniji ob uveljavitvi tega zakona, lahko nosi slovensko državno zastavo ne glede na določbo 21. člena tega zakona

225. člen (začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 326-06/98-23/3
Ljubljana, dne 28. februarja 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

1063. Zakon o dopolnitvi zakona o zagotavljanju socialne varnosti slovenskim državljanom, ki so upravičeni do pokojnin iz republik nekdanje SFRJ (ZZSV-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o dopolnitvi zakona o zagotavljanju socialne varnosti slovenskim državljanom, ki so upravičeni do pokojnin iz republik nekdanje SFRJ (ZZSV-A)

Razglašam zakon o dopolnitvi zakona o zagotavljanju socialne varnosti slovenskim državljanom, ki so upravičeni do pokojnin iz republik nekdanje SFRJ (ZZSV-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 28. februarja 2001.

Št. 001-22-20/01
Ljubljana, dne 8. marca 2001.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O DOPOLNITVI ZAKONA O ZAGOTAVLJANJU SOCIALNE VARNOSTI SLOVENSKIM DRŽAVLJANOM, KI SO UPRAVIČENI DO POKOJNIN IZ REPUBLIK NEKDANJE SFRJ (ZZSV-A)

1. člen

V zakonu o zagotavljanju socialne varnosti slovenskim državljanom, ki so upravičeni do pokojnin iz republik nekdanje SFRJ (Uradni list RS, št. 45/92) se za 4. členom doda nov 4.a člen, ki se glasi:

“4.a člen

Upravičencu, ki je pridobil pravico do pokojnine pri nosilcu obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja v kateri od držav, ki so nastale na ozemlju nekdanje SFRJ, v obdobju od 1. 10. 1991 dalje, se dodatek odmeri od osnove v višini pokojnine, ki bi se mu odmerila po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju glede na dopolnjeno pokojninsko dobo od najnižje pokojninske osnove.”

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 172-01/92-4/9
Ljubljana, dne 28. februarja 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

1064. Zakon o Skladu za poplačilo odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja (ZSPOZ)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o Skladu za poplačilo odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja (ZSPOZ)

Razglašam zakon o Skladu za poplačilo odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja (ZSPOZ), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 28. februarja 2001.

Št. 001-22-21/01
Ljubljana, dne 8. marca 2001.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SKLADU ZA POPLAČILO ODŠKODNINE ŽRTVAM VOJNEGA IN POVOJNEGA NASILJA (ZSPOZ)

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

S tem zakonom se ustanavlja Sklad za poplačilo odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja (v nadaljnjem besedilu: sklad) za negmotno škodo, določa poslovanje in obveznosti sklada ter vrste in višina odškodnin, ki jih bo izplačeval sklad.

2. člen

Sklad posluje v imenu in za račun Republike Slovenije. Sklad ni pravna oseba in deluje kot proračunski sklad. Sklad upravlja upravni odbor, sestavljen iz petih do sedmih članov, ki ga imenuje Vlada Republike Slovenije za dobo štirih let.

Predsednik upravnega odbora je predstavnik ministrstva, pristojnega za gospodarstvo.

Upravni odbor sklada:

- sprejema statut in druge akte sklada;
- določi letni finančni načrt sklada in zaključni račun sklada in

- odloča o drugih zadevah iz pristojnosti sklada.

Statut, letni finančni načrt in zaključni račun sklada sprejme upravni odbor s soglasjem Vlade Republike Slovenije.

3. člen

Prihodki sklada so:

- sredstva, pridobljena na podlagi zakona o uporabi sredstev, pridobljenih iz naslova kupnine na podlagi zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92, 7/93, 31/93, 32/94, 1/96, 30/98 - ZZLPO in 72/98 - odl. US);

- sredstva, pridobljena na podlagi meddržavnih sporazumov in sredstva iz tujih virov, katerih namen je poravnava obveznosti v smislu tega zakona;
- prihodki od upravljanja prostih denarnih sredstev sklada;
- sredstva iz državnega proračuna.

4. člen

Sredstva sklada iz prejšnjega člena se zbirajo na posebnem računu pri ministrstvu, pristojnem za finance, ločeno od drugih proračunskih sredstev.

Prosta denarna sredstva na računu iz prejšnjega odstavka upravlja ministrstvo, pristojno za finance. Ta sredstva ima ministrstvo, pristojno za finance, v času do njihove namenske porabe naložena v kratkoročne državne vrednostne papirje.

Prihodki od upravljanja prostih denarnih sredstev se vplačujejo na poseben račun iz prvega odstavka tega člena.

Neporabljena sredstva na računu sklada na koncu tekočega leta se prenesejo v prihodnje leto.

II. ODŠKODNINE

1. Vrste odškodnin

5. člen

Iz sklada se izplačujejo:

1. odškodnine za telesno in duševno trpljenje in
2. odškodnina za izgubo življenja bližnjega.

2. Upravičenci do odškodnine

6. člen

Upravičenci do odškodnine po tem zakonu so določeni z zakonom o žrtvah vojnega nasilja (Uradni list RS, št. 63/95, 8/96, 44/96, 70/97, 43/99, 28/00 in 1/01 – odl. US), z zakonom o popravni krivic (Uradni list RS, št. 59/96, 68/98 – odl. US in 11/01) in z zakonom o posebnih pravicah žrtev v vojni za Slovenijo 1991 (Uradni list RS, št. 49/97).

7. člen

Upravičenec do odškodnine prejšnjem členu ima pravico do odškodnine v višini, ki mu je priznana s pravno močno odločbo po prvem odstavku 12. člena tega zakona.

3. Odškodnina za telesno in duševno trpljenje

8. člen

Odškodnina za pretrpljeno telesno in duševno trpljenje se odmeri osebam, ki so to škodo utrpeli, v znesku in na podlagi meril, ki so določena z 10. členom tega zakona.

9. člen

Skupni znesek, ki ga prejme posamezni upravičenec po tem zakonu, ne more presegati višine 2.000.000 tolarjev.

10. člen

Višina odškodnine po tem zakonu se določi glede na:

- vrsto nasilnega dejanja oziroma prisilnega ukrepa:

1. za taboriščnike, ukradene otroke, politične zapornike in zapornike po 35.000 tolarjev za mesec pretrpljenega nasilja,

2. za izgnance in internirance po 25.000 tolarjev za mesec pretrpljenega nasilja,

3. za prisilne mobilizirance po 20.000 tolarjev za mesec pretrpljenega nasilja,

4. za begunce in delovne deportirance po 12.000 tolarjev za mesec pretrpljenega nasilja;

- čas trajanja izгона, begunstva, internacije, deportacije, bivanja v taborišču, zapora, nasilnega odvzema otrok staršem, prisilne mobilizacije v obdobju, določenem z zakonom o žrtvah vojnega nasilja;

- čas trajanja nasilnih dejanj, ki so jih utrpeli upravičenci po zakonu o popravni krivic v obdobju od 15. 5. 1945 do 2. 7. 1990.

Višina odškodnine za vojaškega vojnega invalida iz 2. člena in civilnega invalida vojne iz 4. člena zakona o vojnih invalidih (Uradni list RS, št. 63/95, 2/97 – odl. US, 19/97, 21/97 – popr. in 75/97) se določi tako, da se znesek invalidnine na dan uveljavitve tega zakona za posamezni mesec, do katere je upravičen vojaški vojni invalid ter civilni invalid vojne glede na skupino invalidnosti, v katero je razvrščen po zakonu o vojnih invalidih, pomnoži s količnikom 10.

4. Odškodnina za izgubo življenja bližnjega

11. člen

Odškodnina za izgubo življenja bližnjega, katerega smrt je neposredna posledica dejanja v zvezi z vojnimi in povojnimi dogodki, se izplača slehernemu upravičencu za pretrpljeno negotno škodo v znesku 200.000 tolarjev, razen za žrtve vojne za Slovenijo.

Odškodnina za izgubo življenja bližnjega iz prejšnjega odstavka se upravičencem po zakonu o posebnih pravicah žrtev v vojni za Slovenijo 1991 odmeri v višini štirikratnega zneska odškodnine iz prejšnjega odstavka.

O priznanju statusa svojca žrtve po zakonu o posebnih pravicah žrtev v vojni za Slovenijo leta 1991 ter o pravici do odškodnine, odloča na prvi stopnji Ministrstvo za obrambo. Pri odločanju o priznanju statusa in o pravici do odškodnine se uporabljajo določila zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če ni s tem zakonom določeno drugače.

5. Postopek za uveljavitev pravice do odškodnine

12. člen

Akt, s katerim je pristojni organ odločil o upravičencih in njihovih pravicah po zakonu o popravni krivic, po zakonu o žrtvah vojnega nasilja ter akt, s katerim je pristojni organ odločil o upravičenosti oseb do odškodnine iz tretjega odstavka prejšnjega člena, pošlje navedeni organ po uradni dolžnosti Slovenski odškodninski družbi (v nadaljnjem besedilu: SOD), ki na podlagi navedenega akta ter meril, določenih s tem zakonom, izračuna višino odškodnine in o tem izda odločbo.

Pri izdaji odločbe o višini odškodnine SOD upošteva skupni znesek, ki ga določa 9. člen tega zakona. Kolikor v postopku izdaje odločbe SOD ugotovi, da izračunana višina odškodnine presega znesek iz 9. člena tega zakona, izda odločbo, s katero upravičencu določi enak znesek, kot je določen z 9. členom tega zakona.

V obrazložitvi odločbe mora biti navedeno, da je izračunana višina odškodnine presegala znesek, določen v 9. členu tega zakona.

V primeru, ko je oseba s statusom, ki daje pravico do odškodnine po zakonih iz 6. člena tega zakona, umrla, pripada odškodnina njenim dedičem po predpisih, ki urejajo dedovanje.

Postopek za pridobitev statusa iz prejšnjega odstavka, ki je bil prekinjen zaradi smrti vlagatelja, se nadaljuje na zahtevo njegovih dedičev.

V postopku izdaje odločbe o višini odškodnine po tem zakonu se uporabljajo določila zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če ni s tem zakonom določeno drugače.

Zoper odločbo, s katero SOD odloči o višini odškodnine, pritožba ni dovoljena, možno pa je sprožiti upravni spor.

SOD izplača odškodnino na podlagi pravnomočne odločbe iz prvega odstavka tega člena.

13. člen

Odškodnina se izplačuje v dveh delih.

Prvi del odškodnine je izplačljiv v gotovini do višine 300.000 tolarjev. Prvi del izplačila je razdeljen na dva obroka. Prvi obrok se izplača do višine 150.000 tolarjev v tridesetih dneh po predložitvi pravnomočne odločbe, vendar ne pred 15.1.2002. Preostali znesek odškodnine, ki je izplačljiva v gotovini, se izplača v drugem obroku v dvanajstih mesecih po plačilu prvega obroka.

Drugi del odškodnine se izplača v obveznicah, ki se upravičencem vročijo najkasneje ob izplačilu prvega gotovinskega obroka, če je upravičenec po tem zakonu na podlagi pravnomočne odločbe upravičen do odškodnine, ki presega 300.000 tolarjev.

Upravičencem po tem zakonu, ki so pridobili pravico tudi po drugem naslovu, kot so "Sklad za humanitarno pomoč posebej oškodovanim žrtvam nacifašizma v državah jugovzhodne Evrope", Sklad "Spomin, odgovornost in prihodnost", "Sklad za spravo", namenjen za izplačila odškodnine nekdanjim suženjskim in prisilnim delavcem v času nacionalsocialističnega režima na ozemlju današnje Avstrije in drugih naslovih, pri katerih gre za enkratno odmero pravice v obliki denarnega zneska, se v gotovini izplača le prvi obrok iz drugega odstavka tega člena, ostala priznana odškodnina pa v obveznicah.

14. člen

Za izplačilo odškodnine iz tretjega odstavka 13. člena tega zakona izda Republika Slovenija obveznice največ do višine 30 milijard tolarjev za obveznosti države na podlagi pravnomočnih odločb iz prvega odstavka 12. člena tega zakona.

Obveznice se izdajo v eni ali več serijah.

Obveznice so nominirane v tolarjih in izplačljive v petih letnih obdobjih z zapadlostjo 15. septembra tekočega leta.

Prvi obrok zapade v izplačilo 15. septembra 2004.

Obveznice se obrestujejo z letno obrestno mero v višini TOM + 1% od 1. januarja 2002 dalje.

Obveznice se glasijo na ime in se lahko prenašajo brez omejitev.

Za izplačilo glavnice in obresti po tem zakonu jamči Republika Slovenija.

Pravice iz obveznic zastarajo v treh letih po dnevu zapadlosti vsakega letnega obroka. Naloge v zvezi z izdajo, vročanjem in izplačevanjem obveznic ter obračunavanjem obresti opravlja SOD.

Način ter roke za izplačevanje glavnice in obresti za obveznice, izdane na podlagi tega zakona ter druga vprašanja v zvezi z izdajanjem, vročanjem ter izplačevanjem obveznic in izvrševanjem pravnomočnih odločb iz prvega odstavka 12. člena tega zakona, ki niso določena s tem zakonom, določi Vlada Republike Slovenije z uredbo, ki jo izda v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Višina izplačila v obveznicah je enaka razliki med višino odškodnine, ki je priznana z odločbo iz prvega odstavka 12. člena tega zakona in prvim, gotovinskim delom izplačila.

Višina izplačila v gotovini in v obveznicah mora biti v skladu z 9. členom tega zakona.

15. člen

Upravičenci po tem zakonu ne plačujejo davka od odškodnine.

16. člen

Ministrstvo, pristojno za finance, prenese sredstva iz 4. člena tega zakona na SOD. SOD vodi postopke in opravlja administrativne in tehnične posle pri izplačevanju odškodnin.

III. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

17. člen

Sklad preneha z delovanjem po izpolnitvi obveznosti, zaradi katerih je bil ustanovljen. Denarna sredstva, ki po izplačilu odškodnin ostanejo na računu sklada, se prenesejo v proračun Republike Slovenije.

18. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 412-01/95-17/17

Ljubljana, dne 28. februarja 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

MINISTRSTVA

1065. Program imunoprofilakse in kemoprofilakse za leto 2001

Na podlagi prvega odstavka 25. člena zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 69/95), minister za zdravstvo predpisuje

PROGRAM imunoprofilakse in kemoprofilakse za leto 2001

I SPLOŠNE DOLOČBE

Program imunoprofilakse in kemoprofilakse za leto 2001 opredeljuje naslednje programe:

Program imunoprofilakse za predšolske otroke;
Program imunoprofilakse za učence, dijake in študente;

Program imunoprofilakse za nabornike in vojake na sluzenju vojaškega roka;

Program imunoprofilakse za osebe, ki so pri opravljanju dela izpostavljene nalezljivim boleznim;

Program imunoprofilakse za druge skupine prebivalstva;

Program imunoprofilakse in kemoprofilakse za potnike v mednarodnem prometu;

Program kemoprofilakse proti določenim nalezljivim boleznim.

II

1. V Republiki Sloveniji se izvajata imunoprofilaksa in kemoprofilaksa na osnovi predpisanih programov za posamezne skupine prebivalcev.

2. Cepljenje izvajajo zdravniki v zdravstvenih zavodih in zasebni zdravniki, delo vseh pa koordinirajo območni koordinatorji na zavodih za zdravstveno varstvo ter nacionalni koordinator na Inštitutu za varovanje zdravja Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: IVZ). Koordinatorje in cepitelje imenuje minister pristojen za zdravstvo.

Seznam koordinatorjev cepljenja ter zdravnikov izvajalcev cepljenja za predšolske in šolske otroke sta Priloga I in II tega programa in sta njegov sestavni del.

3. Obvezno cepljenje proti nalezljivim boleznim se opravlja neprekinjeno čez vse leto (kontinuirano cepljenje), razen če obstajajo epidemiološke indikacije, zaradi katerih se začasno prekine cepljenje. Predlog za prekinitve ter ponoven začetek cepljenja poda IVZ.

4. Imunoprofilaksa posameznika se opravi po preverjanju cepilnega statusa.

To stanje se preveri v zdravstveni dokumentaciji ali tako, da kandidat za cepljenje odgovorni osebi kot dokaz predloži dokument o opravljenih prejšnjih cepljenjih.

Na podlagi ugotovljenega stanja o prejšnjih cepljenjih se po predhodnem preverjanju splošnih in posebnih kontraindikacij opravi cepljenje (bazično cepljenje) oziroma ponovno cepljenje (revakcinacija) v skladu s tem programom.

Obvezno je preveriti cepilni status in opraviti manjkajoča cepljenja skladno s programom:

- pred vstopom v vse vrste kolektivov;
- ob poškodbi ali rani;
- ob sprejemu na zdravljenje v bolnišnici;
- ob vsakem obisku pri izbranem zdravniku;
- ob epidemiološki indikaciji, ki jo postavi IVZ.

5. Izvajanje imunoprofilakse se organizira tako, da ni možen prenos okužbe na ljudi in v okolje s tem, da se prepreči prenos med delom in pri ravnanju z infektivnimi odpadki.

6. Prostor in oprema, kjer se izvaja imunoprofilaksa, morata ustrezati sanitarno tehničnim in higienskim zahtevam, ki veljajo za javne zdravstvene zavode in zasebno zdravstveno dejavnost.

7. Imunoprofilaksa se izvaja izključno s preparati, ki jih za območje Republike Slovenije nabavlja, skrbi za kontrolo njihove kakovosti, centralno shranjuje in razdeljuje IVZ.

8. Zdravstveni zavod oziroma zasebni zdravnik, ki opravlja imunoprofilakso proti nalezljivim boleznim, mora obvezno imeti hladilne naprave za hrambo in prevoz imunoprofilaktičnih preparatov za zagotovitev hladne verige, ustrezne merilne indikatorje temperature, potrebno opremo ter mora izpolnjevati predpisane sanitarno tehnične in druge pogoje ter pogoje dobre skladiščne prakse.

Oseba, ki v zdravstvenem zavodu oziroma pri zasebnem zdravniku skrbi za nabavo, transport in shranjevanje cepiva, mora biti usposobljena za rokovanje s preparati po načelih dobre skladiščne prakse. Usposabljanje izvaja IVZ.

9. Imunoprofilaksa se opravlja skladno z načeli dobre ambulantne prakse.

Za imunoprofilakso se obvezno uporabljajo brizgalka in igle za enkratno uporabo za vsako osebo posebej.

Pri imunoprofilaksi, ki se daje parenteralno, morajo biti na razpolago sredstva, ki jih uporabljamo v primeru anafilaktične reakcije.

10. S kužnim materialom, ki nastane ob imunoprofilaksi se ravna skladno z navodilom o ravnanju z odpadki, ki nastajajo pri opravljanju zdravstvene dejavnosti.

Neuporabljene preparate se z zapisnikom vrne IVZ.

11. Vodenje evidenc:

Zdravstveni zavod oziroma zasebni zdravnik, ki opravlja imunoprofilakso ali pod čigar nadzorstvom se le-ta opravlja, vodi evidenco in izda potrdilo o cepljenju.

Podatki o cepljenju in podatki o trajni kontraindikaciji za cepljenje se evidentirajo v osnovni medicinski dokumentaciji in v osebni dokument cepljene osebe (Knjižica o cepljenju, Potrdilo o cepljenju, Mednarodna izkaznica).

Zdravstveni zavod oziroma zasebni zdravnik, ki opravlja cepljenje predšolskih otrok, mora o opravljenih cepljenjih oziro-

ma izpolnjevanju tega programa voditi evidenco in poročati območnemu zavodu za zdravstveno varstvo, ta pa poroča IVZ.

Obvezno je zbiranje in vzdrževanje podatkov ter vodenje evidenc in poročanje s pomočjo enotnega računalniškega programa.

Zdravstveni zavod oziroma zasebni zdravnik, ki opravlja cepljenje šolskih otrok in ostalih skupin prebivalcev, mora o opravljenih cepljenjih oziroma izpolnjevanju tega programa poročati območnemu zavodu za zdravstveno varstvo, ta pa poroča IVZ.

IVZ poroča o opravljenem cepljenju proti tuberkulozi Bolnišnici Golnik, Kliničnemu oddelku za pljučne bolezni in alergijo.

12. O stranskih učinkih pridruženih cepljenju je treba nemudoma obvestiti Register za stranske pojave pridružene cepljenju, ki ga vodi IVZ, Trubarjeva 2, Ljubljana.

13. Dopolnilno cepljenje predšolskih in šolskih obveznikov:

Dopolnilno cepljenje predšolskih in šolskih obveznikov je potrebno opraviti, če v posamezni občini in v katerem koli delu naselja ni cepljenih:

- 95% obveznikov proti ošpicam, mumpsu, rdečkam, otroški paralizi, davici, tetanusu oslovskemu kašlju, haemophilusu influenzae (tip b) in hepatitisu B;

- 90% obveznikov proti drugim nalezljivim boleznim, za katere je cepljenje obvezno po imunizacijskem programu.

14. Finančna sredstva za izvajanje posameznih programov imunoprofilakse so sestavni del programov imunoprofilakse za posamezne skupine.

III

Ta program začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

PROGRAM IMUNOPROFILAKSE ZA LETO 2001 ZA PREDŠOLSKE OTROKE

1. CEPLJENJE PROTI:

tuberkulozi
davici
tetanusu
oslovskemu kašlju
otroški paralizi
haemophilusu influenzae (tip b)
ošpicam
mumpsu
rdečkam

CEPLJENJE V PRIMERU INDIKACIJE PROTI:

tifusu
hepatitisu A
meningokoknemu meningitisu
pnevmokoku
noricam
klopnemu meningoencefalitisu
gripi

2. CEPLJENJE IN SEROPROFILAKSA V PRIMERU INDIKACIJE PROTI:

hepatitisu B
steklini
tetanusu

1. CEPLJENJE

1.1. Cepljenje proti tuberkulozi

Cepljenje se opravi z enim odmerkom BCG cepiva.

Cepljenje je obvezno za otroke v prvem letu starosti.

Cepljenje novorojenčkov se opravi v porodnišnici, cepljenje otrok, rojenih izven porodnišnic, mora biti opravljeno do dopolnjenih 2 mesecev starosti.

Otroci, ki niso bili cepljeni niti v porodnišnici niti do dopolnjenih 2 mesecev starosti, morajo biti cepljeni do dopolnjenega 1 leta starosti.

Cepljenje otrok v prvem letu starosti se opravi brez predhodnega tuberkulinskega testa.

1.2. Cepljenje proti davici, tetanusu in oslovskemu kašlju
Cepljenje se opravi s kombiniranim acelularnim cepivom proti davici, tetanusu in oslovskemu kašlju.

1.2.1. Bazično cepljenje je obvezno:

– za otroke, rojene v letu 2000 od dopoljnih treh mesecev starosti dalje;

– za otroke, rojene v letu 2001, ko dopolnijo 3 mesece starosti.

V obeh primerih mora biti cepljenje končano do dopoljnih 12 mesecev starosti.

– za zamudnike, če še niso bili cepljeni ali niso bili popolno cepljeni ali ni dokazov o opravljenem cepljenju.

Daje se tri odmerke cepiva v presledku 1 do 3 mesecev.

Otrokom, ki ne smejo biti cepljeni proti oslovskemu kašlju, se daje dva odmerka cepiva proti davici in tetanusu.

1.2.2. Revakcinacija – ponovno cepljenje proti davici, tetanusu in oslovskemu kašlju je obvezno za otroke, ki so že bili bazično cepljeni, in sicer 1 leto od dneva končanega popolnega cepljenja in za zamudnike, ki so bili popolno cepljeni, niso pa bili revakcinirani.

Otroke, ki ne smejo biti revakcinirani proti oslovskemu kašlju, se revakcinira s cepivom proti davici in tetanusu 1 leto od dneva popolnega cepljenja.

Revakcinira se z enim odmerkom cepiva.

Bazično cepljenje in revakcinacijo proti davici, tetanusu in oslovskemu kašlju se lahko opravi sočasno s cepljenjem proti otroški paralizi in haemophilusu influenzae tip b.

1.3. Cepljenje proti otroški paralizi

Bazično cepljenje proti otroški paralizi se opravi z živim oralnim ali z mrtvim parenteralnim cepivom. Indikacijo za cepljenje z mrtvim cepivom (otroci z imunodeficienco in v primeru imunodeficiencie pri družinskih članih ali drugo) postavi zdravnik specialist.

1.3.1. Bazično cepljenje je obvezno:

– za otroke, rojene v letu 2000 od dopoljnih 3 mesecev starosti dalje;

– za otroke, rojene v letu 2001, ko dopolnijo 3 mesece starosti.

V obeh primerih mora biti cepljenje končano do dopoljnih 12 mesecev starosti.

– za zamudnike, če še niso bili cepljeni ali niso bili popolno cepljeni ali ni dokazov o opravljenem cepljenju.

Izjemoma se cepi tudi otroke, mlajše od 3 mesecev. Indikacijo za morebitno predčasno cepljenje postavi IVZ.

Cepljenje z živim oralnim polio cepivom:

Daje se tri odmerke cepiva v presledku najmanj enega meseca.

Obvezniki, ki niso prejeli predpisanih odmerkov cepiva, prejmejo samo manjkajoče odmerke.

Cepljenje z mrtvim parenteralnim polio cepivom:

Daje se tri odmerke cepiva v presledku najmanj enega meseca.

1.3.2. Revakcinacija – ponovno cepljenje je obvezno za otroke, ki so že bili bazično cepljeni z živim ali mrtvim cepivom, in sicer 1 leto po končanem popolnem cepljenju in za zamudnike, ki so bili popolno cepljeni, niso pa bili revakcinirani.

Daje se en odmerek živega oralnega cepiva, otrokom z imunodeficienco ali v primeru imunodeficiencie pri družinskih članih pa en odmerek mrtvega cepiva.

Bazično cepljenje in revakcinacijo proti otroški paralizi se lahko opravi sočasno s cepljenjem proti davici, tetanusu in oslovskemu kašlju ter haemophilusu influenzae (tip b).

1.4. Cepljenje proti haemophilusu influenzae (tip b)

Cepljenje se opravi s cepivom proti haemophilusu influenzae tip b (v nadaljnjem besedilu: Hib).

1.4.1. Bazično cepljenje je obvezno:

– za otroke, rojene v letu 2000 od dopoljnih 3 mesecev starosti dalje;

– za otroke, rojene v letu 2001, ko dopolnijo 3 mesece starosti.

V obeh primerih mora biti cepljenje končano do dopoljnih 12 mesecev starosti.

– za zamudnike, če še niso bili cepljeni ali niso bili popolno cepljeni ali ni dokazov o opravljenem cepljenju.

Daje se tri odmerke cepiva v presledku 1 do 3 mesecev.

1.4.2. Revakcinacija – ponovno cepljenje proti Hib je obvezna za otroke, ki so že bili bazično cepljeni, in sicer 1 leto od dneva končanega popolnega cepljenja (z dvema ali tremi odmerki cepiva) in za zamudnike, ki so bili popolno cepljeni, niso pa bili revakcinirani.

Revakcinira se z enim odmerkom cepiva.

Za otroke, ki so bili v letu 2000 ob cepljenju stari nad 12 mesecev in so prejeli le en odmerek cepiva, revakcinacija ni potrebna.

Bazično cepljenje in revakcinacija proti Hib se lahko opravi sočasno s cepljenjem proti davici, tetanusu in oslovskemu kašlju ter otroški paralizi.

1.5. Cepljenje proti ošpicam, mumpsu in rdečkam

Cepljenje se opravi s kombiniranim živim atenuiranim cepivom proti ošpicam, mumpsu in rdečkam.

1.5.1. Bazično cepljenje je obvezno za otroke, rojene leta 2000 od dopoljnih 12 mesecev dalje in mora biti opravljeno najpozneje do dopoljnih 18 mesecev starosti. Če bo otrok obiskoval vzgojno varstveno organizacijo pred dopolnitvijo 12 mesecev, mora opraviti cepljenje pred vstopom v kolektiv. Cepijo se otroci od dopoljnih 10 mesecev starosti.

Daje se en odmerek cepiva.

1.5.2. Cepljenje proti ošpicam, mumpsu in rdečkam je obvezno tudi za otroke, četudi so bili cepljeni, če so za to epidemiološke indikacije, ki jih postavi IVZ.

Daje se en odmerek cepiva.

1.6. Cepljenje proti ošpicam

Cepljenje se opravi z monovalentnim, živim, atenuiranim cepivom proti ošpicam.

Če IVZ oceni, da obstajajo epidemiološke indikacije za cepljenje proti ošpicam, je obvezno cepljenje tudi za otroke od 6 do 10 mesecev starosti.

Ti otroci morajo biti ponovno cepljeni v obdobju od 15 do 24 mesecev starosti.

Daje se en odmerek cepiva.

1.7. Cepljenje proti tifusu

Cepljenje se opravi s cepivom proti tifusu.

Cepljenje je obvezno za otroke starejše od dveh let, ki živijo v skupnem gospodinjstvu s klicenoscem trebušnega tifusa ali če obstajajo epidemiološke indikacije za cepljenje, ki jih postavi IVZ.

Bazično cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva.

Revakcinacija se opravi z enim odmerkom cepiva po treh letih.

1.8. Cepljenje proti hepatitisu A

Cepljenje se opravi s cepivom proti hepatitisu A, ki je pripravljeno za otroke.

Cepljenje je obvezno, če obstajajo epidemiološke indikacije za cepljenje, ki jih postavi IVZ. Indikacijo za cepljenje hemofilikov postavi zdravnik specialist.

Cepljenje se opravi skladno z navodili proizvajalca.

1.9. Cepljenje proti meningokoknemu meningitisu

Cepljenje je obvezno, če obstajajo epidemiološke indikacije za cepljenje, ki jih postavi IVZ ter določi tudi obveznike za cepljenje.

Cepljenje otrok se opravi z enim odmerkom cepiva proti meningokoknemu meningitisu, katerega sestava ustreza značilnostim povzročiteljev, ki krožijo.

1.10. Cepljenje proti pnevmokoku

Cepljenje se opravi s polivalentnim cepivom proti pnevmokoku.

Indikacijo za cepljenje otrok proti pnevmokoku postavi zdravnik specialist. Cepljenje je priporočljivo za otroke s kroničnimi kardiovaskularnimi obolenji, s kroničnimi obolenji dihal, je-ter in ledvic, za sladkorne bolnike, za otroke z anatomsko ali

funkcionalno asplenijsko, bolnike s pridobljeno ali prirojeno imunodeficienco, za otroke pred ali po presaditvi kostnega mozga.

Bazično cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva.

Revakcinacijo se opravlja z enim odmerkom cepiva skladno z navodilom proizvajalca.

1.11. Cepljenje proti noricam

Cepljenje se opravi z živim, atenuiranim cepivom proti noricam.

Indikacijo za cepljenje otrok starejših od 12 mesecev, pri katerih obstaja akutna nevarnost za okvaro zdravja zaradi okužbe z noricami (otroci z akutno levkemijo, otroci med imunosupresivno terapijo zaradi malignih obolenj ali težjih kroničnih bolezni, otroci pred presaditvijo organov, otroci s težjimi kroničnimi boleznimi), postavi zdravnik specialist.

Cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva.

1.12. Cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu

Cepljenje se opravi z mrtvim cepivom proti klopnemu meningoencefalitisu.

Cepljenje je priporočljivo za otroke za bivanje na endemskem območju.

Bazično cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu se praviloma opravi s tremi odmerki cepiva.

Revakcinacijo se opravi z enim odmerkom cepiva po 3 do 5 letih.

1.13. Cepljenje proti gripi

Cepljenje se opravi z mrtvim cepivom proti gripi, ki vsebuje antigene, ki jih za jesensko-zimsko sezono priporoči Svetovna zdravstvena organizacija.

Cepljenje je priporočljivo za otroke, ki imajo določene kronične bolezni obtočil, dihal, sečil, mišično skeletnega in vezivnega sistema, nekatere maligne neoplazme, sladkorno bolezen, nekatere bolezni krvi in krvotvornih organov ter bolezni, pri katerih je udeležen imunski odziv.

Cepljenje se opravi vsako jesen s številom odmerkov glede na starost otroka in predhodna cepljenja.

2. CEPLJENJE IN SEROPROFILAKSA

2.1. Cepljenje in seroprofilaksa proti hepatitisu B

2.1.1. Cepljenje proti hepatitisu B

Cepljenje otrok se opravi s cepivom proti hepatitisu B, dobljenim z genetskim inženiringom in vsebuje 10 mikrogramov proteina površinskega antigena v 0,5 ml cepiva.

Cepljenje je obvezno za:

- za novorojenčke HBsAg pozitivnih mater;
- otroke, ki nimajo niti antigena niti zaščitnih protiteles in živijo v tesnem stiku z osebami, ki so nosilci antigena hepatitisa B;

- otroke na hemodializnih oddelkih;
- varovance zavodov za duševno in telesno prizadete;
- hemofilike.

Otroci so praviloma cepljeni s tremi odmerki cepiva.

Novorojenčki HBsAg pozitivnih mater morajo biti cepljeni takoj po rojstvu oziroma v prvih 12 urah po rojstvu po shemi 0,1,2,12.

Novorojenčki HBsAg pozitivnih mater prejmejo hkrati s prvim odmerkom cepiva na dve različni mesti tudi ustrezno količino humanega imunoglobulina proti hepatitisu B.

Postekspozicijsko cepljenje proti hepatitisu B je priporočljivo za otroke, ki še niso bili cepljeni proti hepatitisu B ali so bili cepljeni nepopolno ali ni dokazov o cepljenju, bili pa so izpostavljeni okužbi z virusom hepatitisa B, in sicer preko kože ali sluznice.

Izpostavljeni, ki ni bil cepljen ali ni dokazov o cepljenju in je imunski status izvornega vzorca neznan ali pozitiven, prejme poleg štirih odmerkov cepiva po shemi 0,1,2,12 tudi humani imunoglobulin proti hepatitisu B. Imunoglobulin proti hepatitisu B prejme poškodovanec na dve različni mesti istočasno s prvim odmerkom cepiva.

Izpostavljeni, ki ni bil cepljen ali ni dokazov o cepljenju in je imunski status izvornega vzorca negativen, prejme štiri odmerke cepiva po shemi 0,1,2,12, brez seroprofilakse.

Izpostavljeni, ki je bil predhodno popolno cepljen in ima zaščitni nivo protiteles <10 I.E. ter je bil imunski status izvornega vzorca neznan ali pozitiven, prejme en pozitivni odmerek cepiva ter humani imunoglobulin proti hepatitisu B. Imunoglobulin proti hepatitisu B prejme poškodovanec na dve različni mesti istočasno s cepivom.

Izpostavljeni, ki je bil predhodno popolno cepljen in ima zaščitni nivo protiteles <10 I.E. ter je bil imunski status izvornega vzorca negativen, prejme en pozitiven odmerek cepiva proti hepatitisu B, brez seroprofilakse.

Za izpostavljenega, ki je bil predhodno popolno cepljen in ima zaščitni nivo protiteles >10 I.E., ne glede na imunski status izvornega vzorca, cepljenje ni potrebno.

2.1.2. Seroprofilaksa proti hepatitisu B

Seropofilakso proti hepatitisu B se opravi z dajanjem humanega imunoglobulina proti hepatitisu B za novorojenčke takoj po rojstvu oziroma v prvih 12 urah po rojstvu, za poškodovane otroke pa čimprej po poškodbi, če obstaja indikacija za seroprofilakso, in sicer na način ter v odmerku, ki ga predpiše proizvajalec.

2.2. Cepljenje in seroprofilaksa proti steklini v primeru nevarnosti za okužbo

2.2.1. Cepljenje proti steklini

Cepljenje proti steklini se opravi s cepivom, izdelanim iz kulture celic z najmanjšo zaščito 2,5 I.E. na odmerek.

Cepljenje je obvezno:

- za otroka, ki ga je ugriznila ali kako drugače ranila stekla divja ali domača žival ali žival, za katero se sumi, da je stekla;
- za otroka, ki ga je ugriznil ali kako drugače poškodoval pes, mačka ali druga žival, ki je ni mogoče imeti pod 10-dnevno veterinarsko kontrolo;
- za otroka, ki ga je ugriznil pes, mačka ali druga žival, ki v 10 dneh po ugrizu pokaže znake stekline, pogine, je ubit ali se izgubi.

Cepljenje se opravi glede na težo poškodbe skladno z navodili proizvajalca.

Za postekspozicijsko cepljenje se daje štiri odmerke cepiva, in sicer prva dva odmerka na dan ugotovitve indikacije obojestransko v deltoidni predel, sedmi dan tretji odmerek in enaindvajseti dan četrti odmerek cepiva (0,0,7,21).

V primeru indikacije, ki jo postavi zdravnik specialist na zavodu za zdravstveno varstvo, prejmejo poškodovani otroci hkrati s prvima odmerkoma cepiva tudi humani imunoglobulin proti steklini.

V primeru ponovne poškodbe se glede na eventualno predhodno cepljenje proti steklini opravi cepljenje z enim, dvema ali tremi odmerki, skladno z navodili proizvajalca oziroma dogovorjeno doktrino.

Hkrati z imunizacijo in seroprofilakso proti steklini se opravi tudi cepljenje in seroprofilaksa proti tetanusu skladno z imunizacijskim programom.

Cepljenje proti steklini opravljajo samo zavodi za zdravstveno varstvo.

2.2.2. Seroprofilaksa proti steklini

Seropofilakso proti steklini se opravi z dajanjem 20 I.E. humanega antirabičnega imunoglobulina na kilogram telesne teže.

Indikacijo za seroprofilakso postavi zdravnik specialist na zavodu za zdravstveno varstvo skladno z navodilom proizvajalca.

Otrok prejme predpisani odmerek humanega antirabičnega imunoglobulina takoj po ugotovitvi indikacije istočasno s prvima dvema odmerkoma cepiva.

Seropofilakso proti steklini opravljajo samo zavodi za zdravstveno varstvo.

2.3. Cepljenje in seroprofilaksa proti tetanusu v primeru nevarnosti za okužbo

Pred cepljenjem in seroprofilakso poškodovanega otroka je obvezno pridobiti dokumentacijo o predhodnih cepljenjih, nato prejme otrok le manjkajoče doze.

2.3.1. Cepljenje proti tetanusu

Popolno postekspozicijsko cepljenje je obvezno v primeru poškodbe za otroke, ki še niso bili cepljeni proti tetanusu ali če ni dokazov o cepljenju. Daje se tri odmerke cepiva proti davici,

tetanusu in oslovskemu kašlju ali dva odmerka cepiva proti davici in tetanusu ter v obeh primerih še en odmerek po 1 letu.

Poškodovani otroci, pri katerih je potrebno popolno cepljenje, prejmejo istočasno s prvim odmerkom cepiva – na dve različni mesti – tudi ustrezni odmerek humanega antitetanusa imunoglobulina.

Poškodovani otroci, ki so bili v preteklosti cepljeni z enim ali dvema odmerkoma cepiva ali so bili popolno cepljeni pred več kot petimi leti, prejmejo ustrezno število odmerkov cepiva, ob indikaciji pa tudi humani imunoglobulin proti tetanusu.

2.3.2. Seroprofilaksa proti tetanusu

Seroprofilaksa proti tetanusu se opravi z dajanjem humanega antitetaničnega imunoglobulina takoj po ugotovitvi indikacije za postekspozicijsko cepljenje.

3. POSEBNE DOLOČBE

3.1. Podatki o obveznikih

Zdravstveni zavod oziroma zasebni zdravnik, ki opravlja obvezno cepljenje, prejema od Ministrstva za notranje zadeve, Oddelek za registracijo prebivalstva, preko območnega zavoda za zdravstveno varstvo mesečno podatke o novorojencih ter o doseljenih, odseljenih in umrlih otrocih do dopolnjenih 5 let starosti. Podatke prejema, zbira in o njih poroča s pomočjo enotnega računalniškega programa.

3.2. Preverjanje cepilnega stanja

Cepilno stanje predšolskih otrok je potrebno preveriti in opraviti manjkajoča cepljenja skladno s 4. točko splošnih določb tega programa.

4. FINANCIRANJE

Obvezna cepljenja so sestavni del delovnega programa in finančnega načrta zdravstvenih zavodov oziroma zasebnih zdravnikov. Za zavarovane osebe se financira iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja, za upravičence iz 7. člena zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 9/92, 13/93, 9/96, 29/98, 77/98, 6/99 in 56/99) pa iz državnega proračuna.

Stroške za nabavo in distribucijo cepiva, ki sodijo v obvezno zdravstveno zavarovanje, poravnava Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije neposredno IVZ.

Cepljenje proti gripi, pnevmokoknim infekcijam, hepatitisu A, meningokoknemu meningitisu in noricam se v utemeljenih in dokumentiranih primerih plača iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja skladno z navodilom, ki ga izda minister, pristojen za zdravstvo.

Neobvezno cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu plača uporabnik oziroma organizator bivanja na endemskem območju.

PROGRAM IMUNOPROFILAKSE ZA ŠOLSKO LETO 2001/2002 ZA UČENCE, DIJAKE IN ŠTUDENTE

1. CEPLJENJE PROTI:

ošpicam
mumpsu
rdečkam
davici
tetanusu
otroški paralizi
hepatitisu B

CEPLJENJE V PRIMERU INDIKACIJE PROTI:

tifusu
klopnemu meningoencefalitisu
hepatitisu A
pnevmokoku
meningokoknemu meningitisu
noricam
gripi

2. CEPLJENJE IN SEROPROFILAKSA V PRIMERU INDIKACIJE PROTI:

hepatitisu B
steklini
tetanusu

1. CEPLJENJE

1.1. Cepljenje proti ošpicam, mumpsu in rdečkam

Cepljenje se opravi s kombiniranim živim atenuiranim cepivom proti ošpicam, mumpsu in rdečkam.

1.1.1. Revakcinacija – ponovno cepljenje (drugi odmerek cepiva) proti ošpicam, mumpsu in rdečkam je obvezno za učence, ki v šolskem letu 2001/2002 obiskujejo 1. razred osnovne šole in za zamudnike.

Cepljenje se opravi pri sistematskem pregledu za vstop v 1. razred osnovne šole. Če učenci niso bili cepljeni pri sistematskem pregledu za vstop v šolo, se jih cepi v 1. razredu, lahko sočasno s revakcinacijo proti otroški paralizi ali s cepljenjem proti hepatitisu B.

Če je učenec ob vstopu v šolo ali v 1. razredu prvič cepljen proti ošpicam, mumpsu in rdečkam je obvezna revakcinacija (drugi odmerek cepiva) čez 1 mesec.

1.1.2. Cepljenje proti ošpicam, mumpsu in rdečkam je obvezno tudi za dijake in študente pred vstopom na šolanje, če še niso bili cepljeni.

Če je dijak ali študent ob vstopu na šolanje prvič cepljen proti ošpicam, mumpsu in rdečkam je obvezna revakcinacija čez 1 mesec.

1.1.3. Ponovno cepljenje proti ošpicam, mumpsu in rdečkam je obvezno tudi za učence, dijake in študente, ki so bili cepljeni, če so za to epidemiološke indikacije, ki jih postavi IVZ. Daje se en odmerek ustreznega cepiva.

1.2. Cepljenje proti davici in tetanusu

Cepljenje se opravi s kombiniranim cepivom proti davici in tetanusu.

Revakcinacija – ponovno cepljenje je obvezno za učence, ki v šolskem letu 2001/2002 obiskujejo 3. (če niso bili cepljeni v 1. razredu) oziroma 7. razred osnovne šole in za zamudnike.

Daje se en odmerek cepiva.

Revakcinacijo proti davici in tetanusu se v 7. razredu lahko opravi sočasno s revakcinacijo proti otroški paralizi.

Učenci v 3. in 7. razredu, ki še niso bili cepljeni ali nimajo dokumentacije o cepljenju, morajo biti bazično cepljeni.

Daje se tri odmerke cepiva.

1.3. Cepljenje proti otroški paralizi

Cepljenje proti otroški paralizi se opravi z živim ali z mrtvim parenteralnim cepivom. Indikacijo za cepljenje z mrtvim cepivom (učenci, dijaki in študenti z imunodeficienco in v primeru imunodeficiencie pri družinskih članih ali drugo) postavi zdravnik specialista.

Revakcinacija-ponovno cepljenje je obvezno za učence, ki v šolskem letu 2001/2002 obiskujejo 1. oziroma 7. razred osnovne šole in za zamudnike.

Učence 1. razreda osnovne šole se lahko cepi tudi pri sistematskem pregledu za vstop v 1. razred.

Daje se en odmerek cepiva.

Revakcinacijo proti otroški paralizi se lahko opravi v 1. razredu sočasno s cepljenjem proti ošpicam, mumpsu in rdečkam ali s cepljenjem proti hepatitisu B, v 7. razredu pa sočasno s cepljenjem proti davici in tetanusu.

Učenci v 1. oziroma 7. razredu, ki še niso bili cepljeni v predšolski dobi ali nimajo dokumentacije o cepljenju, morajo biti bazično cepljeni.

Za bazično cepljenje se daje tri odmerke živega cepiva v presledku najmanj enega meseca ali tri odmerke mrtvega cepiva v presledku najmanj enega meseca.

Učenci, ki niso bili popolno cepljeni v predšolski dobi, prejmejo manjkajoče odmerke.

1.4. Cepljenje proti hepatitisu B

Cepljenje se opravi s cepivom proti hepatitisu B, dobljenim z genetskim inženiringom in vsebuje 10 mikrogramov proteina površinskega antigena v 0,5 ml cepiva.

Bazično cepljenje je obvezno za učence, ki v šolskem letu 2001/2002 obiskujejo 1. razred osnovne šole in za zamudnike. Daje se tri odmerke cepiva.

Obveznik za šolo prejme prvi odmerek cepiva pri sistematskem pregledu za vstop v 1. razred. Drugi odmerek cepiva prejme čez 4 do 12 tednov, tretjega pa pri sistematskem pregledu v 1. razredu čez 6 do 14 mesecev po prvem odmerku.

Bazično cepljenje proti hepatitisu B se lahko opravi sočasno z revakvacijo proti otroški paralizi ali z revakvacijo proti ošpicam, mumpsu in rdečkam.

Cepljenje zamudnikov se opravi s cepivom proti hepatitisu B s koncentracijo in v odmerku, ki ga glede na starost predpiše proizvajalec.

1.5. Cepljenje proti tetanusu

Cepljenje se opravi s cepivom proti tetanusu.

Revakvacija – ponovno cepljenje je obvezno za dijake, ki v šolskem letu 2001/2002 obiskujejo predzadnji ali zadnji letnik srednješolskega izobraževanja ter mladino do dopolnjenih 18 let starosti, ki ne obiskuje šole.

Daje se en odmerek cepiva.

Cepljenje je obvezno tudi za dijake, ki dotlej niso bili cepljeni ali če ni dokazov o cepljenju.

Daje se tri odmerke cepiva.

1.6. Cepljenje proti davici

Cepljenje proti davici se opravi s cepivom, ki je pripravljeno za otroke nad 6 let in za odrasle.

Če se pojavi davica v epidemični obliki, je cepljenje proti davici obvezno tudi za osebe, stare več kot 14 let, ki utegnejo biti izpostavljene nevarnosti okužbe.

Daje se en odmerek cepiva.

1.7. Cepljenje proti tifusu

Cepljenje se opravi s cepivom proti tifusu.

Cepljenje proti tifusu je obvezno za učence, dijake in študente, ki živijo v skupnem gospodinjstvu s klicenoscem trebušnega tifusa ali, če obstajajo epidemiološke indikacije, ki jih postavi IVZ.

Bazično cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva.

Revakvacijo se opravlja z enim odmerkom vsaka 3 leta, dokler traja nevarnost okužbe.

1.8. Cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu

Cepljenje se opravi z mrtvim cepivom proti klopnemu meningoencefalitisu.

Cepljenje je obvezno za dijake in študente, ki so pri praktičnih vajah izpostavljeni nevarnosti okužbe.

Cepljenje je priporočljivo za učence, dijake in študente za bivanje na endemskem območju.

Bazično cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu se praviloma opravi s tremi odmerki.

Revakvacijo se opravlja z enim odmerkom cepiva vsakih 3 do 5 let, dokler obstaja nevarnost okužbe.

1.9. Cepljenje proti hepatitisu A

Cepljenje se opravi s cepivom proti hepatitisu A.

Učence in dijake do vključno 18 leta starosti se cepi s cepivom s koncentracijo 720 I.E.v 0,5 ml cepiva, starejše pa s cepivom s koncentracijo 1440 I.E.v 1,0 ml cepiva.

Cepljenje je obvezno, če obstajajo epidemiološke indikacije za cepljenje, ki jih postavi IVZ. Indikacijo za cepljenje hemofilikov postavi zdravnik specialist.

Cepljenje se opravi skladno z navodili proizvajalca.

1.10. Cepljenje proti pnevmokoku

Cepljenje se opravi s polivalentnim cepivom proti pnevmokoku.

Indikacijo za cepljenje učencev, dijakov in študentov proti pnevmokoku postavi zdravnik specialist. Cepljenje je priporočljivo za učence, dijake in študente s kroničnimi kardiovaskularnimi obolenji, s kroničnimi obolenji dihal, jeter in ledvic, za sladkorne bolnike, za osebe z anatomsko ali funkcionalno asplenijo, bolnike s pridobljeno ali prirojeno imunodeficienco, za osebe pred ali po presaditvi kostnega mozga.

Bazično cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva.

Revakvacijo se opravlja z enim odmerkom cepiva skladno z navodilom proizvajalca.

1.11. Cepljenje proti meningokoknemu meningitisu

Cepljenje je obvezno, če obstajajo epidemiološke indikacije za cepljenje, ki jih postavi IVZ ter določi tudi obveznike za cepljenje.

Cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva proti meningokoknemu meningitisu, katerega sestava ustreza značilnostim povzročiteljev, ki krožijo.

1.12. Cepljenje proti noricam

Cepljenje se opravi z živim, atenuiranim cepivom proti noricam.

Indikacijo za cepljenje učencev, dijakov in študentov, pri katerih obstaja akutna nevarnost za okvaro zdravja zaradi okužbe z noricami (osebe z akutno levkemijo, osebe med jemanjem imunosupresivne terapije zaradi malignih obolenj ali težjih kroničnih bolezni, osebe pred presaditvijo organov, osebe s težjimi kroničnimi boleznimi), postavi zdravnik specialist.

Cepljenje se opravi s številom odmerkov, ki jih glede na starost predpiše proizvajalec.

1.13. Cepljenje proti gripi

Cepljenje se opravi z mrtvim cepivom proti gripi, ki vsebuje antigene, ki jih za jesensko-zimsko sezono priporoči Svetovna zdravstvena organizacija.

Cepljenje je priporočljivo za učence, dijake in študente, ki imajo določene kronične bolezni obtočil, dihal, sečil, mišično skeletnega in vezivnega sistema, nekatere maligne neoplazme, sladkorno bolezen, nekatere bolezni krvi in krvotvornih organov ter bolezni, pri katerih je udeležen imunski odziv.

Cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva vsako jesen.

2. CEPLJENJE IN SEROPROFILAKSA

2.1. Cepljenje in seroprofilaksa proti hepatitisu B

2.1.1. Cepljenje proti hepatitisu B

Cepljenje se opravi s cepivom proti hepatitisu B, dobljenim z genetskim inženiringom, in sicer s koncentracijo in v odmerku, ki ga glede na starost predpiše proizvajalec.

a) Preekspozicijsko cepljenje je obvezno (poleg obveznikov iz točke 1.4.) za:

– učence, dijake in študente, ki nimajo niti antigena niti zaščitnih protiteles in živijo v tesnem stiku z osebami, ki so nosilci antigena hepatitisa B;

– dijake in študente zdravstvenih šol, ki so pri praktičnem pouku izpostavljeni okužbi z virusom hepatitisa B pred pričetkom praktičnega pouka;

– študente medicine in stomatologije pred pričetkom praktičnih vaj;

– bolnike na hemodializnih oddelkih;

– varovance zavodov za duševno in telesno prizadete;

– hemofilike;

– uživalce drog z injiciranjem;

– bolnike s spolnimi boleznimi.

Cepljenje se opravi praviloma s tremi odmerki cepiva.

b) Postekspozicijsko cepljenje proti hepatitisu B je priporočljivo za učence, dijake in študente, ki še niso bili cepljeni proti hepatitisu B ali so bili cepljeni nepopolno ali ni dokazov o cepljenju, bili pa so pri praktičnih vajah izpostavljeni okužbi z virusom hepatitisa B, in sicer preko kože ali sluznice.

Izpostavljeni, ki ni bil cepljen ali ni dokazov o cepljenju in je imunski status izvornega vzorca neznan ali pozitiven, prejme poleg štiri odmerkov cepiva po shemi 0,1,2,12 tudi humani imunoglobulin proti hepatitisu B. Imunoglobulin proti hepatitisu B prejme poškodovanec na dve različni mesti istočasno s prvim odmerkom cepiva.

Izpostavljeni, ki ni bil cepljen ali ni dokazov o cepljenju in je imunski status izvornega vzorca negativen, prejme štiri odmerke cepiva po shemi 0,1,2,12, brez seroprofilakse.

Izpostavljeni, ki je bil predhodno popolno cepljen in ima zaščitni nivo protiteles <10 I.E. ter je bil imunski status izvornega vzorca neznan ali pozitiven, prejme en poživljeni odmerek cepiva ter humani imunoglobulin proti hepatitisu B. Imunoglobulin

proti hepatitisu B prejme poškodovanec na dve različni mesti istočasno s cepivom.

Izpostavljeni, ki je bil predhodno popolno cepljen in ima zaščitni nivo protiteles <10 I.E. ter je bil imunski status izvornega vzorca negativen, prejme en pozitivni odmerek cepiva proti hepatitisu B, brez seroprofilakse.

Za izpostavljenega, ki je bil predhodno popolno cepljen in ima zaščitni nivo protiteles >10 I.E., ne glede na imunski status izvornega vzorca, cepljenje ni potrebno.

2.1.2. Seroprofilaksa proti hepatitisu B

Seroprofilakso proti hepatitisu B se opravi z dajanjem humanega imunoglobulina proti hepatitisu B osebam, za katere je obvezno postekspozicijsko cepljenje proti hepatitisu B in obstaja indikacija za seroprofilakso.

Humani imunoglobulin proti hepatitisu B se daje čimprej po poškodbi na način in v odmerku, ki ga določi proizvajalec.

2.2. Cepljenje in seroprofilaksa proti steklini

Cepljenje proti steklini se opravi s cepivom, izdelanim iz kulture celic z najmanjšo zaščito 2,5 I.E. na odmerek.

2.2.1. Cepljenje proti steklini

a) Preekspozicijsko cepljenje je obvezno za dijake in študente, ki se pri praktičnem pouku lahko okužijo z virusom stekline.

Daje se tri odmerke cepiva ter en odmerek po 1 letu skladno s shemo za preekspozicijsko cepljenje.

b) Postekspozicijsko cepljenje proti steklini je obvezno za učence, dijake in študente, ki so izpostavljeni okužbi z virusom stekline, in sicer:

– za osebo, ki jo je ugriznila ali kako drugače ranila stekla divja ali domača žival ali žival, za katero se sumi, da je stekla;

– za osebo, ki jo je ugriznil ali kako drugače poškodoval pes, mačka ali druga žival, ki je ni mogoče imeti pod 10-dnevno veterinarsko kontrolo;

– za osebo, ki jo je ugriznil pes, mačka ali druga žival, ki v 10 dneh po ugrizu pokaže znake stekline, pogine, je ubita ali se izgubi;

– za osebo, ki se je utegnila okužiti z virusom stekline preko sluznice ali poškodovane kože.

Cepljenje se opravi glede na težo poškodbe skladno z navodili proizvajalca.

Za postekspozicijsko cepljenje se daje štiri odmerke cepiva, in sicer prva dva odmerka na dan ugotovitve indikacije obojestransko v deltoidni predel, sedmi dan tretji odmerek in enaindvajseti dan četrti odmerek cepiva (0,0,7,21).

V primeru indikacije, ki jo postavi zdravnik specialist na zavodu za zdravstveno varstvo, prejmejo poškodovane osebe hkrati s prvima odmerkoma cepiva tudi humani imunoglobulin proti steklini.

V primeru ponovne poškodbe se glede na eventualno predhodno cepljenje proti steklini opravi cepljenje z enim, dvema ali tremi odmerki, skladno z navodili proizvajalca oziroma dogovorjeno doktrino.

Hkrati z imunizacijo in seroprofilakso proti steklini se opravi tudi cepljenje in seroprofilaksa proti tetanusu skladno z imunizacijskim programom.

Cepljenje proti steklini opravljajo samo zavodi za zdravstveno varstvo.

2.2.2. Seroprofilaksa proti steklini

Seroprofilakso proti steklini se opravi s humanim antirabičnim imunoglobulinom.

Indikacijo za seroprofilakso postavi zdravnik specialist na zavodu za zdravstveno varstvo skladno z navodilom proizvajalca.

Opravi se z dajanjem 20 I.E. humanega antirabičnega imunoglobulina na kilogram telesne teže, takoj po ugotovitvi indikacije istočasno s prvima dvema odmerkoma cepiva.

Seroprofilakso proti steklini opravljajo samo zavodi za zdravstveno varstvo.

2.3. Cepljenje in seroprofilaksa proti tetanusu v primeru nevarnosti za okužbo zaradi poškodbe.

Pred cepljenjem in seroprofilakso poškodovanega učenca, dijaka ali študenta je potrebno obvezno pridobiti dokumentacijo o predhodnih cepljenjih in nato opraviti samo manjkajoča cepljenja.

2.3.1. Cepljenje proti tetanusu

Cepljenje se opravi s cepivom proti tetanusu ali s cepivom proti davici in tetanusu.

Popolno postekspozicijsko cepljenje proti tetanusu je obvezno v primeru poškodbe za učence, dijake in študente, ki še niso bili cepljeni ali če ni dokazov o cepljenju.

Daje se tri odmerke kombiniranega cepiva proti davici in tetanusu ali monovalentnega cepiva proti tetanusu.

Poškodovani učenci, dijaki in študenti, pri katerih je potrebno popolno cepljenje, prejmejo na dve različni mesti s prvim odmerkoma cepiva tudi odmerek humanega antitetaničnega imunoglobulina.

Poškodovani učenci, dijaki in študenti, ki so bili v preteklosti cepljeni z enim ali dvema odmerkoma cepiva ali so bili popolno cepljeni ali revakcinirani pred več kot 5 leti, prejmejo ustrezno število odmerkov cepiva, ob indikaciji pa tudi humani imunoglobulin proti tetanusu.

2.3.2. Seroprofilaksa proti tetanusu

Seroprofilakso proti tetanusu se opravi z dajanjem humanega antitetaničnega imunoglobulina.

Seroprofilaksa proti tetanusu je obvezna in se opravi glede na cepilni status.

Seroprofilakso proti tetanusu se opravi takoj po ugotovitvi indikacije, hkrati pa se da prvi odmerek cepiva proti tetanusu.

3. POSEBNE DOLOČBE

3.1. Preverjanje cepilnega stanja

Cepilno stanje učencev, dijakov in študentov je potrebno preveriti in opraviti manjkajoča cepljenja skladno s 4. točko splošnih določb in tudi:

– dijakom in študentom pred pričetkom opravljanja praktičnih vaj oziroma dela, kjer so izpostavljeni nalezljivim boleznim.

3.2. Izvajanje cepljenja

Cepljenje učencev, dijakov in študentov opravljajo šolski zdravniki v javnih zavodih,

Zdravstveni dom za študente Univerze v Ljubljani, študentska ambulanta v okviru medicine dela Zdravstvenega doma Maribor ter zasebni zdravniki.

Cepljenje dijakov in študentov opravljajo tudi ambulante območnih zavodov za zdravstveno varstvo in IVZ.

Po pridobitvi seznamov dijakov in študentov od šol in univerz ambulante določijo prioriteto vrste cepljenj in oseb za cepljenje glede na tveganje za okužbo s povzročitelji nalezljivih bolezni. Prioriteto cepljenj potrdi nacionalni koordinator.

4. FINANCIRANJE

Obvezna cepljenja so sestavni del delovnega programa in finančnega načrta zdravstvenih zavodov oziroma zasebnih zdravnikov. Za zavarovane osebe se financira iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja, za upravičence iz 7. člena zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju pa iz državne proračuna.

Stroške za nabavo in distribucijo cepiva, ki sodijo v obvezno zdravstveno zavarovanje poravnava Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije neposredno IVZ.

Cepljenje proti gripi, pnevmokoknim infekcijam, hepatitisu A, meningokoknemu meningitisu in noricam se v utemeljenih in dokumentiranih primerih plača iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja skladno z navodilom, ki ga izda minister za zdravstvo.

Neobvezno cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu plača uporabnik oziroma organizator bivanja na endemskem področju.

PROGRAM IMUNOPROFILAKSE ZA NABORNIKE IN VOJAKE NA SLUŽENJU VOJAŠKEGA ROKA ZA LETO 2001

1. CEPLJENJE PROTI:

klopnemu meningoencefalitisu
hepatitisu B

CEPLJENJE V PRIMERU INDIKACIJE PROTI:

davici
tetanusu
otroški paralizi
ošpicam
mumpsu
rdečkam
tifusu
hepatitisu A
meningokoknemu meningitisu
gripi

1. CEPLJENJE

1.1. Cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu

Cepljenje se opravi z mrtvim cepivom proti klopnemu meningoencefalitisu.

Cepljenje je obvezno za nabornike, ki bodo v času služenja vojaškega roka izpostavljeni nevarnosti okužbe.

Bazično cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu se praviloma opravi s tremi odmerki cepiva.

Naborniki morajo pričeti s cepljenjem ob napotitvi na služenje vojaškega roka. Prvi odmerek cepiva prejme nabornik na območnem zavodu za zdravstveno varstvo en mesec pred napotitvijo na služenje vojaškega roka, drugi in tretji odmerek pa v ambulantah vojašnic Slovenske vojske oziroma na območnem zavodu za zdravstveno varstvo.

Cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu se lahko opravi sočasno s cepljenjem proti hepatitisu B.

1.2. Cepljenje proti hepatitisu B

Cepljenje je obvezno za nabornike in se opravi s 3 odmerki cepiva proti hepatitisu B, dobljenim z genetskim inženiringom in vsebuje 20 mikrogramov površinskega antigena v 1 ml cepiva.

Naborniki morajo pričeti s cepljenjem ob napotitvi na služenje vojaškega roka. Prvi odmerek cepiva prejme nabornik na območnem zavodu za zdravstveno varstvo en mesec pred napotitvijo na služenje vojaškega roka, drugi in tretji odmerek pa v ambulantah vojašnic Slovenske vojske oziroma na območnem zavodu za zdravstveno varstvo.

Cepljenje proti hepatitisu B se lahko opravi sočasno s cepljenjem proti klopnemu meningoencefalitisu.

1.3. Cepljenje proti davici

Cepljenje se opravi z monovalentnim cepivom proti davici, ki je pripravljeno za odrasle osebe ali s kombiniranim cepivom proti davici in tetanusu.

Ob pojavu epidemije davice je cepljenje proti davici obvezno za vojake, ki utegnejo biti na služenju vojaškega roka izpostavljeni nevarnosti okužbe.

Daje se število odmerkov, odvisno od predhodnega cepilnega statusa.

1.4. Cepljenje proti tetanusu

Cepljenje se opravi z monovalentnim cepivom proti tetanusu ali s kombiniranim cepivom proti davici in tetanusu.

Cepljenje je obvezno za nabornike, ki dotlej niso bili cepljeni ali če ni dokazov o cepljenju. Daje se tri odmerke cepiva.

Naborniki morajo začeti s cepljenjem ob zdravstvenem pregledu in oceni sposobnosti za služenje vojaškega roka.

1.5. Cepljenje proti otroški paralizi

Cepljenje proti otroški paralizi se opravi z živim oralnim ali z mrtvim parenteralnim cepivom. Indikacijo za cepljenje z mrtvim cepivom postavi zdravnik specialist.

Cepljenje proti otroški paralizi je obvezno za nabornike, ki še niso bili cepljeni ali niso bili popolno cepljeni ali nimajo dokumentacije o cepljenju.

Cepljenje se opravi ob zdravstvenem pregledu in oceni sposobnosti za služenje vojaškega roka.

Za bazično cepljenje se daje tri odmerke živega cepiva v presledku enega meseca, ali tri odmerke mrtvega cepiva v presledku najmanj enega meseca.

Za revakcinacijo se daje ustrezno število manjkajočih odmerkov.

1.6. Cepljenje proti ošpicam, mumpsu in rdečkam
Cepljenje se opravi s kombiniranim živim atenuiranim cepivom proti ošpicam, mumpsu in rdečkam ali odgovarjajočimi monovalentnimi cepivi.

1.6.1. Cepljenje proti ošpicam in mumpsu je obvezno za nabornike, če do tedaj še niso bili cepljeni.

Cepljenje se opravi ob zdravstvenem pregledu in oceni sposobnosti za služenje vojaškega roka.

Daje se en odmerek ustreznega cepiva.

1.6.2. Cepljenje ali revakcinacija-ponovno cepljenje proti ošpicam, mumpsu in rdečkam je obvezno za vojake na služenju vojaškega roka, četudi so bili cepljeni, če so za to epidemiološke indikacije, ki jih je ugotovil IVZ.

Daje se en odmerek ustreznega cepiva.

1.7. Cepljenje proti tifusu

Cepljenje se opravi s cepivom proti tifusu.

Cepljenje proti tifusu je obvezno za vojake na služenju vojaškega roka, če obstajajo epidemiološke indikacije za cepljenje, ki jih postavi IVZ.

Daje se en odmerek cepiva.

1.8. Cepljenje proti hepatitisu A

Cepljenje se opravi s cepivom proti hepatitisu A.

Cepljenje je obvezno, če obstajajo epidemiološke indikacije za cepljenje, ki jih postavi IVZ.

Cepljenje se opravi skladno z navodili proizvajalca.

1.9. Cepljenje proti meningokoknemu meningitisu

Cepljenje je obvezno, če obstajajo epidemiološke indikacije za cepljenje, ki jih postavi IVZ ter določi tudi obveznike za cepljenje.

Cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva proti meningokoknemu meningitisu, katerega sestava ustreza značilnostim povzročiteljev, ki krožijo.

1.10. Cepljenje proti gripi

Cepljenje se opravi z mrtvim cepivom proti gripi, ki vsebuje antigene, ki jih za jesensko-zimsko sezono priporoči Svetovna zdravstvena organizacija.

Cepljenje je priporočljivo za vojake na služenju vojaškega roka.

Daje se en odmerek cepiva vsako jesen.

2. POSEBNE DOLOČBE

Cepilno stanje nabornikov je potrebno preveriti in opraviti manjkajoča cepljenja skladno s 4. točko splošnih določb in tudi:
– ob naboru, ob napotitvi na služenje vojaškega roka, ob vstopu in izstopu iz vojašnice.

3. FINANCIRANJE

Program obveznega cepljenja za nabornike in vojake na služenju vojaškega roka za leto

2001 se financira iz državnega proračuna.

PROGRAM IMUNOPROFILAKSE ZA OSEBE, KI SO PRI OPRAVLJANJU DELA IZPOSTAVLJENE NALEZLJIVIM BOLEZNIM ZA LETO 2001

1. CEPLJENJE PROTI:

davici
tetanusu
hepatitisu B
hepatitisu A
klopnemu meningoencefalitisu
meningokoknemu meningitisu
ošpicam
rdečkam
steklini
tifusu
otroški paralizi
noricam
mumpsu
gripi

1. CEPLJENJE**1.1. Cepljenje proti davici**

Cepljenje se opravi s monovalentnim cepivom proti davici, ki je pripravljeno za odrasle osebe ali s kombiniranim cepivom proti davici in tetanusu.

Cepljenje je obvezno za osebe, ki so pri svojem delu izpostavljene okužbi s povzročiteljem davice ali pri svojem delu lahko prenesejo okužbo na druge osebe.

Cepljenje se opravi s številom odmerkov glede na predhodni cepilni status.

Revakcinacijo se opravlja z enim odmerkom cepiva vsakih 10 let, dokler traja nevarnost okužbe.

1.2. Cepljenje proti tetanusu

Cepljenje se opravi s monovalentnim cepivom proti tetanusu ali s kombiniranim cepivom proti davici in tetanusu.

Cepljenje proti tetanusu je obvezno za osebe, ki so pri svojem delu izpostavljene nevarnosti okužbe s tetanusom.

Cepljenje se opravi s številom odmerkov glede na predhodni cepilni status.

Revakcinacijo se opravlja z enim odmerkom cepiva vsakih 10 let, dokler obstaja nevarnost okužbe.

1.3. Cepljenje proti hepatitisu B

Cepljenje se opravi s cepivom proti hepatitisu B, dobljenim z genetskim inženiringom in vsebuje 20 mikrogramov površinskega antigena v 1 ml cepiva.

Cepljenje je obvezno za osebe, ki so pri svojem delu izpostavljene okužbi z virusom hepatitisa B ali pri svojem delu lahko prenesejo okužbo na druge osebe.

Praviloma se cepi s tremi odmerki cepiva.

1.4. Cepljenje proti hepatitisu A

Cepljenje se opravi s cepivom proti hepatitisu A.

Cepljenje je obvezno za osebe, ki so pri svojem delu izpostavljene okužbi z virusom hepatitisa A in za osebe, ki pri svojem delu lahko prenesejo okužbo na druge osebe. To so osebe, ki delajo v neposredni proizvodnji oziroma pri pripravi hitrokvartiljnih živil in pri pripravi gotovih jedi v sistemih javne prehrane. Cepljenje proti hepatitisu A je obvezno tudi za osebe, ki zaradi svojega dela potujejo v območja, kjer obstaja tveganje za okužbo.

Cepi se s skladno z navodili proizvajalca.

Revakcinacijo se opravlja, dokler traja nevarnost okužbe.

1.5. Cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu

Cepljenje se opravi z mrtvim cepivom proti klopnemu meningoencefalitisu.

Cepljenje je obvezno za osebe, ki so pri svojem delu izpostavljene nevarnosti okužbe z virusom klopnega meningoencefalitisa.

Bazično cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu se praviloma opravi s tremi odmerki cepiva.

Revakcinacijo se opravlja na 3 do 5 let, dokler obstaja nevarnost okužbe.

1.6. Cepljenje proti meningokoknemu meningitisu

Cepljenje se opravi s cepivom proti meningokoknemu meningitisu.

Cepljenje je obvezno za osebe, ki so pri svojem delu izpostavljene nevarnosti okužbe z meningokoknim meningitisom ali pri svojem delu lahko prenesejo okužbo na druge osebe.

Cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva.

Revakcinacijo se opravlja, dokler obstaja nevarnost okužbe.

1.7. Cepljenje proti ošpicam

Cepljenje se opravi z živim atenuiranim cepivom proti ošpicam.

Cepljenje proti ošpicam je obvezno za osebe, ki so pri svojem delu izpostavljene nevarnosti okužbe ali pri svojem delu lahko prenesejo okužbo na druge osebe.

Cepljenje se opravi s številom odmerkov glede na predhodni cepilni status.

1.8. Cepljenje proti rdečkam

Cepljenje se opravi z živim atenuiranim cepivom proti rdečkam.

Cepljenje proti rdečkam je obvezno za ženske v fertileni dobi, ki še niso bile cepljene proti rdečkam in so pri svojem delu izpostavljene okužbi z virusom rdečk ali pri svojem delu lahko prenesejo okužbo na druge osebe.

Daje se en odmerek cepiva.

1.9. Cepljenje proti steklini

Cepljenje proti steklini se opravi s cepivom, izdelanim iz kulture celic z najmanjšo zaščito 2,5 I.E. na odmerek.

Cepljenje proti steklini je obvezno za osebe, ki so pri svojem delu izpostavljene okužbi z virusom stekline.

Cepljenje se opravi s 3 odmerki cepiva ter z 1 odmerkom po 1 letu po shemi za preekspozicijsko cepljenje.

Revakcinacijo se opravlja dokler obstaja nevarnost okužbe.

Cepljenje proti steklini opravljajo samo zavodi za zdravstveno varstvo.

1.10. Cepljenje proti tifusu

Cepljenje se opravi s cepivom proti trebušnemu tifusu.

Cepljenje proti tifusu je obvezno za osebe, ki so pri svojem delu izpostavljene nevarnosti okužbe (zaposleni pri čiščenju kanalizacije, praznjenju greznic, odstranjevanju smeti ter drugih odpadnih snovi iz naselij).

Cepljenje proti tifusu je priporočljivo za osebe, ki sodelujejo pri izvajanju del na deloviščih v izvenevropskih državah.

Bazično cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva.

Revakcinacijo se opravlja z enim odmerkom cepiva vsaka 3 leta, dokler obstaja nevarnost okužbe.

1.11. Cepljenje proti otroški paralizi

Cepljenje proti otroški paralizi se opravi z živim oralnim ali z mrtvim parenteralnim cepivom. Osebe, ki še nikoli niso bile cepljene proti tej bolezni smejo biti cepljene le z mrtvim cepivom proti otroški paralizi.

Cepljenje proti otroški paralizi je obvezno za osebe, ki so pri svojem delu izpostavljene okužbi z virusom otroške paralize.

Cepljenje se opravi s številom odmerkov glede na predhodni cepilni status.

Revakcinacijo se opravlja z enim odmerkom cepiva vsakih 10 let, dokler traja nevarnost okužbe.

1.12. Cepljenje proti noricam

Cepljenje se opravi z živim, atenuiranim cepivom proti noricam.

Cepljenje proti noricam je obvezno za osebe, ki so pri svojem delu izpostavljene nevarnosti okužbe ali pri svojem delu lahko prenesejo okužbo na druge osebe.

Daje se dva odmerka cepiva v presledku 6–10 tednov.

1.13. Cepljenje proti mumpsu

Cepljenje se opravi z živim atenuiranim cepivom proti mumpsu.

Cepljenje proti mumpsu je obvezno za osebe, ki še niso bile cepljene proti mumpsu in so pri svojem delu izpostavljene okužbi z virusom mumpsa ali pri svojem delu lahko prenesejo okužbo na druge osebe.

Daje se en odmerek cepiva.

1.14. Cepljenje proti gripi

Cepljenje se opravi z mrtvim cepivom proti gripi, ki vsebuje antigene, ki jih za jesensko-zimsko sezono priporoči Svetovna zdravstvena organizacija.

Cepljenje je priporočljivo za osebe, ki so pri svojem delu izpostavljene nevarnosti okužbe ali pri svojem delu lahko prenesejo okužbo na druge osebe.

Cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva vsako jesen.

2. POSEBNE DOLOČBE**2.1. Preverjanje cepilnega stanja**

Cepilno stanje je potrebno preveriti in opraviti manjkajoča cepljenja skladno s 4. točko splošnih določb.

2.2. Obveznost cepljenja

Cepljenje proti določeni nalezljivi bolezni je obvezno za osebe, ki so pri svojem delu izpostavljene nevarnosti okužbe in za osebe, ki s svojim delom lahko prenesejo okužbo na druge osebe. Podatke o delovnih mestih glede nevarnosti okužbe s povzročitelji nalezljivih bolezni zagotovi delodajalec. Nacionalni in območni koordinatori določijo prioriteto za vrsto cepljenj ter prioriteto oseb za cepljenje.

3. FINANCIRANJE

Obvezno cepljenje delavcev, ki so pri svojem delu izpostavljeni nevarnosti okužbe, plača delodajalec.

Praviloma je plačnik neobveznih cepljenj posameznik.

PROGRAM IMUNOPROFILAKSE
ZA LETO 2001 ZA DRUGE SKUPINE PREBIVALSTVA

1. CEPLJENJE PROTI:

ošpicam
davici
tifusu
meningokoknemu meningitisu
hepatitisu A
pnevmokoku
noricam
klopnemu meningoencefalitisu
gripi

2. CEPLJENJE IN SEROPROFILAKSA PROTI:

hepatitisu B
steklini
tetanusu

1. CEPLJENJE

1.1. Cepljenje proti ošpicam

Cepljenje se opravi z živim atenuiranim cepivom proti ošpicam.

1.1.1. Ob pojavu epidemije ošpic ali ob ugotovitvi previsokega deleža dovzetnih je cepljenje proti ošpicam obvezno za osebe, ki jih določi IVZ.

1.1.2. Cepljenje proti ošpicam je obvezno tudi za osebe, ki so bile v stiku z bolnikom z ošpicami, pa niso bile cepljene ali pa so prejele le en odmerek cepiva proti ošpicam in je od cepljenja minilo več kot 1 leto.

Cepljenje se opravi s številom odmerkov glede na predhodni cepilni status.

1.2. Cepljenje proti davici

Cepljenje se opravi z monovalentnim cepivom proti davici, ki je pripravljeno za odrasle osebe ali s kombiniranim cepivom proti davici in tetanusu.

Ob epidemiološki indikaciji, ki jo je postavil IVZ, je cepljenje proti davici obvezno za odrasle osebe, ki utegnejo biti izpostavljene nevarnosti okužbe.

Cepljenje se opravi s številom odmerkov glede na predhodni cepilni status.

1.3. Cepljenje proti tifusu

Cepljenje se opravi s cepivom proti trebušnemu tifusu.

Cepljenje proti tifusu je obvezno za osebe, ki živijo v skupnem gospodinjstvu s klicenoscem trebušnega tifusa.

Poleg tega je cepljenje obvezno tudi za osebe, za katere po epidemioloških indikacijah to določi IVZ.

Bazično cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva.

Revakcinacijo se opravlja z enim odmerkom cepiva vsaka 3 leta, dokler obstaja nevarnost okužbe.

1.4. Cepljenje proti meningokoknemu meningitisu

Cepljenje je obvezno, če obstajajo epidemiološke indikacije za cepljenje, ki jih postavi IVZ ter določi tudi obveznike za cepljenje.

Cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva proti meningokoknemu meningitisu, katerega sestava ustreza značilnostim povzročiteljev, ki krožijo.

1.5. Cepljenje proti hepatitisu A

Cepljenje se opravi s cepivom proti hepatitisu A.

Cepljenje je obvezno, če obstajajo epidemiološke indikacije za cepljenje, ki jih postavi IVZ. Indikacijo za cepljenje hemofilikov postavi zdravnik specialist.

Cepljenje se opravi skladno z navodili proizvajalca.

Revakcinacijo se opravlja skladno z navodili proizvajalca, dokler obstaja nevarnost okužbe.

1.6. Cepljenje proti pnevmokoku

Cepljenje se opravi s polivalentnim cepivom proti pnevmokoku.

Indikacijo za cepljenje oseb proti pnevmokoku postavi zdravnik specialist. Cepljenje je priporočljivo za osebe s kroničnimi kardiovaskularnimi obolenji, osebe s kroničnimi boleznimi dihal, jeter in ledvic, za sladkorne bolnike, za osebe z anatomsko ali funkcionalno asplenijo, bolnike s pridobljeno ali prirojeno imunodeficienco, za osebe pred ali po presaditvi kostnega mozga. Cepljenje se priporoča vsem, ki so starejši od 65 let.

Bazično cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva.

Revakcinacijo se opravlja z enim odmerkom cepiva skladno z navodilom proizvajalca.

1.7. Cepljenje proti noricam

Cepljenje se opravi z živim atenuiranim cepivom proti noricam.

Cepljenje je priporočljivo za osebe, ki niso prebolele noric, še zlasti kronični bolniki, bolniki z levkemijo, osebe, ki prejemajo imunosupresivno terapijo, osebe pred presaditvijo organov.

Cepljenje se opravi z dvema odmerkoma cepiva v presledku 6–10 tednov.

1.8. Cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu

Cepljenje se opravi z mrtvim cepivom proti klopnemu meningoencefalitisu.

Cepljenje je priporočljivo za osebe, ki bivajo ali predvidevajo aktivnosti na endemskem območju.

Bazično cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu se praviloma opravi s tremi odmerki cepiva.

Revakcinacijo se opravlja z enim odmerkom cepiva vsakih 3 do 5 let, dokler obstaja nevarnost okužbe.

1.9. Cepljenje proti gripi

Cepljenje se opravi z mrtvim cepivom proti gripi, ki vsebuje antigene, ki jih za jesensko-zimsko sezono priporoči Svetovna zdravstvena organizacija.

Cepljenje je priporočljivo za osebe, starejše od 60 let, za osebe, ki imajo določene kronične bolezni obtočil, dihal, sečil, mišično skeletnega in vezivnega sistema, nekatere maligne neoplazme, sladkorno bolezen, nekatere bolezni krvi in krvotvornih organov ter bolezni, pri katerih je udeležen imunski odziv.

Cepi se z enim odmerkom cepiva vsako jesen.

2. CEPLJENJE IN SEROPROFILAKSA

2.1. Cepljenje in seroprofilaksa proti hepatitisu B

2.1.1. Cepljenje proti hepatitisu B

Cepljenje se opravi s cepivom proti hepatitisu B, dobljenim z genetskim inženiringom in vsebuje 20 mikrogramov površinskega antigena v 1,0 ml cepiva.

a) Preekspozicijsko cepljenje je obvezno za:

- osebe, ki nimajo niti antigena niti zaščitnih protiteles in živijo v tesnem stiku z osebami, ki so nosilci antigena hepatitisa B. Prioriteto za cepljenje imajo spolni partnerji;
- bolnike na hemodializnih oddelkih;
- varovance zavodov za duševno in telesno prizadete;
- hemofilike;
- uživalce drog z injiciranjem;
- bolnike s spolnimi boleznimi in njihove spolne partnerje.

Cepljenje se opravi praviloma s tremi odmerki cepiva.

b) Postekspozicijsko cepljenje proti hepatitisu B, je priporočljivo za osebe, ki še niso bile cepljene proti hepatitisu B ali so bile cepljene nepopolno ali ni dokazov o cepljenju, bile pa so izpostavljene okužbi z virusom hepatitisa B, in sicer preko kože ali sluznice.

Izpostavljeni, ki ni bil cepljen ali ni dokazov o cepljenju in je imunski status izvornega vzorca neznan ali pozitiven, prejme poleg štirih odmerkov cepiva po shemi 0,1,2,12 tudi humani imunoglobulin proti hepatitisu B. Imunoglobulin proti hepatitisu B prejme poškodovanec na dve različni mesti istočasno s prvim odmerkom cepiva.

Izpostavljeni, ki ni bil cepljen ali ni dokazov o cepljenju in je imunski status izvornega vzorca negativen, prejme 4 odmerke cepiva po shemi 0,1,2,12, brez seroprofilakse.

Izpostavljeni, ki je bil predhodno popolno cepljen in ima zaščitni nivo protiteles <10 I.E. ter je bil imunski status izvornega vzorca neznan ali pozitiven, prejme en poživljeni odmerek cepiva ter humani imunoglobulin proti hepatitisu B. Imunoglobulin proti hepatitisu B prejme poškodovanec na dve različni mesti istočasno s cepivom.

Izpostavljeni, ki je bil predhodno popolno cepljen in ima zaščitni nivo protiteles <10 I.E. ter je bil imunski status izvornega vzorca negativen, prejme en poživljeni odmerek cepiva proti hepatitisu B, brez seroprofilakse.

Za izpostavljenega, ki je bil predhodno popolno cepljen in ima zaščitni nivo protiteles >10 I.E., ne glede na imunski status izvornega vzorca, cepljenje ni potrebno.

2.1.2. Seroprofilaksa proti hepatitisu B

Seroprofilakso proti hepatitisu B se opravi z dajanjem humanega imunoglobulina proti hepatitisu B osebam, za katere je priporočljivo postekspozicijsko cepljenje proti hepatitisu B in obstaja indikacija za seroprofilakso.

Humani imunoglobulin proti hepatitisu B se daje čimprej po poškodbi na način in v odmerku, ki ga predpiše proizvajalec.

2.2. Cepljenje in seroprofilaksa proti steklini

2.2.1. Cepljenje proti steklini

Cepljenje proti steklini se opravi s cepivom, izdelanim iz kulture celic z najmanjšo zaščito 2,5 I.E. na odmerek.

Postekspozicijsko cepljenje proti steklini je obvezno za vse osebe, ki so izpostavljene okužbi z virusom stekline, in sicer:

- za osebo, ki jo je ugriznila ali kako drugače ranila stekla divja ali domača žival ali žival za katero se sumi, da je stekla;

- za osebo, ki jo je ugriznil ali kako drugače poškodoval pes, mačka ali druga žival, ki je ni mogoče imeti pod 10-dnevno veterinarsko kontrolo;

- za osebo, ki jo je ugriznil pes, mačka ali druga žival, ki v 10 dneh po ugrizu pokaže znake stekline, pogine, je ubita ali se izgubi;

- za osebo, ki se je utegnila okužiti z virusom stekline preko sluznice ali poškodovane kože.

Cepljenje se opravi glede na težo poškodbe skladno z navodili proizvajalca.

Za postekspozicijsko cepljenje se daje štiri odmerke cepiva, in sicer prva dva odmerka na dan ugotovitve indikacije obojestransko v deltoidni predel, sedmi dan tretji odmerek in enaindvajseti dan četrti odmerek cepiva (0,0,7,21).

V primeru indikacije, ki jo postavi zdravnik specialist na zavodu za zdravstveno varstvo prejmejo poškodovanci hkrati s prvima odmerkoma cepiva tudi humani imunoglobulin proti steklini.

V primeru ponovne poškodbe se glede na eventualno predhodno cepljenje proti steklini opravi cepljenje z enim, dvema ali tremi odmerki, skladno z navodili proizvajalca oziroma dogovorjeno doktrino.

Hkrati z imunizacijo in seroprofilakso proti steklini se opravi tudi cepljenje in seroprofilaksa proti tetanusu skladno z imunizacijskim programom.

Cepljenje proti steklini opravljajo samo zavodi za zdravstveno varstvo.

2.2.2. Seroprofilaksa proti steklini

Seroprofilaksa proti steklini se opravi z dajanjem humanega antirabičnega imunoglobulina.

Indikacijo za seroprofilakso postavi zdravnik specialist na zavodu za zdravstveno varstvo skladno z navodilom proizvajalca.

Seroprofilaksa proti steklini se opravi z dajanjem 20 I.E. humanega antirabičnega imunoglobulina na kilogram telesne teže, takoj po ugotovitvi indikacije istočasno s prvima dvema odmerkoma cepiva.

Seroprofilakso proti steklini opravljajo samo zavodi za zdravstveno varstvo.

2.3. Cepljenje in seroprofilaksa proti tetanusu

Cepljenje se opravi s kombiniranim cepivom proti davici in tetanusu ali z monovalentnim cepivom proti tetanusu.

2.3.1. Cepljenje proti tetanusu

a) Preekspozicijsko cepljenje proti tetanusu je obvezno za vse osebe, ki še niso bile cepljene proti tetanusu ali če ni dokazov o cepljenju ali je od cepljenja ali revakcinacije preteklo več kot 10 let.

Osebam, ki še niso bile cepljene proti tetanusu ali če ni dokazov o cepljenju se daje tri odmerke kombiniranega cepiva proti davici in tetanusu ali monovalentnega cepiva proti tetanusu.

Osebam, pri katerih je od cepljenja ali revakcinacije minilo več kot 10 let, se daje en odmerek cepiva proti davici in tetanusu ali monovalentnega cepiva proti tetanusu.

b) Postekspozicijsko cepljenje

Pred cepljenjem in seroprofilakso poškodovane osebe je obvezno pridobiti dokumentacijo o predhodnih cepljenjih.

Popolno postekspozicijsko cepljenje proti tetanusu je obvezno v primeru poškodbe za osebe, ki še niso bile cepljene ali če ni dokazov o cepljenju.

Daje se tri odmerke kombiniranega cepiva proti davici in tetanusu ali monovalentnega cepiva proti tetanusu.

Poškodovanci, pri katerih je potrebno popolno cepljenje, prejmejo na dve različni mesti istočasno s prvim odmerkom cepiva tudi ustreznemu odmerku humanega antitetaničnega imunoglobulina.

Poškodovane osebe, ki so bili v preteklosti cepljene z enim ali dvema odmerkoma cepiva ali so bile popolno cepljene ali revakcinirane pred več kot petimi leti, prejmejo ustrezno število odmerkov cepiva, ob indikaciji pa tudi humani imunoglobulin proti tetanusu.

2.3.2. Seroprofilaksa proti tetanusu

Seroprofilakso proti tetanusu se opravi z dajanjem humanega antitetaničnega imunoglobulina.

Seroprofilaksa proti tetanusu je obvezna in se opravi glede na cepilni status.

Seroprofilakso proti tetanusu se opravi takoj po ugotovitvi indikacije, hkrati pa se da prvi odmerek cepiva proti tetanusu.

3. POSEBNE DOLOČBE

Cepilno stanje je potrebno preveriti in opraviti manjkajoča cepljenja skladno s 4. točko splošnih določb.

4. FINANCIRANJE

Obvezna cepljenja so sestavni del obveznega zdravstvenega zavarovanja in se financirajo iz sredstev za obvezno zdravstveno zavarovanje. Če plača stroške obveznega cepljenja Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, le-ta stroške za nabavo in distribucijo cepiva poravnava neposredno IVZ.

Cepljenje proti gripi, pnevmokoknim infekcijam, hepatitisu A, meningokoknemu meningitisu in noricam se v utemeljenih in dokumentiranih primerih plača iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja skladno z navodilom, ki ga izda minister za zdravstvo.

Praviloma je plačnik neobveznih cepljenj posameznik.

PROGRAM IMUNOPROFILAKSE IN KEMOPROFILAKSE ZA LETO 2001 ZA POTNIKE V MEDNARODNEM PROMETU

1. CEPLJENJE PROTI:

rumeni mrzlici
davici
tetanusu
gripi
hepatitisu A
hepatitisu B
meningoencefalitisu, ki ga prenašajo klopi ali komarji
meningokoknemu meningitisu
otroški paralizi

steklini
tifusu
koleri

2. KEMOPROFILAKSA PROTI: malariaji

1. CEPLJENJE

1.1. Cepljenje proti rumeni mrzlici

Cepljenje se opravi z živim cepivom proti rumeni mrzlici.

Cepljenje proti rumeni mrzlici je obvezno:

– za osebe, ki potujejo v državo, v kateri je ta bolezen;

– za osebe, ki potujejo v državo, ki zahteva cepljenje proti tej bolezni.

Za bazično cepljenje se daje en odmerek cepiva.

Revakvacijo se opravlja vsakih 10 let z enim odmerkom cepiva.

Mednarodno potrdilo o cepljenju proti rumeni mrzlici prične veljati 10 dni po bazičnem cepljenju, revakciniranim pa z dnem revakvacije in velja 10 let.

Cepljenje proti rumeni mrzlici izvaja samo IVZ.

1.2. Cepljenje proti davici

Cepljenje se opravi z monovalentnim cepivom proti davici, ki je pripravljeno za odrasle osebe ali s kombiniranim cepivom proti davici in tetanusu.

Cepljenje proti davici je obvezno za potnike, ki potujejo na območja, kjer je epidemija davice, če potniki še niso bili cepljeni ali so bili cepljeni nepopolno ali je od zadnjega odmerka popolnega cepljenja ali revakvacije minilo več kot 10 let.

Cepi se z ustreznim številom odmerkov, odvisno od cepilnega statusa.

1.3. Cepljenje proti tetanusu

Cepljenje se opravi z monovalentnim cepivom proti tetanusu ali s kombiniranim cepivom proti davici in tetanusu.

Cepljenje proti tetanusu je priporočljivo za potnike, ki še niso bili cepljeni ali so bili cepljeni nepopolno ali, če je od zadnjega odmerka popolnega cepljenja ali revakvacije minilo več kot 10 let, še zlasti, če obstaja tveganje za poškodbe (alpinizem, trekning).

Cepi se z ustreznim številom odmerkov, odvisno od cepilnega statusa.

1.4. Cepljenje proti gripi

Cepljenje se opravi z mrtvim cepivom proti gripi.

Priporočljivo je za potnike, ki potujejo v sezoni, značilni za gripo, in sicer za potnike, ki potujejo v sezoni april-september na južno zemeljsko poloblo ter v mesecih od novembra do februarja po severni polobli.

1.5. Cepljenje proti hepatitisu A

Cepljenje se opravi s cepivom proti hepatitisu A.

Cepljenje proti hepatitisu A je priporočljivo za osebe, ki potujejo na območja, kjer obstaja tveganje za okužbo s hepatitisom A.

Potnike do vključno 18 leta starosti se cepi s cepivom s koncentracijo 720 I.E.v 0,5 ml cepiva, starejše pa s cepivom s koncentracijo 1440 I.E.v 1,0 ml cepiva.

Cepi se skladno z navodili proizvajalca.

1.6. Cepljenje proti hepatitisu B

Cepljenje se opravi s cepivom proti hepatitisu B, dobljenim z genetskim inženiringom, in sicer s cepivom s koncentracijo in v odmerku, ki ga glede na starost potnika predpiše proizvajalec.

Cepljenje proti hepatitisu B je priporočljivo za potnike, ki potujejo v območja z visoko stopnjo endemije ali bodo zaradi načina potovanja in bivanja izpostavljeni večjemu tveganju za okužbo s hepatitisom B.

Praviloma se daje tri odmerke cepiva.

1.7. Cepljenje proti meningoencefalitisu, ki ga prenašajo klopi ali komarji

Cepljenje je priporočljivo za potnike v dežele, kjer je tveganje za okužbo.

Za različna geografska področja obstajajo specifična cepiva proti meningoencefalitisu, ki ga prenašajo klopi ali komarji.

Cepljenje se opravi skladno z navodili proizvajalca.

1.8. Cepljenje proti meningokoknemu meningitisu

Cepljenje proti meningokoknemu meningitisu je priporočljivo za potnike, ki potujejo na območje, kjer je epidemija meningokoknega meningitisa ali se meningokokni meningitis občasno pojavlja.

Cepljenje je priporočljivo tudi za osebe, ki so na potovanjih izpostavljene tesnemu kontaktu z domačini ali množico ljudi (npr. shodi).

Za bazično cepljenje se daje en odmerek cepiva, ki vsebuje soje, ki v teh območjih povzročajo bolezen.

1.9. Cepljenje proti otroški paralizi

Cepljenje proti otroški paralizi se opravi z živim oralnim ali z mrtvim parenteralnim cepivom.

Osebe, ki še nikoli niso bile cepljene proti tej bolezni se smejo cepiti le z mrtvim cepivom proti otroški paralizi.

Cepljenje proti otroški paralizi je priporočljivo za potnike, ki potujejo v dežele, kjer obstaja tveganje za okužbo z otroško paralizo.

Potniki, ki še niso bili cepljeni, prejmejo število odmerkov bazičnega cepljenja, sicer prejmejo le manjkajoče odmerke cepiva.

1.10. Cepljenje proti steklini

Cepljenje proti steklini se opravi s cepivom, izdelanim iz kulture celic z najmanjšo zaščito 2,5 I.E. na odmerek.

Cepljenje proti steklini je priporočljivo za potnike, ki potujejo v dežele, kjer je tveganje za okužbo s steklino, zlasti, če zaradi načina potovanja obstaja tveganje za ugriz ali poškodbo stekle živali.

Daje se tri odmerke cepiva po shemi za preekspozicijsko cepljenje.

Cepljenje proti steklini opravljajo samo IVZ in zavodi za zdravstveno varstvo.

1.11. Cepljenje proti tifusu

Cepljenje se opravi s cepivom proti tifusu.

Cepljenje proti tifusu je priporočljivo za osebe, ki potujejo v območja, kjer je zaradi epidemiološke situacije tveganje za okužbo s tifusom.

Cepljenje se opravi z enim odmerkom cepiva.

1.12. Cepljenje proti koleri

Cepljenje se opravi s cepivom proti koleri.

Cepljenje proti koleri je priporočljivo za osebe, ki potujejo v območja, kjer je zaradi epidemiološke situacije tveganje za okužbo.

2. KEMOPROFILAKSA PROTI MALARIJI

Daje se ustrezen odmerek izbranega antimalarika, odvisno od območja, na katerega potnik potuje, trajanja in namena potovanja.

Kemoprofilaksa proti malariaji je obvezna za osebe, ki odhajajo v države ali območja, v katerih je tveganje za okužbo z malariajo.

3. IZVAJANJE CEPLJENJA

Cepljenje potnikov, kemoprofilakso proti malariaji in svetovanje pred potovanjem opravljajo IVZ in območni zavodi za zdravstveno varstvo. Cepljenje proti rumeni mrzlici opravlja samo IVZ.

4. FINANCIRANJE

Cepljenje potnikov in kemoprofilaksa proti malariaji v mednarodnem prometu niso vključeni v program obveznega zdravstvenega zavarovanja.

Obvezna cepljenja in kemoprofilakso so dolžni plačati organizatorji dela v tujini ali posamezniki.

PROGRAM KEMOPROFILAKSE
PROTI DOLOČENIM NALEZLJIVIM BOLEZNI
ZA LETO 2001

KEMOPROFILAKSA PROTI:
gnojnemu meningitisu

HIV-AIDS
koleri
škrlatinki
tuberkulozi
gripi

1. KEMOPROFILAKSA

1.1. Kemoprofilaksa proti gnojnemu meningitisu

Kemoprofilaksa proti gnojnemu meningitisu je obvezna za:

– osebe, ki živijo v tesnem kontaktu (v istem prostoru) z bolnikom, vendar po predhodni konzultaciji z območnim zavodom za zdravstveno varstvo;

– ob pojavu v kolektivu po predhodni takojšnji konzultaciji z območnim zavodom za zdravstveno varstvo ali IVZ.

1.1.1. Kemoprofilaksa proti meningokoknemu meningitisu

Daje se ustrezne doze rifampicina: odraslim in otrokom 2 dni.

1.1.2. Kemoprofilaksa proti hemofilusnemu meningitisu

Družinskim članom se daje v primeru, da je v družini otrok, star do 4 leta, ustrezne doze rifampicina: odraslim in otrokom 4 dni.

V kolektivu se daje odraslim in otrokom iz skupine, kjer je zboleli otrok.

1.2. Kemoprofilaksa proti HIV-AIDS

Daje se določeno kombinacijo protiretrovirusnih zdravil, glede na oceno tveganja. Kemoprofilakso svetuje infektolog.

1.3. Kemoprofilaksa proti koleri

Daje se ustrezne doze doksiciklina.

Kemoprofilaksa proti koleri je obvezna za vse osebe, ki so jedle hrano ali pile vodo, ki sta onesnaženi ali se sumi, da sta onesnaženi s povzročitelji kolere.

1.4. Kemoprofilaksa proti škrlatinki

Daje se penicilin, pri preobčutljivosti na penicilin pa eritromicin v enakih dozah, kot so potrebne za terapijo. Izvajati se mora 10 dni.

Kemoprofilaksa ob pojavu škrlatinke je obvezna:

– za otroke v družinskem kontaktu, predvsem tam, kjer so slabe socialne razmere oziroma imajo družinski člani v anamnezi revmatsko vročico;

– ob pojavu škrlatinke ali streptokoknega tonzilofaringitisa v kolektivu po predhodni takojšnji konzultaciji z območnim zavodom za zdravstveno varstvo.

1.5. Kemoprofilaksa proti tuberkulozi

Daje se ustrezne doze izoniazida 6 mesecev, razen za osebe iz druge alineje, kjer traja kemoprofilaksa 1 leto.

Kemoprofilaksa proti tuberkulozi je obvezna:

– za osebe do dopolnjenih 18 let starosti, ki živijo v tesnem kontaktu z novoodkritim tuberkuloznim bolnikom, če je tuberkulinski test negativen ali pri pozitivnem testu z reakcijo 10 mm ali več in normalnim izvidom rtg pljuč;

– za HIV pozitivne osebe, ki imajo tuberkulinski test pozitiven z reakcijo 5 mm ali več;

– za osebe, ki lahko aktivirajo latentno tuberkulozo in so v posebnem kliničnem stanju (več kot mesec dni zdravljenje s kortikosteroidi, imunosupresivno terapijo, kronični renalni bolniki, neurejena sladkorna bolezen, hematološke bolezni, silikoza);

– za osebe s svežo konverzijo tuberkulinske reakcije, ki je bila ugotovljena na podlagi spremljanja tuberkulinskega testa in nima drugih znakov bolezni;

– za osebe, ki permanentno živijo v socialno ogroženih okoljih (zapori, brezdomci, tujci do 18. leta z območij z visoko incidenco tuberkuloze, begunci).

1.6. Kemoprofilaksa proti gripi

Daje se ustrezne doze preparata proti gripi, dokler traja nevarnost okužbe.

Kemoprofilaksa je priporočljiva za:

– osebe, ki se zaradi kontraindikacij ne smejo cepiti;

– osebe, ki so se cepile, pa še ni preteklo 14 dni od cepljenja;

– osebe s slabšim imunskim odzivom;

– osebe, ki delajo v zdravstvenih in socialnih ustanovah, domovih za ostarele, kjer se je pojavila epidemija gripe in niso bile cepljene.

2. POSEBNE DOLOČBE

Kemoprofilakso proti naštetim boleznim, razen proti tuberkulozi in HIV-AIDS, odredijo in izvedejo območni zavodi za zdravstveno varstvo.

Kemoprofilakso proti drugim nalezljivim boleznim, skladno s 24. členom zakona o nalezljivih boleznih, prav tako odredijo in izvedejo območni zavodi za zdravstveno varstvo po dogovorjeni doktrini.

3. FINANCIRANJE

Obvezna kemoprofilaksa po programu se financira iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja oziroma iz državnega proračuna za osebe iz 7. člena zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju.

Neobvezno kemoprofilakso plača posameznik.

PRILOGA I

KOORDINATORJI CEPLJENJA

NACIONALNI KOORDINATOR:

prim. dr. Alenka Kraigher, Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije

OBMOČNI KOORDINATORJI CEPLJENJA:

mag. Alenka Skaza-Maligoj, Zavod za zdravstveno varstvo Celje

Tatjana Frelj, Zavod za zdravstveno varstvo Nova Gorica

Marija Kariolič, Zavod za zdravstveno varstvo Koper

Marija Seljak, Zavod za zdravstveno varstvo Kranj

Nina Pirnat, Zavod za zdravstveno varstvo Ljubljana

Prim. mag. Karl Turk, Zavod za zdravstveno varstvo Maribor

Zorica Levačič-Turk, Zavod za zdravstveno varstvo Murska Sobota

Dušan Harlander, Zavod za zdravstveno varstvo Novo mesto

Evgen Janet, Zavod za zdravstveno varstvo Ravne na Koroškem

PRILOGA II

SEZNAM ZDRAVNIKOV IZVAJALČEV PROGRAMA
CEPLJENJA ZA PREDŠOLSKE IN ŠOLSKE OTROKE

Celje

Brežice

Marko Lipovšek

Zlatka Zupancič

zasebna otroška ambulanta
šolski dispanzer

Celje

Jelena Benčina-Stepišnik

Mojca Kosi-Jereb

Jelena Zupanc

Frida Pečnik-Rojnik

Marija Planinšek-Bojovič

Lucija Gobov

Anita Friškovec

Andreja Golnar

Marta Orehek

Ksenija Goste

Marija Žabkar-Rančigaj

otroški dispanzer

otroški dispanzer

otroški dispanzer

otroški dispanzer

otroški dispanzer

šolski dispanzer

šolski dispanzer

šolski dispanzer

šolski dispanzer

šolski dispanzer

Vojnik

Jana Govc-Eržen

otroški in šolski dispanzer

Štore Erika Povh-Jesenšek	otroški in šolski dispanzer	Vransko Eva Dolničar Ljuba Centrih-Četina	otroški dispanzer šolski dispanzer
Laško Nada Dogša	otroški in šolski dispanzer	Nova Gorica Ajdovščina Katja Šoštarič-Likar Marjetka Božič-Čeh	otroški dispanzer šolski dispanzer
Rimske Toplice Mateja Belej Marko Ratej	otroški in šolski dispanzer otroški in šolski dispanzer	Vipava Bogomila Puc-Vidrih Vlasta Iljič-Brecelj	šolski dispanzer otroška posvetovalnica
Radeče Ksenja Kozorog	otroški in šolski dispanzer	Nova Gorica Natalija Šeber-Pajovič Nada Gortnar-Gorjan Tone Gortnar Valter Boltar Nevenka Harej	otroški dispanzer otroški dispanzer šolski dispanzer šolski dispanzer šolski dispanzer
Mozirje Karmen Furst	zasebna otroška in šolska ambulanta	Šempeter Lilijana Besednjak-Kocijančič Jadranka Ljubetič	otroški dispanzer šolski dispanzer
Gornji grad Irena Blažič-Lipnik	otroški in šolski dispanzer	Miren Lilijana Besednjak-Kocijančič	otroška posvetovalnica
Ljubno Igor Kočevar	otroški in šolski dispanzer	Dobrovo Vera Tomšič-Vuksanovič	otroška posvetovalnica
Luče Anton Žuntar	zasebna otroška in šolska ambulanta	Kanal Nada Merljak	otroška posvetovalnica
Nazarje Ida Kramar-Pustoslemšek	otroški in šolski dispanzer	Tolmin Marjetka Žefran-Drole Breda Miklavič	otroški dispanzer šolski dispanzer
Sevnica-Krmelj Irena Kolman Danica Grobolšek	otroški in šolski dispanzer otroški in šolski dispanzer	Bovec Miranda Leban	otroški in šolski dispanzer
Slovenske Konjice Damir Dabranin Irena Unuk-Klančnik	otroški in šolski dispanzer zasebna otroška in šolska ambulanta	Kobarid Miranda Leban	otroški in šolski dispanzer
Loče Božidar Pahljina Irena Unuk-Klančnik	zasebna otroška ambulanta zasebna šolska ambulanta	Koper Koper Marta Semič-Maršič Nada Rončević Lučka Rupert-Sajinčič Metka Bem Jasna Jenko Melanija Kocjan Ružica Koterle Irena Primožič-Koradin	otroški dispanzer otroški dispanzer otroški dispanzer šolski dispanzer šolski dispanzer šolski dispanzer šolski dispanzer
Vitanje Bojan Ribič	otroški in šolski dispanzer	Izola Lejla Hercegovac Marisa Višnjevcevec-Tuljak Milena Oblak-Juh	otroški dispanzer šolski dispanzer šolski dispanzer
Šentjur Terezija Prebil Draga Kovač	zasebna otroška ambulanta zasebna šolska ambulanta	Piran Zvezdana Rostan Livija Sabadin Vesna Lazar-Danev	zasebni otroški dispanzer zasebni otroški dispanzer zasebni šolski dispanzer
Planina Janez Šmid	otroški in šolski dispanzer	Ilirska Bistrica Ivica Smajla Ivan Kauzlarič Odineja Komen	otroški dispanzer šolski dispanzer šolski dispanzer
Šmarje Robert Bajuk	otroški in šolski dispanzer	Postojna Barbara Primc Bernarda Valentič-Krajnik Mirjam Grmek	otroški dispanzer šolski dispanzer zasebni otroški in šolski dispanzer
Rogaška Slatina Matej Slivnik	otroški in šolski dispanzer	Sežana Franc Tozon Ivan Masič Jožica Mugoša Breda Prunk-Franetič	otroški dispanzer otroški dispanzer šolski dispanzer šolski dispanzer
Rogatec Anica Lončar Matej Slivnik	otroški dispanzer šolski dispanzer	Kranj Jesenice Tatjana Veber Jelena Šolar Milena Pogačnik Eva Žefran Marija Avsenik	otroški in šolski dispanzer otroški in šolski dispanzer otroški in šolski dispanzer otroški in šolski dispanzer otroški in šolski dispanzer
Podčetrtek Bojana Gobec	otroški in šolski dispanzer	Kranj Neda Gizdavič Marlena Belehar Alenka Ješe Dušan Golob Jana Jezeršek Marjeta Kuburič	otroški dispanzer otroški dispanzer otroški dispanzer otroški dispanzer šolski dispanzer šolski dispanzer
Bistrica ob Sotli Franc Božiček	otroški in šolski dispanzer		
Kozje Brankica Bilič	otroški in šolski dispanzer		
Velenje Nada Jonko Margareta Seher-Zupančič Marija Vidovič Marjanca Sreš-Žerdin Irena Gusič Barbara Vrečko-Ležajič Senada Budnjo	otroški dispanzer otroški dispanzer otroški dispanzer šolski dispanzer šolski dispanzer šolski dispanzer šolski dispanzer		
Šoštanj Drago Kunej Jožica Veternik-Lovrec	otroški in šolski dispanzer otroški in šolski dispanzer		
Šmartno ob Paki Jovan Stupar Jožica Veternik-Lovrec	otroški in šolski dispanzer otroški in šolski dispanzer		
Žalec Eva Dolničar Suzana Justinek	otroški in šolski dispanzer otroški in šolski dispanzer		
Polzela Vlasta Matjaž	otroški in šolski dispanzer		
Prebold Eva Dolničar Ljuba Centrih-Četina	otroški dispanzer šolski dispanzer		

Katka Kordeš-Pešak	šolski dispanzer	Ljubljana Bežigrad	
Eva Torkar-Kramar	šolski dispanzer	Simona Gradišek	otroški dispanzer
Marija Zen-Skerjanec	šolski dispanzer	Marija Klugler-Bricelj	otroški dispanzer
Aleš Paternoster	zasebna otroška ambulanta	Alenka Ramovš-Skledar	otroški dispanzer
Radovljica		Ksenija Jelenc	otroški dispanzer
Lucija Baumgartner	otroški dispanzer	Tanja Tratnik	otroški dispanzer
Tatjana Šketa	otroški dispanzer	Vida Škrabar-Amon	otroški dispanzer
Marija Požanel	šolski dispanzer	Majda Klinar	šolski dispanzer
Bled		Andreja Kumer-Lakner	šolski dispanzer
Albina Alijeski	otroški dispanzer	Šarlota Starc	šolski dispanzer
Bernarda Ferjan	otroški in šolski dispanzer	Irena Kržišnik	šolski dispanzer
Bohinjska Bistrica		Alenka Žagar-Slana	šolski dispanzer
Barbara Urbanc	otroški in šolski dispanzer	Nuška Gvid	šolski dispanzer
Škofja Loka		Darja Mikec	zasebna otroška ambulanta
Urška Omejc	otroški dispanzer	Ljubljana Center	
Alenka Šumer-Pirc	otroški dispanzer	Metka Potokar-Krajnik	otroški dispanzer
Alenka Pokorn-Kavčič	šolski dispanzer	Zdenka Goluh	otroški dispanzer
Milena Tolar-Vrečko	šolski dispanzer	Matej Kunaver	otroški dispanzer
Vera Šarf-Djindinovič	otroški in šolski dispanzer	Angela Turk	otroški dispanzer
Gorenja vas		Vlado Bricelj	otroški dispanzer
Milena Tolar-Vrečko	otroški in šolski dispanzer	Marjeta Hribar	šolski dispanzer
Železniki		Marjeta Homan	šolski dispanzer
Vera Šarf-Djindinovič	otroški dispanzer	Darja Rus	šolski dispanzer
Milena Tolar-Vrečko	šolski dispanzer	Mojca Pisanski	šolski dispanzer
Žiri		Daniela Zabukovec	šolski dispanzer
Alenka Šumer-Pirc	otroški in šolski dispanzer	Daniela Kastelic-Lapanje	šolski dispanzer
Trzinč		Bogdana Suhadolnik	šolski dispanzer
Hermína Dolinar-Krese	otroški dispanzer	Cvetka Dragoš-Jančar	zasebna otroška ambulanta
Majda Cergolj	šolski dispanzer	Ljubljana Moste	
Ljubljana		Aleksandra Plut	otroški dispanzer
Cerknica		Bojana Pavlica	otroški dispanzer
Šmalc Lidija	otroški dispanzer	Cvetka Golmajer	otroški dispanzer
Metka Kavčič-Obreza	otroški in šolski dispanzer	Srečko Šuštar	otroški dispanzer
Dušan Baraga	otroški in šolski dispanzer	Marija Jamnik-Vukovič	otroški dispanzer
Irena Gracar	šolski dispanzer	Iva Kalinšek	otroški dispanzer
Domžale		Olga Vrbošek	šolski dispanzer
Janez Grošelj	otroški dispanzer	Vlasta Premru-Pacek	šolski dispanzer
Breda Sušteršič	otroški dispanzer	Breda Špoler	šolski dispanzer
Branka Suvorov-Železnik	otroški dispanzer	Irena Gorišek	šolski dispanzer
Mira Ažman	šolski dispanzer	Zvonimira Grošelj	šolski dispanzer
Irena Klemenčič	otroški in šolski dispanzer	Milena Regvat-Rubida	šolski dispanzer
Snežna Cerar-Mazi	otroški in šolski dispanzer	Vida Kovačič-Dmitrovič	šolski dispanzer
Gordana Prijović	otroški in šolski dispanzer	Ljubljana Šiška	
Tomaž Klinar	otroški in šolski dispanzer	Nevenka Kosec	otroški dispanzer
Alenka Goršek	zasebna otroška in šolska ambulanta	Nada Saje-Hribar	otroški dispanzer
Aleksander Tršinar	zasebna otroška ambulanta	Olga Turk-Slinkar	otroški dispanzer
Irena Pretnar	zasebna otroška ambulanta	Ida Dovžan	otroški dispanzer
Janez Vasle	zasebna otroška in šolska ambulanta	Anka Sedej	otroški dispanzer
Grosuplje		Ana Zidar	otroški dispanzer
Mojca Kos	otroški dispanzer	Janusz Klim	šolski dispanzer
Mojca Štepec	šolski dispanzer	Velena Visenjak-Starman	šolski dispanzer
Štefka Zaviršek	otroški in šolski dispanzer	Janja Schweiger-Nemanič	šolski dispanzer
Hrastnik		Barbara Lobe	šolski dispanzer
Breda Urbanc-Zorčič	otroški dispanzer	Maja Androjna	otroški in šolski dispanzer
Alja Bojovič	otroški dispanzer	Vesna Plevnik-Vodušek	zasebna otroška ambulanta
Janja Stošický	šolski dispanzer	Šentvid	
Idrija		Nada Saje-Hribar	otroški dispanzer
Neda Krapš-Petek	otroški dispanzer	Neda Dovjak	šolski dispanzer
Majda Troha	šolski dispanzer	Šalehar Marjana	šolski dispanzer
Ivančna Gorica		Aleksandra Škulj	otroški in šolski dispanzer
Gregor Caserman	otroški in šolski dispanzer	Medvode	
Ana Marija Keršič	otroški in šolski dispanzer	Marija Logar-Kržišnik	predšolski dispanzer
Kamnik		Vida Suštaršič-Bregar	šolski dispanzer
Vladimir Breznik	otroški dispanzer	Vič	
Dušan Stare	šolski dispanzer	Majda Hočevvar-Acceto	otroški dispanzer
Slavko Novak	otroški in šolski dispanzer	Jožica Selan	otroški dispanzer
Vlasta Kunaver	otroški in šolski dispanzer	Nada Poredoš	otroški dispanzer
Martina Bernot	zasebna otroška in šolska ambulanta	Sonja Lobnik	otroški dispanzer
Terezija Ftičar	zasebna šolska ambulanta	Metka Marolt	otroški dispanzer
Dianna Jones	otroško in šolsko varstvo	Tončka Tratar	otroški dispanzer
Kočevje		Alenka Rosina	šolski dispanzer
Nives Prelesnik	otroški dispanzer	Živa Grgič-Koritnik	šolski dispanzer
Bojan Štefančič	šolski dispanzer	Sonja Čadež	šolski dispanzer
Lidija Odorčič	zasebna otroška in šolska ambulanta	Barbara Weibl	šolski dispanzer
Litija		Jerca Kurent	šolski dispanzer
Majda Samastur	otroški dispanzer	Borut Banič	zasebna otroška ambulanta
Marija Sikošek	šolski dispanzer	Meta Perme-Finžgar	zasebna otroška ambulanta
Marija Kralj-Jančar	otroški in šolski dispanzer	Ajda Cimperman	zasebna otroška ambulanta
Milojka Juteršek	otroški in šolski dispanzer	Helena Andrenšek	zasebna šolska ambulanta
		Maja Jekovec-Vrhovšek	otroško in šolsko varstvo
		Logatec	
		Jasna Čuk-Rupnik	otroški dispanzer
		Marta Globočnik	šolski dispanzer
		Dragica Džaič	šolski dispanzer
		Ribnica	
		Anica Marolt	otroški dispanzer
		Justina Lušin	šolski dispanzer
		Peter Rus	otroški in šolski dispanzer
		Irena Češarek	otroški in šolski dispanzer

Trbovlje		Ivanka Štefanič	otroški dispanzer
Marjeta Oprešnik-Pešec	šolski dispanzer	Mojca Tomc-Jurman	šolski dispanzer
Tomaž Vahtar	otroški in šolski dispanzer	Vinica	
Alja Bojovič	otroški in šolski dispanzer	Mojca Tomc-Jurman	šolska ambulanta
Lučka Molka	otroški in šolski dispanzer	Semič	
Vrhnika		Marija Plut	otroška ambulanta
Marija Popit-Stanovnik	otroški dispanzer	Mojca Tomc-Jurman	šolska ambulanta
Helena Rožmanc-Drašler	otroški dispanzer	Krško	
Andreja Zupan	šolski dispanzer	Kristina Lovšin	otroški dispanzer
Dušan Mihelčič	otroški in šolski dispanzer	Marjana Volarič	otroški dispanzer
Zagorje		Dragoslava Odobaša	šolski dispanzer
Alenka Rus	otroški dispanzer	Kostanjevica	
Zdenko Uranič	otroški dispanzer	Melita Sever	šolska ambulanta
Metoda Dmrovšek	otroški in šolski dispanzer	Senovo	
Marija Grošelj-Kerin	zasebna otroška in šolska ambulanta	Janja Rošker	šolska ambulanta
Zdravstveni dom za študente univerze v Ljubljani		Metlika	
Marija Murko-Bencik	študentski dispanzer	Radojka Ivoševič	otroški dispanzer
Terezija Oven	študentski dispanzer	Elizabeta Srebočan	šolski dispanzer
Irena Simič Mrhar	študentski dispanzer	Novo mesto	
Martina Jež	študentski dispanzer	Helena Rihar	otroški dispanzer
Mateja Škerjanec	študentski dispanzer	Jolanda Pavec-Repše	otroški dispanzer
Mojca Miholič	študentski dispanzer	Božidar Weiss	otroški dispanzer
Maribor		Lidija Zalec	otroški dispanzer
Slovenska Bistrica		Šana Dušanka Vodnik	šolski dispanzer
Višnja Zorko	otroški dispanzer	Alenka Schweiger-Pavlakovič	otroški dispanzer
Breda Kodelič	otroški dispanzer	Gabrijela Humar	šolski dispanzer
Jožica Lešnik-Hren	šolski dispanzer	Maruša Levstik-Plut	šolski dispanzer
Jasna Brkljačič	šolski dispanzer	Majda Stojanovič	šolski dispanzer
Olga Čanžek	šolski dispanzer	Dragica Živkovič-Dular	šolski dispanzer
Lenart		Irena Zorc	šolski dispanzer
Petar Šuput	otroški dispanzer	Lea Jerman-Gorišek	šolski dispanzer
Sreten Nakičenovič	otroški dispanzer		
Božena Pejkovič	šolski dispanzer	Straža	
Ptuj		Franc Kokalj	otroška in šolska ambulanta
Svetlana Klinton	zasebna otroška ambulanta	Dolenjske Toplice	
Iris Zrilič	zasebna otroška ambulanta	Darja Vrevc-Pavlin	šolska ambulanta
Lidija Letonja-Jaušovec	zasebna otroška ambulanta	Škocjan	
Brigita Habjanič-Merc	zasebna otroška ambulanta	Mirjam Vide Katič	šolska ambulanta
Branka Andolšek-Tominc	zasebna šolska ambulanta	Šentjernej	
Erik Šolman	zasebna otroška ambulanta	Ivan Baburič	otroška in šolska ambulanta
Jadranka Šolman	zasebna šolska ambulanta	Žužemberk	
Ormož		Nataša Žagar-Arkar	otroška in šolska ambulanta
Boris Vouk	otroški dispanzer	Trebnje	
Zlatka Vičar-Polak	šolski dispanzer	Andreja Humar-Žgank	otroški dispanzer
Maribor		Darinka Strmole	šolski dispanzer
Marjeta Korbar	otroški in šolski dispanzer	Ravne	
Suzana Škorjanc-Antonič	otroški in šolski dispanzer	Ravne	
Tatjana Krajnik	šolski dispanzer	Magdalena Gruden-Večko	otroški dispanzer
Anka Prodanovič	otroški dispanzer	Marija Vodnjov	šolski dispanzer
Majda Feršič-Skok	otroški dispanzer	Janeta Kodrin-Pušnik	šolski dispanzer
Elizabeta Muršak	otroški dispanzer	Prevalje	
Ida Škobalj-Hrovat	otroški dispanzer	Rozalija Mirnik-Štruel	otroški in šolski dispanzer
Vera Gušič-Ljepović	otroški dispanzer	Dravograd	
Jernej Završnik	otroški dispanzer	Nadica Hleb	otroški in šolski dispanzer
Martin Bigec	otroški dispanzer	Radlje	
Polona Seme-Ciglencečki	otroški dispanzer	Sanja Budrovčan	otroški dispanzer
Alenka Melink	otroški dispanzer	Ivica Podrzavnik	zasebna šolska ambulanta
Katarina Korazija-Krajšek	otroški dispanzer	Vuzenica	
Irena Vizovišek	otroški dispanzer	Irena Kržan	zasebna otroška in šolska ambulanta
Mojca Švab-Zavratnik	otroški dispanzer	Slovenj Gradec	
Barbara Dietner Merkan	otroški dispanzer	Milena Lasbaher	otroški dispanzer
Andreja Krebs	otroški dispanzer	Miroslava Cajnkar-Kac	šolski dispanzer
Murska Sobota		Marija Areh	šolski dispanzer
Murska Sobota		Mislinja	
Blaga Dalič	otroški dispanzer	Tilka Prevolin	otroški in šolski dispanzer
Tanja Horvat	šolski dispanzer		
Ildiko Samyai	zasebna otroška ambulanta		
Alojz Strupi	zasebna otroška ambulanta		
Vlasta Grabar	zasebna otroška in šolska ambulanta		
Zdenka Korošec-Kanič	zasebna otroška ambulanta		
Beltinci			
Amalija Mettler	zasebna otroška ambulanta		
Gornja Radgona			
Anka Korošec	otroški in šolski dispanzer		
Ljutomer			
Vesna Raspor	otroški dispanzer		
Jože Šumak	šolski dispanzer		
Lendava			
Antun Lisjak	otroški dispanzer		
Suzana Toka Bakos	šolski dispanzer		
Fodor Gustav	zasebna otroška ambulanta		
Novo mesto			
Črnomelj			

Št. 022-17/00

Ljubljana, dne 21. februarja 2001.

prof. dr. Dušan Keber, dr. med. l. r.
Minister
za zdravstvo

1066. Odločba o dopolnitvah odločbe o prepovedi uvoza v Republiko Slovenijo in prevoza preko ozemlja Republike Slovenije pošiljk domačih in divjih parkljarjev, mesa ter izdelkov in surovin, zaradi preprečitve vnosa slinavke in parkljevke

Na podlagi 2. točke 120.a člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95, 16/96, 98/99 – ZZZiv, 101/99 in 8/00 – ZUT) v zadevi preprečevanja vnašanja in širjenja živalskih kužnih bolezni iz drugih držav in njihovega zatiranja v Republiki Sloveniji izdaja direktor Veterinarske uprave Republike Slovenije

ODLOČBO

o dopolnitvah odločbe o prepovedi uvoza v Republiko Slovenijo in prevoza preko ozemlja Republike Slovenije pošiljk domačih in divjih parkljarjev, mesa ter izdelkov in surovin, zaradi preprečitve vnosa slinavke in parkljevke

I

V odločbi o prepovedi uvoza v Republiko Slovenijo in prevoza preko ozemlja Republike Slovenije pošiljk domačih

in divjih parkljarjev, mesa ter izdelkov in surovin, zaradi preprečitve vnosa slinavke in parkljevke (Uradni list RS, št. 16/01) se:

– v I. delu za 5.f točko doda besedilo:

“g) trajni fermentirani izdelki, če so bili izpolnjeni naslednji pogoji: aktivnost vode 0, 93 ali manj, pH manj kot 6, zorenje vsaj 9 mesecev in teža najmanj 5,5 kg;”,

– v III. delu za besedilom “Velike Britanije” doda besedilo “in Francije” in za besedo “uvoz” besedilo “in prevoz”.

II

Ta odločba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-01-5/01-1

Ljubljana, dne 13. marca 2001.

mag. Zoran Kovač, dr. vet. med. I. r.

Direktor

Veterinarske uprave RS

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

1062. Zakon o letalstvu (ZLet)	1729
1063. Zakon o dopolnitvi zakona o zagotavljanju socialne varnosti slovenskim državljanom, ki so upravičeni do pokojnin iz republik nekdanje SFRJ (ZZSV-A)	1774
1064. Zakon o Skladu za poplačilo odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja (ZSPOZ)	1774

MINISTRSTVA

1065. Program imunoprofilakse in kemoprofilakse za leto 2001	1776
1066. Odločba o dopolnitvah odločbe o prepovedi uvoza v Republiko Slovenijo in prevoza preko ozemlja Republike Slovenije pošiljk domačih in divjih parkljarjev, mesa ter izdelkov in surovin, zaradi preprečitve vnosa slinavke in parkljevke	1792

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – Direktor dr. Matjaž Nahtigal – Založnik Uradni list RS, d.o.o. – Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik – Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2001 je 20.000 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8% DDV – Naročnina za tujino je 60.000 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, naročnine 425 23 57, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Žiro račun 50100-601-273770